

પ્રાચીન ગ્રંથાલય મંડળી.
 આધિવત્સલ યા દર્શિતોદેશ
 કેતે.
 યન્દુલાલ મુકુંદરાય માર્સલર
 દિગ્ગમ રૂપીયો હોર પોસ્ટલ બુક

વ્યાવિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત.

. શુદ્ધ ગુજરાતી ભાષામાં

અનાવનાર

ચન્દુલાલ મુકુન્દરાય માસ્તર.

પ્રાચીન ગ્રંથોદય મંડળી મેનેજર

અને

ગુજર્જર વિજય માસિકપત્ર એડીટર.

અમદાવાદમાં

મામાની હવેલીમધ્યે અમદાવાદ યુનાઇટેડ પ્રીન્ટીંગ અને
જનરલ એજન્સી કંપની “લિમિટેડ” ના મુદ્રાલયમાં
રણછોડલાલ ગંગારામે મુદ્રાંકિત કર્યું.

સને ૧૮૮૯.

સંવત ૧૯૪૫.

કિંમત રૂપિયો ડોઢ દપાલ ખર્ચ જીકુ.

અંથ સ્વામિત્વના સર્વ હક કર્તાએ સ્વાધિન રાખ્યાછે.

જાહેરખબર.

આ ગ્રંથ—આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત—નામે પ્રગટ થયેલા પુસ્તકના અગાઉથી અને હવે પછીથી થનારે ગ્રાહકોએ, આ પુસ્તક ખરીદ કરતી વખતે, પ્રગટ કર્વાની સહી લેવી તે શીવાયના (એટલે સહી વગરના) પુસ્તક કોઈએ લેવા નહી, છતાં કોઈ લેશે, તો તેની ઉપર કાયદેસરે હલાજ લેવામાં આવશે.

નંબર. આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત બુકની કિંમત. રૂપીઆ. આના. પાઈ. આપી આ બુક અમે ખરીદ કર્યો છે. બક્ષીસ.

પ્રગટ કર્વા તરફથી બક્ષીશ આપવામાં આવેલ છે. સહી.

પ્રા. ગ્રં. મં. મેનેજર અને ગુજર્નરવિન્ય એડીટર. મેનેજરની ગેરહાજરીમાં આકર્ટીંગ તરીકે કામ કરનારે સહી કરવી. સહી.

તા. માહે સને ૧૮૮

ચન્દ્રલાલ ચુકુંદરાય માસ્તર.

બવસ્થાપક.

ग्रन्थार्पण.

मे. रा. बा. चुनीलाल माणेकलाल फर्स्ट क्ला
स सर्वोर्डिनेट जडज साहेब अमदावाद.

आप साहेब राज्य नितितुं उत्साहथी कार्य
करवा छतां विद्योत्तेजक काममां आगेवा
न थइ स्वदेशनुं श्रेय अने भारतीनो
उदय करवा तन, मन, अने धनथी
जे परिश्रम ल्योछो तथा आपनी मारा
प्रसे अगाध प्रीतिनी यादगीरी चि
रकाल राखवाना हेतुथी हुं आ
पुस्तक आपने नम्रता पूर्वक
अर्पण करुं छुं ते
स्वीकारशो.

चं. मु. मास्तर.

प्राचिन ग्रंथोदय मंडली.

આ ગ્રંથની છેવટમાં “ પ્રસિદ્ધ થયેલા અને હવે પછીથી
પ્રસિદ્ધ” થવાના ગ્રંથની જાહેર ખબર આપવામાં આવી છે
તે ઉપર વાંચનારનું ખાસ ધ્યાન ખેંચવામાં આવે છે.

ગ્રંથકર્તાનો પ્રસ્તાવના.

બ્યાધિ વિનાશ યા દર્દિનો દોષત. — નામ્ને ગ્રંથ બહાર પડે છે જે ના લખવા શરૂઆત મેં કેટલાક દિવસ થયા કરી હતી પણ તેમના પુસ્તાં સાધન ન મળવાથી તે ગ્રંથ પ્રસિદ્ધ કરવા વિચાર મૂલતવી રાખ્યો હતો, પણ પાછળથી જેવાં જોઈએ તેવાં સાધનો મળવાથી એક સમુદાય વિષયનું પુસ્તક કરવાનો વિચાર થયો, આ વિચાર પાર પાડવામાં કેટલીક મુશ્કેલી પડી હતી, કારણ કે આ પુસ્તકનાં પ્રત્યેક વિષય સમજીતી સાથે પ્રગટ કરવા જોઈએ, તેવા વિષય મળવામાં કેટલી અડચણ આવી પડી કે તે પુસ્તક ન છપાવવું એમ પણ એક વખત વિચાર થયો હતો, પણ કેટલાક મિત્રોની ઉશ્કેરણીથી તે વિચાર બંધ રાખી જોઈતાં સાધન મળવી તે પુસ્તક છાપવું શરૂ કર્યું.

ગુજરાતી ભાષામાં વૈદિક સમ્બંધી ઉપયોગી પુસ્તક મારા ધારવા પ્રમાણે ઘણા નથી પણ ઇંગ્રેજી ઢાળને અનુસરી ઘણા પુસ્તક જોવામાં આવે છે. પણ તેની અન્દર કેટલાક વિષય એવા કઠણ હોય છે કે પુસ્તક વાંચવાથી પુરું જ્ઞાન ન મળે તો પછી રોગનું નિદાન કરી ઔષધોપચાર શી રીતે કરી શકે? એવા હેતુથી ફક્ત ખરો જે તત્વ તેને શોધી દેશે ઢાળને અનુસરી. “બ્યાધિ વિનાશ યા દર્દિનો દોષત” નામ પુસ્તક પ્રગટ કર્યું છે જે પુસ્તકને એક વખત આદિથી અન્ત સુધી વાંચે ખાત્રી થશે, તેમજ કેટલાક પુસ્તકમાં ઇંગ્રેજી ઔષધો વાપરવામાં આવે છે, અને તેનાં

(૬)

તોલ માપ પણ ઇંગ્રેજીમાં દર્શાવ્યા હોયછે જેથી કટલાક મનુષ્યોને તે દવા વાપરતાં કટલી હરકત આવેછે કારણ કે કટલેક સ્થળે ઇંગ્રેજી ઔષધો તે દેશને અનુસરી દાખલ કર્યાં છે, પણ આપણે તે દેશના તોલ માપ સાથે સમ્બંધ નથી, એવા હેતુથી આ પુસ્તકની અન્દર તમામ દેશી વનસ્પતી (એટલે કાષ્ઠોષધી) આપણા દેશને અનુસરી તોલ માપ સાથે દાખલ કરીછે, તથાપિ વાપરતી વખતે રોગ અને વયનું નિશ્ચે કરી ઔષધ આપવું. કારણ કે વૈદકશાસ્ત્ર ધણું બારીકછે અને તેનો પુરતો અનુભવ હોવો જોઈએ કારણ કે આપણા પ્રાચીન વૈદક શાસ્ત્ર ઘણા વર્ષ થયા લખાયેલા છે અને ત્યાર પછી તેના ઉપર વિશેષ અવલોકન તથા વિચાર થયો નથી તેમાં કાળે કરી ફેરફાર થયો હશે. હાલમાં વૈદક શાસ્ત્રનું સોધન થવા માંડ્યું છે પણ તે ઉપર વધારે લક્ષ અન્યદેશ નિવાસી સ્વદેશી ભાષામાં ગ્રંથો બનાવી પ્રગટ કરેછે પણ જેવી ખુબીથી પ્રાચીન ગ્રંથકર્તાઓએ સંસ્કૃત ભાષામાં રચ્યાછે તેવી રચના કદી પણ આવવાની નહીં એમ નકી જાણવું. આ વાક્ય ઉપરથી વીપરીત ન સમજવું, અને અમારૂં એમ પણ કહેવું નથી કે તે ભાષામાં રચેલાં પુસ્તકો નિરુપયોગી છે, યા તેનો કોઈ ઉપયોગ કરવું નથી. એવો મતભેદ નથી પણ એટલું તો નકી કે પૂર્વ ગ્રંથકારોની રચના અને હાલના ગ્રંથકારોના ગ્રંથની રચનામાં અવશ્ય ફેર પડશેજ, તથાપિ જો પ્રયાસ શરૂ હશે તો કાળે કરી ઉપરની ખોટ પુરી પડશે અને ધારેલી મુરોદમાં ફતેમંદ નિવડીશું.

આ પુસ્તકમાં સાત પ્રકરણનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યોછે

(૭)

અને તેના દરેક પ્રકરણુ લંબાણુથી અને બહુ વિસ્તારથી નહીં લખી શકાય એતો સ્પષ્ટ છે કારણ કે તેમ કરવા જતાં પુસ્તકનું કદ હદ ઉપરાંત જતું રહે, જે કે દરેક પ્રકરણુનો બહુ વિસ્તાર નથી કર્યો તથાપિ દરેક પ્રકરણુમાં અગત્યનો ભાગ કોઈપણ રહી ન જાય એવી કોશીશ કરવામાં આવી છે.

આ પુસ્તકની અન્દર વપરાતી સર્વ કાષ્ટ ઔષધી દાખલ કરીછે અને પ્રત્યેક ઔષધીની બનાવટ અને તેની ઉપર નંબર દાખલ કરવામાં આવેલ છે તે નંબર જોઈ ખીજ વીભાગમાં આવેલા રોગોનું નિદાન અવલોકન કરી ઔષધો વાપરવાં. આની અન્દર રસાયણ એટલે ધાતુ અને ખનીજ પદાર્થનો પણ સમાવેશ કર્યો છે કારણ કે દેશી ઔષધિમાં ધાતુ અને તેની બસ્મ અને માત્રા બહુ વપરાય છે પણ તે સર્વને આ પુસ્તકમાં લેવા દુરસ્ત ધાર્યું નથી કારણકે તેમની બનાવટ યા કૃતી માટે એક મત નથી, માટે જોઈલી આ પુસ્તકમાં દાખલ કરી છે જેમાંની કેટલીક વિશે અમને ખાતરી છે કે તે અવક્રિયા નથી કરતી—દેશી ઔષધી અને ધાતુથી કેટલાંક ચમત્કારીક ઔષધો બને છે પણ તેનો અનુભવ લેવાય તથા બનાવટ કરી ઉપયોગ કરી શકાય તેવાં સાધનો નથી કારણ કે તેમાં રાજ્યકીય આશ્રય સિવાય બની શકે તેમ નથી તેથી વધારે ડોળમ ડોળાં ન કરતાં તત્ત્વરે સંક્ષેપથી દર્શાવ્યો છે. દેશી ઔષધીઓના ગુણ ફુણ, માત્ર. બનાવટ, અને ઉપયોગનું વર્ણન કર્યું છે, દેશી વૈદકનું પ્રકરણ ઘણું અપૂર્ણ છે એમ હું સારી રીતે જાણું છું, અને આ પુસ્તકની ખીજ આ-

(૮)

પ્રતીનો પ્રસંગ આવજો તો આ ખોટ પૂરી પાડવા આશા રાખું છું.

આ પુસ્તકમાં સરળ અને સહેલી ગુજરાતી બાષા વાપરવામાં

આવી છે, સંસ્કૃતના શબ્દો ઘણી જગ્યાપર બાદ કરવા પ્રયત્ન કર્યો છે છતાં કોઈ જગ્યાએ સંસ્કૃત શબ્દો રાખવા દુરસ્ત ધાર્યું છે કેમકે તેને ઘણાખરા વૈદક સંબંધી જ્ઞાન ધરાવનાર સમજી શકે છે.

આ પુસ્તક તૈયાર કરવામાં ઇંગ્લેન્ડ અને દેશી પુસ્તકોનો લાભ લેવામાં આવ્યો છે. મારા હજમિત કલ્યાણરાય આરતલાલ તરફથી દેશી ઓષધી તથા ખીજા વિષય લખવામાં અમૂલ્ય મદદ મળી છે તથા આ પુસ્તક તૈયાર કરવામાં પ્રફુલ્લ સુધારવામાં અને પુસ્તકની ગોઠવણ કરવામાં જે જે મદદ મળી છે એથી એ અહરશ્યનો આ પ્રસંગે મોટો ઉપકાર માનું છું.

ઘણા અગત્યનાં કામોમાં એકજ વખતે મન રોકવાથી આ ઉપયોગી પુસ્તક છપાવવા પાછળ જેટલો વખત રોકવો જોઈએ તેટલો મારાથી રોકી શકાયો નથી તેમ તેના પ્રુફશીટ સુધારવામાં જેટલી કાળજી રાખવી જોઈએ તેટલી રાખી શકાઈ નથી તેથી ઘણે ઠેકાણે ટ્રગ્ દોષિત ભૂલો રહી ગઈ હશે તેને માટે હું આશા રાખું છું કે શુભ વાંચનાર દરગુજર કરશે.

ચં. મુ. મારતર.

અનુક્રમણિકા.

વિષય. પૃષ્ઠ.
મંગલાચરણ ૧

પ્રકરણ ૧ જી.

આરોગ્યના વિષે સુચના ૧
હવા ક્યારે ને ફેવી લેવી ૩
કપડાં ૪
હજમત ૫
સ્નાન ૬
નાત્યકરમ..... ૬
ચા ૭
ભોજન ૮
ભક્ષ પદાર્થની સમજૂતી..... ૮
વાયુના પ્રકોપની સમજ ૧૧
પીતના પ્રકોપની સમજ..... ૧૨
કફના પ્રકોપની સમજ ૧૨
દેશભેદ ૧૨
રૂઝવિચારે..... ૧૨
છ રૂઝની સમજ..... ૧૨
એક રૂઝમાં સંચય થએલો
બીજી રૂઝમાં પ્રકોપ પામે
તેની સમજ..... ૧૩
એક દિવસમાં છ રૂઝએ
ની સમજ ૧૩
રૂઝની પરીક્ષા..... ૧૩
રૂઝની અન્દર ભક્ષાભક્ષ વિધી..... ૧૫
સાધારણ નીયમે..... ૧૮

વિષય. પૃષ્ઠ.
પ્રકરણ ૨ જી.

રોગોની ઉત્પત્તિની સમજ ... ૧૯
રોગોનું નિદાન ૧૯
સામાન્ય રીતે રોગોના ઉપ-
દ્રવની સમજ ૨૦
ઝાડો રોકવાથી થતા રોગ ... ૨૧
પેશાબ રોકવાથી થતા રોગ. ૨૧
ઝાડકાર રોકવાથી થતા રોગ. ૨૧
છીક રોકવાથી થતા રોગ.....
કામ રોકવાથી થતા રોગ.....
ઝાંસુ રોકવાથી થતા રોગ.....
વોમીટના રોકવાથી
નિંદ્રા રોકવાથી થતા રોગ .. ૨૨
ઉધરશ રોકવાથી થતા રોગ.....
તરસ રોકવાથી થતા રોગ ..
મહેનતથી દમ ભરાય અને
તે રોકવાથી થતા રોગ ..,
ભુખ રોકવાથી થતા રોગ ..,
કૂત પરીક્ષા.....
શુભાશુભ શુક્રનની સમજ .. ૨૩
,, શુભ શુક્રન.....
નાડી પરીક્ષા... ૨૩
નાડી કેવા દરેદીની ન જોવી
તેની સમજ..... ૨૪
નાડીના ગતી તથા તેથી ઉ-
ત્પન્ન થતા દોષોની સમજ... ૨૪

(૧૦)

મુત્ર પરીક્ષા.....૨૫	ના લક્ષણ.....,
જીભ પરીક્ષા.....૨૬	મુવાવડી સ્ત્રીના તાવના લ. ૩૭
ઝાડાની પરીક્ષા.....,	કાળજ્વરના લક્ષણ.....૩૭
નેત્ર પરીક્ષા.....,	અતીસારનું નિદાન.....,
એહરા ઉપરથી હરદીની પરીક્ષા,,	વાયુના અતીસારના લક્ષણ ૩૮
વૈદને સુચના.....૨૭	પીતના અતીસારના લક્ષણ,,
વૈદ કેવો જોઈએ.....૨૭	કફના અતીસારના લક્ષણ.....,
કેવા વૈદનું ઔષધ ન આવું ૨૮	સનેપાતના અતીસારના લક્ષણ,,
અરાબ પાણીથી રોગોની	અફસોસ તથા શોકાદીકથી
ઉત્પત્તિ.....૨૮	યતા અતીસારના લક્ષ...૩૯
કાળ જ્વાન.....૨૯	આમાસયથી મળ પેદા થ-
રોગોના ત્રણ પ્રકાર છે ... ૩૦	વાથી અતીસાર થાય તેના
રોગોના નિદાન.....૩૧	લક્ષણ.....,
જ્વર ઉત્પન્ન થવાનો મુખ્યભિદ ૩૨	સંગ્રહણીના લક્ષણ.....,
જ્વર આવવાની અગાઉનાં	વાયુપ્રકોપથી સંગ્રહણીના લ. ૪૦
ચીન્હ.....૩૨	પીત સંગ્રહણીના લક્ષણ.....,
વાયુના તાવના લક્ષણ.....૩૨	કફની સંગ્રહણીના લક્ષણ.....,
વાતપીતના તાવના લક્ષણ...૩૩	સનેપાતમાં સંગ્રહણીના લક્ષણ ૪૧
પીતના તાવના લક્ષણ.....૩૩	હરસ રોગનું નિદાન.....,
પીત કફના તાવના લક્ષણ.....,	વાયુના હરસના લક્ષણ.....૪૨
કફના તાવના લક્ષણ..... ૩૪	પીતના હરસના લક્ષણ.....,
વાત કફના તાવના લક્ષણ.....,	કફના હરસના લક્ષણ.....,
સનેપાતના તાવના લક્ષણ.....,	લોહી પડતા ખુની હરસનાં લ. ૪૩
કામચીકારનો તાવ ... ૩૫	કૃમીરોગનું નિદાન.....,
એકાંતરીઆ તાવના લક્ષણ ૩૫	પાંડુરોગના લક્ષણ.....૪૪
હાડજ્વરના લક્ષણ.....૩૬	વાયુથી થતો પાંડુરોગ.....,
બીકના તાવનાં લક્ષણ.....,	કફથી થતો પાંડુરોગ.....,
જીર્ણજ્વરના લક્ષણ.....,	પીતનો પાંડુરોગ.....૪૫
અજીર્ણ તથા મળના તાવ	ત્રીદોષનો પાંડુરોગ.....,

(૧૧)

ક્રમજાનું નિદાન.....૪૬
 રક્તવીકારના રોગની સમજ.....૪૬
 અભૂણ વીકારની સમજ.....૪૭
 ઉધરશના રોગની સમજ.....૪૮
 વાયુની ઉધરશના લક્ષણ.....૪૮
 કફની ઉધરશના લક્ષણ.....૪૯
 પીતની ઉધરશના લક્ષણ.....૪૯
 અસાધ્ય ઉધરશના લક્ષણ.....૪૯
 ક્ષયરોગની સમજ.....૪૯
 દમની સમજ.....૪૯
 અરૂચીની સમજ.....૫૦
 ઉલટીની સમજ.....૫૦
 ઉન્માદની સમજ.....૫૧
 વાયુના પ્રકોપથી ઉન્માદની સ.પર
 પીતના ઉન્માદની સમજ.....૫૧
 કફના ઉન્માદની સમજ.....૫૧
 ઝેરી વસ્તુઓ આવાથી થતા
 દરદની સમજ.....૫૩
 ફેફસાના લક્ષણ.....૫૩
 પક્ષધાતના લક્ષણ.....૫૫
 સ્વજરોગ.....૫૫
 ગુલ્મવાયુના રોગના લક્ષણ.....૫૭
 અરોગના લક્ષણ.....૫૯
 મૂત્રગાંઠના લક્ષણ.....૬૧
 પથરીના રોગના લક્ષણ.....૬૨
 પ્રમેહની સમજ.....૬૩
 મધુ પ્રમેહ થવાનાં કારણ.....૬૪
 મિદરોગની સમજ.....૬૪
 ઉદરોગની સમજ.....૬૫

જજોદરના લક્ષણ.....૬૬
 સોજાની સમજ.....૬૭
 આંતરગના રોગની સમજ.....૬૮
 સારણગાંઠના લક્ષણ.....૬૯
 બદ્ધ.....૬૯
 કંઠના રોગના લક્ષણ.....૭૦
 ભગદરનો રોગ.....૭૧
 ઉપદંથના રોગની સમજ.....૭૨
 પાંડુરોગની સમજ.....૭૩
 દાદર ગળકરણના લક્ષણ.....૭૪
 ખરજવાનું નીદાન.....૭૪
 વાળો નાડનું નીદાન.....૭૫
 વીસકોટકના રોગનું નીદાન.....૭૬
 શીતળા બળીયા કાકાનું નીદાન.....૭૭
 મગ્ગક રોગ.....૭૮
 સંધીવાનું નિદાન.....૮૦
 રક્તપીતના રોગનું નીદાન.....૮૧
 રતવાનું નીદાન.....૮૧
 કોગળીયું યા મરફીનું નીદાન.....૮૩
 મુંઝારાની ગાંઠનું નીદાન.....૮૪
 સલેકમનું નીદાન.....૮૫
 પીનસના દરદનું નીદાન.....૮૬
 વરાધનું નીદાન.....૮૬
 હુ લાગવાનું નીદાન.....૮૭
 શીળસનું નીદાન.....૮૮
 કપ્પવાનું નીદાન.....૮૮
 હુપસનું નીદાન.....૮૮
 ખીલનું નીદાન.....૮૯
 અસનું નીદાન.....૮૯

(૬૩)

દાઝવાનું નીદાન.....૬૦	યોની પ્રદરની સમજ.....૧૦૫
હડકવાનું નીદાન.....૧,	રન્નેદર્શન પ્રકાર.....૧૦૫
ધનુરઆંચકીનું નીદાન૬૧	સુવા રોગની સમજ.....૧૦૬
આંચકી તથા ધનુરના લક્ષણ ૯૨	બાળકના રોગની સમજ ..૧૦૭
કર્ણરોગની સમજ.....૧,	પ્રકરણ ૩ નું
નેત્રરોગની સમજ૬૪	ઔષધીઓના ગુણ અને ફુ-
આંખમાં રશપડનું વધવું...૬૬	વણ પાના ૧૦૭-૧૨૨ સુધી.
આંખમાં વાવલાની સમજ ,,	વિષ પ્રકરણની સમજ.
આંખમાં ખીલ તાપોડીઆ	સોમજ..... ૧૨૨
ની સમજ..... ૬૭	રસકપૂર..... ૧૨૩
આંખની અન્દર કુલાનું પડવું,,	ત્રાંબાનું ઝેર..... ૧૨૩
આંખનું તેજ કમી થવાની	ભીલામાનું ઝેર..... ૧૨૩
સમજ૬૮	થોરનું ઝેર..... ૧૨૪
ઝામરવાની સમજ .. ૬૯	તમાકુ..... ,,
પરવાળાની દરદની સમજ...,	વછનામ..... ૧૨૫
મુખરોગ..... ૧૦૦	અફીણ..... ૧૨૫
હોઠરોગ.....,,	ધંતુરો.....,,
દાંતરોગ.....,,	દાર..... ૧૨૬
મુખપાકની સમજ ૧૦૧	ઝેરકોચલાં.....,,
ગાળપચોળીઆની સમજ.. ,,	પ્રકરણ ૪ થું.
ગળાનું દરદ.....,,	સાદો તાવ..... ૧૨૬
વાજકર્ણની સમજ..... ૧૦૨	વાયુનો તાવ..... ૧૨૭
સ્ત્રી રોગની સમજ... ૧૦૨	પીત્તજ્વર..... ૧૨૮
યોનીના સોજની સમજ..... ૧૦૩	કફજ્વર સાથે ઉધરસ..... ૧૨૯
નાના બાળકોને પ્રદરની સમજ ૧૦૩	વાયુ ને કફના તાવનો ઇ..... ૧૩૦
યોની ઉપર થતા દર્દની સમજ ૧૦૩	કફ પીત્તના તાવનો ઇલાજ. ૧૩૧
મુત્રદ્વારની ઉપર સોજની	સનેપાત..... ૧૩૫
સમજ..... ૧૦૪	અતિસાર..... ૧૩૭
યોની ઉર્વની સમજ.....,,	વાયુનો અતિસાર..... ૧૩૯

(૧૩)

પીતનો અતીસાર	૧૩૬
કફનો અતીસાર	,,
લોહી પડતો અતીસાર	૧૪૦
સંગ્રહરણી	૧૪૦
હરસનો ઉપાય	૧૪૫
કૃમી રોગના ઉપાય	૧૪૮
પાંડુ રોગનો ઉપાય	,,
કમળો	૧૫૦
રક્ત વીકારનું ઔષધ	૧૫૧
વાતરક્તનો ઉપાય	૧૫૩
અજીર્ણના રોગનું ઔષધ	૧૫૪
ઉધરસના ઈલાજ	૧૫૪
ક્ષયનો ઈલાજ	૧૫૬
દમનો ઉપાય	,,
સ્વાસના ઉપાય	૧૬૧
અસ્ત્રીના ઔષધ	૧૬૩
ઉમાદના ઉપાયો	૧૬૭
ફેફરાના ઉપાયો	૧૬૭
પક્ષધાતના ઉપાયો	૧૬૯
સુળના ઉપાયો	૧૬૯
ગુલ્મવાયુના ઉપાયો	૧૭૨
બરોળના ઉપાય	૧૭૪
મુત્રકચ્છના ઉપાય	,,
પથરીના ઉપાય	૧૭૭
પ્રમેહના ઉપાય	૧૭૮
મધુ પ્રમેહના ઉપાય	૧૭૯
મેદરોગના ઉપાયો	૧૮૧
ઉદરોગના ઉપાયો	૧૮૨
જળોદરના ઉપાયો	૧૮૫

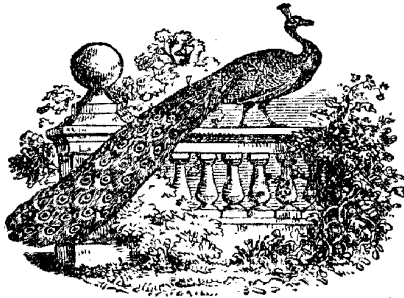
સોજાના ઉપાયો	૧૮૬
આંતરગળના ઉપાયો	૧૮૭
સારણગાંડના ઉપાયો	,,
બદના ઉપાય	,,
કંઠમાળાના ઉપાયો	૧૮૯
ભગંદરના ઉપાયો	૧૯૧
ઉપદંશના ઉપાયો	૧૯૨
પાઠાના ઉપાયો	૧૯૩
દાદર અથવા ગળકરણના ઉપાય	૧૯૪
ખરજવાના ઉપાયો	૧૯૫
વાળાના ઉપાયો	૧૯૬
વીરકેટકના ઉપાયો	૧૯૭
વીરકેટકરોગ ઉપાન થવાનાં કારણ	૧૯૮
શરીરે ચાંદીના ઉપાય	૨૦૦
પારાની વીક્રીયાની સમજ	૨૦૧
શીતળાના ઉપાયો	૨૦૨
મસ્તકરોગના ઉપાય	૨૦૩
મગજ ખાલી પડે તેનો ઉ	૨૦૪
સદિવાના ઉપાયો	૨૦૬
રક્તપીતના ઉપાયો	૨૦૬
રતવાના ઉપાયો	૨૧૧
કોલેરાના ઉપાયો	,,
મુઝારાની ગાંડના ઉપાયો	૨૧૨
સળખમના ઉપાયો	૨૧૩
પીનસના ઉપાયો	,,
સસણી તથા વરાધના ઉપાયો	૨૧૪
હુ લાગે તેના ઉપાયો	૨૧૬

(૧૪)

સીલસના ઉપાયો.....	,,	ટંકણુપ્પાર.....	,,
બામલાઈના ઉપાયો	૨૧૭	સોમલ સંખીયો	૨૩૩
હુખસના ઉપાયો	,,	સોમલ.....	,,
ખીલના ઉપાયો	૨૧૭	રસકપુર	,,
ખસના ઉપાયો.....	,,	હોંગજોકમાંથી પારો કહાડવા	
દાઝાના ઉપાયો.....	૨૧૮	ની રીત	,,
હડકાવના ઉપાયો	૨૧૮	ઓનીકપુર	૨૩૪
કરણરોગના ઉપાયો.....	૨૧૯	રૂપીમસ્તકી.....	,,
નેત્રરોગના ઉપાયો.....	૨૨૦	શીલાજીત.....	,,
મુખરોગના ઉપાયો.....	૨૨૧	પારો	૨૩૫
હોઠ રોગ	,,	હડતાલ	,,
સ્ત્રી રોગના ઉપાયો.....	૨૨૫	મનસલ	૨૩૫
પ્રદરરોગના ઉપાયો.....	૨૨૬	હીરા મોતી પરવાળા	,,
સુનીકરોગના ઉપાય	૨૨૭	નેપાજો.....	,,
બાળરોગના ઉપાયો.....	૨૨૮	સુવર્ણાદીક ધાતુનું સોધન ..	,,
બાળકને બંધકોશ	૨૨૯	સોનાનું મારણ	૨૩૬
બાળકને ઉધરસ.....	૨૨૯	રૂપરસનું મારણ.....	,,
બાળકને ઝાડોનો ઉપાય	,,	તામ્ર ભસ્મ	,,
બાળકને કૃમીનો ઉપાય	,,	પીતળ મારવાની વીધી	,,
બાળકના તાવના ઉપાયો ...	૨૩૦	સીથું મારવાની વીધી.....	,,
બાળકને માથુકુખવાનાં ઉપાયો ,,		બંગ મારવાની વીધી	૨૩૮
બાળકના માથામાં ગડનીકળેતે ,,		લોહ મારણ વીધી.....	,,
પ્રકરણ ૫ મું.		સોનામખીનું મારણ	૨૩૮
ધાતુનું સોધન અતે મારણ ૨૩૧		અપ્પકભસ્મ.....	૨૩૯
હોંગજોક	૨૩૨	સુરમાનું સોધન.....	,,
ગંધક	,,	મનસીલ	,,
ઝેરકોચલાં.....	,,	હડતાલ	,,
કલ્પ	,,	પારો	૨૪૦
અડીણ	,,	આપરીયું.....	,,

(૧૫)

પ્રકરણ ૬ કું.	અસ્થિભંગનું નીદાન.....	૨૫૦
રોગોની સંખ્યા ...	પાતાલચંત્રની સમજ	૨૫૩
પ્રકરણ ૭ મું.	ડમર્યંત્રની સમજ	૨૫૪
શરીર પ્રકરણ.....	ઔષધોના પ્રતિનિધીની સ-	
શરીરનાં અસ્થિની સમજ...૨૪૬	મજ	૨૫૪
માખારણુ સ્થાયની સમજ...૨૪૮	અગત્યની સૂચના	૨૫૬

અમદાવાદ.

પ્રાચિન ગ્રંથોદય ઓશીસમાંથી પ્રગટ
થયેલાં પુસ્તકોની યાદી.

પ્રગટ થયેલાં.

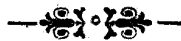
જ્યોતિષ સિદ્ધાન્ત ભાગ ૧ લો—જ્યોતિષશાસ્ત્રનો ગ્રંથ—શુદ્ધ
ગુજરાતી ભાષામાં.

વ્યાધિવિનાસ યા દર્દિનો દોસ્ત—વૈદ્યક શાસ્ત્રનો ગ્રંથ—શુદ્ધ ગુજ-
રાતી ભાષામાં.

ખીરખલ પ્રતાંત—અકબર અને ખીરખલની વાત

ગુજરે વિજય—ખાસિક ઓપાનીંગ હાલ પ્રથમ વર્ષ આપેછે.

કિંમત રૂ. ૦—૮—૦

હવે પછીથી પ્રગટ થનાર પુસ્તકો.

સન્દ્રોશ—સંસ્કૃત શબ્દનો ગુજરાતી અર્થ.

ભગવદ્ગીતા—પદ્યમાં.

અહરથો પયોગી ભોમીઆ.

વૈદ્યવત્સલ—ખાસિક ઓપાનીયુ વૈદ્યકશાસ્ત્રનું.

અમદાવાદ. } ચન્ડલાલ મુંદરાય માસ્તર.
પ્રાચિન ગ્રંથોદય ઓશીસ. }

અથ વ્યાધિવિનાશ યા દુદ્ધિનોદોસ્ત.

અથ મંગલાચરણ.

શ્લોક.

કંઠેયસ્યવિરાજિતેદિગરલંશિરષેચમંદાકિનિ ।

વામાંગેગિરજાનમૂકટિટ્ટેશાદૂલચર્મામ્બરં ॥

માયાયસ્યરુણદ્વિવિશ્વમશ્ચિલંતસ્મૈનમઃશંભવે ।

જંબુવત્જલબિન્દુત્જલજવત્જંબાલવત્જાલવત્ ॥

અર્થ—જેના કંઠને વિશે જાંબુના રંગની પેઠે વિષ સેવી રહ્યું છે અને મસ્તકને વિશે, જળ ખીંડુવત ગંગાજી બીરાજમાન છે, અને ડાબા અંગે કમળની પેઠે પાર્વતી સેવે છે, કંઠને વિશે શાફૂલ, ચર્મ, શેવાળની માફક સેવી રહ્યું છે જેની માથામાં આમુજમત, જળ રૂપે લપટાઈ રહ્યું, એવા જે શંકર, તેને નમઃકર કરી આ અંચનો પ્રારંભ કરું.

પ્રકરણ ૧ હું.

આરોગ્યતા વિષે સુચના.

શરીર સુધારી આરોગ્યતામાં વધારો કરવો, તે પ્રાણી માનવો સુખ્ય ધર્મ છે, કારણ કે “શરીર સુખી તે સર્વ વાતે સુખી” આ કેહેવત પ્રમાણે જેમ અને તેમ તન મન અને ધનવડે તંદુરસ્ત થવું.

૨

પ્રકરણ ૧ બું.

કે જેથી નાના પ્રકારના ભોગનો લાભ લઈ ચકાવ, એટલુંજ નહીં પણ આપણી કાન્તી તથા કીર્તિમાં વધારો થાય; આપણી ઉત્પન્ન થતી પ્રજા નારોગી થાય, આપણા આયુષમાં વધારો થાય, હંદગી સુખી અવસ્થામાં કદાચ, શરીરે નારોગી રહેવાય, અને તેથીજ સારા ફળ ઇ. ન્દ્ર પ્રાપ્તી થાય. મનુષ્ય માત્રને શરીરની અંદર જે દર્દો પેદા થાયછે, તેના બે પ્રકાર છે—એક શારીરીક તથા બીજો માનસીક; શારીરીક પ્રત્યેક શરીર યા બહાર રહેછે, અને માનસીક જેને “આધી એવી સંતા કહેછે” તે માત્ર શરીરની અંદરજ રહેછે. આ બન્ને દરેકો શરીરમાં કુપચ્ચના પ્રકીપથી પેદા થાયછે, તે કુપચ્ચથી ત્રીદોષ પેદા થાયછે. ત્રીદોષ કોમાયમાન થઈ, શરીરની અંદર આપી નાના પ્રકારના અવધોને અરાબ કરી અનેક પ્રકારનાં દરદો પેદા કરેછે; જેમાંનાં કેટલાંએક દરદોએ કાળે કરીને અસાધ્ય થઈ રહ્યાં તે પચી રહેછે, ને કોઈ ઉપાય તેને લાગુ પડતો નથી. કેટલાંક દરદો એવાં થાયછે કે જેનો યોગ્ય ઉપાય થાય તો મટીજઈ શરીર સુધરેછે; પણ શરીરમાં કોઈ પ્રકારનો આધી થઈ બહુ ફેલાવ માત્ર તો તેને દુર કરતાં બહુ દુઃખ સોસવું પડે, પૈસાની અવશ્ય બહુ રહે; છતાં તેમો અરો ઈલાજ અખર ન હોય તો તે સાધ્યનો અસાધ્ય થઈ હંદગીને અરાબ કરેછે, એટલુંજ નહીં પણ પ્રજાને રોગીષ્ટ નારબળ તથા કોવતહીણ કરે જેથી વંશ વૃદ્ધી પણ તેવીજ થાય, ને સાફ પરીણામ પણ તેથી બાગ્યેજ નીપળે તેટલાજ મોટે દરેક મનુષ્યે હજાર કામ પડતાં મુઠ્ઠી લાખોની આયપત્ત ત્યાગી પ્રથમ શરીર સુધરવું એમ પ્રત્યેક જણને કહેવાની અમારી દ્રશ્ય છે.

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

હવા ક્યારે મેં કેવી લેવી.

પ્રત્યેક મનુષ્યને દરરોજ હવાની જરૂર છે, જે ચોખ્ખી ખુદી ૧૫૦ ફીટ લંબાઈ તથા ૪૦ ફીટ ઉચ્ચાઈને આશરે સુગંધીદાર લેવી જેથી શરીરને પુષ્ટી મળેછે; ને તેથી કરીને આરોગ્યતા સુધરે છે. તે હવા જંગલ મેદાન બાગ નદી તળાવ; ને બને તો દરીયા કીનારાની લેવી તે અત્યંત પુષ્ટી આપે છે; તેમજ સાંજના છ વાગ્યાથી આઠ વાગ્યા સુધીની હવા પણ બળવાન છે. માટે તે પણ લેવાની જરૂર છે. સંખ્ય; તમામ દીવસ કામ કરવાથી મગજ ધુમરાઈ જાય છે, તે હવા-ફોજ સુધરે છે, ને તેના સુધરવાથી સારા સારા વિચારો પેદા થાય છે; તેટલાજ માટે દરેક મનુષ્યને હવાની જરૂર છે. મગજ તરે રાખવાને સુગંધીદાર પુષ્પો (ફુલો)નું શયન કરવું, સંખ્ય, તેને સુધારવાનો આધાર હવા ઉપર છે, માટે જેમ બને તેમ ચોખ્ખી હવા લેવી. પાછલી રોત્રે (૩)થી પાંચ વાગ્યા સુધીની હવા ઝેરી હોય છે તેથી તેનો ત્યાગ કરવો. ચોમાસામાં તથા સખ તાડ પડતી શીઆ-જાની હવાનો ત્યાગ કરવો. ગરમ, ખરાબ ગ્રાડની, ગંદા પાણીની તથા ઘણા માણસની ગીરદોની હવાનો પણ ત્યાગ કરવો. શીઆ-જામાં હવાની જરૂર નથી માટે તન તથા મનને શરીરની શક્તી માફક કસરત આપવી જેથી શરીરનાં અવયો છુટાં રહે. મગજ સુધારવાને પ્રત્યેક મનુષ્યે ચોખ્ખુ ગાયનું તાણુ ધી તેની ઐદર કસર અથવા એલચી ગ્રીણી વાટી હમિયાં સવારે નાકમાં સુંધવાં, જેથી મગજમાં બહુ સુધારો થશે, તબીબત સુધરશે અને તેથી આપણે સારો ફાયદો થશે.

૪

પ્રકરણ ૧ લું.

કપડાં.

દરેક મનુષ્યે સ્વચ્છ તથા ધોયેલાં કપડાં પહેરવાં. એક વાર પેહેર્યાં ને પરશ્વો બહુ લાગ્યો હોય તો તેમને ધોઈનેજ બીજો દોવસે પેહેરવાં સખખ; તેવાં કપડાંમાં ગંદકી તરત પેદા થાયછે. જેથી કરીને જી. ધત્તાદી નાના જીવોની ઉત્પત્તિ બહુ થાયછે ને શરીરને નુકસાન બહુ કરેછે; તેટલાજ માટે સ્વચ્છ તથા ધોયેલાં વસ્ત્ર પેહેરવાં જોઈએ પણ બહુ જાડાં ને વધારે સખ નહિ પેહેરવાં. ફક્ત એ અગર ત્રણ પેહેરવાં બને તો ફાટીને અગર ઉત્તનાં કપડાં અંદરના ભાગમાં પેહેરવાં જેથી કરીને ગરમીથી પરશ્વો અંદરજ રહી, શરીરને થંડુ રાખેછે. થંડી હવામાં વધારે ફરવાનું હોય તો હાથે ને પગે મોજાં રાખવાં તેથી તેમનું રક્ષણ થાય છે. દશી રીવાજ મુજબ પાગડી બહુ મોટી તથા તોજમાં બારે પેહેરવી નહિ. સખખ વધારે બોળથી મગજને નુકસાન પોહોયે છે, તથા બાધી થઈને ત્ર દોષ પેદા કરેછે તેથી જેમ બને તેમ હજકા વજનની પેહેરવી. બીજી આપણા અહીં રીવાજ પ્રમાણે રંગીન કપડાં પેહેરવાં પડેછે તે કેટલેક દરજે રીવાજ સારો છે, પરંતુ લીલા રંગનાં બનાતી, તથા, સાદાં કપડાં બનાતા સુધી ન પેહેરવાં, કારણ કે તે રંગમાં ઝેરની અસર હોવાને લીધે, કોઈ વખત, શરીરને નુકસાન પોહોચાડે છે. બીજા રંગનાં કપડાં માટે કોઈ હરકત નથી. કોઈ કોઈ કેકાણે રૂઢને અનુસરી કપડાં રંગભેરંગી, સીતલીસીત, પેહેરવાનો આજ ધર્મો ઉત્તમ છે. પણ ધણાં તંગ ને બદતને ચોટીભય તેવાં સખ ન પેહેરવાં તેમ ધણાંજ દીલાં ને નરમ ને પાતળાં પેહેરવાં નહિ. શરીરના ભાગથી ૪ અં-

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૫

શ્રી નરમ પેહેરનાં. સખખ, તંગ કપડાં પેહેરવાથી, શરીરનાં અવયો ઉપર દખાણુ થઈ ફરતા લોહીને અટકાવ થાયછે. તેથી બાધી પેદા થાયછે. પગના રક્ષણને માટે, જોડા પણ જરા ઢીઝા પેહેરવા, સખ જોડાથી પગમાં ફરતા લોહીને અટકાવ થઈ, ચાલવામાં હરકત કરે ને પગમાં ઘસારા પડે, ને જો તે પાડે તો નાના પ્રકારના બાધી પેદા થાય. માટે શરીરને અનુકુળ પડતાં કપડાં, ઇત્યાદી કામ-માં લેવાં.

હજમત.

હજમત કરાવ્યાથી મનુષ્યની કાંતી શોભેછે. જેથી ચાર, યા, આઠ દીવસને અંતરે, હજમત કરાવવી. તે વખતે સાવચેતી બહુ રાખવી, સખખ, સખ હજમતથી નેત્ર ને મસ્તકનો બાધી થાય છે માટે તે વખતે દાબીને વાળ લેવરાવવા નહિ તેમ તેમને ચોમટાથી ટુપાવવા (ખુટાવવા) નહિ. તેમ વધારે વાર અચ્ચો ફેરવાવવો નહિ માત્ર એક બે વખતમાં બાળ સાફ થયા એટલે બસ. પછી હજમ પાસે તેલ ખુબ માથા ઉપર ચોળાવવું, સખખ, ઉતરેલા વાળમાં, તે તેલ પ્રવેશ કરી તેમાં ઠંડક રાખેછે. વળી માથાપર વધારે તથા હાંબાવાળ ન રાખવા, અગર શોખ હોય તો દરચોથે દીવસે સાફ કરવા જેથી કરીને તેની અંદર જી ખોડો, ઇત્યાદી થાય નહિ. વાળ મુકવી હમશાં તેમાં તેલ નાંખવું તેથી માથામાં થંડક રહે છે. હાથ પગના નખ દાબીને ન લેવરાવવા. (કપાવવા) સખખ, તેથી, તે બા ગમાં પીડા થાયછે, જેથી શરીરને નુકસાની પોહોચે. હજમત કરાવવાને દીવસે ખાંડ ને ખટાથ એ બે વસ્તુઓ ખાવી નહિ. કાર

૬

પ્રકરણ ૧ બું.

જુ કોઈ જગ્યાએ અસો દાબીને લેવાયો હોય, યા વાગી લોહી ની કબ્બું હોય તો તે ખાંડ ખટાશની અસરથી વખતે ધનુર થઈ જઈ પ્રાણનો નાશ થાય; માટે હજમત વખતે સાવચેતીની ધણી જરૂર છે. હજમત ખડુ વધાર્યાથી પણ રોગો ઉત્પન્ન થાય છે. તેટલા માટે ઉપર કહેલી વખતે હજમત અને નખ લેવરાવવા.

સ્નાન.

દરેક મનુષ્યે હમેશાં નાહાઈ શરીરને સ્વચ્છ રાખવું. નાખવા ની જગ્યા એકાંત હોવી જોઈએ. ગરમ તથા નીરમજ પાણીએ હમેશાં સ્નાન કરવું. સ્નાન કરવા પહેલાં શરીર તેલ ચોળવું, પછી સાધારણ ગરમ પાણીવડે સાબુ લઈ શરીર ખુબ ચોળીને નાહાવું, બની શકે તો તે ગરમ પાણીમાં સુગંધી પદાર્થો નાખવા પછી ખુબ પાણીએ નાહી શરીર સાફ લોહી નાંખવું. જેથી, શરીર સાફ નીરમજ થઈ, પરશ્વો નીકળવાનાં અવયો સાફ ચોખ્ખાં રહેશે; તેથી કરીને શરીર નીરોગી થશે. ઘણા ગરમ, ઘણા થંડા, ગંદા, અતુલ્યપદના વધારે પસારાવાળાં, બંધેજ, સડેલા, ખારા, ગળ્યા વગરના, ગંદકીવાળા ઇતિાદી વીકારવાળા પાણીથી કદી સ્નાન કરવું નહિ. તેમ કયાંયે રોગોની અવશ્ય વૃદ્ધિ થાય છે. માટે સ્વચ્છ, ગળેલું તથા નીરમજ પાણીવડેજ હમેશાં સ્નાન કરવું. સ્નાન નહિ કરવાથી શરીરની આ રોચ્યતામાં ખીગાડ થાય છે, ને તેથી આપણા શરીરને હરકત આ-વે છે, માટે ઉપર કહેલી રીત પ્રમાણેજ સ્નાન કરવું.

નીત્યકર્મ.

સ્નાન કર્યા પછી સ્વધર્મનુસારી ઇન્ધર પ્રાર્થના કરવી. તેમ

આધિવિનાય યા દર્શિનોદોસ્ત.

૭

ફરવાનું કારણ માત્ર એટલુંજ કે જન્મ ધારણ કરતા મનુષ્ય માત્રને પોતાના સરજનહારને ભુલી ન જતાં તેનું સ્તવન કરવું, સખ્ય, તે સર્વવ્યાપક છે. બીજું કારણ, એ કે સ્તાન કયાં પછી શરીરમાંનાં તમામ અવયો સ્વચ્છ થાયછે, તેથી અવયો નરમ થઈ શરીરમાંનું કોઈ સ્નાયુના ભ્રમણથી ફરેછે, તથા તે ફરવાની ગતીમાં પણ ફેરફાર થાયછે, માટે કલાક અગર તેથી વધારે વખત સુધી એકાગ્રહ ચીતે ઈશ્વર સ્તવન કરવું; જ્યેથી મન કેળવાશે, શરીરના તમામ અવયોમાં થએલો ફેરફાર દુર થશે, અવયો નીચમમાં રહેશે, ને તે ધીજ આપણને સુખ મળશે.

આ.

સવારમાં ઉઠ્યા પછી તણ કલાકને અંતરે ચા અગર કોફી પીવી; તેથી શરીરમાં ગરમી પેદા થઈ અપક્વ ખોરાક પાચન થઈ શરીરને પુષ્ટી મળેછે. તે પીધા પછી સારો હાલકો ખોરાક ખાવો. (કુટ, ઘવો પાંઉ, બીસકુટ વીગેરે, સ્વધર્મોનુસારી) તેથી ત્રીદોષ ટળેછે. ચા કાફી ગ્રેહામાં ગ્રેહાં દથ તોલા, ને વધારેમાં વધારે વીસ તોલા સુધી પીવાં. તેથી વધારે લેવામાં નુકસાન કરેછે. તેમાં દુધ ખાંડ નાંખી પીવાનો રીવાજ છે પરંતુ તેની કાંઈ જરૂર નથી. મોળી ચા, અગર તેમાં મરી સુંક બારીક પીસી નાંખી પીવું; તેથી વાયુને નાશ કરી, ત્રીદોષને ટાળી, શરીરમાં કૌવત વધારશે. ચા પીવાના માવરા કરતાં કાફીનો માવરો થોડો રાખવો. સખ્ય તે લીધે તથા લેઈને હરકત કરેછે. ઉખગરો થયો હોય અગર ખુબ જાહેનત કરી હોય ત્યારેજ કાફીની જરૂર છે. તેમના પીવાથી શરીરમાં

૯

પ્રકરણ ૧ લું.

પુષ્ટી આવેછે, આગસ દુર થાયછે માટે તે રીવાજ સારો છે.

ભોજન.

ભોજન કરતી વખતે નીર ઉપાધીવડે ને સ્વચ્છપણે ભોજન કરવું. તે વખતે ઉતાવળ ન કરવી, મીઠાનની સાથે આરાથ, ખરાથ, તથા તીખાથ, વાંપરવી; તેથી ભોજન સ્વદીષ્ટ લાગે છે ને શરીરને પુષ્ટી મળેછે. મનુષ્ય માત્રે નીચમીત આહાર કરવો, વધારે કરવાથી રોગ ઉત્પન્ન થાયછે; તેમજ સ્વદ્વપાહરથી મનુષ્ય નીરમળ થાયછે. માટે મધ્યમાં પંચતીનો એટલે ૧૪ તોલા એક દીવસની અંદર આહાર કરવાની જરૂર છે. તેની અંદર મીઠાન, આરાથ, ખરાથ, તીખાથ વીગેરે પદાર્થોને ભક્ષણ કરવા. શાક, પત્ર, એટલે કંદમુળાદીક તીખા પદાર્થોને પરીપક્વ કરી ખાવા. એટલે શરીરને પુષ્ટી મળશે. પેટેલા પોહોરની અંદર જમવું નહિ, બીજા પોહોરે બુખ્યાં ન રહેવું. જમતી વખતે ગમે તેવી ઉપાધી હોય તથાપી એકાંત ક્રતીવડે શાંત પ્રકૃતિથી ભોજન કરવું. જમતી વખતે અર્ધ ભોજનની અંદર પાણી પીવું તથા અંતે થોડુંક પાણી પીવું. જેથી શરીર બળવાન થશે, જમતી વખતે પુષ્કળ પાણી પીવાથી શરીર રોગીષ્ટ થાયછે, માટે ઉપર બતાવ્યા નીચમે પાણી પીવું તથા જમવું.

ભક્ષ પદાર્થની સમજૂતી.

જમીનનો જડ ગુણ પાણીનો સ્નીગ્ધ ગુણ, ગરમીનો તીખો વાયુનો હુખો, ને આકાશનો પોગળ, (હલકો) ગુણ છે. એ પ્રમાણે પાંચ તત્વોના ગુણો પ્રત્યેક પદાર્થની અંદર હોયછે, દરેક માણસના ખાવામાં મીઠું, તીખું, કડવું, તુરું, ખાંડ આદિ એ છ ગુણો સહીત પદાર્થો

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોરત.

૫

આવેછે; જેમાંના પ્રત્યેક પદાર્થ કેવી રીતે નિપજેછે તથા તેમાં શા ગુણો છે તે નીચે મુજબ.

જમીન તથા પાણીવડે મીઠો રસ નીપજે. જેમકે શેણડી, જમીનની અંદર ઉગેછે, તેને પાણી પાવાથી તે પેદા થાયછે નેતથી તેમાં મધુર રસ ઉત્પન્ન થાયછે. જમીન તથા ગરમીથી ખાટો રસ પેદા થાયછે, જેમકે આંમલીનું આડ, વગર પાણી પાચે ઉગેછે ને તે ગરમીના દીવસમાંજ પાકેછે તેથી તેમાં ખાટો રસ હોયછે. ગરમી ને પાણીના સંયોગથી ખારો રસ; ઉપજે છે. જેમકે, ફળ, ગરમીના જોરે વગર પેદા થતી નથી, ને તેની અંદર જે પાણી રહેલું છે, તેનો કતીવડે ખાર બનાવી લેવામાં આવેછે. આકાશ, ને વાયુથી ખારો રસ પેદા થાય છે. જેમકે મરચીને, શીઆળામાંજ મરચાં લાગેછે તેનું કારણ કે તે રૂપમાં વાયુનું પરીબળ વીણેષ રહે છે. માટે તેનો પાક તીખો, રહેછે. વાયુ ને અગ્નીથી કઠુ રસ પેદા થાય. જેમકે લીમડાને ઉનાળામાં ફળ લાગેછે સખખ, તે વખતે ગરમી પ્રબળ રહેછે તેથી કડવો રસ, પેદા કરેછે. જમીન, તથા વાયુના સંલેગથી તુરો રસ નીપજેછે જેમકે, આબળાં શીઆળામાંજ નીપજેછે, સખખ, તે રૂપ વાયુની છે, માટે તુરાશ, પેદા કરેછે, એ પ્રમાણે પાંચે તત્ત્વોથી રસોની જુદી જુદી ઉત્પત્તી જાણવી. પદાર્થોને અંગે ઉષ્ણ, વીર્ય, તથા શીતવીર્ય, એવા બે ગુણ રહેલા છે ઉષ્ણ તથા શીત વીર્ય કેમ જાણવું.

ગરમીના જોરથી દીવસમાં જે પદાર્થો નીપજે, તેને ઉષ્ણવીર્ય કહેછે, તેમ રાત્રીના ભાગમાં જે બને તેને શીત વીર્ય કહેછે. ઉષ્ણ

૧૦

પ્રકરણ ૧ લું.

વીર્ય એટલે રક્ષ પદાર્થ જેવું જાણવું, ને શીતવીર્યની અંદર સ્ત્રીગ્ધ્ર ગુણ પ્રબળ છે. મીષ્ટ તથા આરાધ્ય એ બે થકી મધુર રસ પેદા થાય છે. ને તે થકી કફ પેદા થાય છે. (મધુર રસથી) તેમ અટાશથી અટાશ પેદા થઈ પીતને ઉત્પન્ન કરે છે ગુરાશ, તીખાશ અને કડવાશથી તીખો, રસ પેદા થઈ વાયુ ઉત્પન્નવે છે. મધુર રસ, આટો રસ ને તીખો રસ, એ ત્રણ પ્રકારના રસ આવાથી શરીરને પુષ્ટી મળે છે; પણ વધારે અવાધાથી વીપરીત એટલે શરીરને હાની કર્તા છે. ઉદાહરણ: પદાર્થોની અંદર કોઈ જગ્યાએ રસ કોઈમાં ગુણ, કોઈમાં વીર્ય, કોઈમાં વીપાક, કોઈમાં શક્તી એ પ્રમાણે સર્વને અંગે રહેલાં છે; તેથી પ્રસંગોપાત વપરાય તો પરીબળ બતાવે છે, જેમકે ગજોનો રસ, કડવો તથા ઉજા છે તેથી પીતનું સમાધાન કરે છે. મૂળાનો તીખો ગુણ છે, તેથી તે કફની વૃદ્ધી કરે છે સખખ તેમાં સ્ત્રીગ્ધ્ર ગુણનો સમાવેશ છે; પણ તેનો રસ આપ્તાથી કફનો નાશ થાય છે. વીર્યનું ઉદાહરણ, પંચમૂળ, ગુરુ, ને કડવું છે છતાં વાયુને સમાવે છે. સખખ, તેમાં ઉજા વીર્ય રહેલું છે. વીપાક ઉદાહરણ, સુંઠ તીક્ષણ છતાં વાયુને સમાવે છે. કારણ કે તેમાં મધુર રસ છે. શક્તીનું ઉદાહરણ રસ, ગુણ, વીર્ય ને વીપાક એ ચારવડે જે જે કાર્યો નથી થતાં તે કર્મ શક્તીના પ્રભાવે કરી થાય છે. જેમ ખેતસાર, કુછનો નાશ કરે છે, સખખ, તેમાં વીપરીત, ગુણ રહેલો છે. તે મુજબ પ્રત્યેક પદાર્થની, છાલની મુળની, ને ફળોની અંદર તથા તેમના રસની અંદર જુદા જુદા ગુણો રહેલા છે; માટે દરેક આજનો ઉપયોગ કરતાં પૂર્ણ સાવચેતી રાખવી જરૂર છે. પદાર્થનો ઉપયોગ કરવો

આધિવિનાશ યા દર્શિનોદેશત.

૬૧

એમ વૈદક શાસ્ત્રનો નીત્યમ છે, હ્રસ્વો, લુપ્તો, ને શીતળ પદાર્થ વા-
મ્મો, જાણ્યો, બળેલું, તીખું, ને આટું તે પીતલા ગુણને ઉત્પન્ન
કરવાવાળો. ને મધુર સ્નાયુ તે કફને પેદા કરનાર છે. માટે ઉપર
કહેલા પદાર્થો જેમ અને તેમ થોડા ખાવા. સમજ, તેથી શરીરને
ઉઘટી નુકસાની છે. વાત પ્રકૃતિવાળાને બારે સ્નાયુ ને આરો
પદાર્થ ખાવો નહિ. પીતલાવાળાને તળેલા, મધુર ને શીતળ પદાર્થ
ખાવાથી, ઉલટું પીત વધારે છે; તેમ કફવાળાએ કડવું ઉલ્લુ ને
રક્ત પદાર્થો ખાવા નહી.

વાયુના પ્રકોપની સમજ.

હમુ, રક્ત. થંડા પદાર્થોનું શેવન કરવાથી, અતીશય શીતકાળમાં
કરવાથી, શીત પદાર્થના શેવનથી ઘણું કરવાથી, ઉપવાસ કરવાથી,
સંધીકાળે સંભોગ કરવાની ઇચ્છા રહીત થવાથી, ખન, બંધુવોયો-
મથી, જનીત દુઃખથી, બય, ચીંતા રાત્રીના જાગરણથી, શસ્ત્ર વા-
ગવાથી જળમાં સુત્રાથી, અનાદીક પરીપક્વ ન થવાથી તથા ધાતુ
ક્ષયથી વાયુનો પ્રકોપ થાય છે; પણ ઉપર કહ્યું તેથી ઉલટું હોય તો
તે વાયુને શાંત પમાડે છે.

ષીતના પ્રકોપની સમજ.

બળેલા, તીક્ષ્ણ, અતી ખાટા, અતી ઉલ્લુ, અગ્નીમાં શે-
ડેલા પદાર્થો ખાવાથી, ઘણા તાપને લીધે. બપોરે બુખ્યાં રહેવાથી
મધરાત્રે ખાવાથી ઇ. પ્રકારથી પીતનો પ્રકોપ થાય છે. તેને શાંત ક-
રવા સાર મધુર, શીતાદીક પદાર્થોના શેવન કર્યાથી તે શાંત પામે છે

૧૨

પ્રકરણ ૧ લું.

ઠક્કના પ્રકોપની સમજ.

મધુર સ્ત્રીગ્ધ, તાડાં (કેળાં, ઈ.) પદાર્થોના આવાથી અથવા જડ પદાર્થોના શેવનથી, દીવસે સુવાથી, જઠરાગ્ની મંદ પડવાથી, બુખ નહીં લાગવાથી, જમવાથી, શરીરને અમ નહીં દેવાથી, (નકાં માં બેસી રહેવાથી) ઠક્કનો પ્રકોપ થાય છે, તેને શાંત કરવા સાફ ઉબ્બુ તથા રક્ષ પદાર્થોનું શેવન કરવું.

દેશ ભેદ.

દેશ ત્રણ પ્રકારના છે. અનુપ, જાંગળ, ને સાધારણ. તે પ્રત્યેક દેશના રહેવાશીઓએ વીચાર કરવો કે તેમને ત્યાં વાતપીત કે કંઈમાંથી વીશિષ્ટ પ્રબળ કોનું છે તેને અનુસરીને ઔષધ કરવું.

રૂતુ વિચાર.

હીંદુ શાસ્ત્ર પ્રમાણે છ રૂતુ મળી એક વર્ષ ઠરાયું છે. તેના એ વીભાગ કર્યા છે—૧ સૂર્ય મકર સંશીના થવાથી છ, સંક્રાંતી સુધી, ઉતરાયણ જાણવું. ૨ કર્ક રાશીથી છ, રાશી સુધી, દક્ષણાયણ જાણવું. ઉતરાયણમાં શયી, વસંતે ગ્રીષ્મ એ ત્રણ રૂતુ છે. તેના અંદર મનુષ્યને આહાર તથા બળમાં વધઘટ થાય છે; ને તીખા, પુરાને કડવા રસનું ઉતરતું, બળ, ઘટે છે. દક્ષણાયણમાં વર્ષા, શરદને હીમન્ત એ ત્રણ રૂતુ છે. તેમાં દરેક માણસને ખોરાક તથા કોવતમાં ખારો, ખાટો, ને મધુરરસ અડતા ક્રમે વૃદ્ધી પામે છે.

છ રૂતુની સમજ.

મેષ તથા વૃષ સંક્રાંતીમાં ગ્રીષ્મ રૂતુ જાણવી. તેમાં વસુન્તો

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૭

સંચય થાયછે. મીથુન ને કર્ક એ બે સંક્રાંતીમાં શયી રતુ, તેમાં વાયુનો પ્રકોપ થાયછે. સીંહ ને કન્યામાં વર્ષા રતુ, તેમાં પિત્તનો સંચય. વૃષભ ને વૃશ્ચિકના સૂર્યમાં, શરદ રતુ તેમાં પિત્તનો પ્રકોપ થતો તથા મકરમાં હેમન્ત રતુ તેમાં કફનો સંચય થાયછે. કુંભ ને મીનમાં વસંત રતુ જાણવી ને તેના અંદર કફનો પ્રકોપ સમજવો.

એક રતુમાં સંચય થયેલો બીજી રતુમાં પ્રકોપ પામે તેની સમજ.

ગ્રીષ્મ રતુમાં વાયુનો સંચય થઈ પ્રાવૃટ રતુમાં પ્રકોપ પામે છે, હેમન્તમાં એકઠો થયેલો કફ વસંત રતુમાં પ્રકોપછે. વર્ષા રતુમાં એકઠું થયેલું પીત્ત શર્દનાં કોપેછે. વર્ષા હેમન્ત અને ગ્રીષ્મ રતુમાં એકમે થયેલો જ દોષ તે શરદ, વસંત ને પ્રાવૃટ, કાળમાં કોપ પામેછે. હેમન્તમાં પીત્ત, ગ્રીષ્મમાં કફ, ને શરદમાં વાત, આધીઓ શાંત થાયછે.

એક દીવસમાં છ રતુઓની સમજ.

પ્રાતઃકાળે વસંત, મધ્ય ને ગ્રીષ્મ, સાયંકાળે પ્રાવૃટ, પોહોર રાત જય તે વખતે વર્ષા, અર્ધ રાત્રીએ શરદ, અને પાછલી પોહોર રાત્રીએ હેમન્ત, એ પ્રમાણે પણ રતુઓની ગણના થાયછે. તેમાં પણ ઉપરની રીત મુજબ સંચય પ્રકોપ તથા પ્રથમ જાણી લેતો. રતુને અનુસરી ચોમાસું શીઆળો ને ઉનાળો સમજવો.

રતુની પરીક્ષા.

વસંત—નીરમળ દિશાઓ, ધુધોબીત વન, આંખ તથા કુસુ

૨૪

પ્રકરણ ૧ લું.

શ્રાંતું પ્રજ્ઞીત થવું, કોયલ, તથા જમરો (જમરાઓ)ના શબ્દ સંજ-
ખાય, દક્ષીણ દીશાના પવનનો પ્રવેશ થાય, અને નાના પ્રકારનાં
વૃક્ષો નવપક્ષવ દેખાય હતાદીક ચીન્હોથી વસંત રતુ જાણવી.
શ્રીઋ—તાપ સખ પડે, ગરમીથી જીવને સુખ ન મળે. પૃથ્વીનું
પાણી સોષાય, હા વરસે, હવે ગરમ આવે, અરણ્યમાં મૃગાદીક
ભૂષાગુરુ થઈ ફરે ત્યારે શ્રીઋ રતુ જાણવી.

પ્રાવૃટ—આકાશમાં વાદળાં થાય, વીજળી ચમકે, વરસાદ
ગાળે, સક્રીમળ બીલું ધાસ ઢગે, કેવડાદીક વૃક્ષો પ્રજ્ઞીત થાય, આ
ચીન્હોથી પ્રાવૃટ રતુ જાણવી.

વર્ષા—નદીમાં પાણી જરપુર રહે, સરોવરમાં કુમળ પ્રજ્ઞીત
થાય, પૃથ્વી બીલો દેખાય, વગર ગાળે વરસાદ આવે. આકાશમાં
મેઘાડંબર થાય. ઈ. બદ્ધચોથી વર્ષારતુ સમજવી.

શરદ—સૂર્ય અને આકાશ નીરમળ થાય, સરોવરમાં કુમળ
તથા હંસોનાં જોડાં દેખાય, નીચાંણુ ભાંયપરે કાદવર રહે ને જંઝા
સુકી દેખાય. સમાન (સરખી) જમીનપર વૃક્ષાદીકની ઉત્પત્તિ થાય
અને વાંસ નીપળે આ ચીન્હોથી શરદ રતુ જાણવી.

હેમન્ત રતુ—યંડો પવન વાય, પુમાડ તથા ઝાકળથી દીક્ષાઓ
જરાય, યંડ તડકો ન દેખાય, ગેંડા, બેથ, હાથી હતાદીક જનનરો
મરત થાય. આંખા, લોહરના અંદર પુષ્પ દેખાય ઈ. ચીન્હોથી
હેમન્ત રતુ જાણવી. ઉપર કહેલી રીતે દોષના પ્રકોપ થવાથી બળ,
વજ્ર, કૃમ, કલ્યાણ અને જીવીત નાશ કરનારા બાધીઓ ઉત્પન્ન
થાય છે. તેમના બે પ્રકાર છે. તેઓને રહેવાનું સ્થાનક, મન, તથા

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૫

શરીર છે; ને અનુક્રમે માનસ અને શારીર કહેવાય છે. માનસ બાધી રજ, તમ, આદી દોષોના કોપના કારણોથી થાયછે, તેમ શારીર બાધીઓનું કારણ આહાર તથા વ્યાહાર છે. આહાર એ પ્રકારના છે. મીઠા આહારથી રોગોની ઉત્પત્તિ છે; ને યુક્ત આહાર રોગોની નાશી કરેછે. છ રસ (ખટરસ) ની અંદર આહાર સમાયેલો છે; તેમ તે દ્રવ્ય એટલે ઔષધીમાં પણ તેઓ રહેલા છે. તેના એ પ્રકાર—૧ સ્થાયર. ૨ જંગમ. દ્રવ્યોમાં રસ, ગુણ, વીર્ય, વીપાક અને શક્તિ ઉત્તરોત્તર બળવાનપણાથી રહેલા છે; દ્રવ્યોની ઉત્પત્તિ પૃથ્વી, જળ, તથા કાળાદીકથી થાયછે. રૂતુની ખરાબી થવાથી ઔષધ, જળ ને હવા પણ ખરાબ થાયછે. બગડેલા પદાર્થોનું શેવન કર્યાથી પ્રાણ, આયુષ્ય, બળ, વીર્ય અને ઓજવીકાર સંયુત કરી નાના પ્રકારના રોગોને પેદા કરેછે, તેમજ સારી રૂતુની અંદર સાફ શેવન કરવાથી સારાં રૂતુ મળેછે.

રૂતુની અંદર લક્ષાલક્ષ વીધી.

વર્ષા—આ રૂતુમાં વાયુનો પ્રકોપ થવાથી જઠરાગ્નિ મંદ થાયછે. માટે રેત્ય લઈ કોઠો સાફ રાખવો તથા જીનું અનાજ વાપરવું. ધણુ વરસાદની અંદર જઠરાગ્નિને પ્રદીપ્ત કરનારો હલકો ખોરાક ખાવો. ખટાશ, ખારાશ, સ્નેહવાળા પણ સુકા ને મધવાળા હોય તેવા પદાર્થો ખાવા. ગરમ વસ્તુઓ સાથે મધ કદી ન ખાવું. ધી ને મધ સમેલાગે ઝેર સમાન છે, માટે વધારે ઓછો તેમનો ભાગ લેવો. દહીં ધણું ન ખાવું પણ ઇચ્છા થાય તો મરી મીઠું નાખી વાપરવું. આહાર જવું પડે તો વાહન ઉપર કે પગમાં બેડા પેહેરી જવું.

૧૯

પ્રકરણ ૧ લું.

પણ ઉઘાડે પગે કદી ન જવું. નદીને કીનારે રહેવું નહીં. શરીર સુગંધીદાર પદાર્થોનું શેવન કરવું. વસ્ત્ર સાફ, સારાં, સ્વચ્છ ને ગરમ પહેરવાં. નદી તળાવનાં જળ ન પીવાં દીવસે સુવું નહીં. તડકામાં અતીશય ફરવું નહીં. અગ્ની તથા સ્ત્રીનું શેવન સાધારણ કાવું. ધી, તેલમાં, તળેલી વસ્તુઓજ ખાવી. પાણી ઉકાળેલું, વાસાનું, અધર ઝીલેલું, અગર કુવાનું પીવું. પણ પેટેલા વરસાદના પાણીનો ત્યાગ કરવો, થંડો પવન લેવો નહીં, બીનાં કપડાં પહેરવાં નહીં.

શરદ—આ રૂતુમાં પીતનો પ્રકોપ થવાથી, તીષ્ઠ, ધૃત અને રેચ લેવો. તૃષાતુર, મંદાગ્ની, તરતના તાવવાળા, સુવાવડી સ્ત્રી, વૃદ્ધ, બાળક, અતીશ્વલ, ક્ષયવાળા, ગર્ભણી સ્ત્રી આટલાને જુલાખ આપવો નહીં તેમ ફસ ખોલાવી લોહી પણ કઢાવવું નહીં, સારી રોજી જુખ લાગે ત્યારેજ જમવું. તથા ખોરાક તદન હલકો, જેવો કે ઓખા, મધ, મગ, સાકર, શેલડી અને ફરફ એમનું શેવન કરવું. પ્રાતઃકાળે ઉઠીને નરણે કોડે નવ અંજળી જળ પીવું. સંધ્યાકાળે, સ્વચ્છ વસ્ત્ર પહેરી સુગંધી, ચંદન ઇ. નો લેપ કરી, પુષ્પની માળા પહેરી અગાશીમાં બેસવું. આરું, આરું, દીવસમાં સુવું પૂર્વ દીશાનો પવન, કસરત, સ્ત્રીનું વધારે શેવન તથા સૂર્યનો તડકો, આ સર્વ ત્યાગ કરવાં.

હેમન્ત—આ રૂતુમાં જઠરાગ્ની પ્રબળ થવાથી પુષ્ટીકારક તથા પુરો ખોરાક લેવો. નહીંતો ધાતુને બાળેછે. પ્રાતઃકાળે દાતણ કરી શરીર તેજ ઓળી ગરમ પાણીથી સ્નાન કરવું. પછી નિતકમ્, અને

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૭

ભોજન કરવું. આ રૂતુમાં પ્રથમ મધુર, ભોજન, પછી આરા, આટા, પદાર્થોનું શેવન કરવું. થોડો તડકો તથા અગ્નીનું શેવન કરવું. આ રૂતુમાં પુષ્ટીકારક, મશાલા વીગેરે પાકો વાપરવા. ભુખ વધવી નહીં, અગાથીમાં ખેસવું નહીં, તેમ ઉલટી તથા જીલાબનાં આસડો ખાવાં નહીં.

વસંત—આ રૂતુમાં કફ, પ્રકોપ થવાથી સ્ત્રીકણ પદાર્થો, ખાવા નહીં. ઉલટીથી યા તીક્ષ્ણ પદાર્થોના શેવનથી કફનો નાશ કરવો. ભારી તથા સ્ત્રીકણી વસ્તુનું શેવન ન કરવું, દીવસનું સુવું નહીં, કસરત ન કરવી, સુગંધી પદાર્થો શરીરે મરદન કરવા, ગરમ પાણીએ નાહાવું તથા સુગંધીવાળા ને થંડા પદાર્થોનો ઉપયોગ કરવો.

શ્રીષ્ઠ—આ રૂતુમાં પીતનો પ્રકોપ થવાથી આરા, આટા, તીખા, ઉના પદાર્થો, અતીશય જળ, એનો ત્યાગ કરવો. સ્ત્રીસંગ તજવો (પક્ષાંતરે કરવો) તડકો, નીરજળ દેશમાં પ્રવાસ, કસરત ઇ. કરવાં નહિ. દીવસે જરા સુવું; રાત્રે ચંદ્રની શીતળતામાં જરા સુવું. થંડી સોજોનું સેવન કરવું; થંડો ને હલકો ખોરાક ખાવો. ક્ષણાદીક-માં થંડા પદાર્થોનું શેવન વધારે કરવું. આ રૂતુમાં સ્વચ્છ, તથા સારી હવાવાળા ઘરમાં રહેવું, અને સુગંધીદાર પદાર્થોનો વધારે ઉપયોગ કરવો.

પ્રાવૃટ—આ રૂતુમાં તુરો લુખા તથા કડવા પદાર્થોનું શેવન કરવું. જેથી વાયુ નાશ પામે તેવા તથા સ્ત્રીગ્ધાદી પદાર્થો ભોજનમાં વાપરવાં; વસ્ત્ર, સ્વચ્છ, પેહેરવાં. છત્રી વગર ફરવું નહિ. આ રૂતુમાં વાયુનો સંચય થાય છે. ઉપર કહેલી પ્રત્યેક રૂતુમાં બક્ષણની, વીધા

૧૮

પ્રકરણ ૧ લું.

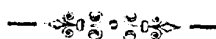
કહી તેમાં જે રૂતુ મુખ્ય હોય તે રૂતુનો જે મુખ્ય ખોરાક તે વધારે બક્ષ કરવો, ને બીજાઓનો થોડો ઉપયોગ કરવો, પણ છેકજ ત્યામ ન કરવો. છ રસનો રૂતુને અનુસરી સામાન્ય ઉપયોગ કરવો.

સાધારણ નીયમો—નીચમીત વખતે શરીરની પ્રકૃતિને અનુસરી ખોરાક ખાવો; તૃષાતુર થવાથી; ખાહાર ફરીઆવી; જોત્તે ઉચકી; કસારત કરી, મૈથુન કરી ઇ. બીજા અમથી શરીર નયણુ, થયુ હોય, તે વખતે, તરત પાણી પીવું નહિ. બુખ લાગ્યા વગર ખાવું નહી; તાઢ તડકો વધારે શેવન કરવો નહિ; થંડુ ભોજન કરવું નહિ. ધાતુના સ્વચ્છ વાસણ કલઈ દીધેલામાં જમવું. પાણી ગળીને પીવું; જમતાં પેહેલાં ને જમી રહ્યા પછો પાણી પીવું નહિ. મધ્ય ભોજને પાણી પીવું. જેથી શરીરને પુષ્ટી મળે. રાત્રે વહેલાં (દશ વાગ્યાની અંદર નહિ પણ પછી) સુવું ને વહેલાં ઉઠવું. વધારે ઉત્તગરા કરવા નહીં; રાત્રે ભારે અહાર કરવો નહિ; ભોજનને અંતે છાશ પીવી; જમી રહ્યા પછી તાંબુલ મુખવાસ કરી ૧૦૦ કદમ ફરવું. સીંગડાવાળાં જેરી ઇ. જનાવરનો ભરંસો ન કરવો. અવાવર (કામમાં ન લેવાવું) કુવાના પાણીનો ત્યાગ કરવો, ફાંસીની જગ્યા, અરણ્ય; ઉજડ ઘરમાં; સ્મશાનમાં સુવું નહિ. બગડી ગયેલી કે જેમાં જીવનો પ્રવેશ થયો હોય તેવી ચીજો જીવી નહિ; રાત્રે વાણુ વખતે દુધનું શેવન રાખવું. અતી મૈથુન કરવું નહિ; પોતાથી સ્ત્રીની ઉમર વધારે હોય તો તેની સાથે સંભોગ ન કરવો; હમેશાં પાંચ વષ આછામાં આછી સ્ત્રી નાની હોય તેમ વધારે સારું, મૈથુનને અંતે શી તથા દુધનો બક્ષ કરવો. ત્રાસદાયક પદાર્થોમાં હમેશ ચીત ગોડ-

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોગત.

૧૬

વધું નહિ; સાંજે સારી હવામાં ફરવું, મોટા તથા ઉંડા વી-
ચાર કરવા નહીં. રોગે સુતી વખત તથા જમતી વખત બીજકુલ
વીચાર કરવા નહિ. સમયને અનુસરી ચાલવું. રૂપને અનુસરી પ-
ચાપચ બક્ષ કરવો; સત્યથી ચાલવું, કાર્ય વીચારી કરવું. શત્રુ કરજ
તથા બાધીને વધવા દેવાં નહીં પણ બને તેમ જલદીથી તેમનો
નાશ કરવો; મદ્યપાન, માંસ તથા પરનારીથી અજગૃજ રહેવું.

પ્રકરણ બીજું.

રોગોની ઉત્પત્તિની સમજ.

શારીરીક ૧૪ પ્રકારના રોગછે—તેમનાં નામ, ૧ સહજરોગ, ૨ ગર્ભરોગ, ૩ જાતજાતના રોગ, ૪ પોડાજનીત રોગ, ૫ કાળજ-
નીત રોગ, ૬ પ્રભાવ જનીતરોગ, ૭ સ્વભાવ જનીતરોગ, ૮ દેશજ-
નીતરોગ, ૯ આંગતુક રોગ, ૧૦ કાષીકરોગ, ૧૧ અંતરરોગ, ૧૨
કર્મજરોગ, ૧૩ દોષજરોગ, ૧૪ કર્મદોષ, એ પ્રમાણે ચૌદ જા-
તના રોગ છે.

તેમનું નિદાન—કેટલાએક રોગો; એક બીજાના સંસર્ગથી થાય
છે. જેવા કે હરસ; કોહોડ; જેને સહજ રોગ કહેછે; કુખડ; વી-
ચીત વર્ણના; પાંગળા; છ આંગળીઓવાળા; ઈ. રોગો ગર્ભસ્થાન-
માંથી થાયછે. માઆપના અનીયમીત આહાર તથા વેહેવારથી
બાળકને રતવા; મુંગાપણું; નહાઈ શરીર; તેને જાત જાતના રોગ
કહેછે. શસ્ત્રના પ્રહારથી અવગની અંદર અસ્થીનું બાગવું; તેને

૨૦

પ્રકરણ ૨ જી.

પીડાજનીત રોગ કહેછે. શીઝાળા ઉનાળાને ઓમાસાની રૂતુમાં પેદા થતા રોગોને કાળરોગ કહેછે; દેવતાઓના આપથી કીંવા ગ્રહપીડાથી થતા રોગોને કુપ્રભાવ રોગ કહેછે. ક્ષુધા; તૃષ્ણા; જ્વરા ઇત્યાદીકથી ઉત્પન્ન થતા રોગોને રવભાવ જનીત રોગ કહેછે, દેશમાં ઓત્ર વી-ચીત્ર રંગના કાળા, ભુરા, તથા લાલ રંગનાં મનુષ્ય પેદા થાયછે તેને દેશજ રોગ કહીએ. શરીરમાં ભૂતાદીકના પ્રવેશથી; મંત્ર મારણ ઉચ્ચાટણથી, લોભ, રાગ દ્વેષ કામક્રોધ; ઈ. જે જે રોગ ઉત્પન્ન થાય છે તેને આગંતુક રોગ કહીએ; બાવળાપણા અથવા ચીતલમ તેને અંતર રોગ કહીએ. જ્વરાદીક રોગોને કાયક રોગ કહીએ. પૂર્વજ-ન્માન્તરના પ્રાયશ્ચીતના યોગવડે અથવા આ જન્મમાં બ્રહ્મહત્યાદીક પાપોથી થતા રોગને કર્મરોગ કહેવા. વાતપીત કહીથી ઉત્પન્ન થતા રોગોને દોષજ રોગ કહીએ. વાતપીત કહીની સાથે બ્રહ્મહત્યાદીક પ્રાયશ્ચીત મળવાથી થતા રોગને કર્મદોષ રોગ કહીએ. ઉપર કહેલા ૧૪ પ્રકારના રોગના સાધ્ય એને અસાધ્ય એવા બે પ્રકારછે. સાધ્ય રોગ ઔષધીથી જાયછે; પણ અસાધ્ય રોગ કદી જતો નથી; ને માહા અસાધ્ય રોગની તો ચિકીત્સા પણ થઇ શકતી નથી; સમજ; તેમાં બહુ રોગોનો સંયોગ હોય છે.

સામાન્ય રીતે રોગના ઉપદ્રવની સમજ.

શરીર સંરક્ષણને અર્થે નીચેના પ્રકાર ધ્યાનમાં રાખવા. ૧ જે માણસ અધોવાયુને બંધ રાખે તેને ગોળા બડોળ (તીલી-ફીઓ) આકારથી પેટ ચડવું; પેટમાં દુખાવો અધોવાયુનું બંધ થવું; મુત્ર કચ્છ; બંધકોષ્ટ; નેત્રરોગ મંદાગ્ની; છાતીની પીડા ઈ. રોગો થાયછે.

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૨૧

૨ ઝાડો રોકવાથી થતા રોગો—જે માણસ ઝાડની હાજતને રોકેછે તેને હાથ પગમાં કળતર, ઉર્ધ્વચાતું, (વાયુનું ઉચે ચડવું) અધોવાયુનો ફેલાવો, તાલવામાં રોગ થઈતેનું બેથી જવું, પીનસ રોગની ઉત્પત્તિ, ગળામાં દરદ, કાળજીનો ફુખાવો, અધોવાયુમાં બતાબ્યાં તે દરદોનું થવું ઈ. રોગ એથી થાયછે.

પેશાબ રોકવાથી થતા રોગ—ઝાડો રોકવાથી જે દરદો થાય તે શીવાય, ગોળો ચઢે, બડોળવધે, સાંધા ફુઝે, ઇન્દ્રીમાં દરદ, પથરી, તથા આખા શરીરમાં ફુખાવો થાય, ઇત્યાદીક રોગો એથી થાય છે.

ઓડકાર રોકવાથી થતાં દરદો—ઓડકાર રોકવાથી હેડકી (હીચકી વાધણી) ઉધરસ, અરસી, કંપવા, કાળજીનું ધડકવું, અનનો અભાવ ઈ. દરદો તેથી થાયછે.

છોક રોકવાથી થતા દરદો—જે માણસ છોક રોકેછે તેને માં વાંકું થાય, માથામાં દરદ તથા શરીરની તમામ ઇન્દ્રીઓ નીરબળ થઈ જાય છે.

કામ રોકવાથી—અજીર્ણ, અનપર અરસી, પ્રસ્રુહ, ઇન્દ્રીમાં દરદ, સોળો, જીર્ણજ્વર ઈ. રોગો થાયછે.

આંસુ રોકવાથી—કાળજી તથા બોચીમાં દરદ, માથામાં ફુખાવો, અન ઉપર અરસી, ભ્રમણ વાયુ ગોળાનું ચડવું, નેત્ર રોગો ઈ. રોગો થાયછે.

વોમીટ (ઉલટી)ના રોકવાથી—ખુજલી, પીત, પ્રકોપ, આંખનું

૨૨

પ્રકરણ ૨ જી.

દરદ, પેટનું કુળવું, દેહનું ગળવું, દમ, ઉધરસ, કાળજનો દુખાવો ઈ. રોગો પેદા થાયછે.

નીંદ્રા રોકવાથી—માથુ દુઃખે, આંખો ભારે થાય, બગાસાં આવે, આળસ આવે, શરીર અકડાઈ જાય તથા દુખે ઈ. રોગો થાય છે.

ઉધરસ રોકવાથી—વાધણી, કાળજનો દુઃખાવો, શ્વાસ, દમ ઈ. થાય છે.

તરસ રોકવાથી—કાળજમાં દરદ, મુછાં ભગણ, ખેડેરાય, બે-હોશી. સોસ તથા શરીર બધામાં કળતર ઈ. થાય છે.

મેહનત કરતે દમ ભરાય તે રોકવાથી—મુછાં, પ્રસેહ, કાળજમાં દરદ, ગોળાનું ચઢવું, ઈ. થાય છે.

ભુખ રોકવાથી—શરીરમાં આતસ એડેરો ફીકો, શરીર ભારે માથાનું દુઃખવું, અનપર અરચી, તથા આળસ ઈ. થાય છે.

કુત પરીક્ષા—વૈદને જોનાવવા જનાર માણસની એજા ઉપરથી વીચાર કરી દરદીને જોવા તેણે (વૈદે) જવું. તેની સમજ—વીકળ અંગવાળો, પાંગળો, કંગાળ, દુર્બળ, અમંગળઉચારવાળો. મલીન સ્વસ્થ ધારણ કરી આવેલો, દંડ હાથમાં ગ્રહણ કરી આવેલો, રોગી દુષ્ટ કર્મ કરેલાવાળો, રાતું ચંદન તથા રાતા પુષ્પની માળા ધારણ કરેલી હોય, તેલ મદન કરેલું હોય. કાદવ શરીરે લગાવેલો હોય, અપવીત્ર ચમર ધારણ કરેલું હોય, બીજને સંગાયે તેડી લાવ્યો હોય, માથા પર જરા વધારેલી હોય, વૃધ, વીચીત્ર વસ્ત્ર પહેર્યો હોય, એક વસ્ત્ર ધારણ કરેલી સ્ત્રી હોય, ગરેડું, ગીટ, પાડા ઉપર બેઠેલો માણસ

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૨૩

હોય. ખરાબ શબ્દ ઉચાર કરનારો હોય, છોટેથી જુમ પાડતો આવે, આ પ્રમાણે વૈદને બોલાવવા આવે તો તેણે દરદીને જોયા જવું નહિ, પણ વીપરીત હોય તો બેજાશક જવું.

શુભાશુભ શુકનની સમજ.

અશુભ શુકન—દરદાને જોતા વૈદ જાય ત્યારે ઘરમાંથી નીકળતાં, જે શુકન થાય, તે ઉપર વિચાર કરી જવું. દુર્ગંધી પદાર્થ, દુષ્ટ શબ્દ બોલનાર, લવણ—છીંક થાય. મોટેથી રૂદન કરતો કોઈ આવતો હોય, અડદ, તૈલગ્રીક ધન્ય સામું મળે, બોળ, વામીટ કરતો માણસ સામો મળે, કાષ્ટ—જાણું બળેલું ઘાસ—વીજા, દુષ્ટ જનાવરનો શબ્દ સંભળાય હુદ્—ચોકલ, તેલ ધી—નું વાસણ ઢળી જાય—ધર; પત્તાકાનું પડવું—ચાંડાન—દુષ્ટ કુર માણસનું મળવું—ખીલાડી, શવેક પાંદરાનું આડું ઉતવું—આ પ્રમાણે હોયતો વૈદ જોવા ન જવું.

શુભ શુકન—વૈદને ઘરમાંથી નીકળતાં જ ડાબી બાજુએ પુરુષને જમણી બાજુએ. અચર, હાથી, સ્ત્રી, મળે તો એજ જાણવું—છત્ર—ગાય—પ્ર. સ્ત્રી, કયા—માંસ—વેચ્યા સ્ત્રી—ગોરોચન—મંગળકારી પદાર્થ ધી—ચોડા—હાથી—દહીં—કોઈ ભણતું સામું આવે—ચાપન કરતું સામું મળે—બાળક યોગી હ. શુકન સુભ સમજવાં—ફક્ત હાથી ડાબી બાજુએ નેજ જાણવો (ખરાબ) પણ સનમુખ એજ છે.

નાડી પરીક્ષા - હાથનો અંગુઠો બદ કરતાં તર્જની મધ્યમાં ને અનામીકા એ ત્રણ આંગળીઓ વડે વૈદ નાડી પરીક્ષા કરવી—તે વખત રવરા તથા એકાગ્રહ ચીને તપાસવું—પુરુષનો જમણા ને સ્ત્રીનો ડાબો હાથ લઈ નાડું જોવી.

૨૪

પ્રકરણ ૨ જી.

નાડી કેવા દરદીની ન જોવી તેની સમજ.

તરત, નાહીને આવેલો, બયભીત, દસ્ત, પેશાબ ન થયો હોય કામી, ચીતાતુર, હર્ષયુક્ત, ક્ષુધાતુર, તૃષ્ણાતુર, અમ કરેલો હોય, (મહેનત કરી આવેલો) ઘણું ચાલીને આવ્યો હોય સુઠને તરત ઉઠ્યો હોય, તરત ભોજન કર્યું હોય, તેવા દરદીની તરત નાડી જોવી નહિ. સખખ—નાડીની ચાલમાં ફરક બહુ પડી જાય છે. તેથી કાંઈ સમજાવું નથી,

નાડીની ગતી તથા તેથી ઉત્પન્ન થતા દોષોની સમજ.

પેહેલી આંગળીએ નાડી વાયુની જાણવી, બીજીએ પીત ને ત્રીજીએ કફ સમજવો. વાયુની નાડી વાંકી તથા અમળાતી ચાલે પીતની ઉતાવળી ને કુદતી, ને કફની સ્થીર ને સરખી ચાલે, વાંકી ને કુદતી નાડી વાત પીતની, વાંકી ને ઠસકાવંધ વાતકફની, ને ઉતાવળી તથા કુદતી ને ઠસકામાં ચાલતી નાડી પીતકફની સમજવી. તંદુરસ્તીમાં નાનાં બચાંની નાડી એક મીનીટમાં ૧૨૦ ઠસકા મારે, ત્રણ વરસની અંદરના બચાંની ૧૧૦ ઠસકા મારે. સાત ને પંદરની વચે ૮૦ થી ૯૦, જીવાનીમાં ૭૫ થી ૮૫ ને ઘડપણમાં ૬૦ થી ૭૫ સુધી ઠસકા મારે છે. ઘણા તંદુરસ્ત માણસની નાડી ધીમી ને જોર વાળી હોય છે. જમ્યા પછી ધીમી પડી જાય છે. પેટમાં અસુખ ને દસ્ત પેશાબ ન ઉતર્યા હોય તે વખતે, ઉતાવળી ચાલે છે, વીશિષ્ટ આહારીની નાડી પાતળીને ઉતાવળી હોય—તેમ ઘણી બુખ લાગી હોય તારે પણ તેજ મુજબ ચાલે છે. પેટમાં બદ હજમી, મરડો, કબજાઅતવાળાની નાડી ઘણી ભારે ચાલે છે. શરીરમાં લેહી તપેલું

આધિવિનાશં યા દર્દિનોદોરત.

૨૫

તથા બગડી ગયું હોય તો નાડી ઉતાવળીને બારે ચાલે.

ચીંતાતુર, ધારતી બારે હોય, મંદગતીને ધાતુ ક્ષીણવાળાને ક્ષીણને મંદગતીએ ચાલે. તાવવાળો, કામાતુર, ક્રોધાવેશી તથા બય-ભીતવાળાની નાડી બહુ ઉતાવળીને જોસમાં ચાલે, બહુ જીસામાં ચાલે, વચે અટકી જાય, વળી ચાલેને અટકે તે નાડી સનેપાત-ની સમજવી,—આ પ્રમાણે નાડી પરીક્ષા કરવી.

મુત્ર પરીક્ષા.

પાછલી ચાર ઘડી રાત રહે ત્યારે દરદીને પેશાબ કરાવવો પેટેલી તથા છેલી ધાર ત્યાગ કરવી, બીજી ધારથી કાચના વાસણમાં મુત્ર ઝીલાવવું, તે ઠરી ગયા બાદ પરીક્ષા કરવી. વાયુના પ્રકોપવાળાનું મુત્ર પાણી જેવું, કાળું, વાદળી તથા જરા રતાશ પડતું હોય છે. ગરમીના વીકારવાળાનું ગરમ ને રંગે લાલ કસુઆ જેવું, કફવાળાનું ચોકળું ધોળું ને થંડું હોય છે. પેશાબ કર્યા પછી બે કઝાક બાદ તેમાં તેલનાં ટીપાં મુકવાં. તેલ ફેલાઈ ગયું તો તરત દરદી સારો થાય. એમનું એમજ રહેતો ધણું કષ્ટ વેઠી સારો થાય; પણ નીચે જાય કે જઘનિ દાણા દાણા થઈ વેરાઈ જાયતો દરદી નીચે મરે. તાવવાળાનો પેશાબ ગરમ ને પીળા રંગનો હોય, અજીર્ણ વીકારવાળાને બહુ ગંધ મારે, વાયુના દરદીના પેશાબમાં તેલ મુકતાં ઉપરજ પસ-રી જાય. પીતવાળાને મુકતાં વારજ ફીણ આવે ને પેશાબ રંગે પીળો તથા ગરમ હોય, કફવાળાને મુકતાં સફેદ દેખાય સનેપાતવા-ળાને પેશાબ રંગ ખેરંગી એટલે કાળો લાલ પીળો તથા મેલો દેખાય, તેમાં તેલ મુકતાં નીચે બેસે તે અસાધ્ય રોગ ગણાય છે.

૨૬

પ્રકરણ ૨ જી.

ઉપર પ્રમાણે દરદીની પરીક્ષા પેશાબમાંથી વૈદે કરી લેવી.

જીભ પરીક્ષા—વાયું પ્રકોપવાળાની જીભ ખડખડતી તથા ફોટેલી હોયછે. પીતવાળાને લાલ તથા જરા કાળાશ પડતી, તથા કફવાળાને સફેદને ચીકણી હોયછે, તે ઉપરથી વાત પીત તથા કફનું નીદાન કરવું.

ઝાડાની પરીક્ષા—વાયુના પ્રકોપવાળા માણસનો ઝાડો વખતે ફીણવાળો. બકરાની લીંડી જેવો સુકો ગંઠાયેલો, કાળાસપરને કુચા પાણી જેવો થાય. પીતવાળાનો રંગે પીળો દુરગંધે બરેલો હોય, ને કફવાળાનો સફેદ જરા સુકોને જરા ભીનો હોયછે. ત્રીદોષવાળાનો ઉપર કહેલા ત્રણે રંગનો મીશ હોય છે—આ પ્રમાણે નીદાન કરવું.

નેત્ર પરીક્ષા.

વાયુના પ્રકોપવાળાને નેત્રમાં જરા બળત્રા બળે ચપળ રહે. સુકાં તથા ધુમાડાત્મક રંગ જેવાં રહે. પીતવાળાની આંખો પીળી કે લાલ ને જરા બળે. તડકો, કે ધાણું અજવાળું સહન થઈ ન શકે. કફવાળાને આંખે ગ્રાંથ તથા તેજ રહીત, સફેદ, પાણી ટપકતી, ને ચીકણી હોયછે.

ચેહેરા ઉપરથી દરદીની પરીક્ષા.

વાયુના પ્રકોપવાળાનો ચેહેરો જરા કાળાશ પડતો ને ફીકો જણાય. પીતવાળાનો જરા સુજેલો ને રંગે પીળાશપર દેખાય છે. કફવાળાનો નીરતેજ ને જરા ચીકણો હોયછે. વાયુ પ્રકોપવાળાનું શરીર કરકરું થંડું તથા હાથ પગ થંડાં હોયછે. પીત પ્રકોપવાળાને હાથ પગ તથા શરીર ગરમ હોયછે. કફ પ્રકોપવાળાને હાથ પગ ને

વ્યાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોષત.

૨૭

શરીર પરણેલાવાળું, ને થંડું હોયછે. તેમજ વાયુવાળા માણસનો અવાજ ઘણો તીનો, ને મંદ હોય પીતવાળાનો તીક્ષ્ણને મોટો, તથા કફવાળાને બારો તથા ગળામાંથી જોખરો અવાજ નીકળે છે.

વૈદને સુચના.

દરેક વૈદ દરદીની બરાબર પીછાત કરવા સારૂ ઉપર કહેલી આઠ પરીક્ષાઓથી નિશ્ચય કરવો. પછી તેની ઉમર, શરીરની પ્રકૃતી, દેશનું માન જોઈ, દરદની તેનાજ મુખથી પુરો હરીકૃત સાંભળી દરદોનાં ચિહ્ન જોઈને વ્યાધીનો નિશ્ચય કરવો, અને ત્યાર પછી ઔષધ આપવું.

વૈદ કેવો જોઈએ.

નીર્માણ કરેલાં કૃત્યોનાં કર્મ સંયોગે પ્રાણીમાત્રને દીવસ નિર્ગમન કરવા સારૂ ઇશ્વરે દેહ (જન્મ) બારણ કરાવી, તે નીર્ગમન કરવાનું મુખ્ય સાધન દેહછે. શરીરનું તમામ અંધારણ દ્રવ્યપર છે. તેમાંથી ખટરસ ઉત્પન્ન થાયછે. જેના પ્રકોપ વડે નાના પ્રકારની વ્યાધીઓ પેદા થાયછે. તેના નીવારણને માટે ઇશ્વરે ધનવંત્રિને પેદા કર્યો જેમણે આયુર્વેદ ગ્રંથણ કરીને અદારભાર વનમંત્રીઓના ગુણ કુણણ તથા વ્યાધીઓના નીદાનો પ્રગટ કર્યો. તેવા ગ્રંથના અભ્યાસ કરનાર વૈદો તથા ડાક્ટરોએ સારા ગુરૂ પાસે રહી અભ્યાસ કરવો, ઔષધો બનાવવામાં હમ્મ કીયાર્થી સંપૂર્ણ રીતે વાકેફ થવું; પછી તેમણે વૈદકનો ધંધો કરવો તેમણે સદાકાળ સાવચેત રહેવું ધર્મમાં નીજા રાખવી, પરોપકાર કરવો સ્પષ્ટ વસ્તુ થવું અને

૨૮

પ્રકરણ ૨ જી.

રોગનું નીદાન કરી અહીંસક પદાર્થો વાપરી દરદીઓની દવા કરવી જેથી કીર્તી, દ્રવ્ય, અને જ્વસની પ્રાપ્તિ થાય.

કેવા વૈદનું ઔષધ ન આવું.

જે વૈદ બબીચારી, કુષ્ટ સ્વભાવવાળો, દારૂ ગાંજ વીગેરેનો બસની, ચીતભ્રમવાળો, નવું વૈદક ભણેલો (વગર અનુભવી) આંધળો બહેરો, સ્વાર્ધિ. મદોન્મત, ઘણી ઉપાધીવાળો, મંત્ર, યંત્ર, જાણનારો વચીકરણ કરનારો, મ્લેચ્છ, અભણ, રોગીષ્ટ, પરદેશી, અને નીર-ગુણી. આટલામાંનું કોઈપણ લક્ષણવાળાનું કદી ઔષધ ન આવું. અને નેત્રનું ઔષધ તો કરાવવું જ નહિ સમજ—આખા શરીરનું તત્ત્વ નેત્ર છે. તેમાં કાંઈ દોષ થયો હોય તો આખી જીંદગી રદ ગઈ સમજવી.

અરાખ પાણીથી રોગોની ઉત્પત્તિ.

હમેશાં સાધારણ રીતે રોજ વપરાતું પાણી ગાળીને વાપરવું. પરદેશમાં જવાથી ઢેકાણા ઢેકાણાનું પાણી એકઠું થાયછે, તેથી પેટમાં બરોજ, ગળું સુજી જાય, પગે રસ ઉતરે, સંગ્રહણી, નાર જળોદર ઇત્યાદી રોગો પાણીનીકારથી થાયછે. માટે ઉકાળેલું પાણી અથવા ઇંટ, પથર કે ધાતુની વસ્તુ તપાવી લાલચોળ કરી પાણીમાં દારી ગાળીને વાપરવું. ગંદું, અતુલ્યદના પ્રવાહવાળું, અંધેજ, જીવ વાળું. જે પાણી પીવાથી દરદ થતું હોય, આરું મેલું, કાદવવાળું, ભારે, તપેલું પાણી, પેહેલા વરસાદનું, અતીથય થંડુ, એવાં પાણી પીવામાં આવે તો તે માણસને અજીર્ણ બડોળ, નાર (વાળો) જળોદર, મસોદર, અતીસાર, સંગ્રહણી, મરડો, ઝાડો, પથરીનો રોગ. ત્વચાના નાના પ્રકારના રોગ ગડચુંબડ ઇત્યાદીક રોગો પેદા

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૨૯

થાયછે, માટે ઉપર બતાવ્યા મુજબનાં પાણીનો ત્યાગ કરી તેમને સુધારી પીવું.

કાળજ્ઞાન.

અરૂંધતી, ધ્રુવ, વીશ્ણુત્રીણીપદ તથા માત્ર મંડળ એમને રો-
ગીએ હમેશાં જોવાં, એ ચારે પદાર્થો ઉપર જ્યારે દ્રષ્ટી ન પડે
ત્યારે એમ સમજવું કે કાળ હવે નજદીક આવ્યોછે. અરૂંધતી
એટલે જીભ-વિશ્ણુ ત્રીણીપદ એટલે જે ભરના અંદરનો ભાગ.
ધ્રુવ એટલે નાકનો આગલો ભાગ; ને માત્ર મંડળ એટલે જે ભ-
ર, નાકનો અગ્રભાગ, જીભનું ટેરવું તથા કાન પાસે શબ્દ ઉચ્ચાર
કર્યો તે જાણવામાં ન આવે તો સમજવું કે તે દરદી કદી નહીં બ-
ચે. ભર જોવામાં ન આવે તો સમજવું કે નવ દીવસમાં મૃત્યું
થશે. મધ્ય ભાગ ન દેખાય તો પાંચ દીવસે. કર્ણ ઘોષ ન સંભળાય
ત્યારે સાત દીવસે, નાકની ડાંડીની ટોચ ન દેખાય ત્યારે ત્રીજી
દીવસે, ને જીભનું ટેરવું ન દેખાયું તો પેહલેજ દીવસે મૃત્યું સમ,
જવું. જે માણસ એકદમ શરીરે કુલી જાય, યા દુરબળ થઈ જાય
કે પ્રકૃતી બદલાઈ જાય, વાયુ શાન્ત કે અશાન્ત થાય ત્યારે છ મા-
સની અંદર મૃત્યુ થશે એમ જાણવું. જીભનું ટેરવું કાળું દેખાય.
મુખ ત્રાંખાવણું જણાય જીભમાં કાંઈ સ્વાદ ન સમજાય તો તે મા-
ણસ ભાગ્યે જીવે.

વૈદ રોગીને જોવા જાય તે વખતે જે લગ્ન હોય તેનાથી પેહ-
લે ૧-૪-૭-૧૦ જે સ્થાનમાં કેન્દ્ર લગ્ન હોય અને તેમાં સૂર્ય હોય
તો જવર યુક્ત રોગી જાણવો. એ પ્રમાણે કેન્દ્રી ચંદ્ર મંગળ હોય-

૩૦

પ્રકરણ ૨ જી.

તો કૃમે કરી કફ વાત રક્ત દોષ રોગીને છે એમ જાણવું, જીવ શુક્ર કેન્દ્રમાં હોયતો રોગી બાધી યુક્ત જાણવો, શની કેન્દ્રમાં હોય તો લાંબા વખત સુધી રોગ રહે. તેથી રાહુ કેન્દ્રમાં હોય તો રોગી જીવે નહીં. રાહુના કુળ પ્રમાણે કેતુનું કુળ જાણવું. આવરી રીતે ન્યોતીષ શાસ્ત્રને અનુસરીને વૈદે ઔષધ કરવું.

જે રોગીને રાત્રે દાહ થાય, દીવસે થંડી લાગે, ગળામાં કફનો ધસારો સંભળાય, અરુચી, કંકુ જેવાં બાલ નેત્ર, જીભ કાળી, નાડી કુણેલી, વખતે ખારીક જણાય, તેવા દરદીને ઔષધની જરૂર નથી પણ ધધરનું નામ તેજ ઔષધ તેણે સમજવું.

જે દરદીની દ્રષ્ટી સારી, ખરાબરભાવણ હોય ષગ ગરમ, દાહ થોડો, રુચી, જીભ કોમળ, નાકનો ધ્વાસ સરળ વહેછે, પરશ્વો ન થાય, તથા જવર હોય, એવાં સંયુક્ત લક્ષણ હોય તો રોગ સાધ્ય સમજવો ને યોગ્ય ઔષધ વડે આરામ થાય.

રોગના ત્રણ પ્રકારછે.

સાધ્ય રોગ ઔષધી વડે આરામ થાય. કષ્ટ સાધ્ય બાણે પ્રવાસે તથા કષ્ટ થેવને મટે! પણ અસાધ્ય રોગતો માણસ મરે ત્યારેજ જાય. પ્રત્યેક રોગ ઉત્પન્ન થતી વખત સાધ્યનું સ્વરૂપ ધારણ કરેછે, પણ તેને ધ્યાનમાં ન લઈએ ત્યારે કુચર્યતા પ્રકોપથી કષ્ટ સાધ્યનું રૂપ પકડેછે, અને તેની વીક્રીયાથી અસાધ્ય થઈ શરીરને નુકસાન કરેછે. માટે નાનો કે મોટો ગમે તેવો રોગ થયો કે આળસ ન રાખતાં તેનો નાશ કરવો.

અસાધ્ય રોગોમાંના નીચે, દરશાવેલા બધંકર રોગોનો વૈદે જ-

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૩૧

શાખર ચીકત્સા કરી તેવા દરદોને વધવા દેવાં ન જોઈએ જે વાંકે, હાડગંબીર, નાસુર, ભગંદર, સુવાવડમાંથી થતા રોગો, સંઘ્રહણી, કોલેરા, પ્રમેહ, વરમોળીઓ, સનેપાન, વાઈ, જીર્ણિજ્વર, ત્રીતીય-જ્વર, ચીતભ્રમ, પીનાસ, ક્ષય, શરીરમાં અસ્થીનું ભાંગવું, નેત્રબાધી, હરસ ટાંકી, કાળજીના રોગ અસ્થી, ચાંદી, કોડ, વાયુના જોરથી ઓળાનું ચડવું, સારણુગાંઠ, વૃષણુ વૃધી, આંતરગળા બરોળા ગુહ્ય-વાયુ, જળોદર, કઠોદર, વાયુથી શરીરનું કુલવું, કાળી તથા ધણુ દીવસની દાદર, ખરજવું, પથરી ગજઅમ, રક્તપીત (જ્વાથ પગનાં આંગળાં ખવાઈ જઈ ટુટી પડે તે વહેછે તે) ત્રીફોટક, પાંડુરોગ, ત્વચાગરનીના રોગ, રતવા, ચિતકોડ, અધકોથ યોનીના રોગ ગર્ભ-રોગ, સ્તનમાં હાડગંબીર, પ્રદર, યોનીસૂળ યોનીમાં અસ્થીનું આડું આવવું, આંચકી, સ્વાસ, ધનુર, વાજીકરણ (નપુસકપણું) હર્દી (જમી રહ્યા કે તરત ઉલટી થાયતે) કંકમાળ, પાકું, જોલતા જીભ ઝલાઈ જાય, ઉન્માદરોગ, શીતાંગ સંધીકવાયુ (સંધીવા) યોનીના કમળનું બહાર નિકળવું, અદ્વાસીસી શરીરમાં અસ્થીનું વધવું, મેદનું વધવું અસાધ્યપ્રણુ, ધોરોનસનું કુપાઈ જવું, સુતારોગ ઘંટીકારોગ, મુંગાપણું, બેહરાપણું, હાલાદી અસાધ્ય રોગછે, માટે જેમ અને તેમ વધવા ન દેતાં તરત ઉપાય લેવા જોઈએ, કારણ, જે તે રોગે શરીરમાં ધર કર્યું તો જીંદગી પર્યંત જીવાનો નહીં, માટે વૈદ સાચચેતીથી આ દરદોનો નાશ કરવો, ઉપર બતાવ્યા તે શીવાયના બીજા રોગો સાધ્ય જાણવા અને તેઓ ઔષધી વડે દુર થાયછે.

રોગોનાં નીદાન.

મનુષ્ય માત્રને જે જે રોગો ઉત્પન્ન થાયછે તેમાં જ્વર મુ-

૩૨

પ્રકરણ ૨ જી.

પ્યછે. જ્યારે શીવાય જન્મ પણ નથી, તેમ મૃત્યુ પણ નથી. જ્યારેની ઉત્પત્તી દક્ષ પ્રજાપતી ઉપર માહાદેવજીનો ક્રોધ થયો તે વખત ક્રોધમય સ્વાસ નીકળ્યો તેમાંથી તે પેદા થયોછે.

જ્યારે ઉત્પન્ન થવાનો મુખ્ય ભેદ.

મિથ્યા અહાર અને વીહાર, પુષ્કળ આધારી, શક્તી ઉપરાંત ખાવાથી, ધણું ફરવાથી, આમાશયના આશ્રય વડે જે દોષ ઉત્પન્ન કરે તે દોષને ખાહાર પ્રગટ કરી, રસ ધાતુની અંદર જઈ જ્યારે ઉત્પન્ન કરેછે, પ્રત્યેક રોગ મળતા પ્રકોપ વડે ઉત્પન્ન થાયછે.

જ્યારે આવવાની અગાઉનાં ચીન્હ.

કુટલીક વખત હવામાં ફરવાથી, તેમાં ફરફાર થવાથી, ધણી મહેનત કરવાથી, શરદી, ગરમી ઇત્યાદીકના લાગવાથી, તાવ આવે છે, તે આવતા પેહુલાં શરીર નરમ પડતા લાગે, કામમાં ચીત ગોંડે નહિ, માથુ દુખે, બુખ બંધ થઈ જાય, કમર તુટે તાડ વાય, ઉપરાછાપરી આગસ બગાસાં આવે ને સુવાનું મન થાય, સુતા પછી તાડ જઈ તપી તાવ આવે, ચેહરો લાલ થઈ જાય આંખો બળે ને તેમાંથી પાણી ઝરે, તરસ બહુ લાગે, જીભ સુકાય, દરત કબજ થાય, નાડી, ખુબ જોરમાં ચાલે. ઇત્યાદીક ચીન્હો તાવના સંન્નિગે થાય આંખે અંધારાં આવે ને શરીર બહુ નબળુ પડી જાય. ઘણુંકરી તાવ પરથેયો આવી ઉતરી જાય છે.

વાયુના તાવનાં લક્ષણ.

વાયુના તાવવાળાને બગાસાં આવે, દરત કબજ, પેટમાં સુજ

આધિવિનાશ યા દર્શિનોદેશત.

૩૩

ધોંઆઈ દરદ યાય પેટ ચડે, શરીર ફુજે, મોં બદસ્વાદ થઈ જાય,
માથુ ફુજે, કંઠે સોસ પડે, મુવાય નહોં. તેને આટલાં લક્ષણો
થાય છે.

વાતપીતના તાવનાં લક્ષણ.

બગાસાં બહુ આવે, ખાલી બકારી, ઉઝટી થાય તેમાં કડ-
વાં પીણાં પીત નીકળે, આંખે આંધારાં આવે માથુ ફુજે, ઊંઘ ન
આવે, જીભ ગળુ સુકાઈ જાય, અન્ન બાવે નહિ ને શરીર બધું
ફુઝે આટલાં લક્ષણ આ દરદીને થાય.

પીતના તાવનાં લક્ષણ.

મોં આળુ રહે, સોસ પડે, જરા કડવાશ પણ રહે, ઉઝટી-
માં કડવાં પીત નીકળે, શરીર નરમ થાય ને તાવ સખ્ત આવે.
આંખો લાલ તથા જરા પીળી દેખાય, દસ્ત પીળો ને પાતળો થાય
પીશાબ પીળા રંગવાળો, આંખો બહુ બળે, પરશ્વેષો બહુ છુટે,
ચકર આવે, ઊંઘાય નહિ. પીતજ્વરવાળાને આ લક્ષણો થાયછે.
તેમાં ને લેહીનો બગાડ હોય તે સ્વાસ ભરાઈ જાય, બદન થંકુ
પડે ને બહુ ફુજે; ચકર આવે સોસ પડે; પેટ ચડે ને આંખો
લાલ થાય.

પીત કફના તાવનાં લક્ષણ.

મોં ગળચટું, તથા સીકાચવાળુ. જીભ ધોળી ને રાતી તથા
સીકણી, અન્ન બાવે નહી, પાણીનો સોસ બહુ રહે, ઉધરસ આવે
અવાજ ખોખરો થાય, ચકર આવે, પેશાબ સીકણો રાતો ને જરા
સફેદીપર થાય. ઝાડો કીણવાળો તથા લાલ રંગનો હોય શરીર અ-

૩૪

પ્રકરણ ૨ જી

કડાઈ જાય, છાતી ફૂંજે, શરીરે દાહ બળે પણ બહારથી થંડુ માલમ પડે. આ લક્ષણો હોય તેને પીતકકૂનો તાવ સમજવો.

કકૂના તાવનાં લક્ષણ.

ધાસ બહુ રૂંધાય, ઉધરસ, સળેખમ, માં ગળચટ્ટુ, શરીર થંડુ, ઉંઘ બહુ આવે, પેશાબ ચીકણો ને સફેદ, તાવનું જોર કમ, અનપર અચ્ચી તથા શરીર વજનદાર ને ભારે લાગે, આ દરદીને આટલાં લક્ષણ હોય છે.

પાતકકૂના તાવનાં લક્ષણ.

પરશ્વો બહુ છુટે ઉધરસ આવે દમ રૂંધાય હાથ પગના સાંધા ઝલાય, શરીરે કળતર થાય શ્લેષ્મ (સળેખમ) થાય, શરીર કાંપે ને ભારે લાગે અન બાવે નહીં, માથુ ફૂંજે, જોચી ઉપર ભાર લાગે, ઉંઘ ન આવે, પેટમાં ફુપ્પાવો થાય, અવાજ ભારી ને ખોખરો નીકળે, શરીર રચુળ ગળામાં કકૂ જોલે, ખરખરી પડે, મોઢું બદસ્વાદ ને ગળચટ્ટુ બગાસાં આવે, પેશાબ સફેદ તથા આશમાની ને ચીકણો, ઝાડો ફીણવાળો ચીકણો ને કાળાશપડતો તથા જીભ બીની ને આશમાની રંગની હોય. આ દરદીને ઉપર બતાવ્યા મુજબ લક્ષણ હોય છે.

સનેપાતના તાવનાં લક્ષણ.

આ દરદ થવાનું કારણ કે જે માણસ ઘણું ગરમ ખાણું ખાય, સ્વાદીષ્ટ પદાર્થો બહુ ખાય, રચી ઉપરાંત જમ જમ કરે, અણુગળ ને નેજ પાણી પીએ, ઘણો ભારે ખોરાક ખાય ધત્તાદીક કારણથી આ દરદ થાય છે. તેનાં લક્ષણ—મગજ ભમી જાય,

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૩૫

મીઝજ ફરી જાય, શરીર કળાહીલુ થતું જાય નાકોવતી વધતી જાય. તમામ સાંધા તૂટે, હાડકાં ફુઝે, શરીર ઘણું અકડાઈ જાય, તથા ફુઝે, આંખો ઝમે, માથુ અત્યંત ફુઝે, આંખો લાલ તથા તેની નીચેનો ભાગ કાળાશપર હોય, ગળુ સુકાય, જીવ રૂંધાય, સ્વાસ ધુંગાય, અન્ન ખવાય નહિ, લોહીનો બળખો પડે, જીભ કાળી ને ખડખડી થાય, ગરમ જગ્યામાં ઊંઘ આવે, ચમકી હો, વખતે સીવવીસીવ આળા કરે, હસે, રવે, બીજાનામાંથી ઉછળી ઉછળીને પડે, કંઠમાં કફ બહુ બોલે, પેટ ભારે તથા તેમાં ફુખાવો બહુ થાય પેશાબ ને દરત બહુ ઉતરે કે કબજા અત રહે, નાડી ટેકાણા વગરની થઈ જાય (વખતે ખુબ કુદ ને જરાકમાં કુચી જાય) આંશ-માની રંગનો ઝાડો, પેશાબ બગડેલા લોહી જેવો થાય આ દરદીને આરામ થાય.

કામવીકારનો તાવ.

આ તાવ સ્ત્રી પુરુષ બંનેને અન્યોઅન્ય બહુજ માયા હોય તે માં અમુક વીઘ્નો નડવાથી તેમની ઇચ્છા ન થવાને લીધે ઇન્તેઝા-રીમાં કામાન્ધ થાય તેથી આ તાવની અસર તેમને થાય છે. તેનાં લક્ષણુ આ દરદીનું ચીત હમેશાં વીષયારક્ત રહે. કાળજી ફુઝે બુધી ભ્રષ્ટ થાય બુખ તરસ નીંદ્રા લભ (ખેશરમો થઈ જાય) વીગેરેનો ત્યાગ કરે તથા આખે શરીરે અગ્ની બળે છે.

અકાંતરીઆ તાવનાં લક્ષણુ.

શરીર તૂટે, ઉપરા ઉપરી બગાસાં આવે ખેસવું કે કામ કરવું ગમે નહીં કેડો ફાટે તાડવાય તાવ જરાઈ આવે એવ પડે નહીં દમ

૩૬

પ્રશ્ન ૨ નું.

ફેંધાય નાડો બહુ જોરથી ઉત વળી ચાલે તરસ બહુ લાગે થાસો. થાસ બહુ જોરમાં ચાલે પેશાબનો રંગ બહુ લાલ દેખાય. ઓકારી આવે, અનપર અરૂચી થાય આટલાં લક્ષણ તરીઆ તથા એથીઆ તાવનાં જણવાં.

હાડજ્વરનાં લક્ષણ.

આ તાવવાળાને અનપર અરૂચી પાણીની તરસ બહુ લાગે માથું ભારે રહે નાક બંધ થું રહે ઝરા થંડ તથા કમકમાટી આવી તાવ બરાબ. એહેરો ફીકિતે નંસ્તેજ જણાય. કુચા પાણી જેવો ગાડો આવે. પેશાબ બહુ થાય. દિનપર દિન શરીર ગળતું જાય. ફેંધના આવેશથી તે દગ્દીનું શરીર કંપેછે પીતનો પ્રકોપ થાયછે તથા પીતજ્વરમાં ખતાબ્યાં સઘળાં લક્ષણ તેને થાયછે.

બીક લાગવાથી તાવ આવે તેનાં લક્ષણ.

એકા એક ચમકી ઉડવાથી, ડર બહુ લાગવાથી, બયાનક પદાર્થ જોવાથી ને તેના ત્રાસથી તાવ આવે, ચીતભ્રમ થાય, મળમુત્રનું બાત ન રહે તથા આવું પીવું સાંઝે લાગે નહીં.

હાડ જ્વરનાં લક્ષણ.

આ જ્વરનું પ્રમાણ ૩૨ દિવસનું છે, અને તે પછી શાન્ત થાયછે. પણ કુપચ્ચના પ્રક્રોપથી દરરોજ શરીરમાં એ રહેછે. અન ખવાતું નથી પાણીની તરસ બહુ લાગે શરીર થંડુ તથા નારાજ થતું જાય તેમ પેટમાં કમજીએત રહે તેથી બરોજનું જોર વધતું જાય છે.

અજીર્ણ તથા મળવીકારનો તાવ.

આ દરદાને પેટ ચડે ને તેમાં ગરગડાટ થાય, ફૂએ મોજ

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોમન.

૩૭

આવે ને માંમાં પાણી ભરાઈ આવે. ઉલટીની આહતા રહે, પે-
શાખ છુટે, ઝાડો પાતળો: ખારા ઝોડકાર આવે, આઠલાં લક્ષણુ-
અજીર્ણવાળાને થાય મળતીકારવાળાને પેટમાં દુખે, ને ચુંક આ-
વે, સોસ પડે શરીરે દાહ હો મોથું દુખે, વાધણી વારંવાર આવે
તથા ચક્રે આવે.

સુતાવડી સ્ત્રીને તાવનાં લક્ષણુ.

શરીર ગરમ થુજે બારે લાગે શરીરના ઘણા ભાગમાં મોળો
ચઢે કળતર થાય તથા ઝાડો છુટી જાય આઠલાં લક્ષણુ તેને થાય.

કાળજ્વરનાં લક્ષણુ.

કંઠમાં કફ જોલે, શરીરે કાળું પડી જાય જીભ કાળી પડે તથા
બોતતાં બોલનાં અચકી જાય, શ્વાસ ઉઠવાનાં સર્વલક્ષણુ જણાય.
શ્વાસ ચાલે ત્યાંસુધી લાગુ પડતી દવાની અસર સારી પેડે થવા-
નો સંભવ રહે છે પણ બરૂંસો રાખી શકાય નહીં. એ લક્ષણુ
કાળજ્વરનાં છે.

ઉપર લખેલા જ્વરોનાં નીદાનો તથા મુખ્ય જ્વરનાં લક્ષણુ
સેહેલથી સમજી શકાય તેવી ભાષામાં પ્રગટ કર્યાં છે તે શીવાય બીજા
જાણવાની આશય હોય તો અંચ ગ્રંથમાં જોવાં; સમજ; વધારે ડો-
હોળવાથી કેટલીએક બાબતપર શંકાઓ બહુ ઉત્પન્ન થાય છે તેથી
પાંચક વર્ગ ગુચવાડામાં આવી પડે છે તેમ રોગોનું નીદાન બરાબર
ન થતાં કેટલીએક અડચણો આવી પડે છે માટે સરળ તથા સેહે-
લી રીતે સમજાય તેવો ખતે જરૂરી વીધય દાખલ કર્યો છે.

અતીસાર (ઝાડો) ના રોગનું નીદાન.

અતીસારનાં કારણો—અતીશય બારે, ચીકણી, લુખી ખારી

૩૮

પ્રકરણ ૨ જી.

ખાટી, અપક્રમ, તાડી વસ્તુઓના ખાવાથી, નકાર ગંડુ પાણી પીવાથી, રતુના પ્રકોપથી, ગરમીમાં કૂર્ચાથી; હુ લાગવાથી, ગરમ ને ખાતળી વસ્તુઓ ખાવાથી ઝાડો રોકવાથી એવા કારણોથી આ દરદ પેદા થાય છે. લક્ષણ—આંતરડામાં મળ બરાઈ રહે, દસ્ત પીળો ને થોડો થોડો ખાતળો આવે પેટમાં આંકડી આવે દરદ થાય શરીરે કળતર કાળજીમાં દુખાવો, પેડુ બારે પેટ ચડીને અનિદા થાય નહિ.

વાયુના અતીસારનાં લક્ષણ.

આ દરદીને દસ્ત ઉતરતી વખતે પેડુ દુઃખે ને દરદ બહુ થાય. પરંતુ ઇત્યાદીક સાથે મળ ઉતરે પણ હુઓ ચીકણો ફીણવાળો ને જરા લાલાશ પડતો હોય ત્યારે વાયુનો અતીસાર સમજવો.

પીત્તના અતીસારનાં લક્ષણ.

શરીરમાં દાહ હોય આંખે અંધારાં ને ચક્ર આવે કંઠ સુકાય ને પાણી પીવાનું મન બહુ થાય ઝાડો પચરંગી ખાતળો ને બહુ ગંધ મારે; ગુદા સ્થાનપર સોજો, પીડા થાય અને પરશ્વો બહુ છુટે.

કફના અતીસારનાં લક્ષણ.

આ દરદીને અન્ન પર અરુચી શરીર બારે પેશાબ સફેદ દસ્ત બાડો ફીણવાળો સફેદ ને બહુ ગંધ મારે ગળામાં ઢીંચો શરીર થંડુ રહે, એ સર્વ લક્ષણ કફના અતીસારનાં સમજવાં.

સનેપાતના અતીસારનાં લક્ષણ.

આ રોગ અસાધ્ય છે. તે દરદીને માથુ દુઃખે ને બારે લાંબે શરીરે કળાહીણ સાંધા ત્રુટે શરીર તમામ દુઃખે આંખો ઝમકે તથા

આધિવિનાય યા દર્દિનોદોરત.

૩૬

લાલ ને કાળી યાવ ગળુ સુક્રમ ઝડો પાતળો આસમાની રંગનો, પેશાબ કાળા લોહી જેવો, આંખો આડી ડોઢી ડોકાણા વગરની ફેરે નાડી સ્થાનમ્રજ થાવ ને ડોકાણાપર ન રહે.

અકુસોસ તથા શોકાદીકથી થતા અતીસારનાં લક્ષણ.

આ દરદીને અન્નપર અરચી લોહી બગડી જાય પેટમાં મળ બંધાય ને જમી જઈ મરડો થઈ લોહી પડવા માંડે શરીરમાં આતસ હોય. સદરહુ લક્ષણોથી આ દરદની પરીક્ષા થાયછે.

આમાશયમાં મળ પેદા થવાથી અતીસાર થાય તેનાં લક્ષણ.

આ દરદીની પાચન શક્તિ ખીલકુલ મેંદ પડી જાય છે. ને સાદો હલકો ખોરાક પણ હજમ થઈ શકતો નથી, તેથી તેને અપચો થઈ મળાશયને બગાડે છે. પેટ પેડુમાં સૂળ પેદા કરે, મળ કઠણ થઈ જાય, તેથી ઝાડો સાફ આવતો નથી. વાતપીત કફનો પ્રકોપ કરેછે, નાભી આગળ યુંક લાવે છે, ઝાડો પાતળો કરેછે, ને પેટમાં દુખાવો રાખેછે. ઝાડો સફેદ કે રાતા રંગનો, ગુદામાં દરદ કરે છે. ધાતુને ખીગાડી નબળાઈ લાવે છે. શરીર સુકવી તોય પેદા કરેછે મળમાં સોસ પાડે દરદને વધારો લોહી પાડવું શરૂ કરે છે. આંખો ભીડી ઉતારે વાધણી આણે શરીરમાં ગંધ પેદા કરે ને પગે સો-જ આણે.

સંગ્રહણીનાં લક્ષણ.

આ રોગ સુધે જડ ગરમ ખોરાક ખુબ ખાવાથી, આઈને સુધે રહેવાથી અજીણમાં ઉપરા છાપરી ખાવાથી અને ન ખાવાની વસ્તુઓ ખુબ ખાવાથી આ દરદ પેદા થાયછે.

૪૦

પ્રકરણ ૨ જી.

લક્ષણ—ઝાડો બહુ થવાથી શરીર કળહીણ થઈ જાય છે અશક્તી બહુ આવે દરદ પેદા થાય બરોજ વધે આંતરડાં સખ થાય આવેલું પાચન થતું નથી તેથી એમનું એમ ઝાડાવાટે નીકળે. શરીરે આતસ તથા ગર્જા સુકાઈ જાય છે.

વાયુપ્રકોપથી સંગ્રહણીનાં લક્ષણ.

આ દરદીને ઝાડો ફીણવાળો ગંધ મારતો ને જરા લાલ રંગનો; ઝાડો જવાનો નીચમ ન રહે. અનપર રૂચી ન રહે, મોં બદ સ્વાદ રહે, પેટ પેકુમાં આંકડી તથા દરદ બહુ થાય, શરીર છેક લેવાઈ જાય, તમામ સાંધા કુએ, ગળે કાચકી બાત્રે, સોસ પડે, પેટ પેકુ બારે લાગે, તથા વાયુને અજીણનાં ઓડકારો આવે, આ સર્વનું મૂળ ખાવા પીવામાં અનીયમીતપણું છે.

પીતસંગ્રહણીનાં લક્ષણ.

આ દરદીને લીલો શળાશપર પીળો ઝાંખા રંગનો ઝાડો તેમાં આવેલું અન એમનું એમ નીકળે; ખાટા ઓડકાર આવે; ડોં સોસ પડે; શરીરે દાહ હો; અશક્તી બહુ વધતી જાય; હાથ પગમાં વાંટા ને ગોટલા ચઢે પેટ પેકુમાં દરદ રહે; કાજળમાં ચુંથારો. આ લક્ષણો તેને થાય તે સરવનું કારણ અનીયમીતપણે ખટરસ; બહુ ગરમ બારી ચીકણી ઈત્યાદીક વસ્તુ ખાવાથી થાય છે. તેને વળી ખાત્રી બકારીઓ થાય તે વખતો વખત વામીટ (હલદીઓ) પણ થાય છે.

કફની સંગ્રહણીનાં લક્ષણ.

આ દરદીનું શરીર ડુન્ની જાય, કમળેરી, શરીરમાં આળસ ન

આધિવિનાય યા દર્દિનોદોસ્ત.

૪૧

સુતાનું વારંવાર મન થાય, સુતો એટલે પછી તેના મોંનો સ્વાદ ગ-
ળચટો રહે ઉધરસ આવે, ગળામાં કફ જોડે, ઘેટ પેટુ બારે રહે,
કામદેવ બહુ જાગે, જમ્યા પછી જમ મીઠા એડકાર આવે તેવા
તેને વગર પાણી આવે, ઝાડો સફેદ ફીણવાળો લોહીપર સાથે ઘણી
મીઠુંનતે ઉતરે ને હાજત બની રહે, શરીર અકડાઈ જાય હાથપગ
ઘુટે ગોટલા ચડે આંખે આંધારાં આવે, તથા જીવને એન ન પડે,
આ સર્વનું કારણ ઘણી ચોકણી વાસ્તુએ બારે મોળે હતાદીક
અજીર્ણમાં અનાયમીતપણે પાવાથી છે.

સનેપાતમાં સંગ્રહણીનાં લક્ષણ.

ત્રીદોષમાં અનીસારનાં લક્ષણો બતાવ્યાં તે સર્વે આ દરદીને
ધાય છે. તેમ વાતપીત કફના પ્રકોપનાં સર્વ ચીજો તેમાં સાથે હોય
છે આ રોગ અસાધ્ય ગણાય છે.

હરમ રોગનું નિદાન.

હરમ છ પ્રકારનો છે તેમાં જુની હરમ આશયધરે પણ જતો
નથી, તેથી તેને અસાધ્ય રોગ ગણે છે. બીજા સરવ સાધ્ય તેથી
દવાઓથી આરામ થાય છે. તેની ઉત્પત્તી—વાતપીત ને કફના પ્ર-
કોપથી તે પેદા થાય છે (એટલે અરાય આરાય ચોકણી મોળે
અનાયમીતપણે બહુ પાવાથી ત્રીદોષ પેદા કરી તેને ઉત્પન્ન કરે
છે) તે ગુદાની અંદર તથા કીનારી ઉપર થાય છે. તે બાગને બગા
ડાને માંસમાં મસા પેદા કરે છે. તેમાંના ઘણાખરા ફુટે છે, ને પીડા
બહુ કરે છે. લક્ષણ—આખુ શરીર ફુજે તથા ગળનું જાય, અન
ખવાય નહી તેમ આખુ તે પચે નહિ; એડકાર ખુબ આવે, ઝાડો

૪૨

પ્રકરણ ૨ બું.

પેશાબ કમજ રહે, આજસ બહુ આવે, કાળજે દુખાવો, શ્વાસ ચઢે, ઝીણો તાવ રહે, ઉધરસ બહુ આવે. ઈલાદીક નાના પ્રકારની વ્યાધી શરીરમાં રહે છે.

વાયુના હરસનાં લક્ષણ.

આ દરદીને અન્ન પચે નહિ, સોસ પડે, મગજ બમી જાય આખું શરીર તથા સાંધામાં દુખાવો, તાવની અસર રહે, સળેખમ થાય, ગુદામાં કપાસીઆ જેવડા અણીદાર મસા દેખાય, એવાં ચિન્હો આ દરદીને દેખાય છે.

પીતના હરસનાં લક્ષણ.

આ દરદીને ઝાડો લીલા પીળા રંગનો થાય તે સાથે લોહી પડે, શરીરનો રંગ પીળાશપર થતો જઈ ગળતું જાય, અન્ન બાવે નહિ, સોસ ઘણો પડે તથા દાહ ઉઠે, મગજ બમી જાય, ચકર આવે, તથા પરશેવો બહુ છુટ્યાં કરે, મસા નરમ કોમળ તથા તેમનાં માં લાલ પીળા ને ઘોળાં દેખાય.

કફના હરસનાં લક્ષણ.

આ દરદીને માથું દુખ્યાં કરે, ઝાડો પેશાબ કમજ રહે, ને ઉતરે તારે પીડા બહુ કરે, તાડ વાય ઝાડો પાતળો પરપોટીવાળો ફી ચુકત થાય, પેશાબ સંકેત ઓછો, શરીર અશક્ત થતું જાય, એ ગળચકુ, ઉલટી થયાં કરે, અન્ન બાવે નહિ; તથા આતી વખત ઉ સાળા (ખકારી) આવે, ગળામાં કફ જોતે, અત્રાજ ઓખરો થાય, કાળજમાં ને પેટમાં દરદ થયા કરે, અજીર્ણ થાય, આતતાં શ્વાસ ફૂંધાય તેને મસા મોટા તથા કફથી વોટાએલા રહે, ખરજ બહુ આવે આટલાં લક્ષણ તેને હોય છે.

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૪૩

લોહી પડતા (ખુની) હરસનાં લક્ષણ.

આ દરદને ખુની હરસ કહેછે. તે અસાધ્ય ગણાય છે. તેને મસા લાલ ધેરા રંગના હોયછે, તેમાંથી લોહી ગરમ નીકળેછે. શરીર લેવાતું જાય, કળતર, દુખાવાનું જોઈ વધતું જાય, વાછુટ ખીલકુલ ન થાય, આંડો સફેદ ફીણવાળો ચીકણો તથા કઠ્ઠિયું હોય છે. કઠ્ઠિ પ્રકોપી ઝાડાને પાતળો તથા ફીણવાળો ને ચીકણો કરી નાંખે છે. દરદી બહુ દુખ પામે અને ત્રણ વરસ સુધીમાં તે મૃત્યુ પામે.

કૃમી રોગનું નીદાન.

કૃમી એક જાતના સફેદ રંગના જીવડા થાયછે. તેમનો આકાર પાતળો, લાંબો તથા અણીદાર હોયછે. તે મીઠાન દુધ ખાંડ ઇત્યાદીક પદાર્થોના આવાથી, અજીર્ણથી પેદા થાયછે. તેઓ આંતરડામાં રહેછે. તેમનું જોઈ વધવાથી પેટમાં ખોડા; ગાળો, વોમીટ (ઉલટી) તથા પેટ ચડી આવે. તેમની ત્રણ જાતછે. એક તો જે આંતરડામાં રહેછે તે. ઝાડા વાટે ને વખતે ઉલટીમાં પણ તે બહાર નીકળી પડેછે. બીજી જાતના ઝીણા ને પાતળા દોરો જેવા ગુદા તરફના ભાગમાં તથા મોઢાં આંતરડામાં રહેછે. ત્રીજી જાતના બહુજ લાંબા થાયછે. તે હજારો નાના કકડાના બનેલા હોયછે. તેઓ આંતરડામાં ચોટી રહેછે. સાધારણ જીવાનથી તે ઉખડી પડતા નથી પણ કુક્ત ઝોસડોના ઝેર પોહોવે ત્યારેજ છુટા પડે. તેથી તેના સાંધાના કકડા થઈ થઈ ઝાડા વાટે નિકળેછે પણ જો માંનો ભાગ અંદર રહી ગયો તો કેટલેક દીવસે તેવોને તેવોજ કૃમી પેદા થાયછે. આ સર્વ પ્રકારનાં કૃમીનાં ઇંડાં પાણી અથવા ખોરાક

૪૪

પ્રકરણ ૨ જી.

સાથે પેટમાં જઈ વધી જઈ દુઃખ બહુ હોય. લક્ષણ તો આપે અશ્મી થાય. વખતે ઝાડો થઈ આવે કે કમઝીઅત કરી નાંખે. ઉલટી થાય, અમટી ઉઠાય, માથામાં દરદ પેદા કરે અને શરીરને પણ વખતે અશક્ત કરી નાંખે. કાળજીમાં દરદ કરે ને જીમણ કરી નાંખે.

પાંડુરોગનાં લક્ષણ.

આ દરદીને શરીરમાં લોહી ઘણુંજ કમ રહેલું. તેમ યવાનાં ધણાંક કારણોએ—જેવાં કે સંઘ્રણી, હરસ, જખમ વાગવાથી. ખરોજ વધવાથી. નાના પ્રકારના જ્યારથી હત્યાદીક કારણોથી શરીરનું લોહી ઘટી એહરો ફીકો ને નીસ્તેજ થઈ જાયછે. હાથ, જીભ, પગ. એાં ઈ. સફેત થઈ જાય. હાથ પગપર સોજા આવે; પેટ વધે, શરીર ગળે, મળમુત્ર પીળા રંગનાં થઈ જાય. અન પચે નહીં; દમ બરાઈ જાય, છાતી ધડકે તથા માથું બહુ દુઃખ. એ દરદીને આ સર્વ લક્ષણો હોયછે.

વાયુથી થતો પાંડુરોગ.

શરીર ધુલે. ઘડી ઘડીના અમમાં પરશવો છુટી જાય, શરીર બહુ દુખે, અજીર્ણ રહ્યા કરે, શરીર કાણુ પડતું જાય, આંખો લાલ ને પેગાળ કાળો તથા લાલાશ પડતો થાય આ દરદીને આ સર્વ લક્ષણો થાય છે.

કફથી થતો પાંડુરોગ.

આંખો ઘોળી, નાડી કફના નેરમાં, શરીર સફેત, પેશાબ જરા પીળો ને સફેત, ગળામાં કફ જોલે, બળખો ચીકણો નિકળે, શરીરના સર્વ ભાગપર થોથર આવે, માથું પેટ પેકુ બારે; ને દુ-

આધિવિનાશ મા દર્દિનોદોગ.

૪૫

આવો બહુ રહે, ખગાસાં ઉપરા ઉપરો આબ્યાં કરે અન ભાવે નહીં ને ખવાય પણ નહીં. માં ગળચટું રહ્યા કરે આટલાં લક્ષણુ આ દરદીને હોય છે.

પીતના પાંડુરોગનાં લક્ષણુ.

તાવ આવે, સોસ પડે, ગળું સુકાય, શરીરે દાહ બળે ચેતુરો પીજો ને શરીરે ચોથર આવતી જાય, આંખો પીળી પેશાબ ગરમ ને પીનાય પડતો, ઝાડો, પાતજો, પીજો ને ગરમ, અનપર અર-મી, માંડું કડવું, દમ ચડે શરીર બધુ ફુજે, ને શરીર કમળેર થઈ મળતું જાય. આટલાં લક્ષણુ આ દરદીને થાય.

ત્રીદોષથી થતો પાંડુરોગ.

આ દરદીના લેહીનું પાણી થતું જાય, નસો બધી ફુલતી જાય. અવયો સર્વ નાકોવત થતાં જાય, શરીર છેકજ પીકું પડે દમ ધણો ચઢે, તાવ બરપૂર જોસમાં રહે, શરીરપર બધે સોજે, મૂળ, અતીસાર, સંગ્રહણી, એ સર્વ લક્ષણો તેને થાય.

કમળાનુ નીદાન.

આ રોગની અંદર કાળજમાં પીત પેદા થાય છે. પછી તે આખા શરીરમાં ફેલાવા માંડે, ને આખરે લોહી સાથે મળી જાય છે, તે વખતે દરદ બરપૂર જોસમાં હોય છે, તેને આપણે કમળી કહીએ છીએ, લક્ષણુ પીત પીકું હોવાથી, ને, શરીરમાં પસારવાથી તેનો રંગ પીજો દેખાય છે, નેવ નખ પણ તેવાજ દેખાય છે. શરીર ફુજે, એન પડે નહીં, તથા અ.જસ બહુ આવે, શરીરે ચળ બહુ આવે, પેશાબ પીજો, ને પચરંગી દેખાય તેમ

૪૯

પ્રકરણ ૨ જી.

તે ધણી છુટે; ફક્ત દસ્ત જરા રંગે સફેત હોયછે. પરશ્વેયો પીળો તેથી જ્યાં લાગે તે સરવ પીળું દેખાય. જીભ, યુંક, બળખો, લોંટ ઇત્યાદી પીળાં દેખાય. જાડો કપજ, વાપુ છુટે નહીં. પેટ પેકુ ફુજે, અબ બાવે નહીં. ખાધું પચે નહીં, જ્યારે બરપુર નેસમાં આવી કમળી થઈ ગઈ ત્યારે દરદી બેશુધ, ભાન વગરનો, જેમ આવે તેમ બંકે તથા અંતે મૃત્યુ પામેછે. એ અસાધ્ય ગણાયછે. તેનો ઇલાજમાં મુખ્ય દરત સાફ લાવવા કોશીય કરવી. આ દર-દનો ઉપદ્રવ મુખ્યત્વે કરી તાવમાં દુધ ખાવાથી પાંડુરોગથી ભારી દીલગીરીથી, ચીંતા ફીકરથી, જખરી બીક હોવાથી, અજીર્ણ વીકારથી, ઇત્યાદીક કારણોથી લોહીવીકાર થઈ પીત પ્રકોપ પામે છે તેથી થાય છે.

રક્તવીકારના રોગની સમજ.

અનીયમીતપણે ખાવાથી, ખારી ચોળે ખુબ ખાવાથી અજીર્ણવીકારથી, અતીમૈથુનથી, મહા શોક બય ઇત્યાદી કારણોથી શરીરનું બોલી ઉડી જઈ, માસ બળી જાયછે ત્યારે લેહી પડવા માંડેછે. તેનાં લક્ષણ શરીર છેકજ લેવાતું જાય, ખવાય નહીં તો પણ ખાવા જાય કે ઉલટી થઈ પાધું નિકળે, ખરાબ ઓડકાર આવે, કાળજી, પેટ પેકુ સરવ ફુજે. સોસ પડે ને કંઠ સુકાય. સૂળ ચાલે, મગજ ભમી જાય એહરો લાલ થઈ જાય, તેમ બધુ લાલ ને લાલજ દેખાય જે ગુદામાં, નાકમાં, ને ગૂલ્હરયાનમાં રૂધીરઆવ થાયતો તેને અસાધ્ય રોગ સમજવો. તેને ત્રીદોષ રક્ત પીત કહેછે. જે પીતનો પ્રકોપ હોયતો નાકવાટે ચીકાસ પડતું લાલ કાળું બોહી

બ્યાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોગત.

૪૭

જાય, કાળુંને લુપ્તું લેહી વહેતો વાયુ પ્રકોપ અને પીતું ચોકલું તથા આશમાની રંગનું લેહી વહે તો કફ પ્રકોપ જાણવો. એ વણે સાધ્ય સમજવાં પણ ગુદ્ધરયાનેથી જિસબર વેહેવા માંડ્યું તો તે દરદીની આશા જીવવાની મુકી દેવી.

અજીર્ણ વીકારની સમજ.

અજીર્ણ થવાનું કારણ ખોરાક હજમ થવાની જગ્યાએ વીકારીયા થવાથી આ દરદ પેદા થાયછે. અનીયમીતપણે ખુબ ખોરાક ખાવાથી, કાચાં ફળ અને ઇત્યાદીક વીશેષ ખાવાથી, અને પાચન થઈ નહિ શકવાથી, ઘણું પાણી પીવાથી, કાચાં ભુખમાં ખાવાથી, નાના પ્રકારના નીચા તથા દુરબ્ધસનો કરવાથી, ફીકર, ધાસ્તીથી શરીર નબળું પડી જવાથી, જ્વર ઇત્યાદી કારણોથી એ પેદા થાયછે. લક્ષણ—ખાટા તરેહવાર ઓડકાર આવે, પેટ ચડે, ઝાડો થઈ જાય કે કબજાઅત રાખે ઉલટીનાં ચીન્હ માલમ પડે, મોઢું બદસ્તાદ રહે પેટ છાતી ને ગળુ બળ્યાં કરે, કાળજી પેટ પેડુમાં દરદ ગ્રીણી ચુંક, અરસો થાય, ઉંઘ બહુ આવે ને કુષ્ટ સ્વપ્ના બહુ આવે પેટમાં ગડગડાટ ઇત્યાદીક થાય છે. આ દરદથી ગુલ્મવાયુ પ્રકોપી ને ગોગો વારે વારે ચડેછે, તથા તાવ સજ્જ આવેછે આ સર્વ લક્ષણ તે દરદને થાય છે,

ઉદરમના રોગની સમજ.

ઉદરમ થવાનું કારણ ગરમ તથા પીતકારક વસ્તુઓ ખાઈ ઉપર પાણી પીવાથી, ધુન્નપાન (ચલમ ઇ. પીવાથી) ગળામાં ધુમાડો ઇત્યાદીક જવાથી, પેટ કબજ રહેવાથી, બહુ ચોકણી વસ્તુ

૪૮

પ્રકરણ ૨ જીનું.

આવાથી બદ પરેજીથી રસનોકારથી. ઇત્યાદીક કારણોથી તે યાયછે
વાયુની ઉધરસનાં લક્ષણ.

અન બરાબર પચે નહિ, ગળુ બળે, છાતી દુખે તેમ પેટ
પેટ આંતરડાં બહુ દુખે. જીરણ તાવ આવે, માથુ હાથ પગના
સાંધા કેડ ઇત્યાદીક તુટી પડી કળી પડે છે વાંસો ને પાંસળામાં
મૂળ ઉઠે, ચહેરો ફીંકો પડે ને શરીર અથકત થતુ જાયછે.

ઠંદુની ઉધરસનાં લક્ષણ.

ગળામાં કવ બોલે, મોં ચીકણું રહે, ચહેરો ફીકો થઈ જાય,
તથા સહેત ને પીગાથ પડતો દેખાય, શકતી હીણ થાય ખવાય નહી
ને ગળુ બળ્યા કરે આટલાં લક્ષણ તે દરદીને થાય.

પીતની ઉધરસનાં લક્ષણ.

તાવ આવે માથું દુખે તરસ લાગી સોસ પડે, દાહ ઉઠે,
અન ખવાય નહી. મુકી ઉધરસનો ઠાંસો, વખતે ઉલટી થાય તારે
કડવાં પીત નીકળે, શરીર અથકત તથા નબળુ થતુ જાય.

અસાધ્ય ઉધરસનાં લક્ષણ.

વાતપીત ને કફ તણેના પ્રકોપથી ઠાંસો થાય, તેને જીવવાની
આશા ન રાખવી.

ક્ષયરોગની સમજ.

ક્ષય ઉત્પન્ન થવાનું કારણ—ફેફસાની અંદર સોજો ચડવા-
થી અવય સડી જઈ બળખો નિકળેછે. તેને ક્ષય કહેછે. બળખાનો
રંગ પફ જેવો હોયછે, તે રોગ અસાધ્ય જાણવો. તેનાં લક્ષણ.
આ દરદી દીનપરદીન ગળવો જાય. તાવ લાગુ થઈ કાયમ દેહમાં

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોરત.

૪૯

રહેછે તેથી શરીર છેકળ લેવાઈ જાયછે, તથા ગંધ તેમાંથી બહુ આવે, પરશેવો બહુ છુટે, શ્વાસ ચડે, અગ્ની મંદ થાય, અજીર્ણ રહ્યાં કરે, ગ્રાડો વખતે છુટી જાય, ગળુને છાતી ફુપ્પા કરે, બલ-આમાં લોહીને પશ્ પડે, રોગની શરૂઆતમાં ફક્ત ઉધરસ ખાતી આવે, પછી વધતે વધતે બલખો, તેમાં પછી કફ ને આખરે લોહી સંયુક્ત પડેછે કોઈ વખત લોહીનીજ ઉત્તરી થઈ આવેછે, વીકાર ધણો પડવા માંડે ત્યારે તે દરદીનું મોત તરત થવા સંભવ રહેછે, તે વખત પેટ છુટી જાય, રોગ વધતો ચાલ્યો ને શરીર ગળી જઈ ફક્ત હાડપીંજરજ બાકી રહેછે. નાનપણમાં રંડીખાજીથી; અની મૈયુન કરવાથી, ઉજાગરા કરવાથી. અતી મહેનત કરવાથી, બેહદ ચીંતાથી, લાંબા વખત સુધી સુકો ખોરાક ને તે પણ પુરતો નહીં મળવાથી ઇત્યાદી, બીજા કારણથી આ દરદ પેદા થાયછે. આ રોગથી ઘણું સાવચેત રહેવું સમજ—તે અસાધ્ય તરત થઈ જાય છે, ને તેના સપાટામાંથી બાળ્યેજ કોઈ સારો થાયછે.

દમની સમજ.

દમ ઉત્પન્ન થવાનું કારણ—બહુડંડી હવા ખાવાથી અજીર્ણ વીકારથી, અતી શોક કર્યાથી, પેટમાં ખૂંબ ધૂળ જવાથી, પીતકારક વસ્તુઓ ખાવાથી, લુપ્તી ચીજો ઘણી ખાવાથી, ઘણીવાર ઉજાગરા કર્યાથી તથા ખરાબ થંકો ખોરાક બહુ ખાવાથી આ દરદ પેદા થાયછે. લક્ષણ—દરદની શરૂઆતમાં પેટમાં બાદ છાતીમાં દરદ, સસણી બોલ, પરશેવો બહુ થાય, શરીર થંડુ રહે, ઘડી ઘડી ઉધરસ આવે તેથી નાં ફાટયું રહે, ચેત પડે નહીં, રાત્રે નીરાંતે

૫૦

પ્રકરણ ૨ શુ.

ઉંઘાય નહીં, વાંસો ફોટે, પીઠમાં દરદ થાય. છાતીનાં પાટીઆં કુલે, કફ બહુ ચોકણો પડે છાતીમાં ને ગળામાં સસણી બોલે, સ્તન આવે, પેટ ચડે, માથું ફુગ્ગે, અન બાવે નહીં દસ્ત કબજ રહે, થોડો થોડો પેશાબ ધણી મુશ્કેલીથી ઉતરે, નાક બંધ રહે ગળામાં કફ બોલે, આંખો ઉપર સોજો રહે, માં ઉપર થોથર, સોસ પડે, આ લક્ષણો સાધ્ય દમનાં છે, સ્વાસ પુરજોસમાં ચાલે દમ લેતાં દરદથી આંખો ફાટી રહે, તેનાંજોરથી બોલવાની શક્તિ હીણ થઈ જાય, માથું બમી જાય જરા જરામાં પરશવો છુટે, આંખો લાલને ફોટેલી રહે, આટલાં લક્ષણ અસાધ્ય દમના સમજવાં ને તે જલદી મૃત્યુ પામે.

અશ્વિની સમજ.

અશ્વિ પેદા થવાનું કારણ—તાવ, અજીર્ણ, ખરાબ હવાથી અતી ક્રોધથી, ડરથી ઈત્યાદી કારણોથી આ દરદ થાયછે. લક્ષણ અન ખાવાની ઈચ્છા રહેતી નથી, કોઈ વખત છાતી પેટ ફુગ્ગે, માંમાં ખાટો તરેહવાર સ્વાદ રહેછે, શરીરે દાહ ઉઠે, સોસ પડે, વખતે માં કડવું ને કટાણું રહે, શરીર તથા તમામ સાંધા ફુગ્ગે, અજીર્ણ દેખાય, માંમાં પાણી ભરાઈ આવે, ઉધરસ આવે, બુખ લાગે પાણી ગળે ઉતરે નહિ તેમ ખાવાની ઈચ્છા પણ ન થાય, આટલાં લક્ષણ આ દરદીને માલમ પડેછે.

ઉલટીની સમજ.

આ દરદ વાતપીત તથા કફ પ્રકોપથી, અજીરણ તથા કમી વીકારથી, ગરમ ચીકણી બારે તથા થંડી વસ્તુ બહુ ખાવાથી,

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોરત.

૫૨

ઘણી ઉતાવળે, દુર્ગંધવાળી, અગડી ગએલી સ્ત્રીને આવાથી, તાવના
જોરથી, ઇત્યાદીક બીજા ઘણાં કારણોથી આ દરદ પેદા થાય છે
તેનાં લક્ષણ—જાંમાં પાણી ભરાય, પેટમાં દુખે તથા ઝીણી ચુંક
આવે, ખાટા ઓડકાર આવે, પરશ્વો બહુ છુટે, મગજ ભમી
જાય, ને બહુ મેહનતે ઉલટી થાય ત્યારે વાયુનો પ્રકોપ સમજવો,
ચક્રે આવી આંખે અંધારાં આવે, શરીરે દાહ બળે, સોસ પડે
માથુ દુખે, આંખો લાલ થઈ જાય, અન્ન ભાવે નહિ, ઉલટી ગરમ
કડવી પીળા રંગની થાય, જાંમાં સરવ જગ્યાએ કડવાસફેલાય ત્યારે
પીતપ્રકોપ સમજવો. આંખો જરા પીળાશપર થાય, જાંમાં ગળ-
ચટો સ્વાદ આવે, ઉલટીમાં કફ જડો ને પદાર્થ થડો નીકળે શરીર
જડ થઈ જાય, માથુ દુખે, પેટ પેકુ ને આંતરડાંમાં દુઝાવો, આ
સર્વ સ્ત્રીનું તેનાં સમજવાં.

ઉન્માદ (બેલછા) ના રોગની સમજ.

ઉન્માદ પેદા થવાનું કારણ—ઝેરી વસ્તુઓ આવાથી તરેહ-
વાર અનીયમીતપણે ખોરાક આવાથી, અજીર્ણ કાયમ રહેવાથી,
સનેપાતથી, અતી હર્ષ શોક ધર્માધપણાથી, વેહેમથી ઇત્યાદીક
બીજા કારણોથી એ થાયછે. તેનાં લક્ષણ—માથુ દુખે મગજ ખાલી
પડે, ને તરેહવાર સારા માઠા બિચારો આવે, સૌના ઉપરથી પ્રેમ
ઉઠી જાય, ગમે તેમ બક્યાં કરે અગર મુગાની પેઠેજ બેથી રહે ને
વીચાર કર્યાં કરે, મસ્તી કરે મારવા ઉઠે, બુખ તરસ, મળમુત્ર, હરવું
ફરવું, ઇત્યાદીકનું તેને ભાનજ ન રહે, આંખો ઇત્યાદીક ઇન્દ્રિ-
ઓની શક્તિ કમ થઈ જાય, સ્વભાવ વીરમૃતીવાળો થઈ જાય

૫૨

પ્રકરણ ૨ જી.

(બુલકણે) ચીડ બહુ ચઢે, નીરાંતે ઉંઘ નહીં સજ્જરી રહે નહીં તથા શરીરની કળા દીનપરદીન ક્ષીણ થતી જાય ઇત્યાદીક પ્રીતિ લક્ષણે આ દરદીને થાયછે.

વાયુના પ્રકોપથી ઉન્માદનાં લક્ષણ.

આ દરદીનું શરીર કાળાશ પડતું, અડખચકુ થઈ જાય, તરસ લાગે, ખોટી ભુખ લાગે, નાચે, કુદે, હસે, ખડે, મસતી કરે, મારવા ઉઠે, પહોતાની મરજી પ્રમાણે, ને થાકે એટલે બંધ રહે જેમકે આધાર ઇત્યાદી, ભુતના આવેશ વાળા જેવા ચાળા કરે, મનમોજી તથા આપ અપતારો થઈ જાય.

પીતપ્રકોપ પ્રકોપથી ઉન્માદનાં લક્ષણ.

આ દરદીનું શરીર લીલા પીળા રંગનું હોય થંડી, તરાવઢ ચોળે આધાર દીલ ચાહે, ભુખ વધતી જાય સોસ દાહ ખુખ થાય, કોઈનું બોલવું કે સાંભળવું ગમે નહીં, વસ્ત્ર ઇત્યાદીકનું તેને જ્ઞાન રહે નહીં, હસે, રડે, નાચે, કુદે ઇત્યાદીક નાના પ્રકારના મોજ મુજબ એજા ચાળા કર્યા કરે, ઇત્યાદીક લક્ષણે તેને થાયછે.

ઠંદ પ્રકોપવાળાને ઉન્માદનાં લક્ષણ.

આ દરદીને મીઠી ચોળે આવવાનું મન બહુ થાય, ખટરસ પર પ્રીતી રહે તેથી વીષય ઇત્યાદીઓ જોવાની બહુ થાય છે. પોતાના જ હાલમાં મસ્ત રહે, થોડું બોલે, બહારો ઝુંગાની માફક વરતે ને વેગજો ને વેગજો રહે, ઉંઘ બહુ ખારી લાગે, ભુખ ખીલકુલ મંદ રહે, વોમીટ, (ઉલટી) કર્યા કરે, શરીરનો વરણ સફેદ ઉકરાએલો, કળાહીણ દેખાય, ને ધાતુ ક્ષીણ પડતી જાય

વ્યાધિવિનાશ થા દર્દિનોદોરત.

૫૩

આ તણેનો પ્રકોપ થાય તેને ત્રીદોષી સનેષાત કહેછે, તે આત્મે સમયે થાય ત્યારે આંખો ફાટી જાય પછી નજર હાંચો હોય કે નાચી, જેમ હોય તેમની તેમજ રહે, હાંધ ખીલકુલ જતી રહે. દહમાં હાડકાંને ચાંમડાંજ રહે, ત્યારે તરત મૃત્યુ થાય.

ઝેરી વસ્તુઓ ખાવાથી આ દરદ થાય તેની સમજ.—તે દરદીને મનનો ગભરાટ બહુ વધે, હાંધ જતી રહે, એન પડે નહીં, શરીર અને ખીજા ભાગો કાંપી હોડે, બુખ મંદ, ઝાડો કબજા માંડું ગં-ધાય, ઘણો ડર લાગે, બયંકરે સ્વપ્નાં આવે, જાણે તેને કોઈ મારે છે, ખાઈ જાય છે ઇલાદીક, એમ સમજી ત્રાસ પામી બુમ પાડે, પડે આખડે, મતલબ અનેક પ્રકારથી વેહેમાઈને બીકણુ, જોની જાયછે, તરસ, ઉલટી બહુ થાય, આટલાં સાધ્યનાં લક્ષણુ, પણ જે જીભ કાંટા પડે ને સુકાયાં કરે, શરીર ક્ષીણ થતું જાય, બેથુધી વધે, ફેફડે ઇલાદીક તરેહના એંચાટ, વીશેષ ધેનછાતા ચાળા માલમ પડે, આંખો હાંડી ઉતરી જાય, તથા નાડી ઘણીજ નરમ ચાલે ઇલાદીક ચીન્હો વધતાં જાય ત્યારે સમજવું કે હવે મૃત્યુ નજીક છે.

ફેફડે (વાઈ)ના રોગનાં લક્ષણુ.

આ રોગ ઘણું કરીને મગજમાં કોઈ એક પ્રકારની વ્યાધી થવાથી ઉત્પન્ન થાયછે, જેવા કે અતીચ્છીતા, શોક, ખોપરી ઉપર સજા ચોટ લાગવાથી, ક્રમીવીકારથી, વાતપીત કફ પ્રકોપથી, હાથ રસ ઘણું કરવાથી, અતી મૈથુનથી, વીર્ય નાશક ચીન્હો બહુ ખાવા-

૫૪

પ્રકરણ ૨ જી.

થી, મળ મુત્રના વીકારથી, માથાનાં દરદોથી, સ્ત્રીઓને ગર્ભસ્થાન-
માં કાંઈ બાધી થવાથી, આ રોગ પેદા થાયછે.

તેનાં લક્ષણ—આ રોગની શરૂઆતમાં દરદીને ચક્રર આવે,
કાનમાં બણકારા (કાંઈ ખાલી અવાજ) સંભળાય છે, ઘડી ઘડી
ચમકી હો, ભ્રમ જોવું દેખાય, ઉલટી થાય, માથુ ફુપ્પાં કરે, તથા
ઘણીજ બીક લાગે, વાંઘ આવવાની શરૂઆતમાં હાથ પગ આપ્પુ
શરીર ખેંચાવા લાગે. દરદ થવાથી જોરથી બુમ પાડી ઉઠાય. કપ-
ડાં ઝાડો પેશાબનું ભાન રહેતું નથી. જો ઉપર ફીણ આવે
દાંત કકડાવે. ને વખતે જીભ પણ કચરાઈ જાય. સ્વાસ
બહુ રૂંધાય, આંખો ફાટી જાય, આ પ્રમાણેનું દરદ પાચેક
કેલાક મુધી રહી તરત સમાઈ જઈને હોશમાં આવેછે. પણ દરદીને
તે વખતે શું શું થાય છે તેનું તેને ભાન નથી રહેતું, આ
દરદ પ્રથમ છઠ્ઠ મહીને શરૂ થાય પછી ત્રણ ત્રણ મહીને,
મહીને મહીને દર પખવાડીએ દર અઠવાડીએ અને આખરે
દરેરોજ થઈ આવે, ને વખતે દીવસમાં સાત આઠ વખત
પણ થઈ આવે છે. આ દરદીનું શરીર બહુજ ક્ષીણ પડતું જાય છે,
પાદદારત જતીજ રહે છે. કેટલાએક લોકો કહે છે કે વાયુના પ્રકો-
પજથી થાય ત્યારે નીચે મુજબ લક્ષણો થાય છે, આંખો ફાટી
જાય, લીલું પીળું દેખે, શરીર તમામ ધ્રુજ હો સ્વાસ બહુ રૂંધાય,
મોંએ સફેત ફીણ આવે દાંત બહુ કકડાવે. ચીત પ્રકોપથી થાય
ત્યારે શરીરે દાહ તથા આતથ બહુ જણાય, જાણે તાવ હોય તેવું
શરીર ગરમ રહે, પાણીની તરસ બહુ લાગે, આંખના ડોળામાં

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૫૫

પીગાશનો ભાગ દેખાય, ચક્રર આવે મગજ ભમી જાય, શરીર પી-
ળું ફીકું ને કમજોરે થતું જાય, પેટ કાળજામાં દુખાવો ચુંથારો થઈ
હાથપગ બહુ ટુટે, સાંધાઓ દુખે, મોમાંથી પીગાશ પડતાં ફીણ
નીકળે. કફ પ્રકોથી થયું હોય ત્યારે ગળામાં કફ જોલે અવાજ જો-
ખરો નીકળે, આંખો સફેત તથા કુટિલી રહે, દમ બહુ ઝેંચાય,
છાતી પેટ પેડુ ઉછળે, શરીર કમાન માફક થઈ જાય, હાથ પગ
કોકડાં વળી જાય પચરંગી વસ્તુઓ પણ સફેત દેખાય, મોઢાનાં ફી-
ણ સફેત તથા હાથ પગને શરીર થંડાં થઈ જાય. એમ પણ કહેવાય
છે કે વાઈ જો દર મહીને નીચમસર આવ્યાં કરેતો કફનો પ્રકોપ
દર પખવાડીએ જ આવે તો પીતપ્રકોપ ને દર અઠવાડીએ, બારમ
દીવસ કે રોજ નીચમસર આવેતો તે વાયુ પ્રકોપથી જ ઘણું કરીને
હોય છે. પરંતુ ઊપર લખેલાં લક્ષણો ઉપર ખુબ ખ્યાલ રાખીને જ
ધ્યાન કરવા. તથાપી તે સાધ્ય છે; ને તેનો ઉપાય થઈ શકે છે.
અસાધ્યનાં લક્ષણો જે દરદીની આંખોનાં ચણીઆરાં ડોળાઈ જઈ
બીલકુલ બદલાઈ જતાં હોય કાને બેહોરાશ આવે. લમણતા બહુ જ
વધી ગઈ હોય. શરીર બેહોરું ને હાડકાં ચામડાંજ રહી ગયાં હોય,
ઘડી ઘડી દેહ કાંપી ઉઠે, ઇલાદીક ચી-હો થાય ત્યારે મૃત્યુ પાસે જ
આવું સમજવું.

પક્ષાતનાં લક્ષણો.

આ રોગ એક જાતના વાયુના પ્રકોપથી પેદા થાય છે, મગ-
જમાં એકાએક લોહી ચડી જવાથી, તેપર ચોટ સજ્જ લાગવાથી,
તેમાં કોઈ પ્રકારનો બાધી થવાથી, તેની શક્તી બીલકુલ કમી થઈ

૫૬

પ્રકરણ ૨ જી.

જવાથી, હત્તાદીક ખીજાં ઘણાં કરણોથી એ દરદ થાયછે, લક્ષણુ. અરધું શરીર ગમે તે બાજુનું જીરું (ખેર) પડી જાયછે, તેથી તે ભાગને હલાવી ચલાવી શકાતો નથી, તેમ તેના પર કાંઈ વાગે તોપણ જણાતું નથી, શીઆળામાં તે ભાગ બહુ થંડો લાગે છે, તે ભાગ તરફનો માંનો એરો જરા એઆધને લાંબો થાયછે, ગાલ ઢીલો પડી જાયછે, હોડનો ભાગ લમડી પડી માંમાંથી થુંક નીકળી પડેછે, તે તરફની જીભ છુલી થઈ જાયછે, તેથી સ્પષ્ટ બોલાવું નથી, તે તરફની પાંખેણો મીચાય નહીં, તે દરદીને મગજમાં દુખ થાય, વખતે ભ્રમણ જેવું થઈ એન પડે નહીં, યાદ શક્તી, અક્રમ, વીચક, વીચાર હત્તાદીક કમ થઈ જાય, ડર લાગે, ને હીમત ટુટી જાય, સ્વભાવ ચીડીઓ થતો જાય, આંખો ગળે, બોલવા ચાલવાનું બાન ન રહે, આ દરદ અસાધ્ય ગણાયછે, થતા દરદમાં જે યોગ્ય ને સારો હલાજ થાય, તેથી દરદી વખતે સારો થાય, પરંતુ હાય વાંકો, પગ લંગડો હત્તાદીક ખોડ રહેછે, શરીરમાં લોહીનો જીસો સારો હોયતોજ આરામ થવાની આશા રહે, નહીં તો કદી સારો થાય નહીં તેમજ બાળક, વૃધ, સુવાવડી કે ગર્ભવંતી સ્ત્રી, જીવાન પુરુષ, શરીરે છેકજ લેવાઈ ગયું હોય, સત્ત જન્મમ હત્તાદી વાગવાથી લોહી તરછટ શરીરમાં ન રહ્યું હોય, ને આ દરદ ઉપડે તો કદી દરદી સારો થાય નહીં.

સૂળ રોગ.

કોઇવાર અતીથય નખનાઇને લીધે, મગજની બાધીથી વાતપીતને કફના પ્રકોપથી, ઘણી શરદી થઈ જવાથી, એવા

આધિવિનાય યા દર્દિનોદોસ્ત.

૫૭

કારણોથી આ દરદ એકદમ ઉઠે, અતી મૈથુન, મેહનતથી, લુ-
પ્તુ અન્ન બહુ ખાવાથી, અજીર્ણ પ્રકોપથી, પડી જતાં સજ્જ ચોટ
લાગવાથી, અતીશય વાયડી ચીજો ખાવાથી, ઉભંગરા કરવાથી,
પાણી વીકારથી, પાણી બહુ પીવાની ટેવ હોય તેથી, મળમુત્ર,
તથા સ્તંભનની દવાઓ ખાઈ વીર્ય રોકવાથી, વીગેરે કારણોથી
શરીરમાંનો વાયુ પ્રકોપ પામે છે, ત્યારે તેથી જે દરદ થાય તેને વા-
યુનું સૂળ કહે છે, દરદીને પેટ, કાળજી તથા બને પડખામાં સૂળ
બહુ ચાલે, વખતે પીતકારક ચીજો ખરસ ઇલાદીક બહુ ખાવા-
થી શરીરનું લેહી તપી જઈ નાકોવતી થઈ જાય તેથી કોંધ, બહુ
વધે છે, ભ્રમણ થાય, એન ન પડવાથી ઉદાસી તથા શોકાતુર રહે છે,
વીગેરે કારણોથી સૂળ ચાલે ત્યારે પીતપ્રકોપનું સૂળ જાણવું. કોઈ
વાર ઘણી મીઠાચવાળી ભારે જડ વસ્તુ ખાવાથી કફનો પ્રકોપ થાય
છે તેથી દરદ કમજ થઈ જાય, અન્ન ભાવે નહીં, પેટમાં ફુખાવો
માયું ચડે, ઘણી ઉધરસ તથા ઉલટીઓ થઈ સુળ આવે તેને
કફપ્રકોપી સૂળ કહે છે, દરેક જાતના સૂળવાળા માણસને શરીર ભારે
તથા ફુખાવો તેમાં રહે, ખેચેની જણાય, અજીર્ણ રહે, કાળજી
ચુંચાય, ઉલટીઓ થાય, ઉધરસ ઉપડે, પેટ પાસાં ઇલાદીક કપાઈ
જતાં હોય તેમ ફુખે વીગેરે લક્ષણો જણાય છે.

ગુલ્મવાયુના રોગનાં લક્ષણ.

આ દરદ એક જાતની ગાંઠ વાતપીત ને કફના પ્રકોપથી,
અનીયમીતપણે લુપ્તુ અન્ન, ખરસ પદાર્થો ખાવાથી, અપવા-
સો કરવાથી, મળમુત્ર વીર્ય વીગેરેને રોકવાથી, ભારે શોક સજ્જ

૫૮

પ્રકરણ ૨ જી.

માર પડવાથી, વીગેરે બીજા કારણોથી પેટમાં ગાંઠ બંધાય છે, તે કાળજીથી માંડી પેટુ સુધી રૂંધા કરેછે, તેનાં લક્ષણ—તેના દરદીને બહુ કબજીઆત રહે, પેશાબ ખુલાસાથી ઉતરે નહીં પાણીની તરસ ધણી લાગે, સુકુ લુખું વાયડું ખાવામાં આવે તેથી પેટ પેટુ માં દરદ ધણું હેઠે, અજીર્ણ રહ્યાં કરે, તથા ખારા ખાટા ઓડકારો વારંવાર આવે, ઝીણા તાવ હાડમાં રહી શરીરને તીરબળ જેવું કરે, શરીરની કાંતી ફીકી પડી જાય, ગરમ તથા તરાવટની ચીજો ખાવામાં આવે ત્યારે દરદ જાણે કમી પડતું હોય તેમ લાગે ભ્રમ-ભ્રુતા, વીચાર વાયુ ઈત્યાદીકને વધારે, એત પડે નહીં, ને કામ કરવું ગોઠે નહીં તેથી શુસ્તી બહુ આવી જાયછે, આટલાં લક્ષણો હોય તો વાયુના પ્રકોપથી ગુદમ સમજવો. કોઈ વખત પીત ઉછળે એવી ચીજો જેવી કે દરેક જાતનો નીશો ગરમ, લુખું અન્ન ઈત્યાદીક ખાવાથી પીતપ્રકોપેછે ત્યારે, આજે શરીરે બારે માસ પર-શ્વેષો છુટે પેટ પેટુમાં કાયમ ડુખાવો તથા કાયમ ઝીણા તાવ રહે, કંઠ સુકાય ને જીભ કાંટા પડે, મોઢું કડવું ને બદ સ્વાદ રહે, ૫૩ અન્ન પચે નહીં ધણી મેહેનતે દસ્ત રંગે પીળો ને તેવોજ પેશાબ થોડો થોડો ઉતરે તમામ સાંધા, તથા માથામાં ડુખાવો રહે, સૂળ આણે ને જરા એત પડે નહીં, કડવી ઉલટી થાય, થંડી તથા તરાવટની ચીજો ખાવાથી જાણે દરદ કમ પડતું હોય તેમ લાગે, ત્યારે પીતપ્રકોપનો ગુદમ સમજવો કોઈ વખત ન પચે તેવી બારે થંડી તરાવટની ચીજો વસ્તુઓ ખાવાથી, એક આસને એક સરખી રીતેજી રહેવાથી, તથા શરીરે બીજી કોઈ પ્રકારની કસરત

આધિવિનાયક યા દર્શનોદેશન.

૫૯

નહીં હોવાથી, એવા કારણોથી કંઈ પ્રકોપે છે ત્યારે, તેના દરદીને ગળામાંથી કંઈ ઉધરસ આવી બળખા સાથે નિકળે. માંદું ગળચટ્ટું ને ચીકાસવાળું રહે, મગજ ધુમ ને બારે થાય, નવા નવા તુરંગો આવે, જરા તાડવાઈ તાવ આવે, અનપર ઇચ્છા ન થાય, ઉંઘ બહુ આવે, પેટ પેડુ બારે બારે લાગે, દસ્તા ચીકણા ફીણવાળો લીલો તથા જરા સફીતીપર ને પેશાબ ગંધાતો સફીત ઉતરે, દીનપર દીન કમજોરી વધતી જાય, સુખ ચાલે પેડુ પેટને કાળજી સુધીમાં ફાટ થાય, ચાલી શકાય નહીં. એવા લક્ષણો હોય તો કંઈ પ્રકોપી સમજવો. આટલાં લક્ષણો હોય છતાં પીત સાધ્ય ગણાય છે. પણ જ્યારે ત્રણેનું જોર એકદમ વધી પડે અગર ઘણા દીવસે પ્રથક પ્રથકનું જોર વધી તમામ શરીરનું લોહી ખરાબ કરે તથા શરીરે બધે સોજા ચડે, અન ખવાય નહી, ને પાણી પીધાં કરે, ત્યારે તે દરદીનું આયુષ્ય અલ્પ સમજવું, ને અસાધ્ય લક્ષણ સમજવાં.

ખરોજના લક્ષણ.

ધાણું કરીને શીતજ્વર એટલે તાડવાઈને જે તાવ આવે તેથી શરીરમાં લોહીના વધારાથી ઘણી તરાવટને ચીકણી ચીજોના ખાવાથી તેનો અપચો થઈ પાચન શકતી અતી મંદ થઈ જાય છે. તેથી લોહી બધું વીકારી બને છે. તેમાં વાત પીત કે કંઈ જેનું ફાવે તેનો પ્રકોપ થઈ આ ગાંઠને વધારે છે લક્ષણ. આ ગાંઠ ડાબે પડએ પાંસળામાં હોય છે. તે ઉંચી નીચી થઈ શકે છે. શરૂઆતમાં તેનું કદ લીંબુ જેવું થાય છે તે વધતે વધતે આખા પેટમાં જાણે

૬૦

પ્રકરણ ૨ જી.

છાણું મુક્યુ હોય તેવું દેખાવછે. આ દરદીને નમળાઈ બહુ થાય, ભુખનો ભાગેજ નહી, દસ્ત કમજ રહે પણ પેશાબ બહુ છુટે ઉલટીઓ થાય શરીર ફીકું પીજુંને નીરમાલ્ય દેખાય દમ બહુ રૂંધાય હોડવાની થકની કમ થતી જાય. ને જરાજરા મહેનતમાં થાક બહુ લાગે, વખતે નાકમાંથી લોહી બહુ નીકળ્યા કરે. ક્યારેક ખાલી બકારીઓ આવે ખાધું કે પેટ ચડે ને અજીર્ણ થાય. પેટમાં ગડગડાટ થયા કરે. તથા ઝીણી આંકડી આવે ત્યારે વાયુ પ્રકોપી બરોળ સમજવી. વખતે જીણે તાવ રહે, સાંધા ટુટે મગજ ભમી જાય, ચકર આવે આંખો ખાડામાં પેસતી જાય, તથા તેની આ-શપાશને નીચેના ભાગપર કાળાશ માલમ પડે, મોટું કડવું ને ઉલટી કડવી થાય, તથા રંગે લીલી થાય, પેટ પેટું દુઃખે, ઘણી મુશકેલીથી લોલો પીજો ગ્રાડો ઉતરે ગળું સુકાય ને ચેન પડે નહીં. આંખો બજે એવાં લક્ષણો થાય ત્યારે તે પીતપ્રકોપી બરોળ સમજવી. વખતે ખાલી ઠાંસો ને ગળામાં કક જોલે, દસ્ત પીજો ચીકણો ફીણ-વાળોને બહુ ગંધાય તાડવાઈ તાવ આવે, માથુ ભારે, આંખોનાં પોપચા ભારે, ચહેરો થોથરામ્મોલા રહે, ખવાય નહીં, શરીર ગળતું જાય, ને અશક્તી વધતી જાય ત્યારે તેને કક પ્રકોપી બરોળ સમજવી, તથાપી તે સર્વ સાધ્યનાં લક્ષણો છે. જ્યારે ત્રણેનો દોષ અગર અલગ અલગ ગમે તેનું જોર વૃધી પામી જીર્ણ થાય ત્યારે અ-સાધ્ય થઈ જાય, ને દહને મરતા સુધી છોડે નહી, વખતે શરીરમાં લોહી વધી જઈ બગડી જાયછે, ત્યારે શરીરનો રંગ વીચીત્ર મા-લુમ પડેછે. તે સમયે વાત પીતમાં ખતાવ્યા તે સર્વ લક્ષણો જણાય

આધિવિનાય યા દર્દિનોદોસ્ત.

૬૨

છે, પણ તે સર્વનું મૂળ સોહી વીકાર તથા પેટમાં બાર થવાથીજ છે.

મૂત્ર ગાંઠનાં લક્ષણ.

આ રોગને સંસ્કૃતમાં મુત્રકચ્છ કહેછે, તે અતીશય શોક કરવાથી અજીર્ણમાં વારંવાર ખાવાથી ગરમ પીતકારી તથા સોહી ખીગાડનારી વસ્તુઓ ખુબ ખાવાથી લુપ્ત બારી અન ખાવાથી ઘણું દોડવાથી ચંડી મીઠી ચીજો બહુ ખાવાથી ઘણીવાર તડકામાં ફરવાથી ઇત્યાદિક ખીજાં કારણોથી પેશાબનો રસ્તો સાંકડો થઈ જાયછે. અથવા ઉપરનું પડ સુજી જાયછે, તેમ ચાંદી પ્રમેહ હરસ ગડગુંમડ બદ ઇત્યાદી રોગો થવાથી ઇન્દ્રીમાં જખમ પડ્યો હોય તે રૂઆવાથી પણ મુત્ર માર્ગ સાંકડો થઈ આ દરદ પેદા થાયછે.

લક્ષણ—પેશાબ થતી વખત ઘણું જીર કરે ત્યારે ધાર ઝીણી નીકળે ને ટીપે ટીપે બહુ વારે નીકળે. પેશાબ સફેત, કેડ ગુદા ઇન્દ્રી જાગ પેડુ ઇત્યાદિક ભાગમાં દરદ થાય તો વાયુપ્રકોપી મુત્રકચ્છ સમજવો. પેશાબનો રંગ પીળો તથા લાલ બને બહુ તથા ટીપેટીપે મહાકષ્ટે ઉતરે તો પીતપ્રકોપી સમજવો. વખતે પેડુ ઇન્દ્રી ને વૃષણ તીચેના નસ ઉપર સોળે ચડે, પેશાબ ચીકણો ફીણવાળો સફેતને ગંધાતો મહાકષ્ટે થોડો ઉતરતો કંક પ્રકોપી જાણવો. ઘણીવાર સુધી વીર્યને રોડી રાખવાથી પણ આ દરદ થાયછે ત્યારે વૃષણ ઇન્દ્રી પેડુ ને ગુદાના ભાગમાં બહુ દરદ થાય ને સૂજી આવે ઘણી મહેનતે પેશાબ ઉતરે, પથરીના જીરથી અગર દરદ થયું હોય તો કાળજી પેટ પેડુ ઇત્યાદિમાં દરદ ઘણું થાય ભ્રમણ થાય આખું શરીર ફૂંજે તથા દીવસે દીવસે ગળતું જાય કંપારો

(શરીર ઘુજી હો) વાંસો પાંસળાં ઇત્યાદિક બાગમાં મૂજી હો આં-
ખે અંધારાને ચક્ર આવે, અપચો થાય પેટ ચડે તથા અજીર્ણનું
જોર વધે તારે આ દરદીને જીવવાની આશા રખાય નહીં.

પથરીના રોગનાં લક્ષણ.

આ શબ્દનો સાધારણ માયનો રેતી, માટી, ઇત્યાદીકનો જમાવ
થયેલો થર, તેને પથરી કહે છે. પરંતુ એમાંનું આ રોગમાં કોઈ પણ
ચીજ જોવામાં નથી આવતું. ઘણું કરીને એમ મનાય છે કે, પેશાબમાં
લોહી વીકારથી, અજીર્ણ વિકાર એવા કારણોથી પાચન શક્તીમંદ
પડી જાય તેથી લોહી સાથે ક્ષાર વસ્તુઓ મળી જઈ નળી ઉપર
થર બંધાય છે, તે જેમ જેમ વધારે મોટો થતો જાય તેમ તેમ પીડા
બહુ કરતો જાય, કોઈ દેશોમાં પાણીમાં ક્ષાર બહુ હોવાથી આ
આ દરદ બહુ જણને થાય છે. શરૂઆતમાં તેનું કદ નાનું, લીસું
ને કડણ ચપટી કે ગોળ વખતે હોય છે, તેનો રંગ કાળાશ પર જુરો
ને જરા લાલ હોય છે, એ નાનાં બચાં સ્ત્રી પુરૂષ સર્વને થાય છે
પણ ઘણું કરીને પુરૂષ વર્ગને બહુ થાય છે.

તેનાં લક્ષણ—આ દરદીનો પેશાબ બકરા જેવો ગંધાય તાવ
લાગુ પડે, અન્ન ખવાય નહીં, પેશાબે બળત્રા બળે, તેમ ફરવા,
હરવાથી, ચાલવા દોડવાથી વાહન ઇત્યાદીક ઉપર સ્વારી કરવાથી
દરદીને પેશાબે તથા તમામ શરીરે બળતર બહુ થાય; અજીર્ણ રહે
પેકુ, ગુદા, અંડ, કમર એવા બાગોમાં વખતે દરદ ઘણું ઉપડે
કોઈ વાર પેશાબમાં લોહીને પણ નીકળે છે, પેશાબ બહુ વ-
ખત અને ટીપે ટીપે ઘણા કણે ઉતરે, પથરીનો રંગ કાળાશ પર

બ્યાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોરત.

૧૩

હોય તથા જરા ચીકાસ પડતીને પેશાબ બહુ ગંધ મારતો હોય તો ક્ષ પ્રકોપથી સમજવું.

પ્રમેહની સમજ—આ રોગ ધણેજ સાધારણ છે. તે બંને જાતીનાં મનુષ્યને થાય છે, ઘણી ગરમ તથા પીત્તકારી વસ્તુઓ ખાવાથી, ખાંડ ખરસ બહુ ખાવાથી રજસ્વજા (અટકાવવાળી) સ્ત્રી સાથે સંગ કરવાથી સ્ત્રીને ગમે તે પ્રકારની ધાત જતી હોય, અથવા અંદર કોઈ પણ જાતનો બ્યાધી હોય, ઇત્યાદી પ્રકારથી આ રોગ થાય છે. એ રોગ એપી છે. હાથ રસ વીગેરેથી પણ એ રોગ થવા સંભવ રહે છે, આ રોગના બે પ્રકાર છે; ૧ ખરો તથા બીજો ખોટો—ખરો પ્રમેહ રજસ્વજા, જેને પ્રદર ઇ. ગુદા રોગવાળી સ્ત્રીઓથી સંગવડેજ થાય છે; તેમ ખોટો પરમો બીજા ઉપર બતાવેલી વસ્તુ ઇ. કરવાથી થાય છે તેમાં વખતે પડે નિકળે ને ખરો પ્રમેહનાં ઉતવાને લીધે ચીન્હ દેખાય પણ તે ખરો ન સમજવો, ને એકજાતનો ઇન્દ્રીનો સોળે છે, લક્ષણ ઉપર બતાવેલી સ્ત્રીઓથી ગમત કર્યા પછી આશરે પા અરધા કલાક બાદ ઇન્દ્રી પર ખરજ આવી લાજ થઈ જઈ સોળે આવે છે, ત્રણ દીવસ બાદ એકાએક તેમાંથી જાડું ને પીળું પડે વહી પોતીઆંપર દાગ પડે છે, કોઈ વખત વૃષણ સુજી આવે છે. કામદેવ જાગૃત થઈ ઇન્દ્રી વાંકી થઈ પીડા બહુ કરે, વખતે તેમાંથી લોહી પણ નીકળે. કોઈવાર એકલું ગંધાતું મુત્ર ચીકણું આવે છે. કોઈને પેશાબ પર કીડીઓ બહુ વળગે છે. તેને મીઠા પરમીઓ કહે છે; તેમ કોઈને પેશાબે ધાત વહે છે. આ દરદીને ખાવું ગમે નહીં, ને ખાય તે

૬૪

પ્રકરણ ૨ જીનું.

પચે નહીં, ઉલટી થાય; ઉધરસ આવે, કોઈને તાવ આવે. ઝાડો થાય, આખું શરીર ટુટે, ચકર આવે. કોઈને અનપર બહુ રચી થાય, ને નાના પ્રકારની સ્વાદીષ્ટ ચીજો ખાધાપર મન દોડે, ઊંઘ બહુ આવે, પેટ પેકુ ઇન્દ્રી ઇત્યાદિક ભાગમાં ફાટ ને બળત્રા બહુ થાય આ દરદ જેમ જીનું થતું જાય તેમ મટવાની આશા કમ રાખવી, અને તેમાંથી નાનાં પ્રકારનાં બીજાં હજારો દરદ પેદા થાય છે.

મધુ પ્રમેહ થવાનાં કારણ.

આ રોગ અસાધ્ય છે. જેમને જીનો થાય, ને પેશાબમાં તે મીઠી ચીજો નિકળે તે વખતે તે પર માખી, કીડીઓ ઇ. બહુ બેસે ધણી થંડી, મીઠી ચીજો, ગમે તે પ્રકારનો અતીશય નીશો, અતી હરખ શોક દીલગીરી ઇત્યાદી કારણથી આ રોગ થાય છે. લક્ષણ આ દરદીને બહું પેશાબ ઉતરે, ને તેમાં શરીરનો મીઠાશવાળો સાકર જેવો ભાગ બહુ નીકળે જેને લીધે કીડી ઇ. બેસે છે. મુત્રરંગ ઝાખું હોય છે. તેને તરસ બહુ લાગે, કંઠ સુકાયાં કરે, દસ્ત કબજ બહુ રહે શરીર અશક્ત પડતું જાય, આંખો, મગજ, કામદેવ ઇત્યાદી ભાગોની શક્તી ધણીજ મંદ પડતી જાય. તેના મોઢામાં છાલા ને અવાણુ આબ્યાંજ કરે, શરીરના ધણા ભાગપર થોથર આવે ને શરીર પીણું ને ગળતું જાય. તેને પેશાબમાં બળતર ને તે ટીપે ટીપે આબ્યાં કરે—આથી કરી તમામ શરીરનું લોહી બગડી જઈ શરીર ઉપરનાં તથા અંદરનાં હજારો નાના પ્રકારનાં દરદો પેદા થાય છે.

મેદરોગની સમજ.

ધણી તરાવટની બારે ચોકણી વસ્તુઓ ખાવાથી, ધણી

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત.

૬૫

એશઆરામ કરવાથી, એકજ સ્થળે બેસી રહેવાથી એવાં બીજાં કારણોથી શરીરનાં તમામ અવયો બારી જડાં, ને સ્થુળ થઈ જાયછે, તેમાં વિશેષે કરી પેટનો ભાગ ધણો વધેછે. દરેક મનુષ્યને પેટમાં મેદુ હોયછે, પણ વાતપીત કદ્દ ઇત્યાદિકના પ્રકોપથી અથવા પ્રતિકના ભેરથી હંદગી ટુંકી કરી નાખેછે. લક્ષણુ.—આ દરદીનું શરીર હમેશાં ગળતું જાય, પગાડીનાં ભાગ જાંગ પેટ ઈ. ભાગ બહુ જડાં થતાં જાય, હીડાય નહીં, દમ ભરાઈ જાય, શરીરમાંથી ગંધ બહુ મારે, કામદેવ બીલકુલ શાંત પડી જાય, કંઠ સોષાય તાવ રહે, શરીર ધ્રુજે ને સેહેજ શ્રમમાં પરશવો બહુ છુટે.

હૃદય રોગની સમજ.

જે દરદીને મંદાગ્ની હોય તેમાં બારી, ચીકણી ઇત્યાદિક વસ્તુઓ બહુ ખાય તેથી, અજીર્ણ વીકારથી, મળવીરોધથી, ધુળ માટી કાંકરી, ઝેર એને ખાવાથી, એવાં બીજાં કારણોને લીધે પેટની નસોમાં વીકાર ભરાઈ જાય ત્યારે વાતપીત કદ્દ પ્રકોપ પામી નાના પ્રકારની બાધો પેદા થાયછે. લક્ષણુ. આ દરદીને પેટમાં ગડગડાટ થયા કરે અજીર્ણ રહે, પેટ ચડે, આંખે આંધારાં આવે, તથા તેની (આંખની) આસપાસની ચામડી કાળી પડી જાય, શરીર તમામ લુપ્તું, તેજ વગરનું તથા અચક્ત થતું જાય, લુખી ઉધરશ આવે. શરીર ફુજે, સાંધા ટુટે, વખતે કબજાએત ને વખતે ગ્રાડો બહુ થઈ જાય, ને પેશાબ બહુ છુટે તો વાયુ પ્રકોપ સમજવો.

તાવ આવે, શરીરની ચામડી નરમાશ લાગે, પરશવો બહુ છુટે ઓડકાર ખાટા તીખા જેથી નાક બળી ઉઠે તેવા આવે.

૬૬

પ્રકરણ ૨ જી.

આતથ બહુ થાય, પેશાબ લાલ, ઝાડો લીલો પીજો વારંવાર થય કરે મોટું કડવું, માથું ફુપ્પાં કરે, સાંધા ટુટે, મગજ ભમી જાય, ગળું બજે તરસ છીંપે નહીં. ઇલાદી લક્ષણ હોય તો પીત પ્રકોપથી દરદ સમજવું.

મોટું ગળચટ્ટુ રહે, મીઠી ચીજો ખાવાનું મન બહુ થયા કરે, ગળામાં ઉધરથ આવે, મગજ ધુંમ થયેલું તથા ભારે રહે. જરા તાડવાઈ ને તાવ ભરાય, અનપર ઇચ્છા ન થાય. ઉંઘ બહુ આવે, પેટ પેડુ ભારી લાગે, દસ્તા લીલો જરા સફેત ચોકણો ને ફીણવાળો તથા પેશાબ ગંધાતો સફેત ઉતરે કમળેરી. પ્રતીદીન વધતી જાય. વખતે સૂળ પણ ચાલે, હોંડાય નહીં. તથા શરીર ગળતું જાય એવા લક્ષણો હોય તો ઠંડુ પ્રકોપ સમજવો.

જળોદરતાં લક્ષણુ.

આ રોગ બહુ ભયંકર છે. શરીરમાં લોહી વધે પણ તેમાં સોસણ થવાનો જે પાણીનો ભાગ તેને ખેંચી લેનારી નસો વીકારી થઈ નબળી પડી જાય ત્યારે તે લોહી બગાડી જાય, ને તેમાંથી મેલું પાણી ઝમી ઝમીને પેટની બીજી નસોમાં ભરાઈ જાય છે. તેથી તે નસો ફુલવા માંડે છે. ને પેટ વધતાં વધતાં એક મોટા ગોળા જેવું થઈ જાય છે, રોગની શરૂઆતમાં જો આંપતા (યોગ્ય) ઉપાયો કર્યા હોય તો બળાત્કારે પણ એ રોગ કાંઈક મટે, પણ જો તેનું વધી પડ્યું, એટલે તે બીલકુલ અસાધ્ય જ થઈ પડે છે. તેનાં લક્ષણુ આ દરદીને તાવ લાગુ પડે છે, પેટમાં બરોળ વધે; શરીર ગળતું જાય આંખો ઘોળી પડી ઝાંખ આવે, ને પાણી બહુ ઝરે, દમ

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૬૭

ચડે, ચલાય નહીં. અન ખવાય નહી. ઝાડોને પેશાબ બંને કબજ રહે; શરીર કાંપે આ દરદી બહુજ દુખ પામી મૃત્યુ પામે છે; તેનું કાળજી સુચાર્થ જાય, છાતી માથું ઈ. ખીજ શરીરના ઘણા ભાગો- પર સોજ ચડે, ઉલટી બહુ થાય, શરીરમાં સૂજ ચાલે અતીસાર થાય આ દરદીનું દરદ થયા પછી સાડા ત્રણ વરસ લગીજ ઘણું કરીને જીવે.

સોજની સમજ.

તાવ હતાદીક કારણોથી શરીર છેકજ નબળું પડી ગયું હોય, તે વખતે વાતપીત કફ યુક્ત સોજે આવાથી, ખટાશ, શાક ભાજ ઈ. દી, ઝેરી વસ્તુઓ વીગેરે ખીજ પદાર્થો આવાથી એ રોગ પે- દા થાય છે, તેમજ સ્ત્રીઓ ગર્ભપાત કરે તેથી, ઘણી ઉચી જગ્યા- એથી પડી જવાથી પેટમાં લોહીની ગાંઠ બંધાય છે, તેથી, હરસ, પાંડુરોગ, પેટનાં મોટાં દરદોથી, અતીશય નમળાઈથી, ઈ. ખીજ કારણોથી પણ તેમજ થાય છે, તેનાં લક્ષણુ. શરીર બહુ ભારે થઈ જાય, અવયો ફેરવતાં બહુ દરદ થાય, શરીર કાળું, લાલકે વખતે પીળુ પણ પડી જાય છે, પણ ચામડી નરમ ઘણી તથા તેજ બહુ મારે છે, ચામડી કાળી પડી જાય તેને શેક બહુ સારો લાગે, અને રાત્રે સોજે નરમ પડે તો વાયુ પ્રકોપથી સમજવો. ચામડી લાલ રંગની હોયતો તેને ઝીણા તાવ રહે, ને બળત્રા બહુ થાય, આંખો લાલ થઈ અંધારાં આવે, તરસ બહુ લાગે, ચકર આવે, શરીર- માંથી એક તરેહની દુરગંધ નિકળે, સારે પીત પ્રકોપથી સમજવું. ચામડીનો રંગ પીળાશપર હોય અન ભાવે નહી કદાપી આવા

૨૮

પ્રકરણ ૨ જી.

જાય તો બકારી આવે, યા પામન ન થતાં અજીર્ણ જણાય, દીવસે સોળે કમ પડી જાય ગળામાં કફ બોલે, મોઢું ગળચટું રહે, તમામ સાંધામાં દરદ થાય, ઝાડો પેશાબ ઉતરે નહીં ને ઉતરે તો સફેદ કફ ચુંકત ચોકણો થાય, તારે કફ પ્રકોપથી દરદ સમજવું, ઝેરી વસ્તુઓ તા સ્પર્શથી અથવા આવાથી પણ સોજા આવેછે, તારે આગ્નિ શરીરે બળત્રા ઉઠે, એન પડે નહીં, ઉધરસ આવે, દમ ચડે, ને તાવ રહે, તથાપી ઉપર બતાવ્યાં લક્ષણો હોય તો ધણું કષ્ટ વેડે પણ દરદી સારો થાય, ને સોળે પચથી શરૂ થઈ માથા લગી પોહોએ, તેમ પેટમાંથી ને શરૂ થઈ માથા લગી પોહોએ તે દરદી કદી સારો થાય નહીં.

આંતરગળના રોગનાં લક્ષણ.

આ રોગ સામાન્ય છે, હરેક પ્રકારનું અતી નેર કરવાથી કસરત કરવાથી, ઝાડે જતી વખત ધણું કરાંજવાથી, નેરબર ઉધરસ આવાથી, પેડું ઉપર કોઈ વાતે દબાણ થવાથી, ધણું ચાલવાથી, મળમુત્ર રોકવાથી, વાયડો ને તાડો ખોરાક હમથાં આવાથી, ઈ. બીજા કારણોથી વખતે આંડ ઉપર સોળે ચડેછે, તેથી તેમાં પાણી ભરાઈ જવાથી, લોહીવીકાર થઈ તેમાં ઉતરવાથી, તેમાં મદ વધવાથી, ઈ. બીજા કારણોથી ગોળાઆ વધી મોટા નાળીએર જેવડી થઈ જાયછે. તેનાં લક્ષણ, આંડ વધીને મોટા થાયછે, પેટ, પેડુ, કમર, ઈ. ભાગમાં દરદ ધણું થાય છે, તાવ આવે, માથું દુખે, ઉલટી થાય, દસ્તા કપ્પજ રહે, આગ્નિ અંધારાં આવે, એન પડે નહીં ને આંડ ઉપર ખરજ બહુ આવે,

બાધિવિનાથ યા દર્દિનો દોસ્ત.

૧૯

ત્યારે તેમાં પાણી ભરાયું છે સમજવું. કોઈ વખત વૃષણ ઉપર વા-
ગવાથી, યા દવાણુ થવાથી કોથળી કઠણુ થઈ જાય છે, ઝાંખ મારે,
વખતે અંદરનું લોહી સોસાઈ જઈ, કે પાકી કુટી જઈ નાનાં થઈ
જાય અથવા એમનું એમ રહે, કમર પેટ પેડુમાં દુખાવો રહે
ત્યારે, તેનું કદ નારંગી મોટી, જેવું રહે, વગાડી જોતાં અવાજ
બોલો (ખોખરો) આવે તો લોહી વીકારથી લોહી બોળીમાં ઉતરી
તે દરદને પેદા કર્યું સમજવું. સારણુ ગાંઠ કોથળીમાં ઉતરે ત્યારે પણ
તેનું વધવાપણું થાય છે.

સારણુગાંઠનાં લક્ષણ.

આ એક જાતની ગાંઠ તમામ મનુષ્યના શરીરમાં હોય છે,
એકથ કારણથી તે પોતાની જગ્યા છોડી કોથળીમાં, જાંઘના મૂળ
કે વખતે નાભી રસ્તે તે ઉતરે છે, તે થવાનાં કારણો આંતરમળના
રોગમાં બતાવ્યાં તેજ છે, લક્ષણ. આ ગાંઠ ધીમ ધીમ વધીને
મોટી થતી જાય છે, જોરથી ઉધરસ આવે ત્યારે, મોટો ઘાંટો પાડી
બોલાવે, કે આથ તે વખતે તે બાહાર આવે છે ફક્ત સુવે યા અ-
ડંગીને બેસે ને પગલાંબા રાખે ત્યારે અંદર ઠોકણે પેસી જાય, આ
દરદીને અજીણું, ચુંક, સૂળ, તથા મળમુત કમળ, રહે છે, શ-
રઆતમાં જો તેનો બરોબર લાયક ધલાજ ન થાય તો ધીમ ધીમ
વધી જઈ મોટા ડોધલા જેવડી થાય છે, ને તેજ કદની થઈ કોથળી-
માં પણ રહે છે.

બદ.

આ એક જાતની ગાંઠ ઘણું કરીને જાંઘના મૂળમાં જ પડે.

૭૦

પ્રકરણ ૨ જી.

નીચેના ભાગપર ઉપદંશ (ગરમી ટાંકીયાંદી) ના જોરથી થાય છે. આ દરદીને તાવ આગે સૂળ આણે ને તમામ શરીરનું લોહી બગાડી નાના પ્રકારના બીજા બાધીઆ પેદા કરેછે.

કંઠમાળનો રોગ તથા તેનાં લક્ષણ.

આ રોગ ઘણોજ અસાધ્ય છે. તે થવાનાં કારણ—અજીણ વીકાર, તમામ લોહીનું બગડવું, તથા છાતી, મગજ ગળું ઇ. ભાગમાં બાધી થઈ, નસો સંધળી નમળી કરી નાખી ખરાબ લોહીનો ગળાના ભાગમાં જમાવ કરેછે. તેમાંથી પ્રથમ બદામ આકરની ગાંઠો કંઠમાં કાનની નીચેના ભાગથી શરૂ થવા માંડેછે, તે વખતે અંદરના કે બહારના ભાગમાં દરદ તથા ખરજ આવવા માંડેછે; ત્યાર બાદ ધીમે ધીમે ફેલાઈ જઈ ગળામાં જાણે શ્વાસની માળા પેહરી હોય તેમ દેખાય છે; એમ વધતે વધતે છેક પેડુ લગી, ને વખતે જંગ સુધી ગાંઠો ફેલાઈ જાયછે; પણ તે પેહલાં તો ઘણું કરીને દરદી મૃત્યુજ પામે છે. તેનાં લક્ષણ આ દરદીને પ્રથમ સેહેજ જીર્ણ તાવ લાગુ પડે, ઉધરસ ઉલટી થાય, હસ્ત કબજ રહે, પેશાબ રંગે લાલ ઉતરે, આગે શરીરે ફુપાવો, ને નબળાઈ વધતી જાય, આંખે આંખ પડવા માંડે, પેટ પડખાં ઇ. ભાગોમાં સૂળ આણે, તરસ બહુ લાગે, અન્નપર રૂચી થાય પણ ખવાય નહીં, છેવટ બહુ ફુપ પામી તણ વરસની અંદર તે દરદી દેહાંત થાય.

ભગંદરનો રોગ.

આ રોગ બહુ ભયંકર છે, તેમ અસાધ્ય પણ છે. ગુદા (ગાંડ) ની આસપાસ બધે આંગળને છેટે વૃષણને નીચેથી તે ગુદાના ઉં

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત.

૭૧

પૂરના ભાગ સુધીમાંજ આ રોગ થાયછે. તે થવાનાં કારણો—ઘણી વખત એકજ આસને થંડી તથા ભિજવાળી જગ્યાએ બેસી રહેવાથી, લુપ્ત, બગડેલું, અતીવાયુકું, ઇ. અન્ન ખાવાથી વાયુ પ્રકોપ પામી જઇ, તે જગ્યાએ ફોજીઓ થઈ પેહેવા મારેછે. અતીશય ભાંગ દાર પીવાથી, મરચાં અને પીત્રપ્રકોપે તેવી મીઠા ખાવાથી, તે કોમળ જગ્યાપર લાલ ચાંદુ પડવાથી, તેપર ચોટ લાગવાથી, હરસ, ઇ. થી તે જગ્યાપર ચેપ, કોહો, ગડગુંમડ વીગેરે થવાથી તેમ બીજાં અનેક કારણોથી આ દરદ થાયછે. તેનાં લક્ષણ. ઉપર ખતાબ્યાં તેમાંનાં કોઇપણ કારણથી શરીરમાં નબળાઈ, તથા લોહીનો બીગાડ થઇ આ દરદ થાયછે. પેહેલાં આસપાસ ત્રીણી ત્રીણી ફોજીઓ થઈ પાડે છે, તે એકા એક રૂઝાતીઓ નથી, ને દરદ બહુ કરેછે, પછી, એક બીજા વચે ચેપ લાગી જગ્યા કોહી સરવ એકઠી મળી જઈ ચાળણીના જેવાં છીદ્રો પડી જાયછે. કોઇ વખત એકાએક આ છીદ્રોનાં મોઢાં બંધ થઇ જઈ એક નવું માં અંદરના ભાગમાં કે બહાર કરેછે, કોઈ વખતનો એક ગાંઠ જેવું થઇ માંહે બહાર નવું માં કરેછે; ને તેમાંથી પશુ મળ મુત્ર વીર્ય ઇ. વગર રોકી શકાએ નીકળી પડેછે; તથા બહુજ ગંધ મારેછે. વખતે પશુ ઇ. માંહેલો ભાગ પાકી હડવાથી ભિયું થઇ રહેલું હોય તે જુદેજ ટેકાણે માં કરેછે, તેનો વેગ જંગોથી તે કુલાના ઢેકા સુધી છે. (તેટલી જગ્યામાં અંદર આ બહાર ગમે ત્યાં માં કરી શકે) વખતે પાંચ સાતથી વધારે પણ માં કરેછે. ફોજા કે ગડ જે થયું હોય તેનો રંગ લાલ, નાના મોટો થઈ તરત પાકી જતી હોય તો ગરમીના જોરથી સમજ-

૭૨

પ્રકરણ ૨ જી.

પું. જો સફેત હોય, અળ બહુ આવે, ને પડે બહુ ગંધાય તો કફનો દોષ સમજવો. ગુદાના બાગમાં ખરજ બહુ આવે તારે ખણતાં નખ વાગી જવાથી, અસ્ત્રો, ધ. વાગવાથી, તથા લાત ચોટ વીગેરે કોઈ વાગવાથી આવું દરદ થઈ જાયછે; શરૂઆતમાંજ જો તેનો ચાંપતો યોગ્ય ધલાજ કર્યો હોય તો વખતે આરામ થવાનો સંભવ રહે, પણ ફોલા કાળા પડવા લાગે, તરેહવાર દરદ થાય, ઘણાજ પાકી ઉંઠે, ને સોજેડું નાભી સુધી આવી ગયો હોય તેમાં તાવ, સનેપાત ધ. લક્ષણો થવા માંડે તો તે દરદી કદી ન બચે. (જો દરદ સાધ્યનું અસાધ્ય થયું, તો થયું તે દીવસથી સાડા ત્રણ વરસની અંદર ગમે તેવાં દરદનો દરદી હોય તો મૃત્યુ પામે. એવો અસાધ્ય રોગનો કાયદોછે એમ મનાય છે.)

ઉપદેશનો રોગ તથા તેની સમજ.

આ રોગ વીચાજ તથા અસાધ્ય ગણાયછે, તે થવાનાં મુખ્ય કારણો—સ્ત્રી પુરુષને મૈથુન કરે, સ્ત્રી વીરધ ગુનો કરે, હાથરસ કરે, ગમે તે પ્રકારના પ્રમેહ, ચાંદી, ટાંકી ઈત્યાદિ દવાઓ લગાડવી અગર ખાઈ ઘણા જોરથી તથા અંધેજ રહેવાથી ઇન્દ્રી ઉપર સખ્ત ચોટ લાગવાથી, ઈ. બીજાં ઘણાં કારણોને લીધે, ઇંદ્રી મુજી જઈ તેમાં ચાંદાં પડી પાકી ઉંઠે છે, તેમાં જીવાત પડીને, અંતે ખરી પડેછે. તેના દરદને લીધે તે રોગી ઘણું દુઃખ સહન કરી પોંરીઆઈ રીઆઈ મરણ પામે છે તેનાં લક્ષણ ફોલા કાળાશયર હોય; ઇન્દ્રીમાં ચેતન થઈ (કામદેવ જાગૃતી) અથવા ખાલી ખરજ આવી ફાટ થાય ને બહુ દરદ કરે તો વાયુપ્રકોપનો

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત.

૭૩

બ્યાધી સમજવો. કંઠે સોસ પડે, શરીર બળી ઉઠે, પેશાબ, ને દસ્ત ઉતરતે પ્રાણુ જાય તેવું દરદ થાય, ફોજા લાલને પીળા હોય; તથા પર બહુ ગંધાતું નિકળે તો પીત પ્રકોપ સમજવો. ફોજા સફેત, ચળ બહુ આવે, પર જાડું ગંધાતું, દરદ બહુ કરતું, ધીમેધીમે વહાં કરે તારે કંઠ પ્રકોપથી દરદ સમજવું. આવો દરદી સ્ત્રી સંગ કરે તો તે સ્ત્રીને, તથા તેની ઉત્પન્ન થતી પ્રજાને તેજ રોગ થાય, જો તેને દરદોજ સોજો વધતો જાય ને આખરે જીવાત પડી લોંગ ખરી પડે તો તેનું મૃત્યુ નજીક સમજવું.

પાંડુ તથા તેની સમજ.

આ રોગ બહુ બયંકર છે, તે ધણું કરીને પીડના બાગમાંજ થાય છે. ધરડાં, બાળક, કે જીવાનને, નબળાઈ વધી લોહી બગડી જવાથી; ગમે તે પ્રકારના પ્રમેહથી, યા બીજાં દરદોને લીધે આ દરદ જલદીથી થાય છે.

તેનાં લક્ષણુ — આ દરદીને પીડની અંદરથી તથા બાહારથી સોજો ચડતો આવે છે. ગડ નીકળવાનું હોય તે જગ્યાપર પેહેલાં લાલાય તથા તાંનું માંસ કડણુ દેખાઈ બહુ દરદ કરે છે. આસપાસની જગ્યા તતડીને તેપર નાની નાની ફાલીયો થાય છે. પછી ધીમે ધીમે તેઓ પાકપર ચડી, ઘણે દીવસે મોડું કરી તેમાંથી પાતણુ પર પેહેવા માંડે છે. તેનો ચેપ લાગી આસપાસની જગ્યા સડી જઈને, આખરે મોટો ખાડો માંસમાં પડી જાય છે. તેને રજાતાં ઘણા દીવસ લાગે છે, ગડ દેખાતાંની સાથે તેને તાવ શરૂ થઈ, પીડા વધતી જાય, શરીર બળી ઉઠે, કંઠે સોસ પડે, આંખોમાં ખાડા

૭૪

પ્રકરણ ૨ જી.

પેસતી જાય. ચક્ર આવે, નખખાઈ વધતી જાય, અન્ન પવાય નહીં. તેમ આપું પચે નહીં ને આખરે માહા કળે રીખાઈ રીખાઈ તે દરદી મૃત્યુ પામે છે.

દાદર ગજકરણનાં લક્ષણ.

શરીરમાં એક જાતનો કીડો લાગવાથી આ દરદ થાય છે. આ દરદ પણ એવીયું ગણાય છે સખખ—જે માણસને તે થઈ હોય, તેની પાસે હમેશના ખેસનારાને પણ તે થવાનો સંભવ રહે છે જેને દાદર થઈ હોય તેને ખરજ બહુ આવે એટલે તે ખણે, તેથી પેલા કીડો તેના નખ ધ. માં ભરાઈ બીજા માણસને, કે તેનો પોતાને બીજે ઠેકાણે વળગે, એમ વધતે વધતે છેક પગથી તે માથા સુધી કોઈને વધી જાય છે. શરૂઆતમાં તેનો રંગ લાલ હોય છે પણ જેમ તે જીની થતી જાય તેમ તેમ છેક કાળો રંગ પકડતી જાય છે. પ્રથમ તેનું એક ચાકું થાય, તેને ખણવાથી એપ લાગી બીજે ઠેકાણે એમ તે નાકાની કીનારીએ જડી થઈ વધતી જાય, ને વચલા ભાગની ચામડીની કોતરી ઉખડતી જાય છે, તેનાપર બહુ મીઠી ખરજ આવે છે પણ જરાવાર પછી ઘણી અજાત બળે છે. લાલ દાદર ઝટ મટે છે, પણ કાળી કેમ કરી મટતી નથી, તેમાંથી પછી ખરજનું ૪૦ નાના પ્રકારના ઉપવ્યાધીઓ પણ થઈ આવે છે. માથામાં ઊંદરી થાય છે તે પણ, એક જાતની દાદરજ સમજવી.

ખરજવાનું નીદાન.

આ દરદ ઘણું સાધારણ છે. તે શરીરના સર્વ ભાગમાં થાય છે, પણ વીજેશ કરીને પગનાં ભાગમાં બહુ જોવામાં આવે છે.

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૭૫

પ્રથમ તે ભાગની આમડી લાલ થઈ જઈ આસપાસ મોતીના દાંણા જેવડા કોઝા થઈ આપેછે, તે કુટતા જાય છે, એ પ લાગી લાગીને એક બીજા સાથે મળતા જાયછે, વળી સુકાઈ જાયછે ને બીગડાં વળી જાણે મટી ગયું હોય તેમ દેખાય છે; પણ પાછી ખરજ આવી આમડી લાલ થઈ જઈ દાવા ઉપડે છે અને બહુ દરદ કરેછે. ખરજનું ઘણા વરસ લગી રહેછે. એમ કહેવાય છે, તેમાં ચીરા પડી જગા સડી સડીને મોઠાં કાંણાં પડેછે, આસપાસની તમામ જગા સુજી જાય છે અને તે દરદ ફેલાતું જાયછે. આ દરદીને તાવ આવે, અનપર રૂચી રહે નહીં, ઉલટીઓ થાય, શરીરે અગ્ની બળે સાંધા તમામ ફુગ્ગે, આંખે આંધારા આવે, શરીર ગળતું જાય, ઉધરશ બહુ આવે ને કોઈ પણ પ્રકારે શરીરે એન પડતું નથી.

વાળો, નાકું નીદાન.

આ દરદ સામાન્ય છે જે દેશોમાં પાણી સાફ ને સ્વચ્છ, તથા ગળેલું પાણી, પીવામાં નથી આવતું તે દેશોમાં આ દરદ બહુ જોવામાં આવે છે. સામાન્ય રીતે એમ મનાય છે કે એ એક જાતનો કીડો પાણીમાં રહેછે. તે પેટમાં ગયાથી મોટો થાય છે. તેના લક્ષણ—વાળો મોટો થઈ બાહાર પડવા કરે ત્યારે કોઈ ને શી-સળ, તાવ, જીલાબ, ઉલટી, થઇને નીકળે છે. ફેટલાકને ફક્ત ગ્રામરા જેવો ફોલોજ થાયછે; ને કોઈકને તો લાલરંગની ફક્ત ગાંઠ થઇને તે પાંકે એટલે તે બાહાર નીકળવા લાગે તેમાં પીડા બહુ થાયછે. તાવ આવેછે, અન્ન ભાવતું નથી, તરસ બહુ લાગેછે ને

૭૬

પ્રકરણ ૨ જી.

દરદની અકળામણને કીધે શરીરે પરસેવો બહુજ થયાં કરે છે. ભોગ જોગે વાજો બાહાર આવતાં ટુટી જાય તો અત્યંત પીડા કરેછે. તે ઘણું કરીને પગ ઉપર બહુ નીકળે છે. કોઈકને હાથ, પેટ, પેડુ, ઈન્દ્રી, ગુદા, વાંસો, ઇ. શરીરના કેટલાકેક વીચીત્ર બાગપર પણ નીકળે છે.

વીસદ્રોટકના રોગનું નીદાન.

આ રોગ બહુજ બયંકર છે, તે થવાના મુખ્ય કારણો— વખતે ચાંદી પ્રમેહ બદ, ઠાંકી, વીગેરે દરદોથી શરીરનું અંદરનું માંસ, લોહી ઇ. ચીજો બગડી જવાથી, અજીરણ પ્રકોપથી, વાતપીતના પ્રકોપથી, ન ખાવાની ચીજો હદ ઉપરાંત ખાવાથી ઇ. બીજાં કારણોથી પણ લોહી, માંસ, બગડીને તમામ શરીરે ફેલા ઉઠી આવેછે. તેના લક્ષણ. તાવ સજ્જ આવે આખું શરીરને સાંધા ફુગ્ગે, ને જાણે ટુટી પડતા હોય, તેમ કળતર થાય, પાણી ની તરથ બહુ લાગે અન ખવાય નહી, દસ્ત ઉતરે નહી, ને ઉતરે તો બકરીની લીડીઓ મુજબ ગંઠાઈ ને કુચા પાણી જ્યો ઉતરે પીશાબ ઘોળો થાય, શરીરે આતસ બળ્યા કરે તથા ફેલા અલગ, અલગ ને કાળા રંગના હોય તો વાયુ પ્રકોપ. સમજવો. કોઈ વખત ફેલા વહેલા વહેલા ઉઠે રંગે પીળા હોય ને પાકવા માંડે તેમાંથી રસી વહે, અગ્નિનો સુમાર ન રહે, સજ્જ તાવ આવે, બકારીઓ આવે, વખતે કડવી ઉલટી પણ થયા કરે માંમાં કડવાશ રહે ને અન બાવે નહી ઇ. બીજાં લક્ષણ હોય તો પીત પ્રકોપ. સમજવો. વખતે શરીર ઘણું બારી લાગે ફેલા સજ્જ

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૭૭

તથા ગંધાતી રસી વહે, પીશાબ ઓકણો ને ગંધાતો નીકળે, દસ્ત ગંધાતો ઓકણોને કક્યુકત નીકળે. તો કક્યુકત પ્રકોપ સમજાવો. આ ફોલાઓ વખતે પગના નખથી તે માથાના વાળ સુધી પણ ઉઠી આવેછે. આ રોગ થતા થતાંમાં યોગ્ય તથા માપના ઉપાયો કરવામાં આવે તો વખતે આરામ થાય, પરંતુ લાંબુ ચાલે, ને શરીરે ધુળરી થાય, અશક્તી વધે, ફોલા એકએક મળીને ઝાઝાં ચાંદાં પડી આડ પડી જાય, ને રંગે લાલ હોય તાવ કેડો મુકે નહી, વી-ઓત્ર ચાળાકરે મનમાં આવે તેમ બકે આંખો આડામાં પેશીજાય, તથા શરીરમાં સણકા બહુ મારેતો તે દરદી ઘણું જીવે નહી, પણ થોડા દીવસમાં મૃત્યુ પામે.

શીતળા બળી કાકાનું નીદાન.

આ રોગ સામાન્ય તથા ઘણો બયંકર છે તે થવાનાં ઓકસ કારણો કોઈથી પણ કળી શકાતાં નથી, દરેક માણસ વહેલા મોડો બચપણમાં, કે જવાનીમાં, કે ઘડપણમાં, તેના બોગ થઈ પડે છે, તેમ કોઈને ખચાર વખત પણ નીકળેછે, તબીબો, હકીમો, વધદો, ઇન્વીદ્વાનો એમ માને છે કે, તે વાત પીત, નેકક જે દરેક મનુ-બના શરીરનું અંધારણ છે; તેમના પ્રકોપથી લોહી વીકાર પાંખી, માંસ છંદ્રીને તે સાથે બગડી તેના ફાલા વધારે ઓછા તેના પ્રમાણ માં નીકળે છે. તેને કેટલાક વીદવાંનો તો અકળતનો વીસફોટકજ કહે છે તેનાં લક્ષણુ આ દરદની ત્રણ જાત છે, બળીઆ, અ-છબડા, ને ઓરી, બળીઆ એટલે શીતળાના દાંણા મોતી જેવા સફેદ નીકળે છે. દરેક નીરોગી માણસને તે નીકળતાં પેહેલાં સક-ત તાવ આવી શરીરના જેટલા ભાગ ઉપર નીકળવાના હોય, તે

૭૮

પ્રકરણ ૨ જી.

ભાગ તમામ લાલ થઈ જાય ને પછી તે દાંણા દેખાય છે. ચારેક દીવસમાં પાકી ઉઠી તરત રૂઝાવા માંડે છે ને થોડા દીવસમાં સાફ મટી જઈ શરીર પર જરાભર તેનું ચીન્હ રહેતું નથી. જેનું લોહી વીશેષ બગડ્યું હોય, તો તેને એકદમ તાવ આવી શરીર લાલ પડતાંજ, દાણા ભિગાભિગા નીકળીને પાકી ઉઠી ઊંડા ખાડા પડવા માંડે તે રંગે કાળા હોય, તાવ તે સાથે લાગુ પડે; ઝાડો, ઉધરસ, કફ મરડો, સ્વાસ ધ્રું થાય જીભ, ગાલ, ઝાં, આંખો ઈં જગા ઉપર પણ ફેલાઓ હો, અન્ન ખવાય નહી ત્યારે તે દરદીની જીવવાની આશા મુકવી, તેમ છતાં કદાપી જીવે તો આંધળુ, કાંચુ, ખેહર, બોબકુ, અપંગ, ઈ. અવી કોઈ પણ પ્રકારની જખરી ખોડ રહી જાય, અજીબડા ઝોરીમાં તો દાણા છુટા છુટા તથા ગણી સકાય એવા નીકળે, તાવ આવે પાકી ટુટી જઈ તરત આરામ થઈ જાય આમાંથી કોઈકે ભાયગેજ મૃત્યુ પામે યા ખોડ ખાંપણુ વાળુ થાય.

મસ્તક રોગ—માથાના રોગનું નીદાન.

આ રોગ થવાના મુખ્ય કારણો—મગજ ખાલી પડી જવાથી નાના પ્રકારની નખાવાની ચીજો બહુ ખાવાથી ખટરસ, લુપ્પ અન્ન, ઈ. બહુ ખાવાથી, ઘોહી વીકારથી પવન બહુ લાગવાથી, વીગરે ખીન્ન કારણોથી વાત, પીત્તે કફ પ્રકોપ પાંખી માથામાં નાના પ્રકારની બાધી પેદા કરે છે. તેને મસ્તક રોગ કહીએ છીએ, તેના લક્ષણ—કોઈ વખત દીવસ કરતાં રાત્રે માથામાં ઘણીજ પીડા થાય, એન પડે નહી, માથુ ભમી જાય, કોઈ બોલે તે સહન ન થાય, અન્ન ભાવે નહી તરસ લાગ્યા કરે નાક બંધ રહે, ઉપરા ઉપરી બગાસાં આવે છીકો ન આવે, શરીર નબળુ થતુ જાય, અ-

વ્યાધિવિનાશ યા દદિનોદોરત.

૭૬

કર આવે, આંખે જાણ વળે હાથ પગદુટે, ઊંઘ બરોબર ન આવે
 ને કુષ્ટ સ્વપના આવે, આ દરદી કબજ રહેછે. આ લક્ષણ હોય
 તો વાયુ પ્રકોપથી દરદ સમજવું. કોઈ વખત માથામાં અગ્ની બહુ
 બળે આંખોમાં બળતરા, દીવો, તેજ ઈ. પ્રક્રસીત વસ્તુ, બરાબર
 જોવાય નહી, તેમ નીચુ પણ જોવાય નહી, મગજમાં સણકા નાખે
 કોઈ અડે તે ખમાય નહી, ને દરદ બહુ થાય, જીરણ તાવ રહે,
 મોં કડુચુ રહે પેસાળ લાલ થાય, તમ.મ શરીરે આતસ થાય ઈ.
 ચીનહો હોય તો પીત પ્રકોપ સમજવું—વખતે શરીર ઠંડું, બારે, થાય ગળામાં
 કફ બોલે, માથુ ટુટી પડે, તમામ ચંદિરા ઉપરાંકેર આવેલી હોય તથા
 તેજ મારે સ્વાસ રૂધાય શરીર ગળતુ જાય માથુને ગરદન ઉપર જાણે
 બોળે મુક્યો હોય તેમ બારલાગે શરીર ધુળે તાવની અસર રહે
 ઈ.ખીજ લક્ષણ જણાય તો કફ પ્રકોપ સમજવો. કોઈ વખત નાક
 યા કાનને રસ્તે કોઈ પ્રકારનું જનાવર મગજે ચડી જાય ત્યારે દરદી
 માથુ પછાડી નાખે એક તેને દરદ થાય ઘડી ઘડી ચમકી ઉઠે નાક
 વાટે લોહીને પર નીકળે, ઉની રેતી અગર દેવતા આગળ માથુ ધરે
 ત્યારે તેને ચેત પડે, ને લગાર ખસેડવું કે બળતરા તથા બેચેની શરૂ
 થાય. કોઈને સુર્યોદય થયો કે માથુ અડધુકે વખતે આખું કુખવા મોંડે
 ભુખ્યાને બહુજ કુખે ને ચેત પડે નહી, ને જેમ સુર્ય અસ્ત પામવા
 લાગે તેમ તેમ દરદ કમી થતું જાય અને રાત્રી પડી કે જાણે દરદ
 છેજ નહી તેને વીદવાન લોકો આધારીશીનું દરદ કહેછે, કોઈને તો
 અમસ્તીજ માથામાં પીડા થયા કરે આંખે પુર દેખાય નહી વાયુના
 પ્રકૃતી જણાય ઘડીમાં આંખો બળવા મંડી જાય માથુ ટુટી પડે
 જીર્ણ તાવ અથવા તાહાડીઓ તાવ આવે બકારીઓ આવ્યા કરે,

૯૦

પ્રકરણ ૨ જી.

હલદીઓ થાય, મોઢિ થોથર આવે ગરદન માથુ કાનના મુળ ક-
પાય તથા લમણા વીંગેરે ભાગો જાણે દુટ્ટી પડે તેમ લાગે, બળતરા
બળે ને અનંત પીડા થાય શરીર કાંપી ઉઠે પરશ્વેષો બહુ થાય,
તથા ક્રોધને તો વળી ઝાડો ને પીથાબ દરદના જોરમાં નીકળી પડેછે.

સંધીવાણું નિદાન.

તે થવાના મુખ્ય કારણો આ દરદ ધાણુંકરીને ઉપદંશથી શ-
રીર નબળુ પડી જવાથી, ખટાશ વાળી વસ્તુઓ બહુ ખાવાથી શરદ,
અને વાયડી સોજે ધાણી ખાવાથી, હવા તથા ભિજવાળી જગ્યામાં
ધાણું રહેવાથી થાયછે. તેનાં લક્ષણ. આ દરદ ઉપડવાની શરૂઆ-
તમાં તાવ આવે, પરશ્વેષો બહુ છુટે, દસ્ત કબજ, પેશાબ રંગે
લાલ ઉતરે, આખા શરીરમાં કળતર તથા દુખાવો થાય, માથુ બહુ
દુખે, ખભો, કોણી, ઢીંચણ, ઇ. ભાગોમાં દુખાવો બહુ, ને વાળી
શકાય નહીં. તેપર સોજે ચઢી આવે, એમ ધીમે ધીમે તમામ શ-
રીરના સાંધાં ઝલાઈ જાય. તે વખતે નાડીનું પ્રમાણ નથી રહેતું.
તેમ થવાનું મુખ્ય કારણ લોહી વીકાર; તેમાં વાયુ પ્રકોપ પામી ફ-
રવા લાગે ત્યારે છાતી બહુ દુખે, પછી ધીમે ધીમે મૂગી, ચકરી,
ઈ. બીજા નાના પ્રકારના વાયુના રોગો ઉત્પન્ન કરેછે. આ દરદ કષ્ટ
સાધ્ય છે. ઉપદંશ, ચાંદી ઇ. રક્ત વીકારથી જો આ દરદ થાય
તોપણ આવાંજ સીન્હો થાયછે; તેની દરકાર ન કરતાં, તે દરદને
જેમ જીનું થવાદે તેમ તેમ તે બચંકર રૂપ ધારણ કરે છે. આ દ-
રદીને આખો દહાડો સ્થિર રહેતું પડે, શરીરના કાંઈપણ ભાગવડે તે
પોતાનું કામ કરી શકતો નથી, કોઈ ઉચકી ઉઠાડે ત્યારે ઉઠે ને
બેસાડે ત્યારે બેસે, આ અવસ્થામાં દરદ અસાધ્ય ગણાય છે.

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોરત.

૯૧

રક્તપીતના રોગનું નીદાન.

આ રોગ દુનીઆના સર્વ ભાગમાં જોવામાં આવે છે. તે ઘણો બયંકર, ને અસાધ્ય છે. માંસ અહારી, માછલાં ખાનારા, ને બહુ દારૂ પીનારા લોકોમાં આ રોગ બહુ જોવામાં આવે છે. લોહીના બગડવાથી, અંદર માંસમાં વાતપીત, કફનો વીકાર ઘણો થઈ શરીર તમામ સાંચા બગડે ત્યારેજ આ રોગ થાય છે. તેનાં ચીન્હ કોઈને પ્રથમ શરીરમાં ગાંઠો બંધાઈ, તમામ શરીર બેહોઈ પડી જાય છે. તેપર ધીમે ધીમે સોજે ચડી, તે ગાંઠો પુલતી જાય છે, પછી પાકે ને ફુટે; કોઈને એકદમ સખત તાવ આવી, શરીર ઉપર નાની ફોલીઓ થઈ, પાકી ચાંદાં પડી, તમામ શરીર પાકી ઉઠે. જે ભાગપર પ્રથમ આ દરદ ઉઠે, તે ભાગનાં હાડકાં સડી, ખરવા માંડે માંસ ગંધાઈ ઉઠે, તથા પડ વહી દુરગંધી એટલી મારે કે કોઈ થી પાસે ન જઈ શકાય. જે દરદ એડેરા ઉપર ઉતરે તો પ્રથમ કપાળ ને લમણા પાકે, ધીમે ધીમે નાક, કાન, ખરી પડે, ગળુ પાકી ઉઠે, મોનું તાળવું સડી, નાસુરો પડી જાય, માથાપર એકવાળ ન રહે, ધીમે ધીમે દરદ નીચે ઉતરી હાથ પગનાં આંગળાં ખરી પડી માત્ર ફુંડાંજ રહી જાય, તાવ લાગુ રહે, તમામ શરીર બેહોઈ થઈ જાય, અશક્તી વધતી જાય, બળતરાનો પારજ ન રહે. જેમ ઘણાંખરાં અસાધ્ય દરદોમાં ત્રણ વરસની અંદર દરદી મૃત્યુ પામે તેમ આ દરદને નથી, આ દરદી ઘણા દીવસ લગી દુઃખ સહન કરી છેવટે મૃત્યુ પામે.

રતવાનું નીદાન.

આ રોગ સાધારણ પણ બયંકર છે. ઘણું મજીન રહેવાથી.

૯૨

પ્રકરણ ૨ જી.

ખરાબ હવામાં ફરવાથી, જખરો ધા વાગ્યાથી પ્રમેહ, ગંઠીઓ, સંધીવા, વીગેરે રોગોથી, જીવ, જંતુ કરડવાથી તેમના જીરને લીધે, ધ, કારણોથી આ દરદ થાય છે, તેનાં લક્ષણ—આ દરદની શરૂઆતમાં તાડીઓ તાવ આવે, જે ભાગમાં તે નીકળવાનો હોય તે ભાગ લાલ થઈ જઈ સુજી જાય છે. તેમાં અગન બળે, સણકા નાંખે, ને પાકે છે. કોઈ વખત તે મોઢું રૂઝાઈ બીજી જગ્યાઓમાં ફેરે છે કે વખતે એમનો એમજ ફેલાતો જાય છે. આ દરદીને તાવ કાપમ રહે, ને તાડવાઈ બીજી તાવ ભરાય, વખતે કમજીઅત રહેછે કે, ઝાડો થઈ આવે, ભ્રમણા થાય. ચકર આવે, વીચીત્ર ચાખા કરે ગાળો દે, ઉઠીને નાસવા માંડે, બડ બડ્યાં કરે, ઉલટીઓ બહુ કરે પેશાબ લાલને જરા પીળો નીકળે, શરીર, આંખે અગ્ની બળે, તરસ બહુ લાગે, ખવાય નહી, ગળુ સુજી, માહે ગાંઠો ધાલે, ઝાંઝાની જાય, તેથી પાણી પણ ઉતરેવું મુશ્કેલ પડે, આઠલાં ચીન્હો થઈને વખતે રતવા બાહાર પડેછે, તે લોહી, માંસમાં મળી તેમને બીગાડે નહી તો થોડી મુદતમાં તે દરદ મટી જાય પણ તેમ ન હોય, ને અંદર પ્રવેશ કર્યોહોય તો, દરદ બહુ કરે, શરીર બીજાકુલ અશક્ત થઈ જાય, જે ભાગપર નીકળવાનો હોય, તે ભાગ સુજી જઈ, સફેત ફોલા ઉઠે, પાકી જાય, પાણી વહ્યાં કરે, માંહેનું માંસ સડતું જાય, ફાલતું જગામાં ઝાં કરે અને અંતે હાડકાં પણ સળવા લાગે; તેથી કરીને તે દરદી રીબાઈ રીબાઈને મૃત્યુ પાંખે અગર તેમાંથી બચેતો મોટી ખોડ રહે છે. આ દરદ માથાથી માંડી પગ સુધીમાં ગમે તે ભાગમાં ઉતરે છે.

વ્યાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૯૩

કોગળીયું યા મરકીનું નીદાન.

આ દરદ જગત પ્રસીધ છે, નાનાથી તે મોટા સુધી સૌ, એને નામે ત્રાસ પામે છે. એ દરદ ઉત્પન્ન થવાનું કારણ—પીવાના પાણીમાં કોઈ પણ જાતની ગંદકીવાળું પાણી મળવાથી તે લોકોના પીવામાં આવે છે ત્યારે, દુરગંધવાળી જગ્યામાં ઘર પાસે હોય, ઈં એવાં બીજાં ઘણાં કારણોથી આ રોગ પેદા થાય છે, તે બહુ જલદીથી ફેલાઈ જાય છે, ઘણીએક વખત એ રોગ ફેલાયો હોય તેની બીક લાગવાથી પણ કેટલાક એના ભોગ થઈ પડે છે. તેનાં લક્ષણ—પ્રથમ ઝાડો તથા ઉલટી થવા માંડે, તે સાથે તાવ આવે, ત્યારે દરદીને હાથે પગે ગોટલા ચઢવા માંડે, પેટમાં ગુછળાં વળે; હાથ, પગ, તે તમામ શરીર એઆય, સ્વાસ મંદમંદ ચાલે પાણીની તરસ બહુજ રહે, શરીર કાળુ તથા ઠંડું પડતું જાય, પરશ્વે બહુ છુટે, નાકવાટે સ્વાસ નીકળે તે પણ ઠંડો લાગે સ્વાસ રૂંધાય, છાતીમાં ડચુરો બાજે, શરીરમાં આતસ ઉઠે, ચેહરો ફીકો ને કાળાય પડતો, આંખો ઊંડી પેશી જાય, ને નાડીનું ઠેકાણું રહેતું નથી. આવાં ચીજો થાય કે, ચોતીસ કલાકની અંદર ગમે તે વખતે તેનો દેહ નાશ પામે, અગર તે ઉપરાંત, ચાલે, તાવ કમી થાય, ઝાડો, ઉલટી, અંધ થાય, કે શરૂ રહે, નાડી ઠેકાણે આવવા લાગે શરીર ગરમ થવા લાગે, નાક વાટે ગરમ સ્વાસ નીકળવા માંડે તો દરદી બચી જાય; પણ તે સાથે ઝાડો તથા ઉલટી રંગે સફેદ હોવા બ્લેઈએ, બ્લે ઝાડો રાતો ને ઉલટી કાળારંગની થાય તો તે દરદી કદી બચે નહી. પીસાબનો સુમાર નથી રહેતો દરદી વખતે બચવાનો હોય તો પીશાબ છુટે ને

૮૪

પ્રકરણ ૨ જી.

વખતે પીથાબ છુટ્યા કરે તોય પણ મૃત્યુ પામે છે. આ દરદ ગર-
મીનું કહેવાય છે, તેથી તરત લોહીનું પાણી કરી આદમીનો દમ
એકદમ લઈ લે છે.

સુંઝારાની ગાંઠનું નીદાન.

આ દરદમાં કાળજામાં કે પેટમાં એક જાતની ગાંઠ બંધા-
ય છે. તેને કટલા એક વીદાન લોકો એક જાતનો સનેપાત કહે છે,
તે ઘણો બયંકર છે. તેનાં કારણ—એકસ રીતે કહી શકાતા નથી,
પરંતુ મુખ્યત્વે કરીને એમ મનાય છે કે, તાવના સખખથી, શરીર
અસંત પડી જાય, તેમાં કુપથ્ય થાય ત્યારે, પીતપ્રકોપી, આ દરદ
ભીડું થાય છે. કોઈ વખત સનેપાતમાં પણ તે દેખાવદે છે. દારૂ, ઘ.
નીશાની ચીજો ખાનાર માણસનું કાળજી બળી જાય છે, તેનાથી
પણ એ ગાંઠ પેદા થાય છે, મતલબ કે ગમે તે કારણથી શરીરમાં
અસંત પડી બહુ વધી પીતપ્રકોપે છે ત્યારેજ આ ગાંઠ થાય છે તેના
લક્ષણ—આ દરદીને તાહાડીએ તાવ સખ આવે, ને શરીર અ-
સંત થતું જાય, પરસેવો બહુ છુટે, વા ઘણી વારંવાર આવે, વખતે
મરડો કે જીલાબ થાય, માં ગંધાય, હાડમાં તાવ તો હોય, તે ઉપર
તાહાડ વાહીને બીજી આવે, ઉલટીએ થાય અન અવાય નહી,
તરશ બહુ લાગે, આંખો આડામાં પેસી જાય, શરીર કાળુ, કળાહીન
તથા અશક્ત થતું જાય, પીઠ, પાંસળાં, પેટ, પેડુ, છાતી કાળજી, ઇ.
ભાગપર સોજ આવે ને દરદ ઘણું થાય તથા કાળજી બહુ
પાકી જાય, પછી તે ગાંઠ પાછળ પીઠથી માંડીને આગળ પેડુથી
તે છાતી લગીના ગમે તે ભાગમાં માં ફરે છે. તેમાંથી લોહી પડે,

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૮૫

પુષ્કળ નીકળે છે, જેને આપણા લોકો મુંઝારાની ગાંઠ ફાટી એમ કહેછે. આ દરદિને ઉધરસ, દમ, થાય બળખા બહુ નીકળે, વખતે તેના સાથે લોહી કે પર પણ નીકળે છે. જે ગાંઠ પેટમાં ઊતરીને ફાટેતો, ઝાડામાં કે, ઊલટીમાં બહુ પર પડેછે; તેને ઊંઘ જરા-બર આવતી નથી, દમ રૂંધાયા કરે, પેટમાં બહુ દરદ વધી નાડી ટુટી જાય, ને દરદી વેહેલો મરણ પામે છે. સાધ્ય લક્ષણ—ટાડ સાથે એક તાવ હોય તે ઉપર બીજે વધારે જોરથી આવે, છીક ખાવાથી, બગાસાથી, દમ લેવાથી, જોરથી ખોલવાથી, વીગેરે કારણોથી, છાતી બહુ દુખે, પીથાબ લાલ રંગનો ઉતરે, ઉલટીઓ થાય, પેટ સજડ, ને નળ કઠણ થઈ જાય તરસ બહુ લાગે માથુ બહુ દુખે, અન્ન ખવાય નહી, સાંધા દુખે, તાવ, ચઢતો ઊતરતો થાય, શરીરમાં સુખ ચાલે, અને દરદીનું કાળજી પાકી જઈ કુટીને પર નીકળે તોપણ તેને આરામ વેહેલો થાયછે.

સજેકમનો નીદાન. સજેકમ ઘણું કરીને સરદીથી તથા ગરમીથી થાયછે. રતુના બદલાવાથી, પાણી ફેર થવાથી, બદ હજમી, તથા રસવીકારથી. થાક લાગે તે વખતે સરદીની વસ્તુઓ ખાવાથી યા. ઠંડી હવામાં ફરવાથી, મરચા ઇ. ગરમ વસ્તુઓ ખાઈ ઉપર તરત પાણી પીવાથી વીગેરે કારણોથી પણ થાયછે. તેના ચોન્દ જીણો તાવ આવે, માથું દુખે, નાક, આંખોમાંથી પાણી ટપકે, નાક બંધાઈ જાય, દમ રૂંધાય, અન્નપર અરુચી, અજીરણ જણાય, દસ્ત કમજ, નાડી ઉતાવળી પીતના ધરના હોય, પાણીની તરસ બહુ લાગે, ગળુ બળે, ને વખતે તેમાં ગરમી જણાય તેથી ખોરાક ગળતા

૯૬

પ્રકરણ ૨ જી.

બહુ મુશ્કેલ પડે, તેનું જોર બે દીવસ લગી રહી ધાણું કરી ત્રીજે દીવસે નરમ પડે છે. કોઈ વખત ઘણો મંદાવાડ આવવાનો હોય ત્યારે કફ પ્રકોપી, કફ જ્વર આવી, તે સાથે સલ્પાયમ બહુ જોરમાં થાય છે.

પીનસનના દરદનું નીદાન.

નાકની અંદર કોઈ ઓજ પેસી જવાથી, માંહેના હાડકા ઉપર સક્ત ચોટ લાગવાથી, મગજમાં ઘણી ગરમી હોવાને લીધે નાકની અંદરનું હાડકું સુત્રી જઈ સડી જાય છે, તેમાંથી પર ઈ. બહુ વહે છે ત્યારે તેને આપણા લોકો પીનસનું દરદ કહે છે. તેના લક્ષણ પહેલાં આ દરદીને તાવ આવે, માથું દુખે, દમ બરાબર લેવાય નહીં, નાક બંધ રહે, ને તેમાંથી પાણી ટપક્યા કરે. પછી ધીમે ધીમે માંહેનું હાડકું સડી, પર નીકળે વખતે તે પર સુકાઈ જઈ તેનાં બીગડાં તે જામપર વળે, અને જ્યારે માંહેથી નવું પર થઈ નીકળે ત્યારે બીગડાં ઉપડી પડી એટલું ગંધ મારતું નીકળે કે, પોતાને કે સામા માણસને તે ગંધ વેઠાય નહીં. પછી નાકનું હાડકું છેક ખવાઈ જઈ, ટેરવું ટુટી પડે, નાકની દાંડી ઉપર ને બ્રુટીની નીચે ખાડો પડે, વખતે તાલવામાં તથા મોંમાં કાંણાં પડી જાય, ત્યારે તે પાકી જઈ તેમાંથી લોહી પર બહુ વહે છે. આ દરદ અસાધ્ય છે.

વરાધનું નીદાન.

આ દરદ સરદીથી થાય છે. ઘણા યાકથી, તાવથી, ઈ, સખખ થી પરશવો બહુ વળે તે વખતે ખુલ્લી હવા એકદમ ખાવાથી, ધુળ, ખેરો પેટમાં જવાથી તથા વાત, પીત, અને કફ પ્રકોપથી

આધિવિનાય યા દર્દિનો દોરત.

૮૭

આ દરદ યાયછે. તેના ચીન્હ—આ દરદીને કફનું જોર ધણું હોયછે, યુક ફીણનું બરેલ નીકળે, તે સાથે પડ નીકળે, શરીર માં તાવ રહે સ્વાસ રૂંધાય, માથુ દુખે, અન્ન ખવાય નહી. તરસ બહુ, લાગે, છાતીને પાંસળાં બહુ દુઃખે પીશાબ લાલ રંગનો તથા બજતરા બહુ થાય, ઉધરસ ઘણી આવે ધણું હાંફે છાતી રૂંધાય, ગળામાં કફ ખોલે, ઝાડો ઉતરે નહી, શરીર લેવાતું જાય, ચીકણો કફ પડ સાથે બહુ નીકળે, નીરાંતે ઉઘાય નહી, ધરડાં ને નાનાં ખાળકને આ રોગ એ મોટો શત્રુ છે.

હુ લાગવાનું નીધાન.

સુર્યના તાપથી, અગર તાપમાં ધણું ફરવાથી આ દરદ યાયછે. તે ક્રૂત પીત પ્રકોપથી યાયછે. તેના કારણો. મુળતો સુર્યના તાપની ગરમી હોય તેમાં જે માણસ બહુ દારૂ પીએ ઈ. વસન કરે, યા એવી ગરમ ચીજને ખાયક લોહી તપી જાય ને પીત હમેશાં પ્રકોપમાં રહે, તેવા માણસને આ દરદ જલદી લાગુ પડેછે. તેના લક્ષણુ આ દરદીને પ્રથમ ઘણો સખ તાવ આવે, તે સાથે હાથ પગના સાંધા દુખે ને ટુટી પડે, માથુ બહુ દુખે, ચક્ર આવે, તરસ છીપે નહી, દમ પુરો લેવાય નહી અકળામણુ બહુ થાય, ઝાડો પીશાબ કમળ થાય, આંખો બળી ઉડે, ને તેજ ઈ. બહુ ઉજળી વસ્તુ દેખી શકાતી નથી, ખાલી ઉઝટીઓ યાયછે 'કોઈ વખત તો તે માણસને બેથુદ્ધી થઈ મુરછાઓ આવી જાયછે, હાથ, પગ, અને મોંની નસો એંચાઈ જાયછે, દમ બીલકુલ લેવાતો નથી તેથી અકળામણુ બહુ યાયછે, નાડીનું ઠેકાણું રહે નહી, પાણી પી પી કરે

૮૮

પ્રકરણ ૨ જી.

ઝાડો, પીથાબ, એકદમ છુટી જાય, ને સનેપાતવાળા દરદીની માફક વીચીત્ર ચાળા કરે તો તેને જીવવાની આશા ખીલકુલ કમ રહે છે.

શીજસનું નીદાન.

અજીરણ વીકારથી, ઝેરી પદાર્થોના ખાવાથી ઝેરી જન-વરોના સ્પર્શથી અથવા કરડવાથી, ઈં બીજા કારણોને લીધે શરીર ઉપર જાડાં જાડાં ચાઠાં પડી જાય છે તેને આપણા લોકો શીજસ કહે છે. તેનાં લક્ષણ આખું શરીર લાલ રંગનું થઈ જાય. માંકડ ઈં જાનવર કરડે ને જેવા ચાઠા ઉપડી આવે તેવા, બધે શરીરે ઉપડી આવે ખરજ આવે ચોડકાર ખાટા, છાતીને ગળુ બાળી નાખે એવા આવે, તાવ આવે, માથુ ફુઝે, શરીર બધુ ફાટે ને બળતરા થાય, વખતે ઝાઝો પણ થઈ જાય છે. તે બેચારેક દીવસ રહી મટી જાય, વખતે ફૂફીફૂરીને અઠવાડીએ, મહીને પણ ઉપડી આવે છે, તે સર્વ અજીર્ણ વીકારમાં પીતપ્રકોપથી થાય છે.

કખવા—ખામલાઇનું નીદાન.

આપણા લોકો આ દરદને ખામલાઈ તથા બગલનું ગુમડું કહે છે. તે ફકત લોહી વીકારથી તથા અશક્તીને લીધેજ થાય છે એમ મનાય છે. તેની પીડા સાધારણ ગુમડાં જેવી, તથા બળતરા બહુ બળે છે.

જીખસનું નીદાન.

આ દરદ એક જાતની સુકી ખસ છે, આજે શરીરે ઝીણી

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત.

૮૯

ઝીણી લાલ રંગની ફોક્ષીઓ. બહુ થાય, મીઠી મીઠી ખરજનો પાર નહીં અને ખાણા પછી તેટલીજ બળતરા સમજવી, કોઈ કોઈ વખત ગુપ્ત ભાગમાં થવાથી તે માણસને એટલો શરમીદો કરે છે કે તેનાથી લોકોમાં ખેસાતું નથી, સખખ તે પર મીઠી ખરજ બહુ આવે છે.

ખીલતું નીદાન.

જીવાની કુટી હોય ત્યારે એહરાના ભાગ ઉપર જીણી ફોક્ષીઓ થાય, તે પાકી જાય ત્યારે કુટે, ને માંહેથી દાણો નીકળી જાય છે. પણ જો તેને અદકઅરી ફોડી નાખી હોય તો તે જગા પર કાળો ડાગ પડી રહે છે. તે તે લોહી વીકારનું કારણ છે. કોઈ વખત ખીલ જરા મોટો થાય ત્યારે તેની આસપાસની ચામડી લાલ થઈ જાય છે પણ તે ઉપર જરા ચીકણી વસ્તુનો સ્પર્શ થયો કે તેના ઝંહેરથી તે ગુમડાનું રૂપ ધારણ કરે છે, જો તેનું જોર બહુ વધે તો ઘણો બયંકર થઈ પડે છે.

ખસનું નીદાન.

આ દરદ એક જાતના કીડા શરીરે લાગવાથી થાય છે, એમ મનાય છે; પણ લોહીનો બીગાડ શરીરમાં હોવો જોઈએ. ઘણા ગંદાને મેલા માણસને, તે બહુ થાય છે. આ દરદ ઘણું કરીને બે હાથ પર જોવામાં આવે છે. અને વખતે આખા શરીર પર પણ થઈ આવે છે. તે પર ખરજ બહુ છુટે તેના દાણા જીવારના દાણા જેવા થાય છે, તે પાકે કુટે, રૂઝાય, ને જોડે એવું લાગવાથી નવા નવા ફોલા ઉડી આવે છે. તેની પીડા જ્યારે તે બહુ જોરમાં હોય ત્યારે સાધારણ ગુમડાં જેવી સમજવી.

બળવું—દાઝવાનું નીદાન.

અગ્ની, જલદ તેજ્ય ધૃં વસ્તુઓ શરીરને લાગવાથી શરીરનો ભાગ લાલ થઈ આવે, બહુ લાગે તો ફોલા ઉઠે, ને ઘણાજ લાગે તો ચામડી બળી જાય. શરીરમાં ફટલાક ભાગ એવા છે કે તેપર જરાક આંચ, લાગે કે તરત પાકી ઉઠી ભયંકર થઈ પડે ને ફટલાક ભાવ એવા છે કે મસ દાઝેલા હોય તોપણ ઘણાજ તરત આરામ થાય. દાઝવાથી અંદરનું માંસ પાકી ઉઠે તે ફેલાતું ફેલાતું બહુ વધી પડે તો તે દરદીને શરીર બહુ કાંપવા લાગે તાવ સજડ રહે, મુરછા આવે શરીર ઠંડુ પડતું જાય, તથા નાડી પણ ક્ષીણ પડતી જાય તેમાંથી નાના પ્રકારનાં બીજાં ઘણાં દરદોજેવાં કે ધનુર આંચકી, અને વાત ધૃં થાય છે.

હડકવાનું નીદાન.

આ દરદ, માણસને હડકાએલું કૃતક કરડવાથી એક અઠવાડીએ, મહીને કે વરસની આખરે થયા વગર રહેતું નથી. કૃતરાંને હડકવા કેમ થાય છે, તેનું ચોક્કસ કારણ કોઈથી કહી શકાતું નથી, પરંતુ સાધારણ રીતે એમ મનાય છે કે, હડકાએલી શીઆળના કરડવાથી, ઉધાઈ, ધૃં જનાવરોને ખાઈ જવાથી, તેના ઝહેરવડે ગાંડુ થઈ જઈ લોકોને, જનાવરોને, તે કરડતું ફેરે છે, તે અવસ્થામાં તેના મોઢામાંથી લાજ ચુએ છે તે પુંછડી પાછલા બે પગની વચે સીધી લટકતી રહે છે; ને વખતે તેને ખાવા પીવાનું બાન નથી રહેતું ને રીખાઈને ચોથે દહાડે, તે મૃત્યુ પામે. વળી એમ પણ મનાય છે કે જે જનાવરો મૈથુન કરતાં ગંઠાઈ જાય, તેમના

બ્યાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૯૩

રૂપે આ ગ્રંથમાં પ્રગટ કર્યું જેને વાંચીવીદીત થવું; કાનના રોગ ૧૮ પ્રકારના છે અને તે, ખાંડ, ખટાસ, ખારાસ, મગજના બગડવાથી કાનમાં પાણી જવાથી, મેલ બરાવાથી, ઝીણા જીવો કાનમાં પેસવાથી, વાગવાથી, બચકર અવાજ સંબળવાથી આ રોગ ઉત્પન્ન છે.

વાયુના પ્રમળથી, કાનમાં ઘોંઘાટ થાય છે, જીભા ચસકો આવે છે, મેલનું શોસણ થઈ પાણી જેવું બારીક નીકળે છે, પીતથી કાનનો ભાગ રાતો થઈ સોળે આવે છે, અને બળતરા થાય છે અને પીગાથપર ડુર્ગંધીવાળું પાણી કાનમાંથી નીકળે છે, કફના પ્રકોપથી કાનની અંદર સોળે ચડી પીડા થાય છે, જાડુ અને ઘોળ અને ચીકણું પાણી નીકળે છે, અને કાનમાં બેહરાય આવે છે.

કાનના અંદર, રતાથ, થઈ, તેની અંદર રોગોની ઉત્પત્તિ થાય છે તેમજ કાનની અંદર વાગવાથી, અથવા કાંઈ બરાવાથી, ત્વચાની અંદર બગાડો થઈ કાનમાંથી પડ નીકળે છે, વખતે રૂધીર નીકળી, બળતરા થાય છે, ત્રિદોષના પ્રકોપ વડે કાનની અંદર સોળે ચડી કોલાઓ થાય છે, અને તે પાકીને બધો સડો જાય છે, અને ડુર્ગંધી મારે છે, વખતે કાનમાં જીભા કપાસીઆ જેવા અંકુરો થાય છે, તે વખતે, બેસી જાય કે પાકી ઉઠે છે. રોગ ધણા દીવસનો જીનો થાય તો કાનમાં છીદ્ર પડે; અંદરનો પડદો ટુટી જાય તેથી ઘોળ ડુર્ગંધી વાળું પાણી નીકળે કે લોહી નીકળે, કાન બેહરાસ આવે તેથી કાંઈ સંભળાય નહીં, અને તરેહવાર ગગણાટ સંભળાયાં કરે છે. માયામાં બગ વ્યાપ્ત પેશા થવાથી કાનમાં ઘોંઘાટ થાય છે,

૬૪

પ્રકરણ ૨ જી.

કપાળ છાળીથી કાનમાંથી પડે આવેછે આંખો સુશુભ્ય, પીડા કરેછે. કાનમાં પવન બરાસથી ચસકા અને સુખ આવેછે, ખટાસથી કાનમાં ડુખાવો થાયછે, અને જમતાં ખોજતાં સાંબળતાં બહુ દરદ થાયછે, આ રોગ ધણી દીવસના તાવથી, વાગસથી, રક્તઆવથી કાનનો પડદો ઢુટવાથી મગજમાં ખીગાડ થવાથી, કાનમાં પાણી જવાથી અને જીણાં જંતુઓના પેસવાથી, તેના તમામ અવયવને બગાડી બેહોરાપણું લાવેછે. માટે બહુ સાવચેતીથી હમેશાં કાન ભાળવી રાખવા.

કાનના બહારના ભાગમાં એટલે તેની નજદીક જે ગાંઠ થાય તેને કર્ણુક કહેછે, અને છાલી તથા કાનની નીચે જે રોગ થાય છે તેને કર્ણપાળી કહેછે. આ દરદ નીકળવાની જગ્યાએ પહેલાં ખરજ બહુ આવેછે. પછી ચામડી લાલ થઈ મોટી ગાંઠ થાયછે જેથી કાનના તમામ સાંધા ઝલાઈ જઈ ડુખાવો બહુ ફેલાય છે અને પીડા થાયછે; ધણી ખરીવાર તો ખેસી જાયછે પણ વખતે તે ગાંઠ ફાટી પડે નીકળી આસપાસના તમામ ભાગપર સોળે લાવે છે અને માંહેના ભાગમાં ચાંદી પાડેછે. માટે આવા કર્ણુ રોગને વધવા ન દેતાં તરત ઉપાય કરવા જોઈએ. વખતે કાનની બુટ ઉપર પણ ખરજ આવી જીણા કપાસીઆ જેવા માંસના અં. કુરો ઢુટે છે, ચામડી બધી લાલ થઈ પાકેછે, અને તેમાંથી સોઢી, પડે વીગરે નીકળે છે અને તેથી કરીને કાનમાં સુખ ચસકા બહુ આવે છે.

નેત્રરોગની સમજ.

નેત્ર રોગ એ પ્રકારનાં છે, તેના જીદા જીદા ગ્રંથોમાં પ્રમા-

બાધિવિનાશ યા હર્દિનો દોસ્ત.

૬૫

છો લખ્યાં છે. આ રોગ ધણું વાંચ્યાથી ગરમીમાં ફરવાથી બહુ ગરમ ખોરાક ખાવાથી, જોળે ઉચકવાથી, બંધકોસથી, મુત્રરોધથી, દાંતે સત્ત વસ્તુ ચાવવાથી કડવું, તીખુ, ખાંડ, ખટાસ, બહુ ખાવાથી વાળટું પાવાથી (ચુઠાવવાથી) આંખમાં જખમ થવાથી છાંયું કાંમ વારંવાર જોવાથી દ્રષ્ટી સ્તંભથી, ધુમાડાથી, શીતળા, ઝોરીથી, અથવા નહારા ચેપથી તથા ઉભગરાથી આ દરદ પેદા થાયછે.

આંખ ફુપવા આવવાની હોય તે વખતે તેમાં ખરજ બહુ આવે, તેથી તેને ચોળવી પડે છે, ત્યાર બાદ પંદર વીસ મીનીટમાં તે લાલ થઈ જાયછે. પાંપણો મુજબ જાયછે. અંદરનો ભાગ લાલ-ઝેળ થઈ જઈ, તેમાં બહુ દરદ થાયછે, શ્રીણી કાંકરીની માફક ખુચે છે, તથા પાણી ટપકવા માંડે છે, પીયા બાજે છે, અને તે ચીકણા હોવાથી પાંપણો ચોટી જાય છે; જેમ જેમ દરદનું જોર વધતું જાય, તેમ તેમ તેમાં ખટકો વધેછે. અજવાળામાં ઉધડતી નથી, તથા તેમાં, ને ડોળામાં રતાશ ફેલાતી જાયછે, અને પોપચાં લાલ થઈ જઈ સોજી ચઢેછે. નેત્ર બાધી મટવા આવે કે મટવા પછી, પ્રથમ ડોળા સાફ થાયછે, પછી પોપચાંમાંથી રતાશ કમી થઈ જાય, પછી નીકળતું બંધ થાય, અને ખેચાર હીવસમાં આરામ થઈ જાય. તેમજ આંખો થોડી ફુપવા આવી હોય તો, રતાશ જરાક આવી, તથા થોડું દરદ થઈ, તેનું જોર કમી પડી જાયછે.

જો આંખોના ફુપવાનું જોર વધી પડ્યું હોય તો પેહલાં તેની આગળ પાછળનો ભાગ મુજબ જાય, આંખો મીંચાઈ જાય અજ-

૯૬

પ્રકરણ ૨ જી.

વાળામાં ઉધડે નહીં, સંકેદ ને તેજવાળી વસ્તુ જોઈ શકાતી નથી, તેમાંથી પાણી, પર નીકળી ચોટી (આંખો) જાય છે, ને રતાશ એકદમ અંદરના ભાગમાં ફેલાઈ જાય છે. ડોળાનો ભાગ ઉપર મુંજ આવે છે, આંખો ઉધડતી નથી. સોજ બહુ ચડી, પીડા ઘણી થાય છે. આ દરદીની આંખનો ચેપ બીજા માણસની આંખે લાગે તો, તેની આંખો પણ ફુપવા આવે, કોઈ લોકોને આંખો ફુપવા આવે ત્યારે તેમાં કસ્તર (કાચું) પડ્યું છે એમ સમજી ખુબ ઓળે છે તેથી દરદનું જોર વધી પીડા ઘણી કરે છે.

આંખમાં રસપડનું વધવું. આ દરદ ઘણું કરીને જીવાન સ્ત્રી તથા પુરુષોને સ્નાયુના જોરથી આંખમાં રસપડ વધી, કાળા બાગપર ચડી આવે છે. પણ તે કાંઈ આંખને વધારે હરકત, કે લાલ કરતું નથી. ઘણું કરીને તે ખુણામાંથી શુર થઈ, કીકી ઉપર આવી જાય છે, કે થોડે વધી. વધીને, અટકી જાય છે, આ દરદથી પણ આંખને નુકસાન થાય છે.

આંખમાં વાવણું થાય તે—પેહેલાં આંખો ફુપવા આવી, પીડા બહુ થાય, તેથી તે મીંચાઈ જાય, અજવાળું કે તેજદાર ચાંને જોઈ શકાય નહીં. આ પ્રમાણે બે ત્રણ દીવસ લગી આંખો ઉધડે નહીં ત્યારે તેમાં કીકીની ઉપર, અગર બાજીના બાગમાં, બાજરીના દાણા જેવાં ધોળાં ચીંહ દેખાય છે. આ ચીંહો વખતે બંને આંખોમાં એકદમ થઈ આવે છે. મગજ ખાલી પડવાથી, માથામાં બહુ ગરમી હોવાથી, અથવા કોઈપણ પ્રકારનો શરીરમાં બાધી વડે તે અશકત થઈ જાય ત્યારે આ દરદ પેદા

આધિવિનાથ યા દર્શિનોદોરત.

૯૭

થાયછે. નાનાં બચાનિ એ બહુ થાયછે.

આંખમાં ખીલ તાપોડીયાં થાય તે.—આંખો દુખવા આવે, કે તે વગર આંખની અંદર સરસવનાં દાંણા જેવા ગ્રીણા દાણા પાંપગોની હેઠળ થાયછે. તે રંગે ધોળા દેખાય છે, અને તેને ખીલ કહેછે. તે પાંપણોના અંદરના ભાગમાં થાય છે તથી તેમને ઉંચી કરી નોંઘએ એટલે તેઓ દેખાય છે. ને ઘણા થાય, તો ધોળા ને કાળા ભાગપર પણ આવી જાયછે, (આંખની અંદર) તે વખતે તેમનો રંગ લાલાશ પડતો દેખાય છે, તેમને તાપોડીયાં કહે છે. તેમના થવાથી આંખોમાં દુખાવો થાય છે.

આ તાપોડીયાંની વણ જાતછે, એકતો સખ પડવાથી આંખો લાલ થઈ, બહુ દુખવા આવેછે ને તેજવાળો પદાર્થ નોંઘી સકતા નથી તેથી આંખની અંદર ખટકો પેદા થાયછે. તથા તે ભાગ ઉપર લાલ રંગ દેખાય છે, કેટલાકને તો આંખ દુખવા આવી તેમાં મોટા ખીલ થઈ જાયછે. ને કેટલાકને આંખ દુખવા આવેછે ને મટી જાયછે. વારે ઘડીએ થવા કરેછે. જેથી કરીને આંખ ચુસળીને જીણી થઈ જાયછે, તથા તેમાંથી પાણી ઝાંઝા કરેછે. સખખ આમ થવાથી આંખો ખેડોળ સ્થિતિમાં આવી જાય છે.

આંખની અંદર કુણાંનું પડવું.

જેમ શરીરના કોઈપણ ભાગ ઉપર ચાંદી પડી જાયછે, તેમ આંખની અંદરના કાળા ભાગ ઉપર જે ચાકુ પડેછે તેને કુણ કહે છે. તે થતી વખતે આંખો દુખવા આવી લાલશ બધે ફેલાઈ જાયછે તથા અંદર સફેદ ડાગ પડેછે તેનું તેજ બહુજ કમ હોયછે.

૯૮

પ્રકરણ ૨ જી.

કુલ પડતી વખતે આંખમાં ડુખાવો થાય, સોળે વખતે આવે છે ને વખતે નથી આવતો. જો તે કુલ પાતલું હોય તો દવાના જોરથી આરામ થતી વખતે કાંઈ જરા પણ નીસાની રહેતી નથી પણ તે વધારે જડુ હોય તથા તેનું જોર બહુ હોય તો રૂઝ ન આવતાં આંખના કાજા બાગને ફાડી નાખી અંદરથી રક્ત નીકળી જાય છે, ને કીકીને નુકસાન પહોંચાડી, વખતે ડોળો આંખની બહાર નીકળી પડે છે, તેથી આંખના લેજમાં ફરક બહુ પડી જાય છે, આ કુલ સરસવના દાણાંથી તે પાઈ જેવડું મોટું અથવા એટલું મોટું થાય છે કે આંખનો કાજો બધો બાગ ટકાઈ જાય છે. આ દરેક ઘણું કરીને ચીતળાના રોગથી અથવા જોની આંખે બહુ ગરમી હોય તેને જ થાય છે.

આંખનું તેજ કમી થવાથી મોતીવાની સમજ—આ દરેક પ્રમેહ, નેત્રમાં પાણી વીકાર ઘણા અસાધ્ય દરદના પ્રબળથી વૃદ્ધાવસ્થામાં, અથવા નાની ઉંમરમાં બાળકો ને બહુ થાય છે. મોતીયો ઉત્પન્ન થતી વખતે, ખીજે કોઈ પણ જાતનો બાધી થતો નથી, ફક્ત નજર કમ પડતી જાય છે. મોતીવાના જે પ્રકાર છે, એક કંઠણ તથા ખીજે સકોમળ, વૃદ્ધ માંજીસને કંઠણ ને બાળકોને સકોમળ થાય છે. સકોમળ ત્રીસવરસની અંદરના માંજીસને જ થાય છે, ને કોઈને જન્મથી જ પણ હોય છે; તે ખંનેન આરામ કરવામાં જીદો જીદો પ્રયાસ કરવો જોઈએ. તેને પાકો થતાં ઘણો વખત લાગે છે. પણ જ્યારે પકવ થયો ત્યારે હરેક ચીજ જોવામાં તેને હરકત બહુ આવે છે. (નજર બહુ જ ટુંકી પડી જાય છે.

આધિવિનાય યા દર્દિનોદોસ્ત.

૯૯

મોતીઆવાજો માણસ જ્યાં સુધી કોઈ પણ વસ્તુને જોઈ શકે છે ત્યાં સુધી તે કાચો સમજવો, ને કાચો હોય ત્યાં સુધી સંસ્કૃતિ ઉપયોગ થઈ શકતો નથી. મોતીયા વિશેની દવા હૃદયમાં નેત્ર વેદની સલાહથી લેવી, સખ્ય આખા શરીરની મુખ્યમંત્રી તેજ છે. માટે તેને કાંઈ નુકસાન થયું તો આખી જીંદગી રદ થઈ સમજવી.

જામરવાની સમજ—આ એક બચકર નેત્રનું દરદ છે, આનો ચોખ્ખો ઉપાય ન લેવાય તો તે દરદી આંધળો થાય. આ દરદથી દરદીના માથામાં સુખ આવે, આંખે કમ દેખાય, તથા પુત્ર ઉમરના માણસને આ દરદ થાય છે, તેના બે પ્રકાર—એક સજ્જ તથા બીજો નરમ, તે દરદ થતાં કેટલાક ચીનહો જણાય છે અને પછી નેત્રાંધ થાય છે. નરમ દરદમાં નેત્રમાં સાધારણ સોજો હોય છે. પણ કઠણમાંતો પાંપણ ઉપર સોજો, આંખમાં દરદ તથા ડોળો કાણુ થાય છે.

પરવાણાના દરદની સમજ—આ દરદીને આંખમાં પાંપણોમાં હેડળના બાગમાં વાળ ઉગે છે, તે વળીને આંખમાં આવે છે અને બહુ દરકત કરે છે. આવા બે ચાર વાળ હોય છે, ને આંખ વીચ તાં બહુ અડચણ કરે છે. પરવાણાને બીધે આંખમાં કાંટાની માફક ખુચે છે તેથી પાંપણી વહે છે, અને આંખને લાલ લાલ કરી નાખે છે. આ વાળને ચુટાવી કાઢે છે પણ ફેર પાછા ઉગીને એટલું જ દરદ કરે છે. આંખના ડોળા ઉપર વારે વારે વાગવાથી તેના ઉપર ઘોળા ત્રીણી જારી વળે છે તેથી તેમનું તત્વ ધટીને જ કમી થઈ જાય છે આ દરદ સ્ત્રીઓને ઘણું કરીને વધારે થાય છે અને તેથી

૧૦૦

પ્રકરણ ૨ જી.

કરીને તેમને બહુ અડચણ વેડવી પડે છે.

૬ મુખરોગ.

મુખ રોગ—આ રોગ ઘણા પ્રકારે ઉત્પન્ન થાય છે, પેટમાં ગરમ વસ્તુ ખાવાથી ઉત્પન્ન થાય છે, ને તેથી લોહી બીગડે છે, જેથી મુળ, દંત, જીભ, હોઠ અને ઘંટિકા (એટલે ગળાના તમામ) રોગ ઉપજે છે તેની સમજ મોટે લોહી પડે છે તેને મુખ રોગ કહે છે. મોઢોમાં ચાંદી પડે છે તેને ડુલીઓ કહે છે, મોઢેથી લોહી નાંખે તેને ઉદ્રસ થાય તેમાંથી સેન્ટ ઉપજે, ને મોઢું પાકી આવે અથવા ગરમીનું લોહી આવે. જીભા રોગની સમજ—જીભ પાકે, જીભે શોષા થાય, તે ત્રીદોષના પ્રકોપે થાય છે, વાયુને કફના પ્રકોપથી જીભે કઠણ શોષા થાય છે, ને પીતના પ્રકોપથી જીભ પાકીને જીભ સુજી જાય છે. બાળકને જીભ પાકે છે તેને ડુલીઓ કહે છે, તેને લાળ પડે તો તે બાળકને આરામ થાય છે, તે પેટમાં લાળ ઉતરે તો તે બાળક જીવે નહીં, આ દરદ ગોળ, તેલ, રીંગણાં, લસણ, ડુંગળી, ખટાસ, છાશ, આંબલી, કેરી, એવા ગરમ પદાર્થ ખાવાથી પેદા થાય છે.

હોઠ રોગની સમજ—આ રોગ વાયુના પ્રકોપથી પેદા થાય છે, ને તેથી હોઠ ફાટે છે, અને તેમાંથી લોહી નીકળે છે ને ને પીતનો પ્રકોપ થયો હોય તો હોઠે બળતરા બળે છે. ને હોઠ ફાટે છે, વખતે જરા સુજી આવે છે.

દાંતનારોગની સમજ—જેને દાંતમાંથી લોહી નીકળે તે પીત વીકારથી જાણવું, ને દાંત પીડા કરે દાંત ઉપર ઝેરી જાતે તે જી-

આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૧૦૧

વનો વીકાર જાણવો. ને તેથી દાંતોને પીડા થાય છે, તે દરદ મી-
ઠાશ, ખટાશ ને ખારાથી ઉપજે છે, ને વાયુના વીકારથી દાંત ડગે
છે, ને કેટલાકનું મુખ ગંધાય છે તેને આગર કહે છે.

મુખપાકની સમજ—આ દરદ નાનાં બચ્ચાંને (એટલે પાંચ
વર્ષની ઉમરના) મોઢોઢામાં આ રોગ થાય છે, તેથી ગળાનો કેટલો
ક ભાગ સડી જાય છે, ગળાપર સોજો આવી કઠણ મળકતોને
રતાશપર દેખાય છે, તેથી ગળાની અંદર ચાંદુ પડે છે, મો-
ઢોટુ બહુ વાસ મારે છે; લાળ પર નીકળી તેની સાથે તાવ આ
વે છે, અનાજ ખવાતું નથી, તેથી શરીર છેક નબળુ થઈ જાય
છે. ગળાનું ચાંદુ સડી ગળાની બહાર છીદ્ર કરે છે, યા, પહેડાં,
હાડ, અને દાંતમાં પીડા બહુ કરે છે.

ગાલ પચોળોઆની સમજ—આ દરદ ત્રીદોષના પ્રકોપથી
ઉપજી વાયુને સંચય કરી તેને મુજવેછે તેથી આ રોગ પેદા થાય છે.
આ દરદ બચ્ચાં અને મોઠાને પણ થાય છે, ને તેથી જ્યાર ભ-
રાઈ આવે છે ગાલ અને કાનના મુખમાં સોજો આવે છે.
તેથી મોઢોઢામાં પીડા થાય છે, આ દરદ ઘણું કરીને અઠવાડી-
આની અંદર મટી જાય છે.

ગળાનું દરદ—આ દરદથી ગળાનો ભાગ મુજી લાલ થાય છે
ને તેથી આજી બાજી પર ડુંખાવો થાય છે ગળામાં થુંક આ-
કણું થઈ અટકી રહે છે, તેથી ગળામાં પીડા થાય છે, જીભની
ઉપર સુપેત છારી પડે છે, પાંજી યા ખોરાક ઉતારતી વખતે
બહુ દરદ થાય છે, કોઈ વખત ગળુ પાકીને ફુટે છે તેથી આ

૧૦૨

પ્રકરણ ૨ જી.

દરદ થાય ને મોટા, એમ થયા કરે ને ચોળીઆ મુજીને મોટા થાય તેથી ગળામાં પણ સોળે આવે છે, જીવને ચેન પડતું નથી. આ દરદ ધણું બયંકર છે.

વાજીકર્ણની સમજ—આ દરદ ધણો વીષય કરવાની ઇચ્છા થી શુદ્ધ હૃદ્દિને પટા સેપ વીગેરે કરવાથી અથવા કામ વૃધ્ધીનાં ઔષધો ખાવાથી, લીંગની વૃધ્ધી થઇને પુરતો ખોરાક ન મળવાથી નપુસકપણું પ્રાપ્ત થાય છે, અથવા ધણો હાથ રેસ કરવાથી, યા કા મી સ્ત્રીથી, ખીબીત્સ પ્રસ્તકનો ઉપયોગ કરવાથી, કામ નાશ પામી ઇન્દ્રી મોટી થઈ આ દરદ પેદા થાય છે, કોઈને તે પથ્થના દોષથી ઇન્દ્રીના ઉપર સોળે રહે છે, ને કોઈને થોડો થોડો ફુખાવો રહે છે. તેમાં દોષોત્પત્તી થઈ આ દરદને પ્રધી પમાડે છે, ને તેના વધવાથી પ્રસ્પર્શ રહીત મનુષ્ય થાય છે.

સ્ત્રી રોગની સમજ—આ દરદ ધણા પ્રકારે થાય છે ને તેનો ખહુ વિસ્તાર થવાથી આ જગાએ માત્ર સારાંશ દાખલ કર્યો છે, ને વીશેષ મોટે ખીજા અંથો જોવા, યોની રોગ ૨૦ પ્રકારે થાય છે તેની સમજ, યોનીના બહાર ભાગ ઉપર થતા દરદની સમજ—આ દરદ નખખાઈ અને રૂધીર વીકારથી થાય છે. યોનીના બહારના ભાગની ઉપર ખરજ આવે રૂધીર નીકળે છે, ને તેથી તીક્ષ્ણુ વે દના થાય છે ને યોનીનો ભાગ વખતે સુજી આવે છે. અથવા ખીજા રોગોના સંસર્ગથી પણ આ રોગ થાય છે તેને યોની કંદ અથવા યોની કડુ કહે છે, ને તે ગર્ભાશયના કમળની સાથે તે પ્રગટ થાય છે, આ દરદ યોનીની અંદર મસ, પ્રદર અને હરેશ

આધિવિનાય યા દર્દનોદોસ્ત.

૧૦૩

આધી અને રતુ બંધ થતી વખતે આ દરદ પેદા થાય છે; ને તે દરદ ઝીણા કૃમી, યોનીની આંદર થવાથી ખરજને પેદા કરી યોની કડાને ઉત્પન્ન કરે છે. યોનીના મોહોટામાં ગાંઠની સમજ—યોની બહાર નરમ ગાંઠો થાય છે ને તે પાકીને તેમાં પર થાય, તેથી કેટલીકવાર યોનીના બંને ભાગ સુજી આવે છે; ને તેમાં બળતરા પેદા થાય છે, ને તેથી યોનીના આગ્રપર મસા થઈ આવે છે. ને તેથી તે ભાગ વૃધીને પામી છે, જેથી સ્ત્રીને બેસતાં ચાલતાં બહુ દુખ ઉત્પન્ન થાય છે.

યોનીના સોજાની સમજ યોનીના આગ્રુ બાગ્રુના ભાગની ઉપર સોજો આવી તેમાં બળતરા પેદા થાય છે, ને તે મૈથુન ગરમી, અને ગંદકીના કારણથી થાય છે, તેને લીધે સોજો આવી તે ભાગ લાલ થાય છે, તેમાં બળતરા યા દુખાવો થઈ સહેત પાણી આવે છે જેને પ્રદર કહે છે.

નાના બાળકોને પ્રદરની સમજ—નાની વયની છોકરીને પણ કેટલીક જગાએ આ દરદ જોવામાં આવે છે તેને યોની દ્વારાએ સહેત પાણી આવે છે, જે નિર્બલ છોકરીને આ દરદ થાય છે, આ દરદ મલીનતા અથવા કુપચ્ચના પ્રકોપવડે થાય છે, જેથી બહુ દુખ ઉપજે છે.

યોની ઉપર થતા દર્દની સમજ—યોની ઉપર કેટલાક ખરાબ ખત થાય છે, તથા, યોની ઉપર રેધીરના બગાડથી ચક્ષા જેવા અને મોટા અંકુરો પેદા થાય છે, ને તે પ્રધી પામીને મોટા થઈ યોનીને બહુ નુકસાની કરે છે. તેમજ મુત્રાસયની આધી પેદા થાય

૧૦૪

પ્રકરણ ૨ નું.

છે ત્યારે સ્ત્રીની યોની ઉપર ઝીણા ઝીણા મસા થાયછે ને વ્રધી પામીને મોઠા થાયછે, ને તેથી પેશાબ સાફ નથી આવતો ને પેશાબ કરતી વખતે બહુ પીડા થાયછે જેથી લોહી નીકળેછે ને તેની સાથે ધાતનો પણ આવ થાયછે.

મુતદ્વારની ઉપર સોજાની સમજ—મુત માર્ગની અંદર સોજે થઈ પેશાબ નીકાળત બહુ થાયછે ને પેશાબ કરતાં બળત્રા પેદા થાયછે, ને પેશાબ બરાબર થઈ શકતો નથી નિરેથી પેશાબ કરતાં લોહી આવેછે, ને અંદરનો ભાગ સુજેલો ને લાલ દેખાયછે.

યોની હર્ષની સમજ—સ્ત્રીને યોનીની અંદર એક જાતનો બાધી થાયછે, તેથી યોનીને સ્પર્શ થઈ શકતો નથી અને યોની દ્વાર સંકોચાઈ જાયછે, જેથી સંભોગ કરી શકાતો નથી, ને દરદ યોનીની આજુ બાજુ ઉપર પણ થાયછે. જે તેને લીધે પીડા થઈ સ્ત્રી નીર્જન, અને શોકાતુર રહેછે.

યોની પ્રદરની સમજ—આ દરદ ધણું અસાધ્ય છે ને તે સ્ત્રીની યોનીની અંદર સોજે થઈ પેદા થાયછે તે ધણું કરીને દરેક સ્ત્રીને જોવામાં આવેછે ને તે ગર્ભાસયના કેટલાએક બાધીના સંયોગથી પેદા થાયછે. તેના ચાર પ્રકારછે. ધોળુ પાણી દેખાય (જેને ધાત કહેછે) લોહી આપે તેને વાંધો કહેછે. નીલુ પાણી દેખાય, અને કાળુ પાણી દેખાય તેને અસાધ્ય રોગ કહેછે. આ દરદ બે પ્રકારે થાય છે, એક તો ગર્ભાસયની અંદર અને બીજુ આખા શરીરની અંદર થાયછે. તે દરદના ચિન્હ—યોની દ્વારાએ સ્વેત પાણી આવેછે. કમ્મર દુઃખેછે, નબળાઈ જણાયછે, ક્ષુધા મંદ

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોષ્ટ.

૧૦૫

થાયછે, ચિંતાતુર રહેછે, યોનીના ઉપરના ભાગ અને કમળમાં સોળે રહેછે ને લાલ થઈ ધાતુ મવેછે, ને કુટલીક વખત ત્વચાના પડ પણ ઉખરેછે, ને ક્યારેક બે ત્રણ દરદો ભિળા થાયછે ને યોનીની ધાતની અંદર ખટાસ અને જડાસ, ચીકણી સ્વચ્છ હોયછે, એ સી-વાય બીજા નીર્બલતા વોશિ ધણા ભાગો જીવામાં આવેછે.

રજોદર્શન પ્રકાર.

સ્ત્રી યુવાવસ્થાને પ્રાપ્ત થાયછે ત્યારે રૂતુ આવેછે, તે ઘણું કરીને તેર યા પંદર વર્ષે આવેછે, જે રજો દર્શન કહેછે, ગર્ભ દેશ માં રૂતુ પ્રાપ્ત થયા પછી ત્રીસ વર્ષ રૂતુકાળ રહેછે, ને એથી ૫૦ સુધી રજોદર્શન થાયછે ને પછી બંધ થાયછે, સ્ત્રીના સંતતીના સંબંધમાં રૂતુની ગોઠવણ કરીછે, સ્ત્રીને પ્રતિ માસે કુદરતી નીયમથી રૂતુ દર્શન થાયછે ને તે ૪-૫ દીવસ રૂતુ મવેછે, ને તે રૂતુનો કાળો રંગ હોયછે, ને તે દસથી બાર તોલા રૂધીર મવેછે ને ગર્ભોદ્ભવતી સ્થાનમાં ફેરફાર થાયછે, રૂતુની બાબતમાં કુટલી વખત બાધી ઉત્પન્ન થાયછે. ને રૂતુનું દેખાવુ જલસ્તી ક્રમ થાયછે.

રૂતુના ત્રણ પ્રકાર છે—એકતો સહેલી રીતે રૂતુ આવે છે, બીજુ મહા ક્રોડે, અને ત્રીજુ ઘણું રૂતુ દેખાય છે ને થોડી પીડા થાય છે. રૂતુ થોડું અને અદરજ દેખાય છે ને બહાર પ્રગટ નથી થતું, એમ કુટલીક સ્ત્રીને મોહાડુ દેખાય છે, ને કોઈ વખત દસ્તાન પેદા થવામાં ફેરફાર થાય છે, ને કુટલીક ને ગર્ભાશયમાં રોગના કારણથી રૂતુ આવતુજ નથી તો તેને સંતાન થતું નથી. કુટલી એક સ્ત્રીને રૂતુ આવતી વખતે બહુ પીડા થાય છે, પેટ પેકમાં કુખાવો

૧૦૬

પ્રકરણ ૨ જી.

થાય છે ને બરાડા મારે છે. તે પીડા ત્રણ પ્રકારે થાય છે, એકતો તરણ સ્ત્રીને, ધણું કરી રૂઠુ દેખાતી વખતેથી એક બે દીવસ અગાઉ કમર અને પેડુમાં દુખાવો શરૂ થાય છે. મસ્તક અને જાંઘની અંદર પીડા યદ્ય ભેચેનપણું પ્રાપ્ત થાય છે ને પછી રૂઠુ આવ થવા માંડે છે ને રૂઠુ આવ થયા પછી આરામ થાય છે. બાંજી કટલો એકને ગર્ભસ્થાનમાં સોળે હેવાથી, પીડા થાય છે. ને તે રૂઠુ દેખાયા અગાઉ ત્રણ મારે દીવસ પીડા થાય છે, કમર અને પેડુમાં દુખાવો થાય છે, સુસ્તી, અને આળસ વધે છે. રૂઠુ આવ પછી આરામ થાય છે, રૂઠુ આવ વખતે, યોનીની અંદર ચામડી ઉખડે છે ને બળતરા થાય છે, ને કમળનો બામ આજો અને સુન્નેલો રહે છે. ને ત્રીજી—રૂઠુ પેડુવામાં અડચણ થવાથી; માર્ગમાં કાંઈ ગાંઠ થવાથી, અને ગર્ભાશય દોષ ઉત્પન્ન થવાથી રૂધીર આવ થવામાં અડચણ ઉપજે છે તેથી બાધી પેદા થાય છે તેમજ ગર્ભાશયમાં કેટલાએક રોગોને બીધે અન્યમીત પણે (એટલે સમય વીના) ધણી વખત રૂઠુ દેખાય છે, ને ધણી વખત રહે છે ને તેથી ઘરીને હરકત કરે છે.

સુવારોમ—સ્ત્રીને પ્રસવ થયા પછી દસ દીવસની અંદર ધણું કરીને આ રોગ થાય છે. તેનું કારણ કે. સુવાવડી સ્ત્રીની બરાબર સંભાળ નથી રહેતી. વા, ઠંડીને હવાવાળી જગ્યામાં સુવાવડ કરવા થી, અથવા સુવાવડી સ્ત્રી ધણી બધુંકર વાતો સાંભળે, ચમકી ઉઠે, મનમાં વીચાર કર્યા કરે, હર્ષની વાત સાંભળે, એવા ધણાક કારણો થી આ દરેક પેદા થાય છે, તેમાં શરવાતે દાંત બીડાઈ ધનુરે થાય

બાધિવિનાશ યા હર્દિનોદોશ્ત.

૧૦૭

છે તેથી તાંણુ આવે છે તે ધણું કરી સાત દીવસમાં મરે છે માટે તેની બહુ સંખ્યા રાખવી, ખાંડ, ખટાશ, તેલ અને ઠંડી હવા, વાયુના વેગ અને ત્યાગ કરવો.

બાળકનારોગ—બાળકનો રોગ ઘણે પ્રકારે થાયછે. પણ ઘણું કરીને નાની વયના બાળકને માના ધાવણથી પણ રોગ થાય છે, તેથી બાળક ગળતું જાય, ઝાડો, અને સસણી થાય છે, તેમજ દાંત આવતી વખતે, અથવા માતાના ઉદરમાં ગર્ભ રહ્યા પછી આગલી છોકરો ધાવતો હોય તો તેથી પણ રોગ થાય છે, તેને પારમજ્ઞાનો રોગ કહેછે, માયુ કળે, કપાળજાળીથી બગવા થાયછે. બાળકને વામીટ, મોઢી ઉધરસ, અતીક્ષાર, સંગ્રહી એવા રોગમાતાના દેખરેખમાં ફેરફારથી થાય છે, તેમજ રતવા, યુક્તિઆ, માતાના પ્રકોપથી થાય છે, માટે માતાએ બાળકનો જીવ આપી જ્યાં સુધી બાળક ધાવે છે ત્યાં સુધી પચની અવસ્થાએ જોઈ ઉપર કહેલા તમામ રોગ નાશ પામશે.

પ્રકરણ ૩ જી.

(અ)

અક્ષગરો—ઉબ્ણ, વાતહર, તથા પેટ, દાંત; અને મોઢાના દર-દો ને મટાડે.

અગથીઓ—વાયુ, ખાસી, કફ, ઝાડો, અને સુજને હરે

અધાડો—કફ, દમ, ખાસી, સ્વાસ, ગુલ્મ, સુજ, પાંડુરોગ, અને

૧૦૮

પ્રકરણ ૩ જી.

વાયુના રોગને હરે.

અજમો—વાયુને હરે, દીપત, પાચન, ચુક, અજીર્ણ તથા પેટના તમામ દરદોને મટાડે છે,

અતીવિશની કેળી—દીપત, ચુક, ઉલટી, તૃષા, કરમ હરસ જવર વીગેરેને મટાડે છે.

અફીણ—ઝાડો, ઉલટી, ખાસી, અને દમને ટાળે છે.

અખરખ—કમળો, ખાંસી, અજીરણ, સંગ્રહણી, પાંડુરોગ અતી-સાર, ઉદર રોગ, મસ્તક રોગ ઉપર કામ આવે છે.

અરણી—સુવારોગ, સોળ, વાયુને હરે છે.

અરડુસી—અતીસાર, સંગ્રહણી, ત્રીદોષ, સ્વાસ, તાવ પ્રમેહના રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

અડુસો—તાવ, ઝાડો, અરચી, અતીસાર, એવા બીજા દરદો ઉપર કામમાં આવે છે.

અરીફા—ઉલટી કરવામાં, તથા આધાસીસીમાં કામમાં આવે છે.

અજસી—ગડગુમફાને પકવવાના કામમાં આવે છે.

અસાળોઆ—આંખનું દુખ મટાડવાને માટે, સુળ, કમ તાક્તમાં વીગેરે કામમાં આવે છે.

(આ)

આકડો—રક્તપીત, નખળાઈ, સંધીવા, મરડો, ઝાડો, અતીસાર સોળે, કબજાઆત, દમ, સંગ્રહણી, વગેરેમાં વપરાય છે.

આફુ—સુળ, વાયું, મંદાગ્ની અજીર્ણવીકાર, ગોળામાં વપરાય છે,

આમલી—ઉઝદી, પીતવીકાર, ઉધરસ, ક્ષયમાં, કામમાં આવે છે

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૦૯

આમલીનાં પાંત—ઉદર રોગ, મસ્તક રોગ ઉપર બાંધવામાં કામમાં આવે છે.

આમળાં—પીતવીકાર, ઉલટી, બહુ તરસ લાગે, ઉધરસ, અજીરણ પ્રમેહ, તાવ, લોહીવીકાર, અશ્મી એવા બીજા દરદો ઉપર કામમાં આવે છે.

આંખાહળદર—બહારના લેપ કરવામાં આવે છે તથા ક્વાથમાં વપરાય છે.

આંખાની ગોટલી—ઝાડો, મરડો, અને અતિસાર, રક્તઆવના રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

આલુજીર—હલકો જીલાય સવાના કામમાં આવે છે.

આવળ—પેટની કમજીર અત સંધીવા, પીતવીકાર, લોહીવીકાર એવા બીજા રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

આસોદ—સંધીવા, નપુશકપણું, ઉધરસ, ક્ષય, અજીર્ણના રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

આફુના ગુણ—પાચન, દીપન, તીષ્ણ, અને કફના દરદો ઉપર કામમાં આવે છે.

(ધ)

ઈંદ્રજવ—પેટમાં કરમ, અતિસાર, હરસ, સંગ્રહણી, લોહી સાથે મરડો, તાવ, સંધીવા, ચુક, અજીર્ણ, કાળજામાં દરદ વીગેરે રોગો ઉપર વપરાય છે.

ઈંદ્રવરણા—ઉદરરોગ, જીલાય વીગેરે કામમાં આવે છે.

(ઝ)

ઉતકંઠો—તાવ, પયરી, બહુ પીથાળ થાય, તાવ, કફ એવા રોગો

૧૧૦

પ્રકરણ ૩ જી.

ઉપર વપરાય છે.

ઉપલેટ—મસ્તક રોગ, મુખરોગ, એવા દરદા ઉપર વપરાય છે.

(એ)

એખરો—ધાતુક્ષય, પીતવીકાર, કમળેરી, વીગરે ઉપર વપરાય છે.

એળીયો—કૃમિ, અજીર્ણ, વીગરે કામમાં આવે છે.

(ક)

કચોરો—ત્વચ્ચા ઉપર લેપ તથા કવાયના કામમાં આવે છે.

કડાછાલ—ઉબ્બુ, તાવ, હરથ, અતીસાર, મરડો, ઇંડા એવા રોગો

ઉપર ઓસડ સાથે વપરાય છે.

કડુ—પાચન કરે; તાવ, મંદાગ્ની, અરુચિ, મજરોધ, ઇંડા રોગોને ટાળે.

કપીલો—કૃમીને ટાળે, બંધકોસ કરે, તથા મલમ, પડાના કામમાં આવે છે.

કપુર—આનો ગુણ ઠંડો છે.

કપુરકાચલી—સુગંધી તથા ઠંડુ છે. તે રક્ત વીકારના કામમાં આવે છે.

કમળકાકડી—મધુર બળવાન તથા વાયુને હણનાર છે.

કરંજ—વાયુને હરે.

કરીઆતુ—અગ્ની દીપાવે, તાવ, અજીર્ણ જ્વર, નબળાઈ, મંદા-

ગ્ની ઇંડા રોગોને ટાળે છે.

કઉચ્ચાં—મધુર તથા પૌષ્ટિક છે.

કસ્તુરી—સુગંધીદાર તથા ઉબ્બુ છે, અને પ્રુષ્ટીકારક છે.

કાચકા—જ્વર, કૃમીને ટાળે, પાચન કરતા, શીતજ્વર, વાયુ, કમર,

ચુક, ઉલટી, વીગરે રોગો ઉપર વપરાય છે.

આધિવિનાય યા દર્દિનો દોસ્ત.

૧૧૨

કાકડાશુંગી—કફને ઠાળે, તાવ, ઉધરસ, વીગેરે ઉપર વપરાય છે.

કાંઠાથળીઓ—ત્વચ્ચાના રોગો ઉપર તથા ક્વાથમાં વપરાય છે.

કાથો—ઠંડો ને ગ્રાહી છે ઝાડો બંધ કરે છે. મોડુ આબું હોય તે ઉપર, તથા ચાંદી ઉપર ચોપડવાના કામમાં આવે છે.

કાળાદાણા—જીલાબમાં વપરાય છે.

કાળીજીરી—જ્વરને ઠાળે તથા કૃમીવાયુને હરે.

કાળીપાટ—(પાહાડ મુળ) શોષક (લોહી સાફ કરેછે) ખરજ, શી-
ળસ, ઈંડો રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

કાયફળ—કફ તથા વાયુને હરેછે.

કીડામારી—જ્વરને કૃમી ઠાળેછે.

કુવાર—ઉજા, વાત, કફને હરતા, તાવ, ચુંક, પાંડુ, દમ, સ્વાસ
ઉધરસ અને ઉદરરોગો ઉપર ઘણી કામમાં આવેછે.

કોકોમનું તેલ—હાથ પગ ફાટી જાય, મળવીકાર વીગેરે રોગો ઉપર
વપરાય છે.

કોઠ—એના ગુણ બીલાના ગુણને મળતા આવેછે.

કોલટાર અથવા ડામર—ખરજ, ત્વચ્ચારોગ, જીવાત પડી હોય ત્યારે
કામમાં આવેછે.

કોળુ—પુષ્ટી, ધાતુ ક્ષય, અશક્તી હોય, છાતી માંહેથી લોહીનું પડવું
વીગેરે બીજા રોગો ઉપર કામમાં આવેછે.

કેસુડાં—બંધારણ, રૂતુ નાશ કરવાના કામમાં આવેછે.

કારેલાં—અગ્ની દીપક, કફ નાશક, તથા સ્વાદે કડવાં લાગે છે.

કંકોડાં—તાવ, સ્વાસ, દાદર, કોહોડ, વીષ વીગેરેનો નાશ કરેછે.

૧૧૨

પ્રકરણ ૩ જી.

કમળના ગુણ—પીત, લોહી વીકાર વીગેરેનો નાશ કરેછે.

કંદના ગુણ—વાયકુ, બળવાન, કફને પ્રકોપને કરવાવાળું એવા બીજા દરદો ઉપર કામમાં આવેછે.

સર્વ કંદના ગુણ—વાયડાં, બારી, કફ, અછૂણને પેદા કરનાર બાણવાં.

(ખ)

ખડસળીયો—શોધક જ્વરનો નાશ કરેછે.

ખસખસ—પુષ્ટી ને રચીકારક છે.

ખેરસાર—કાયાના ગુણને મળતા ગુણ છે.

ખડખુચ—પીતકારક, ઠંડુ, સુત્રને સાફ કરનાર, રચીને પેદા કરેછે.

ખજુર—વાત, પીત, રક્તનો નાશ કરે.

(ગ)

ગજપીપર—ઉષ્ણ, તાવ, ઉધરસ, ઉલટી, ઉપર વપરાય છે.

ગરણી—જીલાબના કામમાં આવેછે.

ગરમાળો—રેચક, મળના રોગ, ગુલ્મ, ત્વચારોગ, ઉદર, એ દરદની અંદર જીલાબ તરીકે વપરાય છે.

ગજો—જ્વરનાસક, પીતને સમાવેછે, અને ઠંડો છે.

ગાજર—આની પોટીસ, ગંડ, ગુમડાં, ચાંદા ઉપર બાંધવામાં આવેછે

ગાંજી—હેડકીને દુર કરે કફ વધારનાર, નીચાવાળી ચીજ છે.

ગળજીબી—શોધક તથા પુષ્ટીકારક છે; વીસફોટક, સંધીવા, ફડક અને પ્રમેહ વીગેરે ઉપર કામમાં આવેછે.

ગુમળ—ઉષ્ણ અને વાયુ હરતા છે. સંધીવા, સુળ, ચસકા, કટી

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોરત.

૧૧૩

મુળ, મંદાગ્ની, વાતરકત, પ્રમેહ, ધાતુનો દોષ, જીર્ણ તાવ, ત્વચા રોગ, તથા મુત્ર રોગ ઉપર વપરાય છે તેમજ મુળ વીગેરે ઉપર લેપ કરવાના કામમાં આવેછે.

ગુંદર—બળવાન તથા પૌષ્ટીક છે.

ચુલાબનાં ફુલ—રેચક, તથા ઠંડાં છે.

ગોખરૂ—ધાતુ ક્ષય, અશક્તી, મુત્રરોધ, પથરી, પ્રમેહ, ઉતવા તાવ અગ્નિ, વીગેરે રોગો ઉપર કામમાં આવેછે.

ગંધક—ગંધકતા ચાર પ્રકાર છે. ૧ લકડીઓ, ૨ આમલસારો ૩ કચ્છીક ૪ દાળ ગંધક તે શીવાય વળી રાતા રંગનો ગંધક થાયછે ત્વચારોગ, સંધીવા, વગેરે ઉપર આવવાના તથા લગાડવાના કામમાં આવેછે.

ગરજનનું તેલ—પ્રમેહ, પ્રદર મટાડે, કોઠ, પત્ત, વીગેરે ઉપર આ તેલ બહુ વાપરે છે.

ગાયનું દુધ—પાતળ, રત્નીગ્ધ, બારે રશાયણ, ધાતુપુષ્ટ તથા નેત્રને બળ આપેછે, પુષ્ટી આપે, બળ વધારે, સ્તીત પ્રસન્ન રાખે, રક્તપીતનો નાશ કરે થંડુ તથા સ્વાદે મીઠું લાગેછે. જો કાચુ ખવાય તો નાનાં કે મોટાંને પેટમાં ધૂમિ પેદા કરેછે.

ગાયત્રી છાશ—દીપન, જીર્ણવર્ધક, મૂળબાધી ઉત્પન્ન કરનાર, ત્રી-દોષ નાશક.

(ધ)

ધર્જી—સાધારણ મીઠો, સ્વચ્છ, તથા પુષ્ટીકારક.

૧૧૪

પ્રકરણ ૩ જી.

(૨)

ચોખા—રાતા, ઘોળા, તથા જાડાએ ત્રણ પ્રકારના ચોખા છે. કેટલાએક ખાવામાં સારા છે. તેનો પાક અથવા રસ મીઠાને ચીકણો હોય છે. પુષ્ટીકારક બળવાન, જરા કબજીઅત કરતા, તથા મળવીકારને પેદા કરતા છે. ખારીક ચોખા પથ્યમાં વપરાય છે, તેનો રસ ખાધા પછી જરા તુરો લાગે, તેથી મુત્ર પેદા થાય છે, તેનો ગુણ ટાડો છે. જો ચોખા એ મહીને પાકે તે પાક ધણેા સરસ તેમાં જરા કાળાશ પડતા, તે ઘોળા એજ સમજવા.

ચણીકબાબ—પ્રમેહ તથા બીજાં પેશાબનાં દરદો ઉપર વપરાય છે. ચણાનો ખારે—ઉનવા, તણખીઓ, ખરોળ, અજીર્ણ, પેટનું સુળ, ચુંક વીગેરે ઉપર વપરાય છે.

ચવક—કાળાંમરીના મૂળને ચવક કહે છે, તે તાવ, વાયુ, મંદાગ્ની, અર્ચ્ચી પેટનાં દરદ, ચુંક, કમળો ઇં બીજાં દરદો ઉપર ક્વાથ, યા, ચુર્ણમાં વપરાય છે.

ચાતુરજાતક—તજ, તમાલપત્ર, એલચી, નાગકેસર, તેમને ચાતુર જાતક કહે છે. તેનું ચુર્ણ ખાંસી, ઉધરસ, અર્ચ્ચી અજીર્ણ તથા વાયુ વીગેરે ઉપર કામમાં આવે છે.

ચીતરો—તાવ, અજીર્ણ, મંદાગ્ની, ઉદરરોગો, હરસ ઉપર અપાય છે. ચોપચીની—ક્વાથ તથા પાકમાં કામ આવે છે, તણખીઓ, ઉપદંશ, સંધીવા ઇં ને મટાડે છે.

ચંદન—બીલ, ગુમડાં તથા સોજા ઉપર ઘસીને ચોપડાય છે.

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૧૧૫

ચંદનનું તેલ—પ્રત્યેક ઉપર બહુ ગુણકારી છે.

(જ)

જઠામાંસી—વાઈ, આંચકી, હીસ્ટીરીઆ જેવાં દરદો, ઉપર કામમાં આવે છે.

જમાલ ગોટો—નેપાળો જીલાબના કામમાં વપરાય છે.

જવ—ઉનવા, તથા તણખીઆની બળતરા મટી જાય છે.

જવખાર—કફ, ખાંસી, મુળ, ગુલમ, ઉદરરોગ, અરચી, અભૂર્ણ બરોળ, તથા મુત્ર રોગ ઉપર કામમાં આવે છે.

જાવંત્રી—ઝાડો, પેટની ચુંક, તથા ઉટલી ઉપર અપાય છે.

જીંડું—અભૂર્ણ, પીતવીકાર, અરચી ઉપર અપાય છે.

જેઠીમધ—તાવ, પીતવીકાર, દાહ, ઉનવા, તણખીઆ, પ્રત્યેક, ખાંસી, દમ વીગેરે કામમાં આવે છે.

(ઝ)

ઝેરકચોલાં—તેને ધસીને ખીલ, ગુમડાં તથા સોજા ઉપર ચોપડાય છે ને ધીમાં તળીને પેટની ચુંક, ફુઆવો, કૃમી, ઝાડો ઉલટી ઉપર ખાવામાં આવે છે.

(ટ)

ટંકણખાર—ખાંસી, દમ, સંગ્રહણી, અભૂર્ણ વીગેરે દરદો ઉપર કામમાં આવે છે.

(ડ)

ડીકામારી—ચુંક, અને પેટના ફુઆવાને માટે બાળકોને ખાવામાં અપાય છે.

૧૧૯

પ્રકરણ ૩ જી.

ડુંગળી—તેનું પોટીસ ગુમડાંને પકવવાના કામમાં આવે છે તથા
વીંછીના દંથ ઉપર ચોપડાય છે. કોલરા, વીકારરસ,
ધનુર્વા, આંચકી તથા સુળ ઉપર પીવામાં અપાય છે.
ડોડી—તેલમાં બીજવીને જખમ ઉપર લગાડાય છે.

(ત)

તાલીસપત્ર—આંસી, કફ, અને ત્વચારોગ ઉપર અપાય છે.
તુળશી—આંચકી, શુળ, અજીર્ણ ઉપર અનુપાંન તરફ અપાય છે.
ત્રાયમાણુ—પીતરોગ, ઉલટી, ગુલ્મ, કફ, તાવ, ત્રષા, શુળ વીગેરે-
માં કામમાં આવે છે.
ત્રીકટુ—અજીર્ણ, ચુંક, અરચી, અને આકૂરા ઉપર કામમાં આવે છે.

(થ)

ચોરે—સંધીવા, દાદર, સુળ, બરોળ, એવા રોગો ઉપર તથા દમ,
ઉધરસ, સ્વાસ કફ, સંઘ્રહણી ઉપર તેનાં પાંદડાં કામમાં
આવે છે.

(દ)

દસમુળ—પક્ષ્ઘાત, સંધીવા, આંચકી, ધનુર, કેફરૂં, સુવાવડ, અ-
ડદીઆ વા ઉદરરોગ એવા બીજા રોગો ઉપર વાપરવા-
માં આવે છે.
દારહળદર—પ્રમેહ, તણખીઆ, કમળો, લોહીવીકાર, પાંડુરોગ,
બરોળ, એવા બીજા ઉદરના રોગો ઉપર વપરાય છે.
દાહાડમ—ઉધરસ, પીતવીકાર, કફ વીકાર આડા ઉપર, મરડો હરસ,
સંઘ્રહણી અતીસાર એવા બીજા રોગો ઉપર કામમાં

આધિવિનાથ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૧૭

આવે છે.

દંતીમુળ—જળોદર, માથામાં સુળ, મળવીકાર, જીહ્વાજ લેવામાં
વીગરે વપરાય છે.

દેવદાર—સુવાવડ, ઉદરરોગ ઉપર કામમાં આવે છે.

(ધ)

ધંતુરો—સોળે, સંધીવા, ઉધરસ, દમ, સંગ્રહી, ઝાડો, એવા
બોળ રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

ધમાસો—લોહીવીકાર, તાવ, ઉધરસ, દમ, વાયુના રોગો, લુખસ,
ખસ, વીસ્ફોટક, ઉદંથ, લોહી સુધારવાના કામમાં
આવે છે.

દ્રાક્ષ—મળવીકાર, દમ, ઉધરસ, સોસ, તાવ, પીતવીકાર, એવા બો-
ળ રોગો ઉપર વપરાય છે.

ધાણા—તાવ, બહુ સોસ, બેતટી, પીતવીકાર વીગરે ઉપર કામમાં
આવે છે.

ધાવડીનાંદુલ—ગરમીનાં આંદાં, લોહીવીકાર, અતીસાર, સંગ્રહી
હરસ. દરેક જાતનો મરડો, તાવ, પુષ્ટાઈ વીગરે
ઉપર કામમાં આવે છે.

(ન)

નગોડ—અડદીઓ વા, વાયુપ્રકોપ, સુવાવડ, ધનુર, આંચકી, સંધી-
વા સોળ ઉપર કામમાં આવે છે.

નસોતર—ઉદરરોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

નાકછીકુણી—ધાતુ મારવામાં અને માથાના રોગો ઉપર વપરાય છે.

૧૧૮

પ્રકરણ ૩ જી

નાગકેસર—શરીરમાં આતસ ફૂઝતા હરસ, લોહીખંડ મરડો, અતી-
સાર એવા રોગો ઉપર વપરાય છે.

નેપાજો—જળોદર, મળવીકાર તથા ઉદરના રોગો ઉપર કામમાં
આવે છે.

(૫)

પટોળ—મરડો, વીરકોટક, સંધીવા, વાયુનો પ્રકોપ અજીર્ણના રોગો
ઉપર કામમાં આવે છે.

પાખણભેદ—ઉનવા, મળવીકાર, બહુ પીથાબ ઉતરે, પરમીઓ,
એવા રોગો ઉપર વપરાય છે.

પીપર—આંચકી, ધનુર, તાવ, આડો, અજીર્ણ, અરૂચી, મંદાગ્ની
દમ, ખાંસી, હરસ એવા બીજા રોગો ઉપરકામમાં આવેછે

પીપરીમુળ—તાવ, મરતકસ્થળ, ધાતુક્ષય, ઉદર રોગો ઉપર વપરાયછે

પંચલવણુ—મુળ, ગુલ્મ, ઉદર રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

(૬)

કુદીનો—ચુક, આડો, ઉલટી, એવાં દરદો ઉપર અપાય છે.

ફનસનાગુણ—ત્રીદોષને ઉપબલવે, મીઠું, પીતને ટાળે.

(ખ)

બહુફળી—ધાતુદોષ, ઉનવા, મુખરોગ, તણખીયો, પ્રમેહ ઉપર
વપરાય છે.

બાવચી—ત્વચાના રોગ, ખરજવા ઉપર વપરાય છે.

બાવળ—મુખરોગ, ઉધરસ, તણખીયો, પ્રમેહ, ઉનવા ઉપર
વપરાય છે.

આધિવિનાશ યા દ્વિનોદોસ્ત.

૧૧૯

ખીજોરું—ગુલ્મ, દાહ, તાવ, ખરોળ, તૂષા, ખાંસી, મરડો વીગેરે ઉપર કામમાં આવે છે.

ખીલી—ઝાડો, જળોદર, રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

ખોદારસીંગ—મલમના કામમાં આવે છે.

ખાહ્લી—સીતજ્વર, કમળો, પીતજ્વર વીગેરે રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

ખનકુસા—તાવ, તણખીયો, સળેખમ, ઉધરસ વીગેરે ઉપર કામમાં આવે છે.

(ભ)

ખીલામાં—અજીર્ણ, હરસ, નખજાઈ, વીગેરે રોગો ઉપર વપરાય છે.

ખાંચરીંગણી—ખાંસી; કફ, તાવ, વીગેરે ઉપર વપરાય છે.

ખાંગરો—તાવ, આંચકી, વીગેરે ઉપર કામમાં આવે છે.

(મ)

મજીક—વીરકોટક, પત, લુખસ, રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

મધ—તાવ, દમ, ઉલટી, પર અપાય છે.

મરડાસીંગી—મરડો, અતીસાર એવા રોગો ઉપર વપરાય છે.

મહુડાં—ઉનવાપર કામમાં આવે છે.

માલકાંકણી—સંધીવા પક્ષધ્રાત, અજીર્ણ વીગેરે રોગો ઉપર અપાય છે.

મીઠળ—ઉલટી કરવાના કામમાં લેવાય છે.

મુગલાઈ બેદાણા—ધાતુક્ષય, મરડો, તણખીયો પ્રત્યેક ઉપર કામમાં આવે છે.

મુસળી—ધાતુ પુષ્ટી ઉપર કામમાં લેવાય છે.

મેદી—ખળતરતો શાંત કરે છે.

૧૨૦

પ્રકરણ ૩ જી.

મોચરસ—મરડો, ઝાડો એવા બીજા રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.
 મોથ—અશ્વિ, રક્તદોષ, વાયુ, પીત રોગો ઉપર આપવામાં આવે છે
 મેધી—વાયુ, સુળ, ચુંક, સંધીવાપર વપરાય છે.

(૨)

રાસના—દમ, ખાંસી, સોજા, સંધીવા, ગાઉટ વીગરે ઉપર વાત
 રોગો ઉપર વપરાય છે.

રીસામણી—મરડો, ઝાડામાં લોહી કે પડ પડતું હોય તે ઉપર
 અપાય છે.

રેવંચી—પરમો, ઉનવા, એવાં બીજાં દરદો ઉપર કામમાં આવે છે.

રૂમીમરતકી—દાંતે ધસવાના કામમાં આવે છે.

(૩)

લસણ—ગુલ્મ, કોગળીયું, ચુંક વીગરે દરદો ઉપર કામમાં આવે છે

લીંબુ—તાવ, ઉલટી વીગરે ઉપર આપવામાં આવે છે.

લોદર—મરડો ઝાડા ઉપર વાપરવામાં આવે છે.

(૪)

વજનાગ—તાવ, કફ, સંધીવા, રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

વરીઆળી—ઉલટી, દાહ, તૃષા ઉપર વપરાય છે.

વાપુઆં—ઉલટી ચુંકપર આપવામાં આવે છે.

વાયવડીંગ—ઉલટી, તાવ, ચુંક, તથા ત્વચાના રોગો ઉપર કામ-
 માં આવે છે.

વાંસકપુર—ઉધરસ, આસ, ક્ષય ઉપર વપરાય છે.

વાજો—પરમીઓ, ઉનવા પ્રદરના રોગો ઉપર કામમાં આવે છે.

આધિવિનાય યા દર્શિનોદોસ્ત.

૧૨૧

(સ)

સરપંખા—ઉદરરોગ, વાત રોગ, સોજા ઉપર કામમાં આવે છે.
સાલમ—પાકતા કામમાં આવે છે તેથી નખળાઈ ફર થાય છે.

શેતુર—ઉનવા, તણુખીઓ દાહ ઉપર વપરાય છે.

શેષ ગુંદર—તણુખીઓ પરખીઓ, ઉનવા, ગુલ્મ, ચુંક, પેટના ફુ-
આવાને માટે વાપરવામાં આવે છે.

શંખજીરું—ચુમડાં, ખીલ, સોજા, ત્વચાના રોગો ઉપર ચોપડવામાં
આવે છે.

શતાવરી—પ્રદર, ધાતુ ક્ષય, અગ્નીમંદ, ઉપર કામમાં આવે છે.

સરગવો—સંધીવા, ગુલ્મ, સોજા, કંઠમાળ, ઉપર અપાય છે.

સાજખાર—સુખ, ગુલ્મ, આક્રોશ વીગેરે રોગો ઉપર વપરાય છે.

સાટોડી—તાવ, સોજા, કમળો, આવાં દરદો ઉપર કામમાં આવે છે.

સુરંજન—સંધીવા ઉપર કામમાં વપરાય છે.

સીલાજીત—પ્રત્નહ, ઉનવા, પથરી, તાવ, વીગેરે દરદો ઉપર વ-
પરાય છે.

સુત્રા—સુત્રાવડમાં સ્ત્રી ખાય તો ધાવણ આવે છે.

ચુંક—ચુંક મરડો, તાવ, ગ્રાડા ઉપર કામમાં આવે છે.

સોનાગેર—રતવા, ચાંદી ઉપર ચોપડાય છે.

સોનામખી—રેચક છે. જીલાખ લેવામાં આવે છે.

સંચળ—ચુંક, ગુલ્મ, વીગેરે પર અપાય છે.

(હ)

હરડે—ચુંક, ગુલ્મ, વીગેરે નારોગો ઉપર વપરાય છે.

૧૨૨

પ્રકરણ ૩ જી.

હીંગળોક—ચાંદી, પ્રત્નહ, ગુલ્મ, તથા બરોળ ઉપર વપરાય છે.
 હીરાદખણ—ઝાડો, મરડો, હરસનું લોહી, પેશાબ, તથા ખાંશીનું
 લોહી બંધ કરવામાં કામમાં આવેછે.

વિષ પ્રકરણ.

સોમલ.

આ ખનીજ પદાર્થ ત્રણ જાતનો છે. ૧ ધોળો સોમલ ૨
 રાતો સોમલ જેને મનસીલ કહેછે. તથા ૩જો પીળો સોમલ જેને
 હરતાળ કહેછે. તાડીઆ તાવમાં જવરાંકુશ વીગેરે બીજાં દરદો ઉ-
 પર એ ત્રણે વપરાય છે. વાજીકરણમાં પુષ્ટી માટે તે બહુ ઉપયો-
 ગી છે. તેનું ઝેર બહુ બળકર છે. ફક્ત સફેદ સોમલ વાટીને ખા-
 વાની વસ્તુઓમાં ભિળી અપાય છે. સખબ—તેનો કાંઈ સ્વાદજ
 નથી. ને પેટમાં ગયા પછી કલાક બે કલાકમાંજ પેટમાં અગ્ની ઉ-
 ઠે હલદી થાય પેટ પાસામાં ફુખાવો વધતો જાય, મરડાની પેઠે
 ઝાડો ઉતરે ને ફાટ બહુ થાય. લોહી પણ જળસ પડવા માંડે, ત્યારે
 ઝાડો ને પેશાબ રંગે પીળાં હોય, દાહ ઉઠે ગળું સુકાઈ ને બેચી
 જાય, તમામ ઝાં ને કંકમાં ગરમી છવાઈ જીભ ઝાં આવી જાય,
 આંખો બળી ઉઠે, પગે ગોટલા ચડે, હાથે પગે વીંટા આવે, બેથુ-
 હી વધતી જાય ને છેવટ જે વધારે ઝેર લેવાયું હોય તો સાત કલાક,
 જરા ઓછું હોય તો બે દીવસ ને તેથી ઓછું હોય પણ તમામ
 દહમાં પસરી ગયું હોય તો પાંચમે દીવસે જરૂર મરણ પામે તેનો.

આધિવિનાય યા દર્શિનો દોસ્ત.

૧૨૩

ઉપાય. ઝેર ખવાયું જણાય કે તરતજ તેપર દુધ ખુબ પાવું, અ-
ગર ઝાડો ઉલટી થાય તેવી દવાઓ આખ્યાં કરવી સખખ—જો કાં-
કરો ગળી જવાયો હોય તો વખતે ઝાડા ઉલટી વાટે નીકળી પડે
તે દરદી બચે.

રસકંપુર.

આ વસ્તુના ખાવાથી મેં કંઠ તથા ગળાની ખારી તથા તે ની-
ચેના ઘણા ભાગની આમડી બગી જઈ, ઉપર ચાંદાં પડેછે. પેટ
હ. ભાગમાં અગત બહુ હોંછે, ઝાડો ઉલટી ઘણી થવા માંડે,
મરડાની પેટે લોહી પણ જળસ ઈ સોમજના પ્રકરણમાં ખતાવ્યાં
સરવ સીન્હ થાય, પેટ ફુલી જાય, તાવ જોરજોર ચઢી આવે, દમ
બહુ જોરમાં આવે ને અંતે તે માણસ મૃત્યુ પામે. ઉલટી ઝાડાની
દવા આપતા રહેવું, ને મેં આવી જાય તો મુખપાકમાં ખતાવેલી
દવાઓ મેંમાં લગાવી લાજ પડાવવી.

તાંખાનું ઝેર—નીદાન—ઈલાજ.

તાંખાના ઝેરને જંગાલ કહેછે તેમાંથી મોરચુડા બનેછે. તે બહુ
તુરું ને બદસ્વાદ લાગેછે તથા તેનું ઝેર બહુ જલદ છે. તે ખાવાથી
ઝાડો ઉલટી થાય પેટમાં દરદ થાય ને ફુલી જાય, તથા તેનો રંગ
તમામ પેટના ભાગમાં છવાઈ જાય તેથી ઝાડો પેશાબ પણ તેવાજ
રંગનાં ઉતરે. આ દરદીને ઝાડો તથા ઉલટી ખુબ થાય તેવી દ-
વાઓ આપવી.

બીલામાનું ઝેર.

બીલામાં ઘણાં ગરમ છે તે ખાવાથી ઝાડો તથા પેશાબ

૧૨૪

પ્રકરણ ૩ જી.

લોહી વહેછે. તમામ શરીરમાં લાલ આકાં પડી લુપ્ત થઈ જાય છે. કોઈ પણ અંગમાં બહુ બળે છે. તેનો એક લાગવાથી શરીરના બાહ્યના ભાગમાં પણ તેમજ થાય છે. ઇલાજ મીઠું તેજ કોપરાનું તેલ તથા આમલીનું પાણી લગાડવાથી આરામ થાય છે. કોપરું, ઘી, તલ, ઈ. આવાથી પણ કાયદો થાય છે. અગર જાણ મુજબ પાચ લોપણ આરામ થાય,

થોરું ઝેર.

થોરું કુદ આધામાં આવે તો ઝાડો તથા ઉલટી થાય છે. આંખે લાગવાથી તેમજ સોજે ચડે, શરીરે લાગવાથી દાહ તથા ફોલા ઉઠે છે,

નેપાજો, એળીઓ, ઇંદ્રવરણું, ઈ. વસ્તુઓ દવામાં વપરાય છે. તેમને પ્રમાણથી વીંચેલ લેવાથી ઉલટી દૂર થાય છે. વખતે બહુ દેવાથી મૃત્યુ પણ થાય છે. ઇલાજ—નેપાજો, થોર, એળીઓ ઇ. મોટા ઘી મુજબ આવું. શરીરના બાહ્યના ભાગ પર ઘી ચોપડવું.

તમાકુ.

તમાકુ આવાથી, દાંતે લગાડવાથી, ધુમ્રપાન (પીવાથી) કરવાથી, તથા અંગ સ્પર્શ કરવાથી માથ ઉપરાંત લેવાય તો તેનાં ઝેરનાં ચીન્હ જણાય છે. ફેર આવે, ઉલટી થાય, નાડી મંદ પડતી જાય, ચર આત્મીમાં જલદ રહે, અંગ તુટે, નબળાઈ પ્રાપ્ત થઈ રક્તાશય રથીત થાય છે. તથા મૃત્યુ થવાનો પણ સંભવ રહે છે. ઇલાજ એરંડીયુ ઈ. હલકો જીલાબ આપવો, ઉલટી કરાવવી, વીંચનાં ચીન્હ મલમમાં તમાકુ પીવાથી લગાડવાથી દેખાઈ આવે તો ગરમ ઉ-

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૨૫

પચાર કરવો.

વછનાગ.

આની જે જાત છે ૧ તેલીઓ, ૨ ને સીંગડીઓ, રસાયણ શાસ્ત્રની વીધી મુજબ એનો અર્ક તથા સત્વ નીકળે છે. એનું ઝેર બહુ બચકર છે. ચીન્હ—જીભ હોડ માં વીગેરેની અંદર ઝણઝણાટી કરે અગત્ત બળેછે. માં આવી જઈ તેમાં પાણી ભરાઈ આવે છે. આંખે અંધારાં તથા ચક્ર આવે, ઉલટી થાય. કાને ગણ-ગણાટ આવજ આવે શરીર કાંપી ઉઠે, કાળજીમાં ડુબાયો, છાતીમાં ધબકારા વાગે, શક્તી હીણ થતી જાય અંગ ખેંદર થાય, બેથુ-ધી આવે, હાથ પગ તોડાય માંએ ફીણ આવે એવા ચીન્હો જણાય તથા અંતે મૃત્યુ થાય. ઇલાજ—દીવેલ ઇ. નો હલકો જીલાબ તથા ઉલટીની દવાઓ આપવી.

અફીણ.

આપણા દેશમાં અફીણ બહુ વપરાય છે, બાળકોને બાળકો ગોળીમાં, મહા દરદમાં દરદીને ઊંઘ ન આવે તે વખતે તથા મરદાઈ ઇ. દવામાં પણ તે કામમાં આવે છે. જે હલ ઉપરાંત તથા જેને ટેવ ન હોય તે માણસ ખાય તો વછનાગ, એવી બીજી ઝેરી વસ્તુઓ આવાથી જે ચીન્હો થાયછે તે આમાં પણ જણાય છે. ઇલાજ—ઉલટી વારંવાર કરાવવી, જીલાબ આપવો, દરદીને ઊંઘવા ન દેવો. થંડુ પણી છાંટ છાંટ કરવું બીનાં કપડાં શરીર ઉપર રાખવાં; અને તો વીજળી લગાડવી.

ધંતુરો.

આનાં બીયાં બહુ ઝેરી હોયછે. ૬મ ઉધરસ, ઇ. દવામાં તે

૧૨૬

પ્રકરણ ૪ થું.

વપરાય છે; પણ હદ ઉપરાંત લેવાય તો; મેથુદી વધતી જઈ આંખો લાલ થઈ, શરીરે દાહ ઉઠે, દીવાનાની પેઠે ચીંત્તો કરે, આસ નોરમાં આવે, ચંકર આવે તરસ બહુ લાગે આંધારો આવે, નાડી ક્ષીણ પડતી જઈ તથા અશક્તી બહુ થઈ મૃત્યુ થાય. ઇલાજ—ઉલટી કરાવવી તથા હલકા હલકા જીલાબ આપવો.

દારૂ

દારૂ બહુ પીવાથી માણસમાં ઘેલછા ઉત્પન્ન થાય, રક્તાશય મંદ પડી જાય, ને આખરે બહુ પીવાથી મૃત્યુ થાયછે. ઇલાજ—ઉલટીઓ કરાવવી, જીલાબ આપવા, શરીર ગરમ રાખવું, થંડુ પાણી છાંટ છાંટ કરવું

ઝેરકોચલાં

એક જાતનાં ઝાડનાં આ બીયાં છે. તે નબળાઈ અશક્તીને ટાળવામાં, મરદાઈ પુષ્ટાઈ બળ, ઇ. વધારવામાં, અજીર્ણ, તાવ, શીત સનેપાત વીગેરે દરેક ઉપર દવા તરીકે બહુ કામમાં આવે છે પણ વીશિષ્ટ ખવાવાથી આંચકીના જેવાં સરવે ચીંત્તો દેખાય છે. ને આખરે પાંચ સાત કલાકમાં તે મૃત્યુ પામે છે.

—❀❀❀—

પ્રકરણ ૪ થું.

તાવ.

નં ૧

સાદો તાવ.

નાગરમોથ, વાજો, કકુ, કરીઆવુ, લીખડાની ગજો, (ન મળે તો

આધિવિનાય યા દર્શિનો દોસ્ત.

૧૨૭

ગન્ન તેના) દરેક વસ્તુ અંકેક તોલો લઈ ૧૧ શર પાણીમાં ઉકાળી નવટાંક પાણી રાખી સવાર સાંજ સાત દીવસ સુધી પાચ તો ફાયદો થાય.

નં ૨

આંખળાં, દ્રાક્ષ, અડુસો, ધાણાં, ધમાસો, દરેક અંકેક તોલો લઈ ઉપર મુજબ ક્વાથ કરી સાંજ સવાર દીવસ સાત સુધી આપવો.

નં ૩

કડુ, કરીઆવુ, પાણીમાં ધસી સવાર સાંજ પાવાથી પણ ફાયદો થાય છે.

નં ૪

ગરમાળાનો ગોળ, નાગરમોથ, ત્રીફળા, પીતપાપડો, દ્રાક્ષ, દરેક અડધો તોલો લઈ, ઉપર મુજબ ક્વાથ કરી, સવાર સાંજ આપવાથી, સરદી, હવામાં ફરવાથી, એવા બીજા તાવો દૂર થાય છે.

નં ૫

વાયુનો તાવ.

વાયુપ્રકોપના તાવ વાળાને વરીઆળી, પીતપાપડો, કાળી દ્રાક્ષ, ને પીપર, અંકેક પૈશાબાર લઈ ક્તાથ કરી, સવાર સાંજ પાવાથી તાવ જાય.

નં ૬

પહાડમુળ, એરંડાના મુળ, (પુશ્કર મુળ) અડુસો, કચુરો,

૧૨૮

પ્રકરણ ૪ થું.

લીખડાની અંતરછાલ, ધમાસો, મુઠા, દરેક અડધો તોલો લઈ ક્વાથ કરી સવાર સાંજ પાવો.

નં ૭

હીંગલોક, (ધી, દુધને મધમાં સોધેલો) પીપર, વચ્છનાગ, (મિ-સનાં છાંણમાં અને મુત્રમાં સોધેલો) સરખે વજન સર્વ લઈ આ દાના રસમાં તથા પાણીમાં સવા રતી પ્રમાણે ગોળી વાળી સાત દીવસ આપવી તેના ઉપર વાયડી અને બારે ચીજો આવા દેવી નહી.

નં ૮

હૃદય, મરી, પીપરીમુળ, કરીઆતુ, રાસના, દરેક અડધે તોલો લઈ ખાંડી કુટી ત્રણ ભાગ કરવા દરેક ભાગનો ઉપર પ્રમાણે ક્વાથ કરી ત્રણ દીવસ પાવો.

નં ૯

પીતજવર.

ગજો, ખરસળીયો, કરીઆતુ, વાજો, અને લીખડાની અંતર છાલ, દરેક સરખે વજન તોલો તોલો લઈ બે પડીકાં કરી ઉપર પ્રમાણે બે દીવસ સુધી ક્વાથ પાવો.

નં. ૧૦

દ્રાક્ષ, હીમજ, અથવા હરડેદળ, લિંબડાની ગજો, ભોયરીગણી તથા હળદર, દરેક એકેક તોલો લઈ અધકચરા કરી ક્વાથ કરી નવરાંક પાંણી રહે તેમાં મધ તોલો ૧ તાખી સવાર સાંજ પાવું.

નં. ૧૧

લીખડાની અંતરછાલ, પીતપાપડો, કકુ કરીઆતુ, વાજો,

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોરત.

૧૨૯

નાગરમોથ, દરેક પૈસા બાર લઈ ઉપર મુજબ ક્વાથ કરી, દીવસ-
માં બેવાર પાવો.

નં. ૧૨

હરડેળ, કડુ કરીઆતુ, ધમાસો, ગરમાળો, નાગરમોથ, પી-
તપાપડો, દરેક પૈસાબાર લઈ ક્વાથ આપવો.

નં. ૧૩

નારંગી, દ્રાક્ષ કે દાહાડમના સરખતથી પણ એ તાવ બન્યછે.

નં. ૧૪

ખેરસારનો ભુકો પૈસાબાર, કડુ પાવલીબાર, સાકરનું પાણી
પૈસા બેબાર કરી, મેખવીને પાવું ઉપર ગરમ પાણી પીએતો તાવ બન્ય.

નં. ૧૫

તુવેર કે મગની દાળનું પાણી તેમાં રૂળા બાર ધી નાખી
ગરમ ગરમ પીએ તો કાયદો થાય.

નં. ૧૬

કંકુજ્વર સાથે બિધરસ.

બારંગ, અડુસો, પીપરીમુળ, ત્રાયમાન કાંટાસળીઆ દરેક
અંકેક તોલો લઈ ખાંડી કુટી બે પડીકી કરવી તેનો ક્વાથ કરી બે
દીવસ મુધી પાવો.

નં. ૧૭

અડુસો, સતાવરી, પીપરીમુળ, પીપર, કાયફળ, પુસકરમુલ,
લીબડાની અંતરછાલ, ગળો, બારંગ, કડુ, કરીઆતુ, મુક, દરેક
૧૧ તોલો લઈ ક્વાથ કરી સવાર સાંજ આપવો આ તાવવાળાને

૧૩૦

પ્રકરણ ૪ યું.

ઉકાળેલુ કે લોઢાનો કડકો તપાવીને છમકારીને પાણી પાવું તથા
અન થોડું ને લુચ્ચુ ખાવા આપવું.

નં. ૧૮

દીવચી અજમોદ, અજમો, શેકેલી હીંગ, જીરું, શાજીરું, લવિંગ
પીપરીમૂળ, પીપર, સુંઠ, એલચી—

એ સર્વે ઐષધી શરખે વજને લઈ ખાંડી કપડ છાણ કરી
સવારે અને સાંજે તોલા અરધને આશરે લેવી, ઉપર ઉનું પાણી
પીવું, તેથી, તાવ, જાય, શક્તી વધે, અન હજમ થાય, અને આ-
વાની રચી થાય.

નં. ૧૯. વાયુને કફના તાવનો ઈલાજ.

નિદાન—આ તાવ વાળાને ખાર દીવસ પ્રછી ઉકાળો કે દવા
આપવી તેથી તાવ પાકી જઈ જોરે નરમ પડેછે. અનતા સુધી કમ
ખોરાક, ભારે તથા ઝીકણી વસ્તુઓ ખાવા આપવી નહી, પણ
ગરમ પાણી પાયા કરવું.

કાયફળ, ઘોડાવજ, ગજો, કકુ, કરીઆતુ, હળદર, દરેક અડધો
તોલો લઈ ક્વાથ કરી, સવારે સાંજ આપવું.

નં. ૨૦

કકુ, કરીઆતુ, મોથ, લીમડાની ગજો, સુક, દરેક પૈસાબાર
લઈ ક્વાથ કરી આપવો.

નં. ૨૧

કદાપી શરીરે થોથર હોય. ઉધરસનો ઠસકો, છાતીમાં રધણ
થતી હોય તો હેઠલની દવા આપવી.

આધિવિનાય યા દિનોદોસ્ત.

૧૩૧

હળદર, દેવદાશ, કાયફળ, ધાણા, મોથ, ધમાસો, પીતપાપડો
હરોદળ કે હીમજ, સુંઠ, એકક તોલો લઈ ક્વાથ કરી દીવસમાં
ચાર વખત પાવું જે ઉલટી થાય તો ગજો પૈસા એક બાર અર-
ચોશર પાણીમાં ઉકાળી ૦ શર રહે ત્યારે તેમાં થોડુંક મધ નાંખી
દીવસમાં ત્રણવાર પાવું.

નં. ૨૨ કફ પીતના તાવનો ઈલાજ.

નીદાન—આ દરદીને ઉકાળેલું પાણી પાવું, તથા બીલકુલ
કમખોરાક આપી દસબાર દીવસ પછી ક્વાથ આપવો.

હળદર, કાયફળ, રતાંજળી, ગજો, મોથ, ધાણા—દરેક અ-
ડધો તોલો લઈ ક્વાથ આપવો.

નં. ૨૩

લીંબડાની અંતરછાલ, ધાણા, મોથ, ગજો, વાજો સર્વે અ-
ડધો અડધો તોલો લઈ ક્વાથ આપવો આ ક્વાથથી ઉલટી, દાહ,
તરથને બહુ ફાયદો કરે છે.

નં. ૨૪

જે ઉધરસ, સુજ, છાતી બીસાતી હોય, દમ ન લેવાતો હોય તો
પીપર, નાગરમોથ, સુખડ, કડુ, કરીઆતુ, પટોળ, સુંઠ, ઇંદ્ર-
જવ, હળદર, લીંબડાની અંતરછાલ, કાયફળ, ગજો, સમભાગે લઈ
ચુરણ કરી, સવાર સાંજ પૈસા એક બાર ગરમ પાણી સાથે લેતો
ફાયદો થાય.

નં. ૨૫

કડુ, કરીઆતુ, પટોળ, લીંબડાની અંતરછાલ, હળદર, પીપર

૧૩૨

પ્રકરણ ૪ થું.

બોરંગણી, ગળો, સમભાગે પૈસા એક બારની ફાકી કરી સતાર સાંજ ગરમ પાણી સાથે લેતો ફાયદો થાય.

નં. ૨૬

સુંઠ, પીપર, પીપરીમુળ, હરેદળ, મોથ, કકુ, ગરમાળો, ધાણા, કરીઆતુ, દ્રાક્ષ, સમભાગે ખાંડી ચુર્ણ કરી પૈસાબાર સતાર સાંજ ગરમ પાણી સાથે લેતો ફાયદો થાય.

નં. ૨૭ સર્વજન્યર ઉપર સાધારણ કવાય.

દેવદાર, ધાણા, ઉબી રીંગણી, બેડી રીંગણી, સુંઠ દરેક અડધો તોલો લઈ ખાંડી કુટી બે સમાન ભાગ કરવા એક ભાગનો કવાય કરી પાવો.

નં. ૨૮

ચીંતામણી રસ, પારો, ગંધક, (શોધિલો) ત્રીફલા, પીપર, સુંઠ મરી, નેપાળાનાં બીજ, અમરખ તથા ત્રાંબાની બક્ષ, પ્રથમ ગંધક પારાની કાજલી કરવી અને સર્વ દવા સમભાગે લઈ ખાંડી કુટી. કાજલીમાં મેળવી આદાના રસમાં બે દીવસ ખરલ કરી રતીપુરતી. ગોળીએ વાળતી તેમાંથી દરરોજ એક ગોળી ખાવા આપવી.

નં. ૨૯

વસંતભાલતી રસ—ગૌમુત્રમાં શોધિલું ખાપરીયુ તો. ૮—કાળાંમરી તો. ૪ સોનાનો વર્ગ તો. ૧ હીંગલોક તો. ૩, સાચાં મોતી તોલા ૨ સર્વ દવા ખાંડી બારીક કરી માખણમાં ખરલ કરી પછી લીંચુના રસમાં ત્રણ દીવસ સુધી ખરલ કરવો, તેમાંથી એક રતી સુધી મધને પીપર પા રૂપેયાબારમાં આપે તો ફાયદો થાય.

બાધિવિનાશ યા દર્શિનોદેશત.

૧૩૩

નં. ૩૦

લીંબાદી ચુરણુ. લીંબડાનાં પાન, ત્રીફલા, કરીઆતુ, પીત-
પાપડો, કકુ, જવખાર, ચીત્રક, સંચળ, બીડલવણુ, સુંક, મરી, પી-
પર દીવેચી અજમો, સીંધવ, સમબાગે ખાંડીકુટી ચુરણુ કરી સ-
વારે રોજ તો બા ગરમ પાણી સાથે ફાકે તો દરેક જાતના તાવ
જાય જુખ લાગે, શકતી આવે, કૃમી મટે.

નં ૩૧

સુદર્શન ચુર્ણુ—વંસલોચન, ચવક, ચીત્રક, તમાલપત્ર, લવંગ
હળદર, અતીવીષની કળી, વાવડીગ, ઘોડાવજ, કમળકાકડી, તજ,
ફટકડી, બારંગ, ઇંદરજવ. જેડીમધ, અજમો, વાળો, લીંબડાની
અંતરજાલ, સરગવાનાં બીજ, પુલકર મુળ, પીતપાપડો, મોચ, ત્રા-
યમાન, કરીઆતુ, કકુ, ધાણા, ગજો, અરકુસો, સુવા, પીપર,
પીપરીમુળ, સુંક, મરી, ત્રીફલા, ભિંરીગણી, સર્વેને બરાબર વજન
લઈ ખાંડી ચુર્ણુ કરી પૈસાબાર સવારે થંડા પાણીમાં ફાકે તો દરે-
ક જાતનો તાવ જાય.

નં. ૩૨

અતી વીષની કળી—ગજો મોચ કાચકાના ગોળા દરેક અ-
ઢેક તોલો લઈ ચૂર્ણુ કરી પાવલીબાર થંડા પાણીમાં ફાકવું. તેથી
ચુક, ઊલટી, તાવ, હરસ, કરેમ, પાણીનો સોસ દૂર થાય.

નં. ૩૩

કડાછાલ—અતીવીષની કળી મોચ, સુંક, ગજો દરેક તો બા
લઈ ખાંડી બા શેર પાણીમાં ઉકાળી પાથેર પાણી રહે તે તાવ

૧૩૪

પ્રકરણ ૪ થું.

ઉપર દીવસમાં ત્રણ વખત પાવું. તેથી ગ્રાડો ને તાવ, ખાંસી, ક્રમ વીગરે રોગોનો નાશ થાય.

નં ૩૪

કાકડાસીંગ, પીતપાપડો, કકુ, કરીઆતુ, પટોળ, દ્રાક્ષ, સુદ્ધ, અડુસો, ધાણા રાસના, ત્રાયમાન, મોથ, ત્રીફલા, સીંધવ, સંચળ, પીપર, ગજો, કચુરો સર્વ સમભાગે બારીક ચુર્ણ કરી રોજ અઘેલી બાર પાણીમાં ફાકવું. તેથી એકાંતરીઆ તથા શીતજ્વર જાય છે.

નં ૩૫

ઈંદ્રજવ, પુવાડીયા, અડુસો, ગજો, નગોડખીજ, બાંગરો, સુંઠ બોરીંગણી, જવાન, એ સરખે ભાગે લેઈ સાત પડી કરવી પ્રત્યેક પડી ૦૧ તોલા એકને આથરે લેઈ ઉપર પ્રમાણે સાત દીવસ પીવી તેથી શીતજ્વર જાય છે.

નં ૩૬

સર્વજ્વરની ઉપર જ્વરાંકુશ.

ત્રાંબાની આખ ગંધક, ટંકણ, મોરચુચુ, આપરીચુ, પારો, હડતાલ એ સર્વે આષધો સમભાગે શોધત કરેલાં લેવાં. તે ખરલની અંદર વાટી ગુંજ (ચણોટી) જેવડી ગોળી કરવી ને પછી તે સવારે સાકર સંગાતે ખાવી ઉપર પાણી પીવું નહીં. યથેય તેલ, ખાંડ, ખટાચ, મરચાં, ઇ. ખાવા નહીં એથી સર્વ જ્વર જાય છે.

નં ૩૭

સોમલ સંખીચુ તો ૦૧ ફટકડી તો. ૧ તેને માટીના કટોરાની અંદર નાખી ઉપર કપડુ લપેટવું અને તેના ઉપર ઢાંણનો લેપ કરવો તેને ગજ એકનો અગ્નીપુટ આપવો. આખ્યા બાદ આષધો

બ્યાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૧૩૫

કાઠાડી લેવી અને તે ઔષદીમાંથી ઓખાભારને આશરે દુધ સાકરની સાથે આપવું તેથી સર્વ જ્વર જાય. પથ્થ, તેલ, મરચુ, ખટાસ, ખાંડ, તજવાં અને અલુણું પથ્થ આપું.

નં ૩૬

ગંધકનો અરક સાકરના પાણીમાં રતી ના આપવો તેથી ગરમી મુત્રકચ્છ, પીતજ્વર, વીરમજ્વરને ટાળે.

નં ૩૯

ત્રત્યજ્વરનો ઈલાચ.

સુકડ, મોથ, સુક, વાળો, પીપર, અરકુસો એ ઔષદો લઈ અરધા તોલાને આશરે ઉપરની રીત પ્રમાણે ક્ષાથ કરવો તેક્ષાથની અંદર મધ સાકર ના તોલાને આશરે ભેળવીને પીવું જેથી ત્રત્યજ્વર જાય એમ સાત દીવસ કરવું, તેમજ ભેંસનું દુધ અને ખજૂર મીઠા કરી ખાવાથી ત્રત્યજ્વર જાય મનસલ અગથીઆના રસમાં ઘસી અંજન કરે તો ત્રત્યજ્વર જાય.

સનેપાત.

નં ૪૦

ગંધક, હીંગલોક, વચ્છતાગ, સોધિલા, સીંધવ, હરડદળ, અતિવિષની કળી, બાળેલા ધાપાહાણનો ભુકો, સર્વ વસ્તુઓ સમભામે લઈ ખાંડી કપડાંણું કરી ત્રીફલાના ઉકાળામાં ત્રણ પુટદેવા પછી ચાર દીવસ લગી કૂત ખરજ કર્યા કરવો તેમાંથી માત્ર એક વાલથી તે શા વાલ સુધી આપવા.

૧૩૬

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૪૧

પારો રૂાા બાર ગંધક રૂાા બાર ખુબ ખરલ કરી કાજલી કરવી તેમાં ત્રીકટુ નવઠાંક ખાંડી કુટી જળવી દેવું પછી કાળા ધંતુ-રાના રસમાં ખરલ કરી એકથી અઢીવાલ સુધી આપવું.

નં. ૪૨

પાહાડમુળ, પુશ્કરમુળ, અરણી, ખીલીનો ગર્ભ, વાવડોંગ, સરગવો, અડુસો, સુઠ, હળદર, ત્રીફલા, રાક્ષતા, લીખડાનીગળો કડુ, પીપર, ભોરોંગણી, દરેક અડધો તોલો લઈ દીવસ ચૌદસુધી દીવસમાં ચાર વખત ક્વાથ કરી આપે તો ફાયદો થાય.

નં. ૪૩

નાગરમોથ, દ્રાક્ષ, હરડેદળ, પીતપાપડો, પીપર, કડુ, વાવડોંગ, હળદર, ગરમાળો, ચીત્રક, સુઠ, પાહાડમુળ, દરેક ચીજ ખબે રૂપેઆબાર લઈ દીવસમાં ચાર વખત ક્વાથ કરી પાચ તો દર-દી સારો થાય.

નં. ૪૪

અરણી, પાહાડમુળ, ખરહી, ભાંગરાનામુળ, ગરમાળો, કડુ, લીખડાની અંતરજાલ, ખીલીનો ગર્ભ, ભોરોંગણી, મણુકા દ્રાક્ષ, ગોખર, હળદર, સર્વે અડધા બાર લઈ ક્વાથ કરી દીવસમાં, ત્રણ ચાર વખત એમ એકવીસ દીવસ સુધી આપે તો ફાયદો થાય.

નં. ૪૫

ગંધક ૧ા રૂ. બાર પારો ૧ા રૂ. બાર સોષેલો વચ્છતાગ ૧ાા રૂ. બાર અકલગરો ૧ા તોલો, બયફળ ૧ા તોલો, કુલાવેલો ટંકણ-

બ્યાધિવિનાય યા દર્દિનો દોરત.

૧૩૭

આર ૧૧૧ તોલો, ધંતુરાનાખીજ ૧૧૧ તોલો, લવોંગ ૧૧૧ તોલો, પીપર ૧૧૧ તોલો, મરી ૧૧૧ તોલો, પ્રથમ પારા ગંધકની કાજલી કરી સર્વે વસ્તુઓ ખાંડી કપડ છાંણ કરી કાજલીમાં મળવી આદાના રસમાં બે દીવસ લીંબુના રસમાં ચાર દીવસને કેળામાં એક દીવસ ખુબ ખરલ કરી રતી ૧૧૧ની ગોળી કરી દીવસમાં બેવાર આપે તો ફાયદો થાય.

નં. ૪૬

સુક, મરી, ટંકણઆર કુલાધેલો દરેક તો. ૮ વચ્છનાગ શોધેલો તો. ૨ ખાંડી કુટી એકત્ર કરી લીંબુના રસમાં ત્રણ દીવસ પાનના રસમાં ચાર દીવસ અને આદાના રસમાં ખરલ કરી અડધી રતીની ગોળી કરી દીવસમાં બેવાર આદાના રસમાં આપે તો ખુબ ફાયદો થાય.

નં. ૪૭

પીપરામુળ, ઇંદરજવ, દેવદાર, વાવડીંગ, ભોરીંગણી, બાંગરો, ત્રીકટુ કાયફળ, પુસ્કરમુળ, રાસના, હરડે, અજમોદ, કરીઆવુ, ખોરાસાની વજ, ચવક, ખડખડી, (ખલ્લો) લવોંગ સર્વે દવા સરખે વળને સ્વર્ગ અદી રૂપેયાબારની સાત પડીકીઓ કરી તેમાંથી એકકીનો ત્યાથ કરી સાત દીવસ સુધી આપવું.

અતિસાર.

નં. ૪૮

ડુંદીમાં આદાનો રસ બરી રાખનાથી અતિસાર મટે છે.

નં. ૪૯

ગજો, અતિત્રીસની કળી, કડાજાલ, કરીઆવુ, મોથ, વાજો,

૧૩૮

પ્રકરણ ૪ થું.

ધાંણા, મુંઠ, મરી, બીલીનો ગર્ભ. એ સર્વ ઔષદ તોલો અડધો
અડધો લેઈ તેની સાત પડીકી કરી અક્રીકી પડીકીનો ક્વાથ કરી
આપવો. પથ્ય ચોખા સોવાય બીજી કાંઈ ખાવું નહીં.

નં. ૫૦

જયફળ, પાસાણ બેદ, અતીવીસની કળી, મોચરસ, રાજ,
સાકર, એ બધા સમભાગે લેઈ ખાંડી કુટી તો. બે બારની ફાકી
આપવી તથા બાળકોને સર્વ દવાની સોગડી બનાવી ઉમરના પ્ર-
માણમાં ધસીને પાવી.

નં. ૫૧

કેશર, હીંગલોક શોધેલા, જવંત્રી, જયફળ, છુવારી ખારેક,
ગારછડ, અતીવીસની કળી, આદની અફીણ, કેવડીઆ કાથો.

એ સર્વ દવા અડધો અડધો તોલો લેઈ ખાંડી બારીક કરી ચણા
પ્રમાણે ગોળી કરવી તેમાંથી સવારે ચોખાના ધોવણમાં એક
ગોળી આપવી.

નં. ૫૨

કેરીની ગોઠલી, જયફળ, ધાવડીના કુત, મોચરસ, સોધેલું
અફીણ, પાટીયો ટંકણુખારકુલાવીને, મરડાસીંગ, દાહડમની
છાલ, બીલીનો ગર્ભ, ઇંદ્રજવ, અતીવીસની કળી અજમોદ.

એ દરેક દવા અડધો અડધો તોલો લેઈ ખાંડી કુટી ચુરણ કરી
તોળવા સવારે ફાકવું પથ્ય—ચોખા ખાવા આ દરદીને સોજો હોય
તો આરામ થાય નહીં.

નં. ૫૩

ડાડમસારની ગોળી, જયફળ, જવંત્રી, અફીણ શોધેલું, કે-

બાધિવિનાશ યા દ્વિતોરત્ત

૧૩૯

સર, એલચી, હીંગલોક, મોચરસ, અતીવીસની કળી, ધાવડીના કુલ, બીલીનો ગર્ભ, સુંઠ કડાછાલ દરેક દવા તોલો તોલો લેઈ ખાંડી કુચી કપડછાંણ કરી ખાટા દાહાડમની અંદર ભરી તેનું મોઢું બંધ કરવું પછી ત્રણ વાર કપડ મઠી કરી તડકે સુકાવી અગ્નીમાં ખુપ પકવવું, પછી કાહાડી લેઈ માટી ઉખેડી નાખી અંદરથી દાહાડમ કાઢી વાટી નાંખવું તેની ચણીબોર જેવડી ગોળી વાળી સવાર સાંજ એકેકી ઠંડા પાણીમાં આપવી.

નં. ૫૪

વાયુનો અતીસાર.

બીલીનો ગર્ભ.—આંખાની ગોટલી, દ્રાક્ષ, નાગરમોથ, લોદર, સુઠ, ઇંદરજવ, ધાવડીના કુલ એ સર્વે ઔષધો.

સરખે વજને લેઈ ખાંડી ચુરણ કરી દરરોજ રૂપૈઆભારને આશરે ગાય કે ભિંશના પાતળા દહી કે છાશની સાથે ફાંકે તો ફાયદો થાય.

નં. ૫૫

પીતનો અતીસાર.

વાયુનાઅતીસારનું ચુર્ણ લેઈ થોડુક ચોખાના ધોવણમાં મધ ૧૧ા ભાર નાખી ફાંકે તો ગમે તેવો અતીસાર હોય તે મટે.

નં. ૫૬

કફનો અતીસાર.

સુઠ, સંચળ, કાળાંમરી, સેકેલી હીંગ, અતીવીષની કળી, પીપર. સમભાગે લેઈ ચુરણ કરી દરરોજ અડધા રૂપૈઆ ભાર ને માફક આવે તો રૂપૈઆ ભાર સુધી દસખાર દીવસ ઠંડા પાણીમાં લેવું.

૧૪૦

પ્રકરણ ૪ યુ.

નં. ૫૭ બોહી પડતો અતીસાર.

બકરીના કે ગાયના કુધ સાથે માખણ સાકર ને મધ રૂ. ૨ બાર લેતો ફાયદો થાય.

નં. ૫૮

કડાછાલ—અતીવીચની કળી, ડાહ્યાડમના છોડાં, ધાવડીના કુળ, લોદર, પાહાડચુળ સરખે વજન લેઈ ખાંડી એ રૂપીઈ આભાર ક્ષાય કરી નવત્રાંક પાણી રાખી તેમાં રૂ. ૧ બાર મધ ચળવી દીવસ બાર સુધી પીધે ફાયદો થાય.

નં. ૫૯

સંચળ, સીંધવ, શુકેલી હીંગ, ચીફલા, અતીવીચની કળી સમ બાજે લેઈ ચુરણ કરી રૂ. ૧ બાર ગરમ પાણી સાથે ફેકે તો ગમે તેવા લોહી પર મડતાં હોય તેને ફાયદો કરેછે.

નં. ૬૦

ધાવરીના કુલ રૂ. ૧ બાર અથવા લોદર રૂ. ૧ બાર રોજ દહીમાં ખાય તો ફાયદો બહુ થાય,

નં. ૬૧

સંગ્રહરણી.

સુક, મરી, અજમોદ, પીપર, ચીત્રક, ચવક, જવાન, સંચળ, સીંધવ, દરેક અંકક તોલો સાજી, સુવા, જીર, મોથ ઇનદરજવ, ખીલીનો ગરબ દરેક અડધો તોલો લઈ સર્વે તે બારીક ખાંડી અડધો તોલો ચુર્ણ ચોખાના પાણીની સાથે લેવું. ખાવામાં કઠોળ આપવું.

નં. ૬૨

મૃદુણીપાટની ગોળી—જયફળ, જવત્રી, લવંગ, કેસર, સુક,

આધિવિનાય યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૪૧

ધાવડીનાકુલ—મોચરસ, કપુર સોધજો, હીંગ શેકેલી, ગોરૂચંદન, સર્વે સમભાગે ને અફીણ સોધેલું પાંચગાણું. ખાંડી વસ્ત્રે ગાળી મધમાં ગોળી ચણા જેટલી વાળવી. વાયુના અતીસારને ને સંગૃહણીવાળાને સુંઠ, ભાંગ, મેથી સુવા, ઇંદ્રજવ એના પાણી સાથે ગોળી આપવી; પીતના અતીસારને સંગૃહણીવાળાને ચોખાના ઘોવરામણ તથા ગાયનું દહીં, દાડમનો રસ, ખીલીનો ગરબ મોચરસ, આખાંની ગોટલી એની સંગાથે આપવું;

પૃથ્થ—સર્વ અતીસાર અને સંગૃહણીવાળાને રાધના વધારેલા ભાતમાં સાકર નાખી ખાવા આપવા અથવા ઘડુંની શેવ સાકર સાથે આપવી પણ ધી ખાવા આપવું નહીં.

નં. ૧૩

સુંઠ, અજમો, ધાવડીનાં કુળ, મોચરસ, અતીવીશની કુર્ણી, મરડાર્શીંગ, દાહાડમની છાલ, જયફળ.

એ સર્વે સમાન ભાગે લેઈ ઓસડને જીણાં વાઢી વસ્ત્રે ગાળાને પછી મોટી ખારેક લેઈ તેમાં પ્રત્યેક ઓષડ લીધું હોય તેના પ્રમાણ મુજબ અફીણ લેવું પછી તેને ખારેકની અંદર પકાવવું, પછી તેને વસ્ત્રથી ગાળેલા ઓસડ સાથે મેળવી દેવું તેમાંથી ફાકી દરરોજ તો. ૧ લેવું તે છાશની સાથે ફાકી જવું. પૃથ્થ, ઓખારાદથી વધારેલા સાકર નાખીને ખાવા આપવા આ ઓષડથી સુતીકા રોગવાળી સ્ત્રીને પણ સંગૃહણી અતીસાર મટી જાયછે.

નં. ૧૪

પીપરીમૂળ—કઉઆ, મરી, ચોત્રક, ચવક. એ સર્વે ઓષધ

૧૪૨

પ્રકરણ ૪ યું.

સમભાગે લેઈ ચુરણુ ૩. એક બાર ગાયત્રી છાશ સાથે ફાંકે
તથા ભોજન વખતે દહીં, છાશ ખાવાને આપવા.

નં. ૧૫

ભાંખુના ડળીઆ, ફરીનીગોટલી, લોદર, ધાવડીનાંકુલ, મોચ-
રસ, અજમાદ, ઇંદ્રજવ, મોથ, બીલીનો ગર્ભ, મુક, વાળો, પાહા-
ડમુળ, અતી વીષની કળી, સર્વે સમભાગે ખાંડી કુટી ચુર્ણુ કરી
૩. ૧ બાર છાસમાં લે તો ગમે એવો અતીસાર મટી જાય.

નં. ૧૬

કોઠ તો. ૮, એલચી તો. ૧ પીપરીમુળ, ભાંગ, સીંધવ, સંચળ,
નાગકેસર, મોથ, ધાણા, તમાલપત્ર, તજ, મરી, લવીંગ, દરેક અ-
કેક તોલો લેઈ ખાંડી કુટી ચુર્ણુ કરી તો. ૧ છાસમાં લેઈ પીવું.

નં. ૧૭

ધાવડીના કુલ, બીલીનો ગર્ભ, દાહાડમના છોતરાં, પીપર, અ-
જમાદ, સાકર, કોઠનો ગર્ભ.

દરેક ત્રણ ત્રણ તોલા લેઈ ખાંડી કુટી ચુરણુ કરી. તો. ૧
છાસમાં લેતો ગમે તે પ્રકારના અતીસાર, સગ્રહરણી મટે.

નં. ૧૮

પ્રાણુદા ગુટીકા.

જીનો ગોળ શે. ૨ જીરૂ, શાહાજીરૂ, એલચી, લવીંગ, નાગકેસર,
પીપરીમુળ, સીત્રક, ચવક, મોથ, માચરસ, ન્હીમધ, મજીઠ, અ-
જમાદ, કાળાંને ધોળાં મરી.

દરેક ૩. ૭ બાર આદુ તો. ૧૦ પીપર તો. ૧૨ સર્વેને ખાંડી

બાધિવિનાયક યા દદિનોદોરત.

૧૪૩

કુટી બારીક કરી પેના ગોળ બશરમાં ગોળી વાળવી, તેમાંથી દર-રોજ રૂના બારની ગોળી રોજ ખાવી.

નં. ૬૯ વીજ્ય ચુરણ.

બીલીનોગર્ભ, વરીઆળી, અજમોદ, સંચળ, સીંધવ, બોડ-લવણ, કાચલવણ, વરાગકુ મીકુ (એ પંચલુણ) સાજીખાર, જવ-ખાર, ટંકણખાર, ત્રીફલા, સોનામુખી, પહાડમુળ, શેકલીહીંગ, ઘોળનિ કાળા મરી, મુક, ઘોડાવજ, તમાલપત્ર, શેકલાં લવંગ, તજ, પીપર, એલચી, પીપરીમુળ, કકુ, કરીઆતુ, ચીત્રક કળિયા, ઇંદ્ર-જવ, સાટોડીનામુળ, લીંબડાની અંતરછાલ, પટોળ, દારૂળદર.

સર્વે દવાઓ વાટી ઘુંટી ચુરણ કરી રોજ રૂપેઆ બાર ને આ-થરે ગરમ પાણી સાથે લેવું.

નં. ૭૦ લવણભાસકર ચુરણ.

પંચખાર રૂ. ૮ બાર વાવડીંગ, ધાણા, પીપરીમુળ, પીપર, કકુ, કરીઆતુ, કાળીજીરી, તમાલપત્ર, નાગકેસર, ચીત્રક, ચવક, કળિયા, દરેક પાંચ પાંચ રૂપેઆબાર તજ, એલચી, રૂપેઆ રૂ-પેઆબાર, શેકલાં લવીંગ એ રૂપેઆબાર. કાળાં, ઘોળાં, મરી, મુક દરેક રાં રૂપેઆબાર, માય ત્રણ રૂપેઆબાર, ત્રાયમાન ચાર રૂપે-આબાર, દ્રાક્ષ દસ રૂપેઆબાર.

સર્વે દવાને ખાંડી કુટી ચુર્ણ કરી રોજ પાવલી બાર છાસમાં પીએ તો ફાયદો કરે.

નં. ૭૧

જવફળ, અફીણ, અબરેખ, ટંકણખાર, ધંતુરાના બીજ

૧૪૪

પ્રકરણ ૪ થું.

દરેક અંકક તોલો અફીણ બે તોલા.

સર્વેને ખાંડી કુટી આદાના રસમાં મગ જેવડી ગોળીઓ વાળી અંકક આપવી.

નં. ૭૨

અરડુસાના પાંદડાનો રસ તો. ૧ મધ, પીપર, સાથે આપે તો ફાયદો થાય.

નં. ૭૩

જવખાર, ધાવડીનાકુલ, સીંધવ, જીરૂ, પીપર, ઇંદ્રજવ, સંચળ દરેક ચીજ અષોળ લેઈ ખાંડી ચુર્ણ કરી રોજ પૈસા એકબારને આસરે મધ રૂના બાર નાખી ચાટે તો ફાયદો થાય.

નં. ૭૪

વાંસકપુર તો. ૨ તજ, એલચી, નાગકેસર દરેક તોલા પાંચ દાહાડમના છોતરાં શે. ૧૧ સાકર શર ૧૧ અજમોદ, ધાણા, જીરૂ, સાજીરૂ, ઓથમીજીરૂ (ધસખગુલ) મુક, સફેદ, કાળાં મરી, ઇંદ્રજવ દરેક રૂ. ૧૦ બાર ખાંડી ચુરણ કરી તેમાંથી પાવલીબાર સવારે સાંજ ફાંકે તો ફાયદો થાય.

નં. ૭૫

ધસખગુ રૂ. ૧૦ બાર સાકરને દહીં સાથે મેળવી ખાય તો ફાયદો થાય.

નં. ૭૬

મુક, સંચળ, સીંધવ, ગજો, ધાણા, જીરૂ, સાજીરૂ, કાળાં મરી, લવીંગ, એલચી, અજમા, દીવેચી અજમોદ, દરેક અંકક

બ્યાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૧૪૫

તોલો, કેસર, ઘોળાં મરી અડધા અડધા તોલો. કાળીજીરી તો. ૨
ધાવડીના પુલ, બીલીનોગર્ભ, જીફલ, પીપર, દ્રાક્ષનો રસ, આંબલી,
દરેક ત્રણ ત્રણ તોલા મધ તો. ૦૧ સાકરને કોઠનો ગર્ભ તો. ૬

સર્વેને ખાંડી ચુરણ કરી પાવલીબાર સવાર સાંજ ઠંડા પા-
ણી સાથે લે તો બહુ ફાયદો થાય.

નં. ૭૭ હરસનો ઉપાય.

ઇંદરજવ, સાકર, નાગકેસર, હરડે, દરેક ટાંક ૦૧ સર્વેને વાટી
ધુંટી તો. ૧ને આશરે સવારમાં છાશ સાથે પીવું. પથ્ય—ગરમ ન
ખાવું. સૌચ કુંડળી ઉપર રસવંતી ધસી ચોપડવી.

નં. ૭૮

ગળજીભીનો રસ ટાં. ૨૧ જીરૂ ટાંક. ૦૧ સુરોખાર ટાં. ૦૧
સર્વેને ખારીક ધુંટી કરી ગળજીભીના રસમાં નાંખી રોજ સવારે
પાવલીબાર પી જવું.

નં. ૭૯

કીડામારીનો રસ ગાયના માંખણમાં ત્રણવી તોલા ૧ને આ-
શરે રોજ સવારે દીવસ ૨૧ સુધી પીવું તથા જોરી કોચલું ધસીને
ગુદના મસા ઉપર ચોપડવું.

નં. ૮૦

હાથીના દાંતનો ભુકો, ચામાચીડીયાંની હગાર, વાગોળની
હગાર ત્રણેનો ભુકો કરી ગુદાદારમાં ભુગળી મુકી તેનો તમામ ધુમાડો
અંદર જવા દેવો આ પ્રમાણે સાત દીવસ સુધી ધુણી લવાથી હ-
રસ ટળે. પથ્ય—ચોખા ને દુધ ખાવું.

૧૪૬

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૮૧

સુરણને ખુબ ધીમાં તળી ખાવાથી આ રોગ મટે છે.

નં. ૮૨

સોમલ તો. ૦૧ એળીઓ તો. ૦૧ એના પડીકાં ઝાદ કરવાં
તેને ગુદામાં ભુગળી મુકી સવાર સાંજ એ પ્રમાણે સાત દીવસ મુધાં
ધુણી લેવાથી આ રોગ ટળે છે.

નં. ૮૩

નાં ડરમાની દવા આ રોગ ઉપર લાગુ પડે છે.

નં. ૮૪

સીંધવખાર પાવલી ભાર થોડા દીવસ પછી અધેલી ભાર હ-
મેશાં ગાયત્રી છાશમાં નાખી પીએ તો વાયુનો હરસ ટળે.

નં. ૮૫

સુરણને માટી લપેટી અગ્નીમાં ખાફી કાઢાટી રોજ ત્રણ ચાર
તોલા ધી સાથે ખાય તો હરસ મટે.

નં. ૮૬

આકડાના નવા પાંન લાવી આંખલીનું થોડું પાણી કરીને
તેમાં તેલ તથા પંચખારનો ભુકો નાંખી જડુ જડુ પેલા પાંદડા
ઉપર ઓપડી એકપર એક ગોઠવી છાંણાંની આંચમાં ખાળી નાંખવાં
પછી ધીમે રહીને પેલા પાંદડાની રાખ જળવીને કાઢાડી લઈ
તેમાંથી રોજ ૩૦૧ ભાર ગરમ પાણી સાથે ફાકવી.

નં. ૮૭

લીંબોડીના બીજ—ને કાચએળીઓ સમભાગે લઈ વાટી

બાધિવિનાય યા દર્દિનો દોરત.

૧૪૭

પાણીમાં રતીભારની ગોળીઓ વાળી દરરોજ સવારે અંકડી ખાય તો પીતના હરસ ને લોહી પડતા મટે.

નં. ૮૮

નાગકેસર, માંખણ, સાકર ત્રણે મળી ૨૧ તોલા રોજ ખાય તો ગમે તેવા હરસ હોય તો મટી જાય.

નં. ૮૯

સર્વે જાતના હરસ ઉપર દવા.

જીર, અજમોદ, ચીત્રક, એલચી, પીપરીમુળ, નાગકેસર, કાળા મરી, ચવક, દરેક પાંચ પાંચ તોલા તેમાં પીંપર તથા આદુ મળી શે. ૦ વાટી ઘુંટી ગોળ શે. ૩ માં ગોળીઓ નવટાંકની વાળી દરરોજ એક ખાય પરેજી જડ સખ્ત પાજે તેથી હરેક જાતના હરસ મટે.

નં. ૯૦

કળીચુનો, મોરચુથુ ડુલાવેલો સાજીખાર, સમભાગે લેઈ વાટી લીધુના રસમાં દીવસ ત્રણ પલાળી રાખી મસા ઉપર લગાવે તો તરત ક્ષાયદો થાય.

નં. ૯૧

નં ૭૨ની દવા એ રોગ ઉપર કામમાં આવેછે.

નં. ૯૨

ધાવડીના ડુલ તો. ૦૧ દહીં સાથે ફાંકે તો ક્ષાયદો થાય.

નં. ૯૩

બાંગ તો. ૬ પીંપર, કોક, માંખણ બેદ, વાવડીંગ, મરી, દરેક તોલા ૪ સુંક, ચીત્રક, ત્રીફલા, પીપરીમુળ, એલચી, સીંધવ,

૧૪૮

પ્રકરણ ૪ થું.

શોધેલા બીલામા, દરેક તો. ૮ સુરણ, સતાવળી, દરેક તો. ૧૬
સુરણને કપડમટ્ટી કરી દેવતાની આંચમાં કલાક છ સુધી રાખવું.
તેથી બફાઈને પાકી જશે તે કંડુ પડ્યા પછી તેનો ચુરો કરવો સર્વ
દવાનો ભુકો કરી બમણો જીનો ગોળ નાંખી અઢી રૂપૈઆબારની
ગોળીઓ કરી દરરોજ ખાય તો ફાયદો થાય.

નં. ૯૪

નં. ૬૬-૬૭-૬૮ ની દવાઓ આ રોગ ઉપર કામમાં આવેછે.

નં. ૯૫

કૃમીરોગના ઉપાય.

વાવડીંગ—ઈંદ્રજવ, કપીલો, ધીતપાપડો, કરમાંણી અજમોદ
સર્વે અડધો અડધો તોલો લેઈ ચુરણ કરી છાશ યા પાણી સાથે
હમેશાં અડધો તોલો ફાકવું.

નં. ૯૬

ઝેરી કોચલું નં. ૧ સાત દીવસ પાણીમાં ધરીને પીવું.

નં. ૯૭

અતીવીષની કળી—ગળો, મોથ, કાચકાના ગોળા, દરેક અ-
ડક તોલો લેઈ પાવલી બાર ટાઢા પાણી સાથે ફાકવું.

નં. ૯૮

કડાછાલ—અતીવીષની કળી, મોથ, સુક, ગળો.

દરેક તોલો ગા લેઈ ગા શેર પાણીમાં ઉકાળી પાણેર પાણી
રહે ત્યારે ઉતારવું તે દીવસમાં ત્રણ વખત પીવું.

નં. ૯૯

પાંડુંરોગનો ઉપાય.

આ દરદીને પેટેલો હાલકો જીલાબ આપવો. મંદુર તો. ૧૦

આધિબનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૪૬

હરડે તો. ૫ અજમોદ તો. ૨ સર્વેને વાઢીચુઢી તો. ૧ સવારે મધ સાથે અઢાવીસ દીવસ સુધી ખાધ તો પાંડુરોગ જાય.

નં. ૧૦૦

અખરખખમ ખે રતીપુર મધ, સાકરમાં, આપવી.

નં. ૧૦૧

કોહોળાપાક—આ દરદ ઉપર સારી અસર કરેછે.

નં. ૧૦૨

નં. ૬૬-૬૭-૬૮ ની દવા આ રોગ ઉપર પણ ચાલેછે.

નં. ૧૦૩

હરડે, ખેડાં, આંખજાં, ગજો, કડુ, લીંબડાની અંતરછાન કરીઆતુ, અરકુસો, એ આઠ ઓષડોનો, ક્વાથ કરવો તે વસ્તુઓ દરેક અડધા અડધા તોજાને આશરે લઈ ખાંડીને બશર પાણી મુકી ઉકાળવું ને ૧ શેર પાણી રાખવું તેને અડધો તોલો સધ નાંખી પી જવું તેથી સર્વે પ્રકારના પાંડુરોગ દુર થાય.

નં. ૧૦૪

સોટોડીનામુળ—હરડાં કડુ, કડવા લીંબડાની છાલ, દારૂ, ઉળદર પટોળ, ગજો. મુઠ, એ આઠ વસ્તુઓ અડધો અડધો તોલો લઈ ખાંડી ઉપરની રીત પ્રમાણે ક્વાથ કરી ગાયનું મુત્ર તો ૧૦ નાંખી પી જવું તેથી પાંડુરોગ, ઉદરરોગ, સ્વાસ, મુળ, એ રોગનો નાશ થાયછે.

નં. ૧૦૫ પાંડુરોગ ઉપર વ્રધમાન ચીપરી.

ત્રણથી પાંચ, પાંચથી સાત, સાતથી નવ, એમ દરરોજ

૧૫૦

પ્રકરણ ૪ થું

દસ દીવસ સુધી વધતા જવું તેમજ બન્ને દરરોજ દસ દીવસ સુધી ઉતરતાં જવું. પીપળીનો બારીક ભુજો કરી નાખવો અને તે પીપળીના પ્રમાણ થકી ચારઘણું દુધ લેવું અને તે દુધની અંદર પીપળીનો ભુજો નાખી પી જવું તેથી સનેપાતનો પાંડુરોગ, વાતરફત, ઉધરસ, સ્વાસ, જખર, ઉદરરોગ, મુળ બાધી, ક્ષય કફ એ રોગો દુર થાયછે,

નં. ૧૦૬

ચીત્રક—હરિડાં, બેડ, આંબળા, નાગરમોથ, વાવડીંગ, સુક, મરી, પીપરીમુળ, એ નવ ઔષડ સમાન ભાગે (અડધો અડધો તોલો) લેઈને તેને ખાંડી કપડાંણુ કરી ચુરણ કરવું તે ચુરણ તો. ૦૧ ને આશરે મધ યા ધીની સાથે ભિજીને આપવું તેથી મોટો સનેપાત યા વાયુ પીત અને કફનો પાંડુરોગ, ત્રીદોષ, બગંદર, સોજા, કોડ, ઉદરરોગ, મુળ બાધી, પેટના કૃમી વીકાર એ રોગો દુર થાયછે.

નં. ૧૦૭

કમળાનુ ઔષડ.

ત્રીફલા તો. ૩. ગજો, સીંધવ, પટોળ, લીંબડાની અંતરછાલ કડુ, કરીઆતુ, અડુસો, દરેક અઢેક તોલો લેઈ અધકચરા કરી તેમાંથી નવઠાંક લેઈ ૧૧ શર પાણીમાં ઉકાળી પાણી શરે ૦૧૧ રહે ત્યારે ઉતારી દીવસમાં ચાર વખત પીવું.

નં. ૧૦૮

ત્રીફલા તો. ૭ અડુસો, કરીઆતુ લીંબડાની અંતરછાલ, ગજો, કડુ, દરેક બન્ને તોલો લેઈ ખાંડી કુટી પકડીએ આઠ કર-

આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૧૫૧

વી. તેમાંથી એક પડકી લઈ સવારે બથર પાણીમાં ઉકાળી પા-
થર પાણી રહે ત્યારે મધ તો. ૨ નાંખી પાવું તેથી કમજો તથા
પાંડુરોગ જાય,

નં. ૧૦૯

કુકડવેલના રસનાં ટીપાં ત્રણ ચાર નાકમાં સવારે પાડવાથી
કમજો મટે.

નં. ૧૧૦

કડવાં તુરીઆના પાંદડાંના રસના ટીપાં ત્રણ ચાર નાકમાં
પાડવાથી કમજો મટે.

નં. ૧૧૧

ગધેડાના લીંડા તો. ૫ જીરૂ તો. ૨ જીણાં વાટી સવારે ટાઢા
પાણી સાથે તો. ૧ ફકિ તો પીતકમળી સનેપાત, કમજો તથા પાં-
ડુરોગ મટે.

નં. ૧૧૨

નવસાર, સાકર, જીણા વાટી ઠંડા પાણી સાથે તો. બા હ-
મેશાં ફકિ તો કમજો, સનેપાત, પાંડુરોગ મટે.

નં. ૧૧૩

સુરોખાર, કળીચુનો, સાકર, સમાન બાગે લઈ તો. ૧ ને આ
થરે ખાવું. પથ્થ—ધર્ડી, ચોખા, ચણા ને સાકર ખાવા આપવા.
ધી તથા દુધ બીલકુલ આપવું નહિ.

નં. ૧૧૪

રક્તવીકારના રોગનું આયુષ્ય.

રક્તવીકાર ઉપર અવલેહ—પાકેલું અને સારૂ કોહોળું બીઆં

૧૫૨

પ્રકરણ ૪ થું.

છોતરી કાહાડી લેઈ જીણું સમારવું. પછી પાણીમાં બાફીને કાહાડી લેવું તે નીકળેલા પાણીમાં સાકર સે. ૨ ની આસણી કરી લેવી. કોહોળાના કડકાને લાલ સાંતળીને પેલી આસણીમાં નાંખી દેવા. ધાંણા, એલચી, તમાલપત્ર, તજ, મરી, વંસલોચન દરેક નવટાંક નવટાંક પીપર, સુંઠ, જીરૂ દરેક પાથરે પાથરે તથા મધ શરે ૧ મેળવી આથા જેવું કરવું, તેમાંથી દરરોજ નવટાંકને આથરે ખાવું.

નં. ૧૧૫

પીપર, વંસલોચન, દ્રાક્ષ, તમાલપત્ર, એલચી, સમબાગે ચુરણ કરી તેમાં જેઠીમધ, દ્રાક્ષ, આરેક, સાકર, દરેક નવટાંક નવટાંક લેઈ મધમાં ગોળીઓ ૩૦૧૧ બારવાળી દરરોજ ખાય તો બહુ ફાયદો થાય.

નં. ૧૧૬

આસોંધ તો. ૧ ગોખર તો. ૦૧૧ સતાવરી તો. ૧ સાટોડીના મુળ તો. ૧ પીપરીમુળ તો. ૧ સુંઠ તો. ૧ કમળખીજ તો. ૧ એ સર્વે ઓષધો ખાંડીને એથી ચાર ધણું પાણી મુકીને કવાથ કરવો તે પાણી ફેરવે તારે ઉતારી જેઠીમધ તો. ૦૧૧ નાંખવું. પદમકાષ્ટ (કમળની ઢાંડીઓ) રતાંજળી, તમાલપત્ર, પીપર, દ્રાક્ષ, કવચખીજ નાગેકસર, કાળી મુસળી, પોળી મુસળી, એ સર્વે ઓષધો તો. ૦૧૧ આથરે લેવા, તે સર્વે ઓષધોને બારીક કરી ઉપરના કાહાડાની સાથે મેળવવાં, તે ઓષધોના પ્રમાણે ધી નાંખવું તે કાહાડાને થોડો અગ્ની આપવો જ્યાં સુધી ધી અંદરનું સોસાઈ જાય ત્યાં સુધી પછી તેને કપડેથી ગાળી લેવું તે ધી તો. ૦૧૧ આથરે ખા-

આધિવિનાશ યા દ્વિનોદોસ્ત.

૧૫૩

વા આપવું તેથી રક્તપીત, ઉષ્ણસ્તંભન, પાંડુરોગ, ક્ષય, વાતરકત મુત્રકચ્છ, પડખાનું સુળ, ધાતુ ક્ષય, શરીરે દાહ થાય, શરીરનું દુર-ખળ થવું, એટલા રોગ જાયછે. આથી જે સ્ત્રીને છોકર ન થતું હોય તે આપવાથી છોકરા થાયછે, તેમજ પુરૂષને ધાતુની વૃદ્ધી કરેછે.

નં. ૧૧૭

લોંછુને લેઈ અગ્નિએ પકાવી તેની અંદર સાકર નાખી ચુ-સવાથી લોહીને સુધારેછે,

નં. ૧૧૮ વાતરક્ત અથવા ગજઅર્મનો ઘલાજ.

મીઠીઆવળ, તો. ૫ ત્રીફલા તો. ૫ મજીઠ તો. ૧ અડુસો તો. ૧ જેઠીમધ તો. ૧ ધમાસો તો. ૨ સાકર તો. ૨ સર્વે ને આંડીને ચુર્ણ કરી રોજ તોલા ૧૦૦ બારે આવું પથ્ય, ઘણે, ચોખા તથા મીઠું ન આવું.

નં. ૧૧૯

ગંધક તો. ૫, ત્રીફલા તો. ૨૦ સાકર તો. ૭ આંડી કુટી ચુરણ કરી હમેશાં અડધો તોલો આવું. પથ્ય, ઉપર પ્રમાણે.

નં. ૧૨૦

ગજો તો. ૧ એને આંડીને એ ગજોના પ્રમાણ કરતાં ચાર ઘણુ પાણી મુકવું પછી કાઢાડો કરવો. દુધ અને ધી ચચાર તોલા નાંખવા અને ચુલાની ઉપર ચઢાવી ધીનું સોસન થાય ત્યાંસુધી પાક કરવો પછી હેઠે ઊંતારી ગાળી નાખવું પછી તેમાંથી તો. ૧૦ ખાવા આપવું. તેથી વાતરક્ત, ગજઅર્મ નાશ થાય.

નં. ૧૨૧

અતીવીષ, કકુ, પહાડમુળ, નાગરમોથ, વાજો, હરડાં બેડાં,

૧૫૪

પ્રકરણ ૪ થું.

આંખજાં, પીતપાપડો, કડવા લોંબડાની અંતરછાલ, મજાઠ, પીંપ-
ળી, પદમ કાષ્ટ (કમળની દાંડીઆ) કચોરો, સુકડ, ધમાસો, હળ-
દર, દાંડળદર, ગજો, કાળીમુસળી, ઘોળી મુસળી, મોરવેલ, અ-
ડુસો, સતાવરી, કાયફળ, ઇન્દ્રજવ, જેઠીમધ, કરીઆતુ એ સર્વ
ઔષધો સમાન ભાગે (અડધો તોલો) લેખને તેથી ચાર ઘણુ પાણી
મુકીને કાઢાડો કરવો અને તે કાઢાડાના પ્રમાણથી નીચે ભાગે આં-
ખજાનો રસ નાંખવો. આંખજાના રસથી આઠ ગણુ ધી નાખવું
પછી તેને મંદા અગ્નિએ તપાવી ગાળી નાખવું તે ધીની અંદરથી
તો. ૦૧ ખાવાને આપવું તેથી વાત રક્ત, કોડ, રક્તપીત, હરસ,
પાંડુરોગ, રક્તરોગ, શુભ, વીસર્પ (ચિપીઆ વા) જ્વર ઇ. રોગો
દુર થાય છે.

નં. ૧૨૨

મજાઠ તો. ૧૧ કાળી મુસળી તો. ૦૧ રાજ તો. ૦૧ જેઠીમધ
તો. ૦૧ મીણુ તો. ૦૧ લેઈ ચુર્ણ કરવું સર્વેના વજનથી ચારગણુ
એરંડીયુ તેલ તેમાં સર્વ દવા નાંખવી તેમાં ચાર ગણુ પાણી નાખી
ચુલે ચઢાવવું, પાણી બળી જતાં જે તેલ રહે તેમાંથી થોડુ થોડુ આ
દરદીને શરીરે લગાવે તો સાફ થાય.

નં. ૧૨૩ અજીર્ણના રોગનું ઔષદ.

જીર, મરી, સમભાગે લેઈ ગોળમાં ગોળી રૂના ભારની કરી
ખાય તો ફાયદો થાય.

નં. ૧૨૪

મરી, ધીમાં એળવી રૂના ભારને આશરે લેઈ ખાયતો ફાયદો થાય.

આધિવિનાયક યા દર્શનોદ્દેશત

૧૫૫

નં. ૧૨૫

મીઠીઆવળ તો. ૦૧ હીમજ તો. ૦૨ સીંધવ તો. ૦૩ સર્વના
ફાકી કરી તણ દીવસસુધી ફાકે તો સીજસ, અજીર્ણ મટે.

નં. ૧૨૬

ગોળ તો. ૧ સોનાગેર તો. ૦૧ પાણીમાં ઘટી શરીરે મરદન
કરે તો અજીર્ણ ટળે.

નં. ૧૨૭

એલચી. કાથો. દરેક તોલો એક સોમળ તો. ૦૧ વાટી ખરલ
કરી ગુલાબ જળમાં સરસવાના દાણા જેવડી ગોળી વાળી દરદીની
શકતી પ્રમાણે આપવી તેથી અજીર્ણ, સંધીવા, ત્વચ્ચારોગ વીગેરે મટેછે.

નં. ૧૨૮

રામખાણુ ચુર્ણ.

સોષેલા ગંધક, પારો, પછનાગ, મરી દરેક ૩૫) ભાર જાય-
ફળ ૩. ૧ ભાર. પારા, ગંધકની કાંજલી કરી બીજા ઔષધો ખાંડી
ચુરણ, કરી મેળવી પંચરસમાં (આદુ, કુગળી, પાન, લસણ કુદી-
નો) રતીભારની ગોળી ખાંધી દરરોજ અડકી આપે તો અજીર્ણ
જવર મટે ને બુખ લાગે.

નં. ૧૨૯

સુદ્રખોધરસ.

સુક તો. ૧ મરી તો. ૨ પીપર તો. ૩ સીંધવ તો. ૪ અને
શોષેલો ગંધક તો ૫. વાટીધુંટી લીજીના રસમાં આઠ દીવસ સુધી
ખલ કરી રોજ એની ગોળી નં ૧ આપ તો અજીર્ણ મટે ને ફુખ ટળે.

નં. ૧૩૦ સર્વ પ્રકારની ઉધરસના ઘણાજ.

લવંગ, હળદર, ખેડાંજાલ, મરી, દરેક તો. ૦૧ ખરસાર તો.

૧૫૬

પ્રકરણ ૪ થું.

૨ સર્વેને ખારીક કપડછાણ કરી ખાવળની છાલના ક્વાથમાં ચણી-
ખોર જેવડી ગોળીઓ વાળી એક ગોળી માંડામાં રાખવી.

નં. ૧૩૧

ખેડેડાં નંગ ૧૦૦ બકરીના મુત્રમાં ત્રણ દીવસ પલાળી
તેમ મધમાં દીવસ સાત રાખી એકેક ખેડેડું માંમાં રાખે ઉધરસ મટે.

નં. ૧૩૨

ભારંગ, અરકુસો મુંક, કાંટાસળીઓ, સમભાગે લઈ તો. ૨
ની પડી કરવી, તેનો ક્વાથ કરી ખાવાથી ઉધરસ ટળે.

નં. ૧૩૩

કાકડાસીંગ, પીપરીમુળ, કાયફળ, પુઠ્ઠરમુળ, અરકુસો, ખે-
ડેડાંછાલ, આકડાનાં ફુલ સર્વ સમભાગે (તો. ૦૧) લઈ કપડ
છાણ કરી મધમાં તો, ૦૧ ચાટે ઉધરસ મટે.

નં. ૧૩૪ વછનાગની ગોળીઓ.

સોધેલો વછનાગ તો. ૧ જાયફળ તો. ૦૧ કેસર તો. ૦૧ ઘોળી-
મુસળી તો. ૦૧ કાળીમુસળી, લવંગ, એલચી, અકલકરો, તજ,
હીંગળોક અફીણ દરેક તો. ૦૧ સાકર શેર. ૦૧ પ્રથમ જાવંત્રી
કેસર તથા હીંગળોક વાટવાં વછનાગ જાયફળને અફીણ વાટવાં
પછી બાકીનાં બીજાં વાટી એકત્ર કરી સાકર મેળવી બે દીવસ
લગી ખરલ કરવું તેમજ મધમાં ચણીખોર જેવડી ગોળીઓ વાળી
સવાર સાંજ અકેકી ગોળી દુધ શેર ૧ સાકર શેર ૦ નાંખી લેવું.
તેથી અશક્તી ઉધરસ તાવ, શ્વાસ ક્ષીણતા, તથા મંત્રહણી ટળે.

આધિવિનાયક યા દર્શનોદોસ્ત.

૧૫૭

નં. ૧૩૫ અક્રીણતી ગોળીઓ.

જીનું અક્રીણ, જાયફળ જવંતી, કેસર અકલકરો પીપર મ-
રેહીનાં ફુલ, લવંગ, દરેક તો. ૧૦ કરતુરી અમર વાલ ૧ ત્રીફળા
માલ ૩ સરવેને ખાંડી કપડછાણ કરી આકડાના ફુલના ૨-
સમાં ચણીજોર જેવડી ગોળીઓ વાળી દરેરોજ સવાર સાંજ એક
એક ખાવાથી ઉધરસ, શ્વાસ, ક્ષીણતા, મંદાગ્ની ટળે.

નં. ૧૩૬ અક્રીણપાકની ગોળીઓ.

અકલકરો, કેસર, જાયફળ, હીંગણેક, તજ, દરેક તો. ૧૦
અક્રીણ તો. ૨ સોધેલું, સરવેને ખારીક કપડછાણ કરી અક્રીણ
સાથે ઘુંટવું તેમાં સાકરનું ઝૂંડું થેર ૧૦૦ મેળવી દીવસ ૧ યુગ
ધુંટી મધમાં ગોળીઓ વાળવી, એક ગોળી સવારમાં ખાવી. તે
ઉપર દુધ અથેર ગરમ કરી સાકર નાંખી પીવું. તેથી ઉધરસ
જાસ, ક્ષય, ધાતુક્ષય, સંઘ્રહણી અનીદ્રા પગે કળતર મટે.

નં. ૧૩૭

નં. ૨૯ ની દવા વસંતમાલતીથી આ દરદને કાયદો થાયછે.

નં. ૧૩૮ આ દવા લાગુપડે છે.

નં. ૬૮-૮૪-૨૧-૯૮-૯૬ ની દવાઓ આ દરદને કાયદો કરેછે.

નં. ૧૩૯

આકડાનાં ફુલ, અજમો, સમભાગ ને અક્રીણ અરધે ભાગે
સેઈ મગપુર ગોળીઓ વળી રાત્રે સુતી વખત જોમાં રાખે, દમ,
સસણી વીગેરેને કાયદો કરેછે. આકડાનાં પાંદડાની રાખ તથા જો-
ડીમધ સમભાગે સેઈ ૨-૩ રતી દરે વખતે દીવસમાં ત્રણેક વખત
આપે કાયદો થાય.

૧૫૮

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૧૪૦

પીપર, કાળીમરી, દરેક નવટાંક, દાડમનાં છોડાંને ગોળ દરેક શેરે ગા જવખાર રૂ. ૧૧ બાર બારીક વાટી ચણીબોર જેવડી ગોળીઓ પાણીમાં વાળી ત્રણ ચાર આખા દીવસમાં આપે. પીતની ઉધરસને ફાયદો કરે.

નં. ૧૪૧ લવંગની ગોળીઓ.

જયફળ પીપર લવંગ દરેક અઘોળ સુંઠ તો. ૧૬ મરી રૂ. ૫ બાર ખાંડી ગોળીઓ રૂ. ૧ બારની વાળી દરરોજ પાણી સાથે આપ તો ફાયદો થાય.

નં. ૧૪૨

વછનાગ, હીંગજોક સોધેલાં કાળામરી, નાગરમોથ, સમભાગે વાટીધુંટી આદાના રસમાં મગ જેવડી ગોળીઓ વાળી દરરોજ એક આપે ફાયદો થાય.

નં. ૧૪૩

કડુ નાગરમોથ, સુંઠ, કાકડાસીંગ, પુષ્કળ મૂળ, સર્વ સમભાગે લઈ મધ અથવા આદાના રસમાં મેળવીને તો. ગા લેવાથી વાયુની ઉધરસ ઝોકારી, સુખ તથા ક્ષય મટે છે.

નં. ૧૪૪

કડુ પુષ્કરમુળ, કાકડાસીંગી, મોથ, સુંઠ, મરી પીપળીમુળ, કચુરો, એ આઠે ઓળેને સમભાગે ચુર્ણ કરી તો. ગા ને આશરે આદાના રસમાં અથવા મધમાં લેવાથી કફની ઉધરસ ઉલટી, મુળ, ક્ષય, મટે.

નં. ૧૪૫

તજ, તમાલપત્ર, એલચી દરેક તો. ગા પીપર તો. ૨ સ્નાકર

આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૧૫૯

તો. ૪ દ્રાક્ષ તો. ૪ જેઠીમધ તો. ૪ અનુર તો. ૪ સરવે ખરાખર
લઈ ખરલ કરી મધમાં ગોળીઓ ચણીખોર જેવડી વાળી દરદીની
શક્તી પ્રમાણે એક એ આપવી તેથી ત્રીદોષી અસાધ્ય ઉધરસમાં
ઉલટી થતી હોય તેમાં લોહી પડતું હોય, ક્ષયસ્વરભંગ, છાતીમાં
કુખાવો, પાસાનું સૂળ જ્વર નાથ પામે.

નં. ૧૪૬ ક્ષય ઉપર ઇલાજ.

નં. ૯૮-૨૯-૧૩૨-૧૩૯-૧૪૦ ની દવાઓ સારી અસર કરેછે.

નં. ૧૪૭ અરકુસાનો રસ ટાંક પ તેમાં મધ ટાંક ર નાંખી અ-
રક ટાંકને આશરે રોજ દીવસ ૧૪ ખાયતો ક્ષયદો થાય.

નં. ૧૪૮

ગજો તો. ૧૦ પીપર તો. ૨૧ તેની પડીકો નં. ૭ કરી તે-
માંની એકેક પડીનો ક્વાથ કરી પીવાથી ક્ષય રોગ જાય.

નં. ૧૪૯

ધોળા ચોખા ટાંક. ૨૧ તેને આકડાના દુધમાં પલાળવા તે સુ-
કાય એટલે જીણા વાટી તેમાંથી વાલ ૨ સાકર તો. ૧ સાથે દીવસ
૨૧ સુધી આપે એથી ક્ષય ટળે. પચ્ચ-ચોખા, દુધ ખાવું.

નં. ૧૫૦

મીંડળ, ધોડાવજ, પીપર, પ્રત્યેક સમાન ભાગે લેવું ખાંડી
ખારીક કરી તેમાંથી તો. ૧૧ પ્રભાતે ઉના પાણી સાથે આપવું.
તેથી ઉછાળો, કફ, હૃદય રોગ, ને ક્ષય ધ. રોગો નાથ થાયછે.

નં. ૧૫૧ દમ (સ્વાસ)નો ઉપાય.

નં. ૨૯-૯૮-૧૩૦-૧૩૧-૧૩૨-૧૩૫-૧૩૬ ની દવાઓ આ
દરદ ઉપર ખડુ ક્ષયદો કરેછે.

૧૬૦

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૧૫૨

સાકરે ગરેર, વંસલોચન નવટાંક, પીપરે અષોળ, એલચી રૂ૧
બારે, તજ રૂ૦૧ બારે, વાટી ચુરણ કરી રૂ૦૧બારે મધ તથા મા-
ખણમાં ચાટે તો ફાયદો થાય.

નં. ૧૫૩

અડુસો, હળદર, પીપર, ગજો, બારંગ, મીચ, સુંઠ, ભોરી-
મણી, મરી, પીપરીમુળ, પ્રત્યેક ઔષધ તો. ૦૧૧ આશરે સેવી.
તેનું પડકી પાંચ કરવી તેનો ક્વાથ કરી દીવસ સાત સુધી પીવો,
એથી સ્વાસ્થ્યકાનોસ્વાસ્થ્ય, ઉધરસ, હૃદયનો દુખાવો એટલા રોગો ટળે.

નં. ૧૫૪

અકલકરો, અજમો, હળદર, સુંઠ, પીપર, મરી, પીપરીમુળ
અડુસો, લવીંચ, જવખાર, અધાડનો ખાર, એ સર્વ ઔષધો સ-
માન ભાગે (તો. ૦૧૧ સેવું) તેઓને જણા વાટી કપડછાંણ કરી તો.
૦૧૧ મધની સાથે ખાવાથી સ્વાસ્થ્ય ટળે.

નં. ૧૫૫

હીંગજોક, લવીંચ, અકલકરો, સુંઠ, પીપર, મરી, પીપરીમુળ,
ખેરસાર, ચીનીકખાખ, ટંકણ કુલાવેલ, એ સર્વ ઔષધો સમાન ભાગે
(તો. ૦૧૧) સેવી અને વચ્ચનાગ, સોનાગેર, પા પા તોલો એ સર્વ
ઔષધો જણાં વાટી કપડ છાંણ કરી નાગરવેલના પાંતના રસની
અંદર ચણા નેવડી ગોળી કરવી તે સાંજ સવારે ખાવા આપવી
તેથી સ્વાસ્થ્ય ટળે.

નં. ૧૫૬

ભૈરવરસ.

હીંગજોકમાંથી પારો કઢેલ, આમલસારો ગંધક સોવેલ, ટંકણ

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૬૧

કુલાવેલ, અકલકરો, વચ્છનાગ, ધંતુરાના બીજ સોધેલ, હીંગજોક, કકેય, તમાલપત્ર, એ સર્વે ઓષધો સમાન ભાગે (તો. ૦૧) લેવું ને અફીણુ તો. ૧ લેવું. ગોળી બનાવવાની રીત—પારાને ગંધકના કાળલી કરવી. મરી અને વચ્છનાગ, અફીણુ અને હીંગજોક એએને બેળાં વાટવા, અને ખાકીના સર્વે ઓષધો જુણા કપડાંણુ કરી ઉપરના ઓષધ સાથે બેળવવાં ને ઓષધોની અંદર નાગરવેલના પાંતનો રસ કાઢાડીને નાખવો પછી તે મરી જેવડી ગોળી કરવી તે ખાવા આપવી તેથી સ્વાસ, ઉધરસ અને કફને ટાળે.

નં. ૧૫૭ સ્વાસ ઉપર સોમલ આપવાની રીત.

સોમલ તો. ૨ ચંખનાબી તો. ૨ એને આકડાના દુધમાં દીવસ ૧ વાટવું પછી તેના લુબ્ધી કરી મટોડીના વાસણમાં નાખી સંપ્રુટ કરવું, પછી તેના ઉપર કપડામાટી ત્રણ પુટ દેવા પછી તેને સુકાયા પછી અડાઇમાં જાંણાની અગ્ની દેવી, પછી સંપ્રુટ કાઢાડી ને પકવ થયેલા સોમલમાંથી ગુંળ બાર (ચણોડી બાર) પતાસાની સાથે આપવાથી સ્વાસ ટળે.

નં. ૧૫૮ સોમલના કુલ પાડવાની રીત.

સોમલ ચેર ૦ ને લીંચુના રસમાં વાટવું; પછી કોરી મટોડીની હાંફીની અંદર નાંખી ચંત્રવડે કુલ પાડવા. ઉમર ચંત્રની સમજ—કોરી હાંફી બેસવી તેના અંદર સોમલ વાટેલો મુકવો તે બેમાંની એક હાંફી ઉપર ઢાંકવી ને તેનું મોટું બંધ કરવું ઉપર કપડાં મટી લપેટવું પછી સુકાવીને ચુલે ચઢાવવું, હેઠે સાધારણ અગ્ની આપવો અને ઉમર ચંત્રની ઉપર બીનું કપડું કરીને રાખવું એમ બે પહોર સુધી કરવું

૧૬૨

પ્રકરણ ૪ યું.

અને પછી બીજી દીવસે તે ડમરૂ યંત્રની અંદરથી સોમલનાં ફુલ કાઢાડી લેઈ એક શીશીની અંદર ભરી દેવા. તેમાંથી ગુંજ પ્રમાણે પતાસાની અંદર આપવાં. પથ્ય—ફુધ, સાકર, ધી, ઓખા, ખાવાને આપવા એથી સ્વાસ, દમ, ઉધરસ ને ક્ષય ટળે.

નં. ૧૫૯

મરી, એ બે ઓષધો સમાન ભાગે લઈ દીવસ ત્રણ સુધી વાટવાં પછી તેમાંથી પાલ ૩ પ્રભાતે પાનની સાથે આપવા. પથ્ય—મીઠા વગરનું ખાવું, એમ દીવસ સાત કરવાથી સ્વાસ ટળે.

નં. ૧૬૦

કપુરાદી ચુરણ.

નાગકેસર, પીપર, મરી, દરેક તો. ૧૧૧ કપુર, વાલો, લવીંગ, જવંત્રી દરેક તોલો એક ખાંડીકુટી ચુરણ કરવું તે સર્વની ખરોબર સાકરે મેળવી સવાર સાંજ પા થી અડધા રૂપૈયા બાર લીધે કાયદો થાય.

નં. ૧૬૧

જેઠીમધ, સાકર, દ્રાક્ષ દરેક રૂ૪ બાર તમાલપત્ર, એલચી, તજ, દરેક રૂ.૦૧ બાર ખાંડી ચુરણ કરી તેમાં પીપર રૂ૨ ખાંડી મધમાં ગોળીઓ વાળવી તેમાંથી મોટા માણસે બેથી ત્રણ સુધી લેવી, તથા નાના બચ્ચાને પાંચી અડધી ગોળી સુધી ફુધના અનુપાતમાં આપવાથી ઉધરસ, સ્વાસ, દમ દૂર થાયછે.

નં. ૧૬૨

મરી, બેડાં, લવીંગ, સમ ભાગે તે સર્વની ખરાબર ખરસાર

આધિવિનાય યા દર્દિનો દોરન.

૧૬૩

લેઈ આવળના પાંદડાના રસમાં ખરલ કરી ચણા જેવડી ગોળી માંમાં રાખેથી ઉધરસ ને દમ મટે.

નં. ૧૬૩ અરૂચીના ઔષધો.

નં. ૭૦ નંખરની દવા આ દરદ ઉપર ફાયદો કરેછે.

નં. ૧૬૪

કકુ, લીમડાની આંતરછાલ, કરીઆતુ, દ્રાક્ષ, મોય, દરેક છ રૂપૈઆ બાર લેઈ અધકચરા કરી કવાય રૂ.૧) બારનો દીવસમાં ખેવાર સાત દીવસ સુધી પીએ તો ફાયદો થાય.

નં. ૧૬૫ ભૈરવરસ ગુટીકા.

વચ્છનાગ, હીંગલોક, ટંકણ કુલાવેલ, મરી, પીપર એ સર્વ ઔષધો સમાન ભાગે (એક તેલો) લેઈ જીણા બારીક કરી ખરલની આંદર ત્રણ દીવસ સુધી લીંબુના રસમાં ખરલ કરવા પછી ગુંળ પ્રમાણે ગોળી કરવી તે ગોળી એક લેવા થકી બુખ લાગે, અગ્ની દીપે.

નં. ૧૬૬ ટ્રેલોફ્ય ચીંતામણી રસ.

પારો સોધેલો તો. ૧ ટંકણ સોધેલો તો. ૧ વચ્છનાગ કુધમાં શોધેલ તો. ૧ હીંગલોક તો. ૧ એ સર્વ ઔષધોને ખરલની આંદર દીવસ ત્રણ વાટવું પછી ત્રણ દીવસ આદાના રસમાં વાટી ગુંળ પ્રમાણે ગોળી કરવી તે ગોળી એક આપવા થકી અગ્ની દીપે બળ વધે, શ્વાસ, ઉધરસ, સુખ, જળોદર, પથરી, અજીર્ણ અધકચ એટલા રોગો ટળે.

નં. ૧૬૭

ત્રીકટુ તો. ૩ હળદર તો. ૧ ત્રીફલા તો. ૩ જીણા વાટી

૧૬૪

પ્રકરણ ૪ થું.

મધમાં તો. ૧ આવાથી અશ્મી મટે.

નં ૧૬૮

ચીંતામણી રસ.

પારો, ગંધક સોધિલા, પીપર, હરડેળ, નેપાળાના બીજ સર્વ સમભાગે લેઈ ખાંડીને ગંધક પારાની કાજલીમાં મેળવી આદાના તથા પાનના રસમાં ખરલ કરી રતીબારની ગોળીઓ કરવી તેમાંથી ગોળી એક આપાથી સર્વ પ્રકારના તાવ, અજીણું, મરડો, પેટમાં સુળ, સંઘ્રહણી ઈ. રોગો દુર થાય.

નં. ૧૬૯

મૃતસજીવીક ગોળીઓ.

મરી અધોળ, તાંબાની આખ અધોળ, ટંકણખાર ડુલાવેલો, તો. ૧૧૧ સોધિલો વચ્છનાગ તો. ૦૧ ગંધક તો. ૦૧૧ પારો તો. ૦૧૧૧ પ્રથમ ગંધક પારાની કાજલી કરી બીજા ઓષધો ખાંડી મેળવી ખસીના રસનો એક પુટ આદાના રસના બે પુટ સુંઠ, મરી, નેપી-પર દરેક તો. ૧ના ઉકાળાના પાંણીનો એક પુટ દેઈ રતી ૧ પ્રમાણે ગોળીઓ બાંધવી તેમાંથી ગોળી એક રોજ આદાના રસમાં અગર મધમાં આપવાથી સર્વ પ્રકારના સનેપાત વાયુનું સુળ, ક્ષીણતા, મંદાઅગ્ની, અંશક્રંતી મરડો ત્રીદોષ ઈ. સર્વ રોગોને કાયદો કરેછે.

નં. ૧૭૦

વડવાનક ચુર્ણ.

સીધવ તો. ૧ બાર, પીપરીમુળ તો. ૨ બાર. પીપર તો. ૩ અવક તો. ૪ ચીત્રક તો. ૫ સુંઠ તો. ૬ હરડે તો. ૭ એ સર્વ ઓ-પણે લેઈ ખાંડી કપડ છાંણ કરી તો. ૧ પ્રભાતે સવાથી અગ્ની પ્રદીપ્ત થાય.

નં. ૧૭૧

યવાનીખાંડવ ચુર્ણ.

અજમોદ તો. ૧ દાદાડમસાર, સુંઠ, આમલીની છાલ, આ-

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોરત

૧૬૫

મળવેટસ, ખાંટાંબોર, તજ, સંચળ, ધોણા, જીર, એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે લેઈ ખાંડી બારીક કરી તે ચુરણુ તો. ૧ પ્રભાતે લેવાથી અશ્મી, મંદાગ્ની, મુળ બાધી, પાંડુરોગ, રકતરોગ, સં-ગ્રહણી જ્વર, ઔકારી, અતીસાર, મુળ, બંધકોથ, એટલા રોગો નાશ પામેછે.

નં. ૧૭૨ તાલીસાદી ચુર્ણુ.

તાલીસપત્ર તો. ૧ વંસલોચન તો. ૫ પીપર તો. ૪ તજ તો. ૧ એલચી તો. ૧ મુંડ તો. ૩ મરી તો. ૨ કલહનિ બંગ તો. ૬ સાકર તો. ૧૫ એ સર્વેનું ચુરણુ કરી મધ અગર માખણ સાથે તો. ૦૧ સવાર સાંજ ખાય તો જીખવધે, અશ્મી, મંદાગ્ની, અજીર્ણ ઉધરસ, દમ ઇ. રોગોને મટાડે.

નં. ૧૭૩

મરી, નાગરંડસર, તાલીસપત્ર, સીંધવ સંચળ, ખીડલવણુ, મીઠુ, બંગડીખાર, એ આઠ ઔષધો સમભાગે લેવા. પીપરીમુળ, ચીત્રક, તજ, પીપળી, આમલીની છાલ એ છ ઔષધો બે ભાગ લેવા. આમળવેટસ, મુંડ, અજમોદ, નાગરમોથ એ ચાર ઔષધો ત્રણ ત્રણ તો. લેવા, પછી એ બધાને ખાંડી ભુકો કરી દાહાડમનો રસ તેની અંદર ભેળવી એ સર્વે ઔષધોનું ચુર્ણુ તો. ૦૧ અને સાકર તો. ૧ ભેળીને ખાવું તેથી અગ્ની પ્રદીત થાય, રદ્યરોમ, શ્વાસ, અતીસાર, કંઠરોગ ઉદરરોગ મુખરોગ, ગુલ્મ અને કૃમી-વીકારને ટાળે.

નં. ૧૭૪ ઉલટીના ઉપાયો.

નં. ૬૫ ની દવા તે ઉપર કાયદો કરેછે.

૧૬૬

પ્રકરણ ૪ થું

અફીણ તો. ૧ તજ તો. ૧૧ કપુર તો. ૨ લવીંગ તો. ૧૧
ખાંડીકુટી ગુદરના પાણીમાં મગપુર ગોળાઓ વાળી એકથી
એ સુધી આપવી જરૂર પડે તો વધારે પણ આપવી તેથી ચુક,
ઉલટી, મરકી, ઝાડો મટેછે.

નં. ૧૭૫

ગજપીપર, સુંકડ, એલચી, મોથ, ખોરના કળીઆના ખીજ
વરીઆળી, સાકર, મરી, ઈંદ્રજવ, વાવડીંગ એ સર્વે ઓસડો સ-
મભાગે લઈ મધમાં ગોળી કરવી, એ ગોળી ખાવાથી ઉલટી
બંધ થાય.

નં. ૧૭૬

જવત્રી, વાવડીંગ, લોખાન, મરેડી પુલ, તજ, એલચી, વરી-
આળી એ સર્વે ઓસડો સમભાગે લઈ ચીણીજોર જેવડી ગોળી
મધ સાથે આપવાથી ઉલટી ટળે.

નં. ૧૭૭

ખોરના પીછીની રાખ, બમરીના ઘરની મટોડી, મધમાં ચા-
ટવાથી ઉલટી મટે.

લોખાન પાણીમાં ગસી પીવાથી ઉલટી મટે.

નં. ૧૭૮ એળીઆદી ચુર્ણ.

એલચી, નાગરમોથ, ખોરના ખીજ પીપર, સુખડ, ઓખા-
નીસાલ, લવીંગ, નાગકેસર, એ સર્વે ઓસડો સમાન ભાગે લઈ
ખાંડી કપડછાંણ કરીને મધ મેળવી તો. ૧૧ આપવાથી વાત-
પીતકફના પ્રકોપની ઉલટી બંધ થાય.

આધિવિનાશ યા દિનનો દોરત.

૧૬૭

નં. ૧૭૯ ઉન્માદના ઉપાયો.

ખોરાસાની વજ, લવીંગ, અકલકરો, માલકાંગણી, એ સર્વે
એસડો જીણાં ખાંડી મધની અંદર તો. ૦૧ ની ગોળી કરી ખા-
વાથી ઉન્માદ ટળે અને વાત, પીત, ને કફનો ઉન્માદનો નાશ કરે,

નં. ૧૮૦

સુંઠ, મરી, પીપર, હીંગ, સીંધાલુંણુ, કકુ, કરંજના બીજ,
ધોળાસરસવના દાંણા, એ સર્વે એપડો ગૌમુત્રમાં વાટી નેત્રમાં અંજ-
ન કરવાથી અનિયમીત અને એથીઓ તાવ જાય.

નં. ૧૮૧

ધોળાસરવ, હીંગ, કરંજબીજ, દેવદાર, મજીઠ, હરડાં, ખેડા,
આંબળાં, તજ, સુંઠ, મરી, પીપર, રાજ, દાઝ, હળદર, એ સર્વે
એપડોને જીણાં ખારીક વાટી બકરાના મુત્રમાં અંજન કરવાથી
યા નાકે સુંઘવાથી અથવા શરીરે લેપ કરવાથી મૃગી, વીશઉન્માત
(ઝેરી વસ્તુઓ ખાવાથી). જ્વર, ઉન્માદનો નાશ થાયછે.

નં. ૧૮૨ ફેફરાના ઉપાયો.

ખોરાસાનીવજ શે. ૦૧ મરી શેર ૦૧ તે વાટીને પડી ડપ કર-
વી તેમાંથી પડીકી નંગ ૧ પ્રભાતે દુધ સાથે ખાવી એથી ફેફરા ટળે
પથ્થ, ખટાશ, વાયડી વસ્તુ ખાવા આપવી નહી.

નં. ૧૮૩

આકડાના મુળને જીણું વાટી તેમાં અડધા મરી વાટવા પ-
છી તેને આકડાના દુધમાં પલાળી મુકાવવું પછી તેને જીણું વાટી
જ્યારે ફેફરા આવે ત્યારે નાકમાં ભુગળીથી નાંખવું તેથી આરામ થાય

૧૯૮

પ્રકરણ ૪ થું.

પણ એ રોગ અસાધ્ય છે. ઔષધોવડે આરામ ભાગ્યેજ થાયછે.
નં. ૧૮૪

નં. ૭૭ ની દવા આ રોગ ઉપર કામમાં આવેછે.

નં. ૧૮૫

પારો અગરખ ગંધક, મનસીલ, હડતાલ, એ સર્વે ઔષધો
શોધન તથા મારણ કરેલાં હોવા પછી ઔષુતમાં દીવસ એક ખરલ કરવાં
તેમાં લોઢાના વાસણમાં દીવસ એક ખરલ કરવો, પછી એ લુગદીથી
જ ગણો ગંધક લેવો તેમાંથી અડધો ગંધક મટોડીના વાસણની
અંદર મેલી અને તેના ઉપર ઔષધની વાટેલી લુગદી મુકવી પ-
છી તેના ઉપર અરધો ગંધક મુકવો, અને તેને પહોર એકની
અગ્ની આપી કાઢાડી લેવો પછી તેમાંથી રતી એક આપવાથી
ફેફરાનો રોગ જાય, એમ દીવસ સાત સુધી આપવું. ૫૪૫, તેજ,
મરચુ, ખટાથ, ખાવું નહીં.

નં. ૧૮૬

સુઠ, મરી, પીપર, સંચળ, લવણ શુકલી હોંગ એ સર્વે
ઔષધો સમાન ભાગે લઈ વાટી અને તેમાંથી તોલો ૧ રોજ ધૂત
સાથે દીવસ ૧૫ આપ તો ફેફરા જાય.

નં. ૧૮૭

સંખાવળીનાં રસની સાથે વજ,કુઠ, એ બેને વાટીને પીવાથી
તે રોગ જાય.

નં. ૧૮૮

પીપર, પીપરીમુળ, ચવક, ચીત્રક, સુઠ, ત્રીફલા, વાવડોંગ,

આધિવનાશ યા દર્દિનોદોરત.

૧૧૯

સીંધાલુણુ, અજમોદ, ધાંણા, જીરૂ, એ સર્વે ઓપડો સમાન બાગે લેઈ ખાંડી તેનું ચુર્ણું કરી તો. ૧ ગરમ ખાણી સાથે ખાવાથી મૂગી, સંઘરણી ઉન્માત દુર થાય છે.

નં. ૧૮૯ મક્ષધાતના ઉપાયો.

દશમુળનો ક્વાથ પીપર નાખી આપવાથી અથવા તેલ શરીરે ઓળવાથી તીખી વસ્તુઓનો નાસ લેવાથી ધીને પીવાથી આ રોગ જાય છે.

નં. ૧૯૦

અડદ, કઉચના ખીજ, પુશકરમુળ, ખરેંટીની જડ, એ ત્રણ વસ્તુઓ સમાન બાગે લેઈ તેનો કાઢાડો કરીને શેકેલી હીંગ અને સીંધાલુણુ મળવી ખાવાથી પક્ષધાત રોગ દુર થાય.

નં. ૧૯૧

પીપરીમુળ, ઓત્રક, પીપર, સુંઠ, રાસના, સીંધાલુણુ, અડદ એ સર્વે ઓપડો સમાન બાગે લેઈ તેનો કાઢાડો કરી તેમાં તેલ નાંખી પકાવી તે તેલનું મરદન કરવાથી (શરીરે લગાડ્યા)થી પક્ષ-ધાત રોગ જાય છે.

નં. ૧૯૨

અડદ, કઉચના ખીજ, એરંડીના મુળ, રાસના, સીંધાલુણુ, એ સર્વેને વાટી જીણાં ખારીક કરી અંદર તેલ નાંખી પકાવી એ તેલનું મરદન કર્યાથી એ રોગ દુર થાય છે.

નં. ૧૯૩

મુળના ઉપાયો.

લસણ, કાળીજીરી અજમોદ, સુંઠ, પીપર, મરી, હીંગ ધૂતમાં

૧૭૦

પ્રકરણ ૪ થું.

તલેળ, લવીંગ, એ સર્વ ઐષડો સમ ભાગે લેઈ વાટી લીંબુનો રસ નાંખી ચણીબોર નેવડી ગોળી કરવી ને તે પ્રભાતે આપવાથી મુળ ને પેટ ચટ્ટું હોય તે મટે.

નં. ૧૯૪

રાધ ને ગોળ સમભાગે લેઈ તો. ૧ ને આશરે છાશમાં પીવાથી પેટનું મુળ મટે.

નં. ૧૯૫

કુટ, હીંગ, હરડે, જવખાર, ઝેર કોચલું એ સર્વ ઐષડો સમ ભાગે લેઈ વાટી ચુર્ણ કરી ઉના પાણીથી તો. ૧૦ લેવું તેથી પેટના મુળ ઠજે.

નં. ૧૯૬

ઝેરકોચલુ, તો. ૧ મરી, તો. ૩ હિંગ, તો. ૧ ધીમાં તજેલી પ્રથમ ઝેરકોચલાને છાશમાં રાંધવા પછી સર્વ ઐષડોની સાથે વાટવાં અને તેના અંદર લીંબુનો રસ નાંખી ચણીબોર નેવડી ગોળી કરવી ને તે પ્રભાતે આપવાથી પેટના મુળને ઠજે.

નં. ૧૯૭

ઝેરકોચલા, ગંધક શોધેલ, સીંધાલુણ, સુંક, પીપર, મરી, હીંગ શોધેલ, હરડે છાલ, એ સર્વ ઐષડો સમભાગે—લેવા પછી ઝેરકોચલા ઉપરની રીત પ્રમાણે શોધી લીંબુના રસમાં સર્વ ઐષડો વાટી ચણીબોર નેવડી ગોળી કરવી તે ગોળી પ્રભાતે એક આપવાથી બયંકરે મુળ, અરૂચી, વધ્રાવળ, સંઘ્રહણી, ગુદમ વાયુ, કફ એટલા રોગોને દુર કરેછે તે ગોળી ઉના પાણીથી લેવી.

બ્યાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૭૧

નં. ૧૯૮

વડવાનલ રસ.

પારો શોધેલ તો. ૧ વચ્છનાગ શોધેલ તો. ૧ હીંગલોક શોધેલ તો. ૧ અકલકરો તો. ૧ એ સર્વે ઔષધો સમાન બાગે લેવાં અને હળદર તો. ૬ પીપર તો. ૪ મરી તો. ૪ સુંક તો. ૧ ચીતકુંતો. ૪ સિંધવ તો. ૧ બનાવટ—વચ્છનાગ, હીંગજોકને ભિળાં વાટવાં પછી બીજા સર્વે ઔષધો કપડછણ કરી ભિળાં વાટવાં પછી લીંબુના રસના પુટ ત્રણ દેવા પછી ગુંબ પ્રમાણે ગોળી કરવી તે ગોળી નંગ ૧ સવારે ઉના પાણી સાથે આપવી એથી સુખ, ઉદર વાયુ, અશ્મી મટે.

નં. ૧૯૯

કાળો રસ.

પારો શોધેલ તો. ૧ ગંધક શોધેલ તો. ૧ એ બેને વાટી દીન એ સુધી કાજલી કરવી પછી ટુલાવેલ ટંકણ તો. ૪ નેપાળો શોધેલ તો. ૭ એરંડી બીજ તો. ૮ સુંક તો. ૫ કાળા મરી તો. ૩ નસોતર તો. ૫ હરડે છાલ તો. ૬ એ સર્વે ઔષધો દીન ૭ સુધી ખરલ કરવાં એટલે કાળો રસ થાય. (કાળો રસ જીભાખ લેવાના કામમાં આવે છે.) એ રસમાંથી રતી એકથી બે ઉના જળ સાથે આપવાથી પેટ સુખ, રવાસ, ઉધરસ મટે. અફીણના ઝેરવાળાને ચાર રતી દેવાથી ઝેર ઉતરે, હડકીઆ વાને પાંચ રતી દીન ૧૫ ઉના પાણીમાં આપવાથી હડકવા ટળે. પાંડુ રોગવાળાને રતી ચાર દેવાથી પાંડુરોગ મટે. તાવવાળાને રતી બેઉના પાણી સાથે આપવાથી ઉબ્બજ્વર, શીતજ્વર, ત્રસજ્વર, જીર્ણજ્વર, ટળે. કોડ, પીત, ટાંકી સનેપાત, મળવીકાર, અશ્મી, વધ્રાવળ, બંધકોશ, શીળસ એવા

૧૭૨

પ્રકરણ ૪ યું.

દરદો ઉપર આ રસ ઉતમ છે.

નં. ૨૦૦ સુળ ઉપર લેય.

એરંડીઆના બીજ તો. ૧ ગોળ તો. ૦૧ સંચળ તો. ૧ કાળા
તલ તો. ૧ ગુગળ તો. ૧ કમુળો તો. ૧ દેવદાર તો. ૧ ધરનો ધુસો
એક હીરાબોળ તો. ૧ હીંગ તો. ૦૧ એ સર્વે ઔષદોને પાણીમાં
વાટી લેપ કરવાથી પાસાની શુભ મટે.

નં. ૨૦૧ શુદ્ધમવાયુના ઉપાયો.

સાજનું સત્ત્વ તો. ૫ જવખાર, ઠંકણખાર, સંચળ, સીધા-
લુણ, કાચલવણ, બીડલવણ, પાપડીઓખારો એ સર્વે ઔષદો
સમભાગે લેઈ જીણાં વાટી વચ્ચ ગાળીત કરી પ્રભાતે તો. ૦૧
કુવારના ગર્ભમાં તથા બીજોરાના ગર્ભમાં આપવું. એમ દીન યૌદ
કરવું પથ્ય, ચુરમાનો લાડુ ખવરાવવો. ઔષદ ચોમાસુ અને શી-
યાળામાં ખવરાવવું એથી પેઠની સર્વ પ્રકારની ગાંઠો ટળે.

નં. ૨૦૨

અજમો શે. ૧ ઝેરકોચલા શે. ૧ તેને ગાયના મુત્રમાં દીવસ
ત્રણ પલાવવા પછી તેને કાઢાડીને ઉપર છાલ ઉઝેડી નાંખવી અને
તેના જીણા કડકા કરી તેને ધીમાં તળી નાંખવા પછી તેની સાથે
મુઠ તો. ૧૦ સીંધવ તો. ૧૦ ખારો તો. ૧૦ સાજખાર તો. ૧૦
સંચળ તો. ૧૦ હમજ તો. ૧૦ વધારણી તો. ૧ એ સર્વે ઔષદો
ખાંડી જીણાં વાટી કપડજાંણ કરી તેમાંથી તો. ૦૧ પ્રભાતે અને
તો. ૦૧ સાંજે દના પાણીથી ખાવું ઉપર પથ્ય. મગ, ચણા, અ-
ડદ, કઠોળ ખાવું એમ દીવસ ૨૮ ઔષદ ખવડાવવું એથી આઠ

આધિવિનાથ યા દર્શિનો દોસ્ત.

૧૭૩

પ્રકારની પેટની ગાંઠ, ખરોલ આફરા, વા, અગ્નીબંધ, બંધકોથ ને ઉલટીને ટાળે.

નં. ૨૦૩

નં. ૬૫-૬૬-૬૮ ની દવાઓ આ રોગ ઉપર કામમાં આવેછે.

નં. ૨૦૪

ગરમ દુધ કરી તેની અંદર એરંડીયુ તેલ અને હરડેનું ચુરુ ભુ તો. વા નાંખી પીવાથી જીભાખ લાગે એમ દીવસ ૧૫ કરવાથી ગુલ્મરોગ ટળે.

નં. ૨૦૫

હીંગવાદી ચુર્ણ.

હીંગ શેકેલી, પીપરીમુળ, ધાંણાજીર, વજ, ચવક, ચીત્રક, કચુરો, આમળવેટસ સંચળ, સીંધાલુણ, જવખાર, સાજીખાર, અનારના ખીજા હરડેજાલ, પુશ્કરમુળ એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે લેઈ કુટી કપડાંણ કરી આદાના રસના પુટ સાત દઈ તથા ખીજેરાના રસના પુટ સાત દેવા પછી તે ચુર્ણમાંથી તો. ૧ લેતો. આફરો સત્રહણી ઉદાનવર્ત, ઉદર, ઉરપસ્તંભન, ઉન્માદ, મુળ, એટલા રોગો નાથ થાયછે.

નં. ૨૦૬

વજ્રહારચુરણ.

સિંધાલુણ, કાચલવણ, ખીડલવણ, જવખાર, સંચળ, સુવા, સાજી, એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે લેવા અને તેને વાટી ખારીક કરી થોરના દુધમાં દીવસ ત્રણ પલાળી તેને તડકે સુકાવી પછી તેને આકડાના પાતમાં વીટી મટોડીના વાસણમાં મુકીને અજપુટ અગ્ની દેવો પછી તેમાં મુઠ, કાળાંમરી, પીપર, ત્રીફળા, અજમોદ,

૧૭૪

પ્રકરણ ૪ યુ.

જીર, ચીત્રક એ સર્વે ઔષધો વાટી ખારીક કરી ઉપરના ઔષધો ને મેળવી દેવા પછી તેમાં તો. ૦૧ ગરમ પાણી અથવા ગાયનાં મુત્ર સાથે આપવું કે તેથી ગોળો મુળ, અજીર્ણ, સોળે અને મંદા-અગ્ની, ઉદાનવર્ત, ફીઓ, ગુલ્મ એ રોગોને દુર કરેછે.

નં. ૨૦૭ કંકાપણુ ગુટીકા.

અજમો તો. ૧૬ જીર તો. ૫ ધાણા તો. ૫ મરી તો. ૫ કંડાછાલ તો. ૫ અજમોદ તો. ૫ કાળીજીરી તો. ૫ શેકેલી હીંગ તો. ૬ જવખાર તો. ૮ સાજીખાર તો. ૮ પંચલવણુ તો. ૮ નસોતર તો. ૮ કચુરો તો. ૧૦ પુશકર મુળ, વાવડીંગ, અનારના ફાંણા, હરડેના છાલ ચીત્રક, આમળવેટસ, મુક, એ સર્વે ઔષધો તો. ૧૦ લેવા એ સર્વે ઔષધોને ખાંડી ખારીક કરી બીજીરના પુટ ૧૦ દેવા પછી તેમાંથી તો. ૧ ની ગોળી એ કરવી તે ગોળી એક ધીની સાથે ખાવી તેથી ગુલ્મરોગ દુર થાય, દુધ સાથે લેવાથી પીતનો ગોળો, અને મધ્ય (દાર) ની સાથે લેવાથી વાઇનો ગોળો, દસમુળના કાહાડા સાથે લેવાથી કફનો ગોળો દુર થાયછે, તથા ત્રીદોષનો ગુલ્મ, હૈયાનો રોગ, સંગ્રહણી મુળ, કમ્બી, એ રોગો દુર થાય.

નં. ૨૦૮ અરોળના ઉપાયો.

નં. ૨૮-૬૮-૧૬૭ ની દવાઓ આરોગ ઉપર કામમાં આવેછે.

નં. ૨૦૯ મુત્રકૃચ્છના ઉપાયો.

એલચી, પાશણભિદ, રેવંચીની, સુરોખાર, જોડીમધ, સાકર એ ઔષધો સમાન ભાગે લેઈ તો. ૧ પ્રભાતે બકરીના દુધની સાથે ખાવું એથી મુત્ર જીલામ થાય અને ઇંદ્રીની ગરમી ટળે.

આધિવિનાય યા દર્દિનો દોરત.

૧૭૫

નં. ૨૧૦

ગોખર, જોડીમધ, ગરમાજો, હરે, એ સર્વે ઔષધો અડધો
અડધો તોલો લઈ તેનો ક્વાથ કરી મધની સાથે પીવો તેથી મુત્ર-
કચ્છ ટળે.

નં. ૨૧૧

જવખાર તો. ૦૧ સાકર તો ૨ એનું પાણી કરીને પીવું તેથી
મુત્રકચ્છ મટે.

નં. ૨૧૨

ત્રુતુમુળ, હેમજ, એનો ક્વાથ કરી પીવાથી મુત્રકચ્છ ટળે.

નં. ૨૧૩

પાશણભેદ, એલચી, સુરોખાર, હેમજ, જીરૂ, ગુલાબના ફુલ,
સાકર એ સર્વે ઔષધ અડધો અડધો તોલો લેઈ બારીક કપડ-
છાંણ કરી તોલો ૦૧ ની ફાફી બરવી ટાડા પાણી સાથે એથી
પાણવી, મુત્રકચ્છ, તણખીઓ ટળે.

નં. ૨૧૪

કેસુડાં પેકુની ઉપર બાધવાથી મુત્રકચ્છ ટળે.

નં. ૨૧૫

નં. ૯૮ ની દવાઓ આ રોગ ઉપર કામમાં આવેછે.

નં. ૨૧૬

પારો તો. ૧ ગંધક તો. ૪ તેને ખરલ કરી કળલી કરવી પછી
માટીના વાસણમાં નાંખીને ૦૧ તોલુ ટકણખાર દુધમાં વાટી સંપુટ
બંધ કરવું પછી તેને ગળપુટ અગ્ની દેવો, થયા પછી ઉતારી બહાર

૧૭૬

પ્રકરણ ૪ થું.

કાઠી નાખવું પછી ગુંજાયે ને પ્રમાણે ધીની સાથે આપવું તેથી મુત્રકૃચ્છ મટે, વીશેષ-મરી તો. ૪ જામના મુળ તો. ૧ બકરીનાં દુધ ની ઝંદર સીજવી તેની સાથે ઉપરનો ઔષધો ભિળી ખરલ કરવાથી અતી ઉત્તમ થાયછે.

નં. ૨૧૭

કપુરને પાણીમાં વાટી જીલ્લુ કપડું માંહી બીજવી તેની બતી કરી મુકવી ઘંદ્રીમાં મુકે તો મુત્ર કૃચ્છનો રોગ જાય.

નં. ૨૧૮

ધાણા તથા ગોખરૂં સુવા રૂપૈઆબાર લઈ તેનો કઢાડો કરી અછેર પાણી રાખી તેમાં ધી શર ૧ નાખી ઉકાળીને પાણી બાળી નાંખતાં જે ધી રહે તેમાંથી રોજ સવાર સાંજ બે રૂપૈઆ બાર ધી ખાયતો મુત્રકૃચ્છ, મુત્રઘાત, ધાતુનો દોસ નાશ પામે.

નં. ૨૧૯

મોટા આંખળાં નંગ ૧૦ ખરંટી તો. ૫ ચીત્રક. ઇંદ્રવરેણાની જડ, ગોરીસર, દરેક તોલા ૨૧૧ ત્રીફલા, મઉડાં દરેક તો. ૫ પીપર તો. ૨૧૧ દ્રાક્ષ પાશરે સર્વને અધકચરાં કરી ૦૧૧ મણ પાણીમાં ઉકાળવાં પાણી બળતાં પાંચશર રહે ત્યારે ઉતારી ગળી નાખવું તેમાં ધી શે. ૫ ને આશરે નાખી ફરીથી ચુલે ચઢાવવું તમામ પાણી બળી જાય એટલે નીચે ઉતારી તેમાં શે. ૦૧ ને આશરે વંસલોચન નાખી નવટાંકને આશરે પાક રોજ ખાય તો, વીર્યદોસ, નપુંસક પ-ણાનો દોષ, મુત્રઘાત, યોનીના રોગ, મુત્રકૃચ્છ, ઇ. રોગો દૂર થાયછે.

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોશ્ત.

૧૭૭

નં. ૨૨૦

ત્રીફલા તો, રાનો ક્વાથ કરી તેમાં શે. ૦૧ દુધ ; થોડો ગોળ નાખી રોજ પીએ તો મુત્રધાતનો રોગ જાયછે.

નં. ૨૨૧

કાકડીના બીજ, ત્રીફલાને સીંધવ ત્રણે દરેક તો. ૨૧૧ લેઈ વાટીને તો. ૧૧૧ને સુમારે ગરમ પાણીમાં પીએ તો એ રોગ મટે.

નં. ૨૨૨

જો પીશાબમાં બળતરા બળતી હોય અને ગરમ જતરતો હોય તો ચંબેલીની જડ તો, ૦૧ બકરીના દુધમાં ઘસી ને પીએ તો આરામ થાય.

નં. ૨૨૩

કમળની જડ તો. ૦૧ ગૌચીમુત્રમાં તલ નાંખી પીએ તો મુત્રકૃચ્છનો રોગ જાય.

નં. ૨૨૪

પથરીના ઉપાયો.

સુક, અરણી, પાસણભિદ, ગરમાખાનો ગોળ, કાંઠાળા ગોખર, ઝેરંડાની છાલ, સમભાગે લેઈ અધકચરાં કરી રૂઆ બારનો ક્વાથ કરવો તેમાં થોડીક સેકેલી હીંગ, જવખાર, તથા સીંધવ નાંખી દરદી પીએતો પથરી, મુત્રકૃચ્છ, હરસ, પેટના વાયુ, ઉપદેશ લીંગેરેને ફર કરે, અગ્ની દીપે અને ભુખ બહુ લાગે.

નં. ૨૨૫

નં. ૧૯૦ દવા આરોગ ઉપર લાગુ પડેછે.

૧૭૮

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૨૨૬

એરંડાની જડ, એલચી, પીતપાપડો, પીપર, મહુડાં, ગોખરૂ, અડુસો, પાષણભિદ્ધ સમભાગે લેઈ રૂા ભારનો કાઢાડો કરી તેમાં થોડો સીલાજીત નાખીને પીએતો પથરી તથા મુત્રકચ્છને કાયદો કરે.

નં. ૨૨૭

ગોખરૂ તો. ૨૧ ખાંડી કુટી તેમાં થોડુક મધ, બકરી અથવા ગાડરના દુધમાં મેળવી પીએતો પથરીનો રોગ જાય.

નં. ૨૨૮

અંદન, હરડાછાલ, આદાનોરસ તથા જવખાર સમભાગે ખાંડી કુટી થોડીક હીંગ સેકેલી નાંખી રૂપેઆ ભારને આથરે પીએ તો પથરીના રોગ જાય.

નં. ૨૨૯

ગોલ તો. ૫ હળદર તો. ૨૧ કાંજીમાં અડેક માસો નાંખી પીએ તો પથરીના કડકા થઈ પીચાબ વાટે નીકળી જાય.

નં. ૨૩૦

તલના સાંઠાની રાખ, દુધ, મધ તથા સંચળ, દરેક તો. ૦૧ લેઈ જલદ દારૂ નાંખી પીએ તો પથરીનો રોગ જાય.

નં. ૨૩૧

કાકડીના મુળ તથા ગોળ તો. ૧૧ લેઈ રાત્રે પાણીમાં પલારી સવારે વાટી ગુટી દીવસ દસ પીએતો પથરીનો રોગ જાય.

નં. ૨૩૨

પ્રમેહના ઊપાયો.

આંબળાં તો. ૨૧ હળદર તો. ૦૧ રતિ પલાળી મુકીને પ્ર-

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૭૬

ભાતે વાટી પાણીને ગળી સાકર તો. ૧ મધ તો. ૧ નાંખી પીવું.
એથી સર્વ પ્રકારના પ્રમેહ મટે.

નં. ૨૩૩

ગળેનું સત્ત તોલો ૧ ખેરસાર તોલો ૧ સાકર તો. ૫ તેની
ફાફી કરી તોલો અડધ પ્રભાતે રોજ ખાવું તેથી સર્વ પ્રકાર-
ના પ્રમેહ જાય.

નં. ૨૩૪

ગોખરૂ અને ગળેને વાટી તેનો રસ કહાડવો તેની અંદર
સમાન ભાગે સાકર નાંખી તો. ૧ રોજ પ્રભાતે પીવું એમ સાત
દીવસ સુધી કરે તો પ્રમેહ ટળે.

નં. ૨૩૫

હરેકાલ, કાયફળ, નાગરમોય, લોદર, સમભાગે લેઈ તેમાંથી
૩૨૧ ભારનો ક્વાથ કરી થોડુંક મધ નાંખી હમેશાં પીએ તો પીત-
પ્રકોપનો પ્રમેહ દુર થાય.

નં. ૨૩૬

વાસી પાણીમાં દ્રાક્ષનો સરખત કરી તેમાં અંદાજ ધસી ડોળી-
ને પીએ તો પ્રમેહ જાય.

નં. ૨૩૭

કમળની જડ, ઇંદ્રજવ, આમત્રીનાં છોડાં, ધાવડીની છાલ,
આમળાં, લીંબોરી સમભાગે લેઈ તેનું ચુર્ણ કરી તેમાંથી ૩૦૧ ભાર
સાકર નાંખી પીએતો પીતનો પ્રમેહ જાય.

નં. ૨૩૮ મધુ પ્રમેહના ઊપાયો.

પ્રથમ સાધારણ જીલાખ દેવો. જીલાખ, કપીલો, સુક, પીપર,

૧૮૦

પ્રકરણ ૪ થું.

નસોતર, હરડે એ વાટીને એનું ચુર્ણ કરી પ્રભાતે. ટાંક ૦૧ લેવું
એથી જીલાબ લાગશે ઉપર પથ્થ, કમોદના ચોખા ગાયના દહીંની
સાથે ખાવા આપવા.

નં. ૨૩૯

ગાયનું દુધ શે. ૦૧ પાણી શે. ૧ બીલામાં નં. ૩ લેઈને તેને
જીણા કડકા કરવા ખોખરાં કરી દુધની અંદર નાંખી અગ્નિએ
પકાવવા પાણી બળી જાય ત્યારે એકલું દુધ રહે ત્યારે તે દુધમાંથી
દુધ શેર ૦ લેવું તેને ચીનાઈના વાડકાની અંદર ઠારીને પીવું, તેમજ
ખીજે દીવસે દુધ શે. ૧ ભિસનું ને પાણી શે. ૨ બીલામાં નં. ૪ ઉપ-
રની રીત પ્રમાણે દુધની સાથે બીલામાં પકાવી બીલામાં કાઢાડી
બાકીનું રહેલું દુધમાંથી ૦ શેર પ્રભાતે પીવું એમ દીવસ ૨૧ કરવું
અને પ્રત્યેક દીવસે એક એક વધારે બીલામાં લેવું જમ ચઢવું તે-
મજ ૨૧ દીવસે ઊતરવું અને દુધ પીતે જવું તેથી મધુ પ્રમેહરોગે,
આ ઔષ્ધ જ્યાં મુધી ખવાતું હોય ત્યાં મુધી સ્ત્રી સંગ કરવો નહી
અને પથ્થમાં ઘઉંની થુલી ને દુધ ખાવું તેથી મધુ પ્રમેહ જાય
આ પ્રમેહ ઉપર બંગ મારેલ પણ આપવામાં આવેછે.

નં. ૨૪૦

વંસલોચન, કચુરો, પીપર, ચંદન, પાસણભિદ, સોનામુખી,
શીલાજીત સર્વ બરાબર વજન લેઈ બારીક વાટી તેમાંથી ૩૧ભાર
ચુર્ણ તથા નવટાંક મધ નાંખી ગાયના દુધ સાથે પીએ તો મુત્રરો-
ધ, તથા મધુ પ્રમેહ મટે.

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરન.

૧૮૧

નં. ૨૪૧ ચંદ્રપ્રભા ગુટીકા.

ધાણા પીપરીમુળ, ચવક, જવખાર, સાજીખાર, સીંધવ, સંચળ, વરાગકુમીઠું, ચીત્રક, ગજપીપર, દારૂહળદર, હળદર કરીઆતુ નાગ-રમોથ, કચુરો. વજ, લોઢાનોસાર દેવદાર, ત્રીફળા, દરેક તોલો અડધો અડધો શોધેલો ગુગળ, શોધેલો શીલાજીત દરેક તો. ૨ સાકર તો. ૧ સર્વને અલગ વાટી ગુટી એકત્ર કરવાં પછી તેમાં પારો. ગંધક, અબરખ, દરેક તો. ૦૧ લઈ વાટીગુટીને કાજલી કરી મેળી દેવા તેમાંથી એ માસને આથરે મધમાં લેતો. સર્વ પ્રકારના પ્રમેહ, હરસ, ક્ષય, ધાતુક્ષય, આંખના રોગ, દાંતનારોગ પાકુંરોગ, સુળ, ઉદરરોગ, મુત્રકૃચ્છ, મુત્રધાત, બરોળ, ઉધરસ, કોડ, ઇ. રોગોને બહુ ફાયદો કરે.

નં. ૨૪૨

ત્રીફળા, કઉચખીજ, નાગકેસર, તુકમરીઆ, એલચી, લવીંગ, તજ, ધાણા, જીર, આ સર્વને વાટીને તેમાં ધો સાકર મેળવીને લાડુ બનાવીને દરરોજ એક પ્રભાતે ખાયતો દરેક તરેહના પ્રમેહ દૂર થાય.

નં. ૨૪૩ મેદરોગના ઉપાયો.

સુંડ, મરી, પીપર, ચીત્રક, ત્રીફળા, નાગરમોથ, વાવડીંગ, એ સર્વ ઔષધો સમાન ભાગે લઈ ખાંડી એનો કાઢાડો કરવો. તે કાઢાડાની અંદર પા તોલોગુગળ નાંખી પીવું તેથી મેદરોગ જાય.

નં. ૨૪૪

ચવક, જીર, સુંડ કાળામરી, પીપર, શેકેલીહીંગ, સંચળ, લુણ,

૧૮૨

પ્રકરણ ૪ થું

એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે લેઈ તેની અંદર પા તોલો યવાન નાંખી દસ દીવસ સુધી પીએ તો મેદરોગ જાય.

નં. ૨૪૫

વાવડીંગ, સુઠ, જવખાર, પીપર, એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે વાટી તેમાંથી ટાંક ૧ લેઈ આંખજાના ચુર્ણની સાથે મીઠાવી ખાવાથી મેદરોગ જાય.

નં. ૨૪૬

ત્રીફલા, વાજો, નસોતર, ચીત્રક, અડુસો, લીંબડાની અં- તરેછાલ, ગરમાવાનો ગોળ, પીપરીમુળ, હળદર, આખા, હળદર, લવીંગ ગજો, ઇંદ્રવરણીના ફળ, પીપળ, કુટ, સુઠ, એ સર્વે ઔષ- ધો સમાન ભાગે લેઈ એ ઔષધથી બમાયુ સરસીયું તેજ લેઈ તેની અંદર બીજા ઔષધો નાંખી પકાવી તેને ગાળી તેનો શરીરે લેપ કરવો તેથી મેદરોગ જાય.

નં. ૨૪૭

બીલીનામુળ, એરંડીઆનામુળ, ડીકુનામુળ પાહાડમુળ એ પાંચ ઔષધો ખાંડી કાઢાડો કરી તો. વા મધ નાંખી પીવાથી મેદરોગ દુર થાય.

નં. ૨૪૮

ઉદરોગના ઉપાયો.

નારાયણચુરણ.

ચીત્રક ત્રીફલા, સુઠ, મરી, પીપર, જીરૂ, લેખંડ, અજમોદ, પીપળીમુળ, કચુરો, ધાંણા, વાવડીંગ, કાળીપાટ, સંચળ, બીડ- ખાર, સમુદ્રમીઠું, વાંગડખાર, કોઠ, એ ઔષધો સમાન લેવા

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૮૩

અને નસોતર, ત્રણગણું લેવું. એ સર્વે આપણે ખાંડીવાદીને તો. બા મધ સાથે આપવું તેથી રદ્યરોગ, પાકુરોગ, અગ્નીમંદ યુક્ત, એ રોગ જાય.

નં. ૨૪૯ દસમુળી સ્વાથ.

સાલવણ, પીઠલવણ, પાહાડમુળ પીપર, અરણી, બીલીનો ગર્ભ ગોખર ઉબીરીંગણી, બેડીરીંગણી, આપટો, આખરો, સમભાગે લઈ રૂંડા બારનો લઈ સવાર સાંજ એરંડીયુ નાંખી પાપતો પેટનું વાતોદય મટે. પણ આ દરદીને ઝાડો હોય તો જીલાબ આપવો નહી.

નં. ૨૫૦

ત્રીફલા તો. રા ને ક્વાથ કરી ગૌમુત્રમાં નાંખી પીએ તો ફાયદો થાય.

નં. ૨૫૧

લસણ તો. ૧ બાર અને પાણી તો. ૬ બાર વાટી ખુબ ઉકળવું ને પછી નીચે લખેલી દવાઓ નાંખવી. મુક, દાંતીમુળ. અજમો, ગજપીપર, ત્રીફલા, સંચળ, પીપર, બીડલવણ, કાળમરી નસોતર, જીણાં બારીક વાટી પેલા કાહાડામાં નાંખવા તેમાં તેલ શે. ૦ ને આશરે નાંખી ધીમી આંચે પાણી બળી જાય ને તેલ રહે ત્યાંસુધી પકવવું. પછી તેમાંથી રૂંડા ને આશરે તેલ પોતાની શકતી માફક હમેશાં સવારે પીએ તો સર્વે પ્રકારનો મુત્રકચ્છ, ઉદરરોગ, ઉદાવર્ત, અંડવૃદ્ધી, કેડોમાં મુળ, મરડાનીમુળ, અરચી, બરોળ, સર્વવાયુના રોગને એક માસની અંદર દુર કરે.

૧૮૪

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૨૫૨

ચવક, ચીત્રક, મુંઠ, દેવદાર, એ સર્વ ઔષધો સમાન ભાગે લેઈ તેનો કાઢાડો કરી તે સમાન ઔષધોના પ્રમાણ મુજબ નસોતરનું ચુર્ણ નાંખવું પછી તે કાઢાડમાંથી તો. ૧ સવારે પીવું તેથી ઉદરરોગ દૂર થાય.

નં. ૨૫૩

પીપરીમુળ, ચીત્રક, તણે અધેત્રી ભાર લેઈ, ગરમ દુધની અંદર એક માસ સુધી પીએ તો કાયદો થાય.

નં. ૨૫૪

મુંઠ, મરી, પીપર, જવખાર, સીંધવ, દરેક અઢી તોલા લેઈ ચુર્ણ કરી ગરમ પાણી સાથે ફાંકે તો સનેપાતનો ઉદરરોગ જાય.

નં. ૨૫૫

મુંઠ, ત્રીફલાનો કાઢાડો, દહીમાં કરી તે ખાયતો ઉદરરોગ જાય.

નં. ૨૫૬

ચીત્રકચુર્ણ.

ચીત્રક, મુંઠ, હીંગ શેકેલી, પીપર, પીપરીમુળ, ચવક, અ-જમોદ, મરી, એ સર્વ ઔષધો સમાન ભાગે લેવા અને સાજીખાર, જવખાર સીંધવ, સંચળ, બીડલવાણ, સમુદ્રલુણ, બંગડીખાર, એ સાત ઔષધો તોલો તોલો લેવા એ સર્વ ઔષધો વાટીને બીજીરાના રસની અંદર નાંખી એક કપડપટ કરવો પછી તેને ગજપુટ અગ્ની આપવી તે પછી તે ઔષધ કાઢાડી વાટી તેમાંથી તો. ૦૧ આપવાથી સર્વ પ્રકારના ઉદરરોગ જાય. નં. ૬૯-૬૭-૬૮-૧૬૭-૧૬૩ ૨૦૦ એ દ્વો આ રોગ દ્વિપર કામમાં આવેછે.

બાધિવિનાશ યા દ્વિનોદોરત

૧૮૫

નં. ૨૫૭ જળોદરના ઉપાયો.

પીપર નં. ૧૦૦ ને થોરના ફુધના પુટ સાત દેવા હરડેના ચુર્ણના પાણીમાં તથા ફુધેલીના રસમાં સાતપુટ દહીં હમેશાં તો. ૧ ગૌમુત્ર સાથે લેતો જળોદર ઈ, સર્વ ઉદર રોગોને કાયદો કરેછે.

નં. ૨૫૮

ગંધક, મોરધુધુ, પીપર, હરડેદળ સમભાગે લેઈ વાટી ધુંટી થોરના ફુધમાં દીવસ પાંચસુધી, અત્રે ગરમાળાના ગોળમાં પાંચ દીવસ ખરલ કરી તેમાંથી માસો ૧ ગરમ પાણી સાથે હમેશાં લેતો જળોદર મટે તે ઉપર ચોખાને આંમલીનું સરખત ખાય તો સાર.

નં. ૨૫૯

સુંક, કાળામરી, ટંકણખાર, સાજીખાર, પંચલુણ, પીપર, સવેને બરાબર વજને લેઈ તેની બરાબર નેપોળાના બીજ આંડીને દાંતી મુળના ઊંકાળાના ત્રણ પુટ તથા બીજોરોના રસના ઉકાળાનો ત્રણ પુટ દહીં ખુબ ખરલ કરવું તેમાંથી હમેશાં ૧૧ રતી પ્રમાણે લેઈ ખાય સર્વે પ્રકારના ઉદર રોગ, બરોળ, ગોળો આક્રો, શુળ, હરસ, બીજેરે દરદોને દુર કરે તેમ સર્પદંસ ઉપર આંખમાં આંજીતો બહુ કાયદો થાય.

નં. ૨૬૦

આકડાનું ફુધ તો. ૫ કડાળીછાલ તો. ૫ ચીત્રક, પીપર, સં-આવલી, કમળની જડ, નસોતર, હરડેદળ, કપીલો, દરેક તો. ૨૧૧ ગાયનું ધી શેર. ૨ યુવેરનું ફુધ પાથેર સર્વ ઔસધો આંડીને ધી સહીત આઠ શેર પાણીમાં આગની ઉપર આંચ દેવી બધુ પાણી

૧૮૬

પ્રકરણ ૪ થું.

અળી જઈ ફક્ત ધી રહે ત્યારે ઊતારી રાખી મુકવું તેમાંથી દરદીની સકતી પ્રમાણે જોડવા જુલાબ અમી શકાય તેટલાં ટીપાં ધીના આપવાં તેથી તમામ જાતનો ઊદર રોગ, ભગંદર, ચીજો, ઇ. રો-ગોને દુર કરે.

નં. ૨૬૧ સોજના ઉપાયો.

નં. ૨૫૪ની દવાઓ રોગ ઊપર કામમાં આવેછે.

નં. ૨૬૨

સોઠાડી, સુંક, લીખડાની અંતરજાલ, પટોળ, કડુ, ગજો, દારૂહળદર, હરડે એ સર્વે ઔસધો તોણા અકેક ને આશરે લેઈ પડી સાત બનાવવી તેમાં એક પડીનો ઉપર કહેલી રીત પ્રમાણે કાઢાડો કરી દીન સાત પીવો તેથી શરીરે સોજ મટે પથ—
બાજરો આપવો.

નં. ૨૬૩

હરડે મોટી તો. ૦૥ તેને તુના ફળમાં ઘાલી કપડા મટી આપી અગ્નીમાં પકવવું એમ સાત ટુકળમાં હરડેના ઉપર કહેલી રીતે સાત પટ, દવા, તે પકાવેલી હરડે, દેવદાર, સુંક, આંખાહળદર, સોઠાડી, બકરીના બચ્ચાના મુત્રમાં ભિજાને દીન સાત પ્રભાતે તો. ૦૫ને આસરે પીવું એથી સોજો ઉતરે.

નં. ૨૬૪

અરણીનોરસ, ધંતુરોનોરસ, એરંડાના પાંનનોરસ, સરસીયુ તેજ તેમાં ભિજાને શરીરે મરદન કરવું એથી સર્વ સોજા ઉતરે, અને સોજવાળાને અતીસાર થયો હોયતો તે જીવે નહીં. સોજવાળાને યથા, અટાથ ખાવા દેવી નહીં.

બાધિવિનાશ યા દર્શિનોદોસ્ત.

૧૮૭

નં. ૨૬૫

સુંક, સાટોડીનામુળ, ઐરંડાની છાલ, પીપર, પીપરીમુળ, અ-
વક, ચીત્રક દરેક તોલો અડધો અડધો લેઈ રેરા ભારનો ક્વાથ
કરી હમેશાં પીએ તો વાયુ પ્રકોપનો સોજો દુર થાય.

નં. ૨૬૬

પટોળ, ત્રીફલા. લીંબડાની અંતરછાત્ર, દારૂહળદર દરેક રૂવા
ભાર લેઈ ક્વાથ કરી તેમાં ઘોડોક યુગળ નાંખી હમેશાં પીએ તો,
પીતપ્રકોપનો સોજો મટે.

નં. ૨૬૭

પીપર અથવા હરડેને થોરના દુધમાં ત્રણ દીવસ સુધી પલાળી
છ એ સુકાવી વાટી તેમાંથી ચુર્ણ તો. ૧૦ લેવું એમ દીવસ દસ
સુધી ઔષધ આધારી પીતનો સોજો જાય.

સાટોડીનામુળ, દારૂ, હળદર, ગજો, મુક, ગોખર, એ સર્વ
ઔષધો સમાન ભાગે લઈ તેમાંથી ચુર્ણ તો. ૧ ને આશરે લેવું
ઉપર ગૌમુત્ર પીવું તેથી સર્વ શરીરમાં ફેલાઈ ગએલો સોજો આક
પ્રકારના ઉદરરોગ ટળે.

નં. ૨૬૮ આંતરગળના ઉપાયો.

તમાકુંતુ પાન લીજી તેના ઉપર મૈથ લગાવી બાંધવાથી
અંડવૃધી મટે અથવા સેધારસને તમાકુંના પાન ઉપર લગાવી
બાંધવાથી તે રોગ મટે અથવા દુધ તો. ૧ અને તો. ૧૦ ઐરંડી.
ચુંતેલ નાંખી એક મહીનો પીવાથી તે રોગ મટે. તેમજ યુગળ

૧૮૮

પ્રકરણ ૪ થું.

તો. ૧૧ ઐરંડીયુ તેલ ૧૧ ગૌમુત્ર તો. ૧ ની અંદર પીવાથી
પીતની અંડવૃધી મટે.

નં. ૨૬૯

સુક, મરી, ત્રીફલા, પીપર, એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે
લેઈ તેને ખાંડી તેનો કાહાગ્રે કરી અડધો તોલું જ્યપાર અડધું
તોલું સીંધાલુણ નાંખી પીવાથી કફની અંડવૃધી ટળે.

નં. ૨૭૦

ખરીઆ ગુંદર તો. ૫ વજ તો. ૧ સુક તો. ૫ સાકર તો. ૮
ગાયનું દુધ તો. ૮ એ સર્વે ઔષધો મેળવી તેમાંથી તો. ૧ હમેશાં
એકવીસ દીવસ સુધી ખાવાથી અંડવૃધી મટે.

નં. ૨૭૧

રાસના—ગજો, ઐરંડીઆના મુળ, ખરેડી, ગરમાળાનો
ગોળ, ગોખરું પટોળ અડુસો, એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે લેઈ
તેનો કાહાગ્રે કરી તો. ૧૧ ઐરંડીયુ તેલ નાંખી પીવાથી અંડવૃધી મટે

નં. ૨૭૨

હરડેદળ, લવીંગ, સોતામખી, સાકર, એ સર્વે ઔષધો સમા-
ન ભાગે લેઈ તેમાંથી તો. ૧ ખાવાથી અંડવૃધી મટે.

નં. ૨૭૩ સારંગગાંઠના ઉપાયો.

અંડવૃધી—આંતરગેળ તથા સારંગગાંઠના ઔષધો આંતર-
ગરના ઉપાયોમાં જુઓ.

નં. ૨૭૪ ખદના ઉપાયો.

હરડેદળ—પીપર સીંધવ, સમભાગે લેઈ વાટીચુટી ઐરંડી-

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૮૯

યાના તેલમાં તળીને રૂ૧૧ બારની ફાફી બરે તો બદનો રોગ જાય.

નં. ૨૭૫

કીકપ, ગાડરના દુધમાં ધસીવાટીને લેપ કરે તો બદ મટે.

નં. ૨૭૬

સાદા મલમને પારાની પટીમાં લગાવી ચોડે તો બદ મટે.

નં. ૨૭૭ કંઠમાળના ઉપાયો.

કંઠમાળની ગાંઠને પ્રથમ પકાવવી અને પછી ખાર મુકીને ફોડવી હવે કુળાંથી અથવા ઘઉંની પોટીસથી યા ચણાના આઠા-ની પોટીસ કે અળશીની પોટીસ મુકી ગાંઠને પકાવવી.

નં. ૨૭૮

ગુગળ તો. ૫ નો મ્વાય કરી તેમાં જળબાંગરનો રસ તો. ૫ નાંખી તેમાં તેલ તો. ૪ નાંખી ધીમી આગે પકવવું. ન્યારે રસ બના રહે અને તેલ રહે તેને ઉતારીને સીંદૂર નાંખી તેના ઉપર લેપ કરે તો કંઠમાળ જાય.

નં. ૨૭૯

સુક, પીપર, મરી, વાવડીંબ, જેડીમધ, સિંધાલુણ, દેવદાર, એ ઔષધો સમાન ભાગે લેઈ ખાંડી તેની અંદર તેલ નાંખી તેને પકાવી તેનો નાસ લેવાથી કંઠમાળ જાયછે.

નં. ૨૮૦

ગાંઠ ફાડવાને ઓટે ખાર બનાવાનો વીધો.

ચુનો શર ૧૦ વગર ફાડેલો લેઈ તેને જાંણા અડકી પકાવવો અને તેની અંદર થોડું થોડું પાણી નાંખી ફોડવો પછી તેમાં સા-

૧૯૦

પ્રકરણ ૪ થું

જીખાર શેર ૧૦ વાટી નાખવો પછી તેને મટોડીના વાસણની અંદર નાંખી તેમાં મણુ બે પાણી નાંખવું તેને લાકડેથી હલાવી તડકે મુકવું એમ દીવસ ચૌદ કરવું. પછી પાણીને હલાવીને દરવખત ગળી નાંખવું પછી તેને લોઢાની કઢાઈની અંદર નાંખી તાપ કરવો અને બધું પાણી બળી રહે ત્યારે હોકે ઉતારી તેની અંદરનો ખાર લઈ સીસીના અંદર બરી મુકવો. પછે તે સીસાને જીવ્ય મારવો ઉપર મીણથી લેપ કરવો જેથી હવા જાય નહીં એ દ્વારની અંદરથી રતી એક લઈ જે જગ્યાએ મહો કરવું હોય તે જગ્યા ઉપર મુકી ઉપર કાળા મલમની પટ્ટી મારવી જેથી કલાક ત્રણની અંદર ગડ શોડી તેનું માંડું કરશે.

નં. ૨૮૧ કાળો મલમ બનાવવાની રીત.

સીંદુર શેર ૦૧ મોરયુધુ ટુલાવેલ તો. ૧ રાજ તો. ૨ સફતો તો. ૧૦ કપ્પર તો. ૨ એ સર્વે ઔષધો જીણાં વાટી લોખંડની કઢાઈની અંદર મીઠું તેલ શેર ૦૧ નાંખી તેની અંદર બધાં ઔષધો નાંખવાં પછે તેને ચુસે ચડાવી ગરમ કરીને પાશર મીણ નાંખવું પછી તેને કપડે ગળી ચીનાઈ વાસણમાં રાખવું તે મલમની પટ્ટી ગડ, ગુમડ, માંદ હં રોગો પર કામમાં આવેશે.

નં. ૨૮૨

અરૂઝ ચાંદીને ફજાલાવવાને માટે અસ્થિનો મલમ.

મનુષ્યના અસ્થી એટલે (હાંડકાં) તો. ૧૦ રાજ તો. ૨ કાચો તો. ૧ હીરાદખણ તો. ૧ સોનાગેર તો. ૧ સફતો તો. ૧ મોરયુધુ ટુલાવેલ તો. ૧ જોદાર તો. ૧ સેષગુંદર તો. ૧ કપ્પર તો. ૧

આધિવિનાય યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૯૧

શીંદુર તો. ૭ એ સર્વે ઔષધો ખાંડી કપડછાંણ કરી તેને લોખંડની કઠાઈની અંદર સરસીયુ તેલ શ. ૨ નાંખી બધો મલમ પકાવવો જે નરમ થાય તો અંદર મીણુ નાંખવું પછી તે મલમને કપડા વતી ગળી નાંખી એક વાસણમાં બરી મુકવું તેની અંદરથી પટ્ટી લગાવ્યાથી જે ચાંદી ન રૂઝાતી હોય તેને રૂઝ આપે.

નં. ૨૮૩ બગંદરના ઉપાયો.

બગંદર રોગવાળાને ક્ષારવડે રોગની તપાસ કરવી- બગંદરની ઉપર લીંબડો બાફી બાંધવો મલમ,—શીંદુર, રાજ, મોરધુધુ કુલાવેલ મુચ્ચેલ કુતરાના અસ્થીને બાળીને રાખ કરવી તેની અંદર ઉપર કહેલી વસ્તુઓ બારીક કરી નાંખવી પછી તેની અંદર ઘી નાંખી મલમ બનાવવો. તે મલમની પટ્ટી આપવાથી બગંદર રોગ દુર થાય.

નં. ૨૮૪

નં. ૨૭૯ ની દવા આ ઉપર કામમાં આવેછે.

નં. ૨૮૫

મરીગયેલા શુળાની રાખ તો. ૧ માણસના હાડકાની રાખ કાચબાની ખીડની ખોપરીની રાખ, મોરધુધુ કુલાવેલ, શીંદુર, રાજ એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે (લોલો અડક લેઈ) તેને ખાંડી ખ. રલની અંદર વાટી કપડછાંણ કરવું અને પછી તેમાં મીણુ પાશર નાંખવું અને ચુલા ઉપર લોખંડની કઠાઈમાં ઉપર કહેલા સર્વે ઔષધો નાંખી તેમાં તેલ શરૂ ગા નાંખવું પછી તેનો મલમ કરી તેની પટ્ટી મારવાથી બગંદર રોગ દુર થાય. આ રોગ ધણી અસાધ્ય છે.

૧૯૨

પ્રકરણ ૪ યું.

નં. ૨૮૬

અંબલીના પાન, વડનાપાન, ગીલોડીના પાન, મુંઠ, સીંધાલુણુ
એ સર્વે ઔષધો સેઈ વાટી લગાડ્યાથી બગંદરનો રોગ જાય.

નં. ૨૮૭

ગુગળ, ત્રીફળા, પીપર, એ સર્વે સમાન ભાગે સેઈ તેઓને
ખાંડીને તેમાંથી તોલો ૧ સવારે લેવાથી બગંદર રોગ દૂર થાય.

નં. ૨૮૮

પારો તો. ૭ તાંબાનો મેલ તો. ૪ તે બે ઔષધોને બેળા વા-
ટી નાંખવા પછી તેને હરીના રસની અંદર પંદર દીવસ સુધી ખરલ
કરવો. પછી ત્રાંબાના સંપુટમાં મુકી તેની ઉપર મટોડી લીપી લેવી
અને પછી તેને જમીનની અંદર દાટવું. પછી તેની ઉપર આઠ
પહોરનો અગ્ની આપવો ત્યાર બાદ તે સંપુટ કાઢાડી ડુંડો પાડી
તેમાંથી રતી ૩ બાર ધી સાથે આપવાથી બગંદર જાય ઉપર ત્રી-
ફળાનો કાઢાડો પાવો.

નં. ૨૮૯ ઉપદેશના ઉપાયો.

બાંગરાનો રસ કાઢાડીને તેથી ઈફ્રી ધ્રુવે તો ફાયદો થાય. જ-
રીઆળી અને સાકર પીવાથી, ત્રીફળાના કાઢાડાથી; તથા કમળના
પાણીથી, ધોવાથી ફાયદો થાયછે. આ દરદ ઉપર સાધારણ જુ-
લાખ આપવો તેની વીગત ગુલાખના ફલ તો. ૧ સેઈ એખાની
અંદર બાફી ધી સાકરની સાથે ખાવું પછે બે કલાકે જુલાખ લા-
ગશે. તે બેચાર જુલાખ થયા પછી તે ઉપર ખીચડીને ધી ખાવું
તેથી જુલાખ બંધ થશે.

આધિવિનાય યા દર્દિનો દોરત.

૧૯૩

નં. ૨૯૦

કરીઆતુ, લીંબડાનીછાલ, ત્રીફળા, પટોળ, આખળાં, ઝર-
સાર, ગુગળ સમભાગે લેઈ તેનો ક્વાથ કરી તેમાં ધી શે. ૧ નાં-
ખો ચુલે ચઢાવી ખુબ પકવવું; પાણી બળી ગયા પછી ધી રહે
ત્યારે તેને ઇંદ્રોપર લેપ કરે અથવા જમતી વખતે ખાય તો
ઉપદંશ ટળે.

નં. ૨૯૧

લીંબડાનીછાલ, પટોળ, ત્રીફળા, ઝરસાર, કરીઆતુ, ગુગળ
સમભાગે લેઈ તેનો ક્વાથ કરી હમેશા પીએ તો ઉપદંશ મટે.

નં. ૨૯૨

મોરધુધુ તો. ૧ હીમજ તો. ૧ એ બે ઔષધીને લીંબુના ૨-
સમાં વાટવી દીવસ ત્રણ સુધી; પછી તેની ચીણીબોર જેવડી ગોળી
કરવી અને તે ગોળી દીવસમાં બે વખત ઘૂત અથવા દહીંમાં ખા-
વી માસ બે સુધી તો ઉપદંશ ટળે.

નં. ૨૯૩

પાઠાના ઉપાયો.

પાઠાને પહેલા પકાવવું અથવા બાળવું. અલચીની પોટીસ-
થી અથવા લીંબડો બાફીને બાંધવાથી અથવા કેળાને ખાંડ
બાંધવાથી પાકશે અથવા કાળા મલમની સાથે ખાર મુકી પાઠાને
પકાવી ફોડવું પછી તેના ઉપર મલમની પટી લગાવવી. મલમની
બનાવટ નવસાર તો. ૦૧ સંખીઓ સોમળ તો. ૦૧ ચુનો તો. ૦૧
પાપડીઓખારો તો. ૦૧ એ સર્વે ઔષધ સમાન બાગે વાટી તેની
લુગદી કરી પાઠાના મોંઢા ઉપર બાંધવાથી પાકુ રૂઝાય તે મલમ
એકવીસ દીવસ સુધી લગાવવો.

૧૯૪

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૨૯૪

રસકપુર, હીંગળોક, મોરચુચુ કુલાવેલ, કપુર, સોનાગેર, સફે-
તો, હીરાદખણ, કાથો, બોદાર, પારો, ગંધક માણસના અરથીની
રાખ એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે લેઈ પારાને ગંધકની કાળલી
કરવી. અને પછી તેના અંદર બીજા ઔષધો નાંખીને પાથેર
મીણ નાંખવું. પછી તે ઔષધોને ગળી નાંખી અને તેમાંથી મલ
મની પટી પાકાની ઉપર લગાવવી; તેથી પાકું મટે.

નં. ૨૯૫

પારો ગંધક, હીરાદખણ, રાજ, કેવડીઆ કાથો, બોદાર સીંદુર,
મનસલ, એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે લેઈ વાટી તેને ગાયના
ધીમાં નાંખી પાકાની ઉપર ઔષધવાથી પાકું મટે.

નં. ૨૯૬ દાદર અથવા ગજકરણના ઉપાયો.

સોમજ સંખીયુ, મોરચુચુ, મનસલ, રસકપુર, કપુર, માયા,
હીમજ એ સર્વે ઔષધો સમાન ભાગે લેઈ કપડાંણુ કરી લો-
ખના રસમાં સોગટી કરી તે સોગટીને પાણી સાથે ધરીને દાદર
ઉપર ઔષધવાથી દાદર અથવા ગજકરણ મટે.

નં. ૨૯૭

કેળના પાનની રાખ તો. ૨ હળદર તો. ૨ ટંકણજાર તો. ૧
અફીણ તો. ૦૧ ગુગળ તો. ૦૧ સાકર તો. ૧ ગંધક તો. ૧ હરડે
તો. ૧ મોરચુચુ તો. ૦૧ પીતપાપડો તો. ૦૧ એ સર્વે ઔષધો ખાંડી
ખારીક કરી ઔષધવાથી દાદર, ગજકરણ મટે.

નં. ૨૯૮

પારો, ગંધક, મોરચુચુ, નવસાર, સાકર, અફીણ સીંધાલુણ,

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૧૯૫

ફટકડી, કુક, પીતપાપડો, ત્રીફળા, ટંકણુખાર, જીરું, કાળીજીરું, હળદર, મીઠીઆવળ, ગળી, બોદાર, કપીલો, મરી, દારૂ, હળદર, હીરાદખણ, કાથો, સોનાગેરૂં, હીમજ, એ સર્વે ઔષધો સમાન બાગે લેઈ વાટીચુટી કપડાંણુ કરી લીંબુના રસની અંદર સોગટી કરવી પછી તે સોગટી ઘસીને ચોપડવાથી ગજકરણુ, દાદર, અરુઝ ચાંદી તરત મટે.

નં. ૨૯૯

ફટકડી તો. ૨ પાપડીઓખારો, તો. ૨ સંખીયો સોમળ તો. ૧૧ એ સર્વે ઔષધો વાટી લેપ કરવો, તેથી દાદર, ગજકરણુ મટે

નં. ૩૦૦

હેમજ, સોનામુખી, મોરચુધુ, હીરાકશી, બાવચી, પુવાડીયા એ સર્વે ઔષધો સમાન બાગે લેઈ વાટી બકરાના મુત્રમાં લેપ દીવસ ૨૮ કરવાથી ગજકરણુ, દાદર, જાય.

નં. ૩૦૧ અરજવાના ઉપાયો.

કોઝટાર એના ઉપર લગાડવાથી મટેછે, અથવા કારટીક લગાડવાથી અરજવાનો બાગ પાકીને મટેછે, કાળા મલમની પટી લગાડવાથી પણ પાકીને મટેછે, લાલગાજરનો છુંદો કરી બાંધવાથી અરજવું મટે, અથવા મછીનું તેલ લગાડવાથી અરજવું મટે. મછીનું તેલ કાઢવાની વીગત, મછી જીણી શેર ૧ લેઈ લોખંડની કઢાઈની અંદર શેર ૧૧ તેલ મુકી તેમાં તળી નાંખવી પછી તે તેલ ગળી તેલની અંદર મરી તો. ૧૧ નાંખી ચોપડવાથી, દાદર, અસ ગજકરણુ અરજવું મટે.

૧૯૬

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૩૦૨

અરજવાની ઉપર ચોકકઈ ધરીને ચોપડવાથી મટેછે, અથવા
ઝેરકોચલું, રેવચીનો શીરો બંને ધરી અરજવાની ઉપર ચોપડવું
ઉપરજીણી ગમપલાસની પટ્ટી લગાવવી તેથી તે મટે.

નં. ૩૦૩

વાળાના ઉપાયો.

સમજીની કોકડી તો. બા સાંહોડી તો. બા એ સર્વે ઓષધો
જીણાં વાટીને ગોળમાં ગોળી કરી ખવરાવવી ઉપર પથ્થ ખીચડી
ખાવા આપવી એથી વાળાની પીડા મટે.

નં. ૩૦૪

સફેતો તો. ૧ સુરોખાર તો. ૧ હુવારની બઢીની રાખ તો. ૧
એ સર્વે જીણાં વાટી કાંસાના થાળીની અંદર વાટીને ચીનાઈ
વાસણમાં ભરી રાખવું. તેમાંથી જરા વાળા ઉપર લગાડવાથી મટે.

નં. ૩૦૫

હીંગ તો. બા ઠંડા પાણીમાં દીવસ ત્રણ લગી ખાય તો
ફાયદો થાય.

નં. ૩૦૬

નીરગુંડીનો રસ ચાર પેસા બાર દીવસ ત્રણ સુધી પીએ
તો તે મટે.

નં. ૩૦૭

નાગરમોથ, બારંગ, મુઠ, પીપર, બેડાંછાલ, સમભાગે લઈ
સુરણ કરી અધેલી બાર પાણીથી લેતો આરામ થાય.

નં. ૩૦૮

ધંતુરાનું પાંદડાને તેલ લગાડી તે ઉપર બાંધી તો ફાયદો થાય.

બાધિવિનાય યા દર્શિનોદોસ્ત.

૧૯૭

નં. ૩૦૯

ઝેરીકોચલુ, અફીણુ, વચ્છનાગ સોમળ, દરેકનો ધસારો કરી વાળા ઉપર ચોપડે તો કામદો થાય, કદાચ કોલો ઉઠી પુટી ગયો હોય તો ઝેરીકોચલું, અફીણુ, વચ્છનાગ, ગમે તે ધથી ચોપડવું, તેથી ઝેર ચઢીને વાળો નીકળી જશે.

નં. ૩૧૦ વીસફોટકના ઉપાયો.

પ્રથમ ઇંદ્રી ઉપર જખમ થઈ ચાંદી પડે અથવા કોલીએા થાય તેને મોરધુધુ બાળીને ચોપડવું એથી આ રોગ આગળ વધારે વધશે નહીં, કદાચીત કોલી ધણી કઢણુ હોય તો બધી કોલીએાને મોરધુધુથી બાળીને ચાંદી પડવા દેવી કદાચ શરીરે બળતરા થાય તો તેની હરકત નહીં, હવે ચાંદીને કપુરનું પાણી લઈ કપાસવડે સાફ ઘોઈ નાંખવી અને તેના ઉપર ઉખેરો (જુકો) અથવા મજન મપટી દેવી.

ભુકી—કેવડીએા કાચો તો. ૧૧ મીનઈ કપુર તો. ૧ બારીક જીણાં ગુટી ચાંદીની ઉપર બબરાવવું, તેથી તણુ ચાર દીવસમાં ચાંદી મટે.

નં. ૩૧૧

બોયડીની લાખ, હીરાદખણુ, માયા, બોદાર, એ સર્વે ઓપવો સમાન બાગે લઈ માટીના વાસણની અંદર બાળી તેની રાખ ચાંદીની ઉપર બબરાવવાથી ચાંદી મટે.

નં. ૩૧૨

(૧) સોપારી કાળી બાળીને તેની રાખ તો. ૧ સીંદુર તો. ૧

૧૬૮

પ્રકરણ ૪ થું.

ધોજો કાથો તો. ૦૧ એલચીના દાણા તો. ૦૧ ચીનકબાલ તો. ૦૧
એ સર્વે ઔષધો એકઠાં વાટી ચાંદીપર બબરાવ્યાથી આરામ થા-
ય. (૨) હોંગળોક, ચીનઈ કપુર, હીરદખણ, સોનાગેર, મોરચુચુ
બાળેલુ કેવડીએ કાથો, સોપારીની રાખ એ સર્વે ઔષધો સમાન
બાગે લેઈ. જાણું વાટી કપડછાંણુ કરી ચાંદીની ઉપર બબરાવ્યા-
થી આરામ થાય. (૩) માણસના અશ્ચીની રાખ, જુના ચામડાની
રાખ, કપુર, રસકપુર, એ સર્વે ઔષધો સમાન બાગે લેઈ વાટી
ખારીક બુકો કરી ચાંદીની ઉપર બબરાવ્યાથી ચાંદી મટે.

નં. ૩૧૩ ચાંદીને સાફ રાખવાની સમજ.

પ્રથમ તો ઇંદ્રીનું સુખ રાતું થાય, પીથાબ બળે, સાફ ન
આવે, શરીર ગરમીથી બળે અને પછી પાંચ સાત દીવસ પછી
ઇંદ્રીએ સોળે થાય ને ઇંદ્રી ગરમીથી બળી ને ચાંદી પડે ને ઘણા
દીવસ થાય ત્યારે ઇંદ્રીનું ડુલ સડી જાય ને ખરી પડે ને ઇંદ્રીમાં-
થી પાચ વહે, ઇંદ્રીમાં તેણખા નાખે, કામ પ્રગટ થાય, ઇંદ્રી તણાય
કોષને ઇંદ્રી ખવાઈને ખરી પડેછે. ઉપાય ન્યારે ઇંદ્રીએ સોળે
હોય તો અરણીના પાન વાટી ઇંદ્રી ઉપર બાંધવાથી ઇંદ્રીનો સો-
ળે મટે લોંબડો બાકીને વાટી બાંધ્યાથી સોળે ઉતરે પ્રથમ ઇંદ્રીને
આવળ, ખોરડી, કાથો, ને ધમાસો એનું પાણી કરી ઉકાળી તેમાં
કપુર નાંખી ઇંદ્રી કોષને સાફ કરવી પછી લોંબડાની પટ્ટી તણ
ચાર દીવસ સુધી મારવી તેથી ઇંદ્રીની ચાંદી માંહેથી પાચ, પર
તથા સડેલી ચામડી નીકળી જાય ત્યારે લોંબડાની પટ્ટી મારવી ન-
હી, પછી તેના ઉપર મલમની પટ્ટી આપવી તેની લોધી રાખવોખી

આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોશન.

૧૯૯

તો. ૨ તેને ધીમાં રાધવી પછી તેને હુંકે ઉતારી મીણુ તો. ૧ નાંખી બધુ હતાવી પછી પાણીવતે પચીસવાર ઘોઘ નાંખવું તેના અંદર કપુર તો. ૧ વાટી નાંખી ઇંદ્રીની ઉપર પટી મારવી તેથી ઇંદ્રીની ચાંદી રૂઝાશે.

નં. ૩૧૪

રસકપુર, હીંગલોહ, મોરથુથુ, કુલાવેલ, કપુર, સોનાગેર, હી-રાદખણ કાથો, બોદાર, પારો, ગંધક, માણસના અસ્થીની રાખ એ સર્વે ઐષધો સમભાગે લઈ પારાના ગંધકની કાળલી કરવા તેના અંદર ઐષધી નાંખવી પછી તેને દીવસ એક વાટવું. પછી મીણુ ધીની અંદર ઉનું કરી મલમની અંદર નાંખવું તે મલમ પાણીથી ઘોઘને સાફ કરવો પછી ઇંદ્રીની ઉપર પટી મારવી તેથી ઇંદ્રીની ચાંદી મટે.

નં. ૩૧૫ વીસફોટક ઉત્પન ન થવાના સાધારણ કારણો.

રૂવાળી, ગરમીવાળી, રોગવાળી, સ્ત્રી સાથે સંભોગ કરવાથી વીસફોટનો રોગ ઉત્પન થાયછે, અથવા સંભોગ પુરો ન થવાના કારણથી, અથવા નવી સ્ત્રીનો ભોગ કરવાથી તે રોગ ઉત્પન થાય છે. તેના ચીન્હો પુરૂષને સંયોગ કરવા પછી એક કલાકે ઇંદ્રીમાં બળતરા બળે, પીસાબમાં તણુઆ નાંખે અને પીસાબ પીજો થાય, પીસાબ આવતો અટકે, પીસાબ વાટે પર નીકળે અને ઇંદ્રીના મોહોડામાંથી પાત્યનું તંત્ર નીકળે સોળે આવે, કામ ઘણું ઉત્પન થાય, શરીર આખુ ગરમીથી બળે, કોઠને એ રોગના ઝેરથી તાવ આવેછે. ઉપાયો પ્રથમ ઠાંકીવાળાને જીલ્લાખઆપવો. ગુલાબના

૨૦૦

પ્રકરણ ૪ યું.

કુલ, મીઠીઆવળ, હીમજ, નસોતર, હર વરણાના મુળ, ત્રુનુંમુળ, ગરમાળો, કાળીદ્રાક્ષ, વરીઆળી, એ સર્વે ઔષધો સમાન બાગે લેઈ તો. ૨ નો ક્વાય કરી ત્રણ દીવસ આપવાથી વીસકોટકની ગરમી ટળે અને ઇંદ્રીનો સોળે, શરીરની બળતરા મટે. ત્રુનુંમુળ, હેમજ, પાથણ્બિદ, નસોતર, ધાણા એ સર્વેનો ક્વાય કરી દીવસ ત્રણ આપવાથી ઇંદ્રીનો સોળે, પીસાબની ગરમી અંગની બળતરા મટે.

નં. ૩૧૬

હીગળોકમાંથી પારો કાઢાડેલ તો. ૧ જવંત્રી તો. ૨ એ બેને ભેળાં વાટવાથી પારો અને જવંત્રીની કાળલી થશે, તેમાંથી વાલ એક પતાસામાં આપવો તે ઉપર વરીઆળી, ધાણા, એલચી સાકર દરેક તો. ૦ લેઈ વાટીગુટી છ વાર ગાળીને પાવાથી ગન્ન તે પ્રકારનો પ્રમેહ, વીસકોટક મટે પથ્ય અલુચ્છ સાકર, દુધ, મગનીદાળ, તાંજલજની બાજી, ધઉ, સીંધવ, ચોખા, ખાવા, અગર મોંમાં ફોત્રા પડી ગયા હોય તો ખરસારનો ભુકો મોંમાં રાખવો, અગર ધાણા, ધમાસો, કાથો, ફટકડી, સમબાગે ઉકાળી કોગળા કરાવવા. જો ઇંદ્રીપર સોળે આવે અને ગરમી બહુ લાગતી હોય તો. ૧૦૮ વાર ધી ધીએને તેમાં થોડુંક કપૂર નાંખી ચોપડવું.

નં. ૩૧૭ શરીરે ચાંદી પડી ગઈ હોય તેના ઔષધો.

જો શરીર ઉપર કાળી અથવા રાતી ચાંદી બહુ જડી પડી ગઈ હોયતો પારો તથા ગંધક બેને શોષેલા સમબાગે લેઈ ખરલ કરી કાળલી કરવી તેમાંથી વાલ ૧ ને સુમારે પાકાં ઉળાંમાં તથા

આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત.

૨૦૧

પતાસામાં ખરાવવાથી આરામ થાયછે. પર્ય ઉપર પ્રમાણે આ હુલ્લુ ખવડાવવું.

પારાની વીક્રીયાની સમજ.

વીરકોટક દાદર, પીતની ગરમી, એ રોગવાળાને બેસના છાંણનો રસ અને સાકર પાવાથી ઉપરના રોગ મટે તેમજ તે દરદની ઉપર આધિજ્ઞા ઔસધનું જો ઝેર ચઢ્યું હોય તેને ઉતારે પારાની વીક્રીયા થઈ હોય તો લાવ આવે, શરીરમાં છાતીમાં, પેટમાં દાહ બિત્પન થાય, નેત્રે ગરમી જણાય પીશાબને ગ્રાડા વાટે બળતરા થાય, હાડ કુખે નસો ગ્રહાય, શરીરમાં સાહી બળી જાય તેથી શરીરમાં ખરજ આવે ને ચાઠાં નીકળે અને ફટલા એક દીવસ પછી શરીરમાં પારાની વીક્રીયા પ્રગટ થાય તેથી ધોળા મીતીના દાણા જેવા શરીર ઉપર ફોલા થાય તે પુટીને ચાંદા પડે પાચ પડે વહે પગ, હાથ, માથુ, ઇંદ્રીને સ્ત્રીએને યોનીના સ્થાનકે સોળે થાય તૃષા ધણી લાગે પેટમાં સુળ, અને અતીસાર થાય. શરીરના વાળ ખરી પડે નખ ઉખડી જાય ગળામાં ગાંઠો થાય, ચીતશ્મ થાય, પછી કેટલેક દીવસે પેટના આંતરડામાં ચાંદી પડે એવાં ચીનહો થાય-
નં. ૩૧૯

જવાસો સુંકેલો લો. બાની ફાકી પ્રભાતે ઠંડા પાણીથી બરવી ઉપર રેવંચો, પ્રાસણબિદ ખંજે તો. ૧ પ્રભાતે દુધ અને પાણીની સાથે ફાકી બરવી દીવસ સાત સુધી તેથી ખારો નેટસો આજો હશે તે સર્વે પીસાબને રસ્તે નીકળી જશે.

ધાણા શે. ૦૧ તેનો ક્વાથ કરી તેની અંદર સાકર તો. ૨

૨૦૨

પ્રકરણ ૪ થું.

નાંખી પ્રભાતે પીવાથી પારાની વીક્રીયા ટળે ગંધક શોષેલ, ત્રીફલા-
ની, અંદર આપવાથી પારાની વીક્રીયા ટળે.

નં. ૩૧૯

શરીરે પારો પુટી નીકળ્યો હોય તેના ઉપર લેપ, પારો, હડ-
તાલ, ગંધક, મોરચુથુ, કપીલા, એ સર્વ ઔષધોને ત્રાંખાના વાસ-
ણમાં દીવસ સાત વાટી શરીરે મરદન કરવું તેથી પારો પુટી નીક-
ળ્યાથી ચાંદી પડી હોય તે મટે.

નં. ૩૨૦

જ્વાસો, સોનાગેર, કપૂર, એલચીનાદાણા, વાળો, મોથ, ધા-
ણા, ગુલાબના ફુલ, વરીઆળી, જીરૂ, પાસણમિદ, સુખડ, કુટ, કપૂર કાચલી, એ સર્વ ઔષધો વાટી શરીરે ચોપડીએ તો પારા-
નો વીકાર મટે.

નં. ૩૨૧

શીતળાના ઊપાયો.

ઠાઠા પાણીમાં થોડીક હળદર નાંખી પાચ તો સીતળાના ફેલા
સારા રહે. ચંદન, અરકુસો, નાગરમોથ, ગળો દ્રાક્ષ, સમભાગે સેધ
રેરા બારનો ક્વાથ કરી આપે તો સીતળાનો તાવ વીગેરે બાધી
મટે આ દરદીને સાકરની રાખડી, દુધ, ચોખા, રોટલી વીગેરે પુછી-
કારક ખોરાક આપવો. નારંગી અંજીર, દ્રાક્ષ, દાહાડમ, મીઠા લીંચુ
તેનો તથા ગુલાબનો સરખત આપવો. અઠવાડીઆમાં એ
ત્રણ વારે જુલાબ આપવો તેથી પેટ સાફ રહેશે. સીતળા નીકળ્યા
પછી શરીરે દાહ થાય તો મધ ને પાણી પીવું અથવા ગળી
ધીમાં વાટીને ચોપડવી અથવા ગળજીબીનું મુળ ચોખાના પાણી

આધિવિનાયક વા દર્દિનોદોરત

૨૦૩

સાથે ધસીને પાવાયી શરીરની ઘાહ ટળે.

નં. ૩૨૨

ખાણાજી, એલચી. ગુલાબ ડુધ એ સમભાગે લેઈ તેની પડી તો. ૧ ન્હા કરી રાત્રે કોરા મટોડીના વાસણમાં પલાળી રાખવી પછી તેને પ્રભાતે વાટી ગળીને સાકર નાખી પીવું તેથી તે રોગનો શક્તી થાય છે.

નં. ૩૨૩ મસ્તક રોગના ઉપાયો.

કુટ, કાયફળ, મજીઠ, પુસકરમુળ, એ ચાર ઔષધોને પાણી સાથે ધસીને માથે ઓપડવાથી વાત, પીત, કફને ત્રીદોષ થકી ઉત્પન્ન થયેલો મસ્તક રોગ મટે.

નં. ૩૨૪

મસ્તક રોગવાળાને હલકો જીલ્લાખ આપવો પ્રભાતે શે. ૧ દુધ તેની અંદર પા તોલો મરી નાંખી ઊનું કરી પ્રભાતે દીવસ સાત પીવાથી મસ્તક રોગ ટળે.

નં. ૩૨૫

અડદના લોટને પાણીમાં ખદખદાવી તેની રોટલી કરી એ ત્રણ કલાક સુધી માથે બાંધી રાખે તો વાયુથી માથુ દુખતું હોય તે મટે, અથવા અડદના લોટને પાણીમાં ખદખદાવી લાંબો વાટો કરી તેલમાં તળી નાખવો પછી તે તેલ પાંચ કલાક સુધી માથામાં ભરી રાખે તો વાયુ પ્રકોપથી માથુ દુખતું મટે.

નં. ૩૨૬

ચંદન, કમળ કાકડી સમભાગે ટાઢા પાણીમાં વાટી માથે

૨૦૪

પ્રકરણ ૪ થું.

લેપ કરે તો પીતના બેરેથી માથુ ફુખતું મટે અથવા ૧૦૮ વાર ધી ધોઈ માથે બેરે તો આરામ થાય.

નં. ૩૨૭

સુઠ, ધાણાં નાગકેસર, પીપરીમુળ, જેડીમધ, તપખીર એ સર્વે ઔષધ સમાન બાગે લેઈ ધી સાકરની સાથે મેળવી પ્રમાતે દીવસ સાત આવાથી સર્વ પ્રકારના મસ્તકરોગ મટે. ધાણાને દ્રાક્ષ આવાથી તે રોગ ટળે; અથવા ધાણાને દ્રાક્ષ ફુધમાં ઉકાળી પીવાથી તે રોગ મટે. હના પાણીમાં સાકર તો. ૧૦ નાંખી પીવાથી તે રોગ મટે. નવસાર ને સાકર તો. ૧૦ ને આથરે આવાથી પીતનો મસ્તકરોગ મટે. સુંઠને ગોળ પાણીમાં ધથી નાકમાં ખે જણુ ટપકાં પાડવાથી મસ્તક મટે. સુઠ, સમુદ્રફળ વાદી નાંકમાં સુંઠવાથી મસ્તકરોગ મટે. રાતીકણેરના પાનનાં રસની અંદર સાકર નાંખી એક ખે ટીપાં નાંખવાથી મસ્તકરોગ મટે. નવસાર ને કળીચુનો સુંઠવાથી મસ્તકરોગ મટે.

નં. ૩૨૮

કાયફળ, તો. ૧૦ છીંકણી, તો. ૧૦ અફીણુ, રતીબાર કેસર, રતીબાર, નવસાર, ચાર રતીબાર એને વાદી છણા કરી નાકમાં સુંઠવાથી મસ્તકરોગ મટે. નવસારતા ફુલ સુંઠવાથી મસ્તકરોગ મટે.

નં. ૩૨૯ મસ્તકરોગથી મગજ ખાલી પડે તેના લેપાથો.

અદામના ખીજ શર ખે, સાકર શ. ૪ ધી શ. ૨ જાયફળ તો. ૧૦ જવંત્રી તો. ૧૦ કેસર તો. ૧૦ ધોળીમુસળી, તો. ૧ કાળીમુસળી તો. ૧ એખરો તો. ૧૦ તજ તો. ૧૦ લવંગ તો. ૧૦

આધિવિનાશ વા દર્દિનોદોરત

૨૦૫

ઘેખરૂં તો. ૦૧ ખસખસ તો. ૦૧ કમ્તુરી વાલ ૧ અમર વાલ ૧ વંસલોચન તો. ૦૧ મોચરસ તો. ૦૧ એલચીના દાણા તો. ૨ સાલમ તો. ૧ એ સર્વે ઔષધ વાટી સાકરની આસણી કરી તેમાં ધી નાંખી ઉતારીને ફારવું પછી તેને ચીનીના વાસણમાં બરી મુકવું, તેમાંથી પ્રભાતે પાણર ખાવું તેથી મગજ તર રહે.

નં. ૩૩૦ બદામના આથાની રીત.

બદામના બીજ શે. ૧ લેઈ તેને મટોડીના વાસણમાં નાખી તેમાં નીચેના ઔષધો નાંખવા. ૭૩ તો. ૧ ધાંણા તો. ૧ વરી-આળી, યુક્તાબનાકુલ, મરી, પીપરીમુળ, પીપર, જલપદ્મ, જલવંત્રી, એલચીદાણા, લવીંગ, એ સર્વ ઔષધોને કપડાંમાં ફરી ઉપરના મટોડીના વાસણમાં બદામની સાથે ભિગા કરવા પછી તેમાં સાકર નું ખુર શે. ૨ ધી ભેંચનું શે. ૧ નાંખી વાસણનું મોઢું બંધ કરી દેવું પછી તે વાસણને દીવસ સાત ધાનના વાસણમાં રાખવું પછી તેને સાત દીવસ પછી કાઢાડી તેમાંથી પ્રભાતે શે. ૦૧ ખાવું તેથી આંખની ગરમી, માથાનો રોગ મટે અને મસ્તક તરરહે.

નં. ૩૩૧

બદામબીજ શેર ૦૧ ખસખસ શે. ૦૧ મુક સે. ૦૧ એ ત્રણે ગુદાં વાટવાં પછી નાળીએર પાંણીચાણુ લેવું તે નાળીએરની અંદર પાંણી કાઢાડી નાખી તેની અંદર બીજી પાંણી નાખી ખુચ બંધ કરી પહોર આઠ રાખવું પછી તેની અંદરથી કોપરા સહીત ભાગ કાઢાડી લેશે તેને લોખંડની કઠાઈની અંદર ધી નાંખી તળી નાંખવું પછી નાળીએરના તળેલા, કોપરાને ખાંડી નાખવું પછી

૨૦૬

પ્રકરણ ૪ થું.

લોખંડની કઠાઈની અંદર કોપરાને નાંખવું પછી તેને ચુલે ચઢાવી જીણો તાપ દેવો, અસખસના દાંણા જોવો કોપરાનો રંગ થાય ત્યારે ઉતારી સાકર સે. ૦૧ નાંખવી પછી તેની માંહે ઉપરના ઝોષધો નાંખી એ સવેને એકકા કરવા પછી તેની અંદરથી તો. ૨ ને આશરે રોજ આઈ ઉપર દુધ પીવું એમ ૨૧ દીવસ કરવાથી મગજ તર રહે.

નં. ૩૩૨ સંધીવાના ઉપાયો.

ત્રીકટું, ત્રીફલા, તમાલપત્ર, મોથ, એલચી, વાવડીંગ, સમભાગે પાસેર લેવાં તેમાં નસોતર ૦૧ સેર તથા લવીંગ પાસેર ખાંડી ખારીક ચુરણ કરી સાકર સાથે રોજ સવાર સાંજ ૩૦૧ બાર ફાંકે તો જીનો સંધીવા તથા સાંધા ઉપર સોળે દુર થાય અને પેટ હમેશાં સાફ રહે.

નં. ૩૩૩

દેવદાર, પુશ્કરમુળ, ગજો, રાસના, સાટોડી, સુંક, ગરમાળો, ગોખરૂં, સમભાગે લેઈ અધકચરા કરી નવટાંકને સુમારે ક્વાથ કરી સવાર સાંજ પાવો.

નં. ૩૩૪

ગરમાળાનો ગોળ, ભાંયરીંગણી, અતીવીસનીકળી, ધાણા, પીપર, સતાવરી, આસોદ, ખરકુસો, સુંક, હરડે, વરીઆળી, ગોખરૂં, ગજો, મોથ, સાટોડી, ધમાસો, વજ, પુશ્કરમુળ, દેવદાર, ઉબીરીંગણી, સવે સમભાગે લેઈ તેમાં ત્રણ ગણી રાસના મેળવી અધકચરાં કરી નવટાંકને સુમારે લેઈ ક્વાથ કરી સવાર સાંજ ગુ-

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરન.

૨૦૭

ગળ અથવા સુક મેળવી આપે તો બહુ ફાયદો થાય.

નં. ૩૩૫

જવખાર. વાળો, તજ, ધાણા, ત્રીફળા, એલચી, સીંધવ, નાગરમોચ, રાસના, દેવદાર, ત્રીકટુ, પીપરીમુળ ચીત્રક, ચવક, હિંગ, સરસવ, ઇંદ્રજવ, પાછાડમુળ, વાવડીંગ, કકુ, વજ, જીરૂ, સાંહાજીરૂ, તમાલપત્ર, દરેક સમભાગે લેઈ તેમના વજન પ્રમાણે ઓખો ગુગળ લેઈ ધીમાં મેળવતો તેમાંથી રાસનાના ક્વાથ સંગાથે દરરોજ તો. ૦૧૧ આપ તો ફાયદો થાય.

નં. ૩૩૬ લસણપાકની વીગત.

લસણ સે. ૧૧ લેઈ એક રાત દહીમાં પત્તાળવું સવારે કાઢાડી લેઈ જસેર દુધમાં ખુબ ઉકાળવું. દુધ બળી જઈ માવો થાય ત્યારે ત્રીફળા વાવડીંગ, કચુરો સુક, દેવદાર, ચીત્રક, અજમો, અકુસો, સતાવરી, રાસના, સુવા, દરેક અઢેક તોલો લેઈ ખાંડીકુટી દોડપાસેર ધીમાં લસણનો માવો મેળવી દેવો. તેમાં મધ તથા સાકર બંને દોડપાસેર નાંખી પાક કરવો. તેમાંથી દરદીની સક્તી પ્રમાણે આપવું તેથી ફાયદો થાય.

નં. ૩૩૭

ઓપચીની તો. ૫ આસોદ તો. ૨૧, સુક તો. ૧૧ સતાવરી તો. ૧૧ રાસના તો. ૧૧ હરડે તો. ૧૧ લવીંગ તો. ૧૧ સાકર ૦૧ સે. એ સર્વે ખાંડીકુટી ચુરણ કરી હથેલાં સવારે ૩૦ બાર આપવું. ખાંડખાટુ ખાવું નહી તથા સરોરે વચ્ચનાગતા તેલનું મરદનકરવું.

૨૦૮

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૩૩૮

વચ્ચનાગ તો' ના ઘોડાવજ, માલકાંકણી લસણ, દરેક તો.
 ના ઘોળી ચણોડી રેરા બાર સર્વે જણા વાટવા તલનું તેલ સે.
 ના સરસવનું તેલ સે. ૧ અને એરંડીયુ તો. ૨ સર્વ તેલ તથા
 ઔષધો એકઠાં કરી ઉકાળીએ તે સાંધા ફુજે ત્યાં મરદન કરવું.
 આ તેલ આંખે ઉપર માથે કાંઈ અડકાવવું નહી.

નં. ૩૩૯

હીંગલોક ભિંસાંગુળ, હીરાબોળ રાતો, લવીંગ, તજ, પીપર,
 જાયફળ, જવંત્રી, કેસર, દરેક તો. ના લેવાં. ગુગળ તથા હીરાબોળને
 ધીમાં તળી લેવા, સર્વ દવાને ખાંડી કુટી મધમાં ચણીબોર જવડો
 ગોળી બાળવી. તેમાંથી અઢેક ગોળી આપવી.

નં. ૩૪૦ ગુગળપાકની વીધી.

ભેંસાંગુળ ચોખો સે. ના ફુધ સે. ૧૦ માં નાંખી દાંણો
 પાડવો તેમાં પીપર તથા ગોખરુ દરેક સે. ૧ લવીંગ, તજ, અકત.
 કરો, જવંત્રી, જાયફળ, દરેક તો. ૧૧ ચોપચોની સે. ૧ ગોળ સે.
 ૩ સર્વે દવાને કપડછાંણ કરી ઠારીને ગોળ પાપડી કરવી તેમાંથી
 રોજ રૂના બાર આપવું. પચ્ચ, બાજરી, મેથી, બંસાક પચ્ચ દેવું.
 વાદ્ર સર્વે મટે, કેડ ફુખતી હોય, વાંસો ફુખતો હોય, સર્વે સાંધા
 ફુખતા હોય તેને મગાડે છે.

નં. ૩૪૧ સધીવાની ગોળી.

સોમળ સંખીયો તો. ના બાર, માયા તો. ૧ બાર અફીણ

આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત.

૨૦૯

તો. ૨૧ યનીકપુર શોધેલો તો. ૧ સર્વે વાટીને નાગરવેલના પાંનના રસમાં ગોળાઓ મરી જ્વડી કરવી તેમાંની એક એક ગોળી ટાઢા દુધમાં આપવી. પથ્ય—અલુણું આપવું. તેથી સંધીવા, હાડ કળતર મટે.

નં. ૩૪૨ સોમળની ગોળી.

દાહડમીઓ સોમળ તો. ૨૧ દુધ સે. ૧૫ માં નાંખી દોઝીકા-યેત્રવડે પકાવવું, દુધ સે. ૫ રહે તારે ઉતારી કાઢો, તવટાંક નાંખી ખુબ જીણો વાગી મરી જ્વડી ગોળી કરવી તેમાંથી એક રોજ સવારે આપવી તેથી સંધીવા તથા હાડવાણ, વીસ્કોટકતા, સાંધા દુખતા હોય તે મટે.

નં. ૩૪૩

સોમળ તો. ૧૧ કાથો તો. ૧ વાટીગુંટી આદાના રસમાં ચણોઢી પ્રમાણે ગોળી વાળી દરરોજ સવાર સાંજ અંકેકી આપવી તે પ્રમાણે સાત દીવસ મુખી આપ્યા કરવું તથા દરદી ને પડદામાં રાખવો. પથ્ય—તાજુ ધીને ઘઉં ખાવા સાથે આપવા ને ઉપર સાકરનો શીરો ખવડાવવો. તેથી સર્વે સંધીવા હાડકામાં કળતર, વીસ્કોટકથી સાંધા દુખે તે વીગેરે મટે. પથ્ય ન પાળે તો હાથે પગે સેજો આવે.

નં. ૩૪૪ રક્તપીતના ઉપાયો.

અડુસાનો રસ, મધ, સાકર, સર્વે મળી ૩૦૧ બારેને આથરે પાવું તેથી ભયંકર રક્તપીત થાંત પડશે.

૨૧૦

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૩૪૫

વાળો, ધાણા, સુંક, ચંદન, જેડીમધ, અરડુસો, કાળોવાળો, સમભાગે લેઈ રૂઠા ભાર નો કાઢાડો કરી મધ સાકર નાંખી પાવો તેથી રક્તપીત, ત્રષા, દાહ, તાવ, ફર થાય.

નં. ૩૪૬

અડુસો, મણાકા દ્રાક્ષ, હરડે, સમભાગે તો રૂઠા નો ક્વાથ કરી મધ, સાકરને પીપર નાંખી પાવાથી રક્તપીત, શ્વાસ વીગેરેનો નાશ થાયછે.

નં. ૩૪૭

પાકાં ઉમરાં (ગુલર) હરડે, અજુર, મણાકા દ્રાક્ષ, આમાંનું કોઈ પણ ફલ લેઈ મધ સાથે ખાય તો રક્તપીતનો નાશ થાય.

નં. ૩૪૮

પાકાં ગુલર મધમાં કે ગોળમાં ખાવાથી નાકમાં લોહી પડતું બંધ થાય.

નં. ૩૪૯

હરડાં, દાહડમના ફલ, ધોનો રસ એ સર્વેને વાટી તેના ટીપાં નાકમાં પાડ્યાથી ઘણા દીવસનું નાકમાં લોહી પડતું બંધ થાય.

નં. ૩૫૦

કમળકાકડીના ખીજ, અડુસો, ગજો, નસોતર, મહુડાં, નાગરમોય, રાતુંચંદન, ધાણા સમભાગે લેઈ રૂઠા ભારનો ક્વાથ કરી મધ નાંખી પાવતો રક્તપીત જાય. નસોતર, ત્રીફલા કે હરડે

આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૨૧૧

નો જીલાખ લે તો તેનાથી પણ ફાયદો થાય તથા પાકાં ગુલર, દ્રાક્ષ, મધમાં ખાય તો પણ ફાયદો કરે.

નં. ૩૫૧ રતવાના ઉપાયો.

દશાંગલેપ.—કુઠ, હળદર, દારૂ હળદર, બાજો, રતાંજળી તગર, જેઠીમધ, સરસડાની છાત, વાજો, એલચી, સમભાગે લઈ પાણીમાં જીણું વાટી લેપ કરવો.

નં. ૩૫૨

હીમકંદ તથા સાકર વાટીને પાનાથી પણ ફાયદો થાયછે.

નં. ૩૫૩ કોલેરાના ઉપાયો.

સોષેનાં ઝેરીકોચનાં તો. ૨ અફીણુ તો. ૧ સુંઠ તો. ૩ મરી તો. ૨ હીંગ તો. ૨ ખાંડીકુટી કપડજાણુ કરી ચણોડી જેવડી ગોળી પાળવી તેમાંથી અકેક ગોળ દર બન્ને કલાકે આપવી.

નં. ૩૫૪ લસણાદીચુર્ણ.

ત્રીકટુ, જીરૂ, લસણ, સીંધવ, સંચળ, હીંગ સમભાગે લઈ તો. ૧૦૦ને આશરે લીંબુના રસમાં કાળવીને આપવું તેથી ફાયદો થાય.

નં. ૩૫૫

કટુત્રસ.

ગંધક, લસણ, ત્રીકટુ, સીંધવ, હીંગ, જીરૂ, સમભાગે ચુર્ણ કરી લીંબુના રસમાં આપવું.

નં. ૩૫૬

અફીણુ, તજ, મોચરસ, જાયફળ, જવત્રી, લવંગ, હીંગલો-ક, દરેક તોલો ૧૦ ભાંગ તો. ૫ સર્વે દવાને (ભાંગ શીવાય) અ-

૨૧૨

પ્રકરણ ૪ થું.

દાના રસ નવટાંકમાં ખુબ ખરલ કરવું. ભાંગને ખુબ ઉકાળીને તે પાણીમાં બે દીવસ ખરલ કરવો; ગોળી વાળવા જેવું થાય એટલે ચણાપુરે ગોળી વાળી ઉમરના પ્રમાણમાં આપ્યાથી તે બે સુધી આપવી, બે ફાયદો મારમ પડે તો બે ત્રણ ત્રણ કલાકને આંતરે આપવી તેથી તે રોગ મટે.

નં. ૩૫૭ સુઝારાની ગાંઠના ઉપાયો.

નવસાર વા તોલો ગરમાળાનો ગોળ તો. ૩ સુરોખાર તો. ૦૧ અંને ઈંદ્રજયનો ક્વાથ તો. ૨ માં ઉપરની વસ્તુ ખાંડીને ૩ વા ભારને આશરે સવારે સાંજ લેવું. અને બે જીલામ બહુ લાગે તો ગરમાળાનો ગોળ આછો કરવો. પથ્ય.—ઓખા, મમરા, કાંછ દુધ, વીંગેરે ઉલકો ખોરાક આપવો. અને જેમ જેમ આરામ પડે તો વ્યવ તેમ તેમ ભારે ખોરાક આપતાં જવું.

નં. ૩૫૮

સાત્રવણમીઠ લવણ પાહાડમુળ પીપર અરણી બીલીનો ગર્જ ગોખંડે બાંને રીંગણીઉભી, ને ભાંયરીંગણી, આખરો આપટો સરવે દવા સમભાગે લઈ તોજા ૨ નો ક્વાથ સવારે સાંજ આપે ફાયદો થાય.

નં. ૩૫૯

સુંઠ, મરી, ત્રીફળા, પીપર, વાવડીંગ, ચીત્રક, ચવક, સમભાગે લેવાં તેમના વજન પ્રમાણે મંડુર તથા જીનો ગોળ લેવો. તમામ વજનથી ૬ ગાણું ગાયનું મુત્ર લઈ સરવે દવા તેમાં નાંખી ખુબ ઉકાળી મુત્ર બધું ખાળી નાંખી એક લુગદી કરી ખુબ

આધિવિનાય યા દર્શિનો દોસ્ત.

૨૧૩

ખરલ કરવું, તેમાંથી જમવા પેહુલાં તો. ૧ ખાય તો તમામ જાતનાં સૂળ, પાંડુરોગ, કમળો, સોજા હરથ મુઝારો ઉદરોગો સંગ્રહણી, ગોળો, કમીવીકાર વીગેરે મટે.

નં. ૩૬૦ સજેખમના ઉપાયો.

નાકે તથા કપાળે શેક કરવો, અથવા લવીંગ શેકને કે કાચાં બાટી કપાળે સેપ કરવો, ગરમ પાણીમાં હાલકો જુલાય લેવો, નાકમાં ઘી જે દીવસ પછો મુંઘે ફાયદો થાય. સખખ જે દીવસમાં તમામ મગજનો બીગાડ ઘણુંકરી નીકળી જાયછે. કાગળની કે આપટાના પાંદડાની બીડીમાં હળદર ભરી સળગાવો નાકમાં ધુમાડો એવવાથી મટેછે. સુતી વખત દુધ ગરમ કરી સાકર નાંખી પીએ તો ફાયદો થાય.

નં. ૩૬૧ પીનસના ઉપાયો.

દહી, મરી ને ગોળ સરવે બરાબર લઈ હમેશાં સવારે તો. ૧ ખાય તો પીનસ મટે.

નં. ૩૬૨

કલોજ, પુષ્કરમૂળ, કાકડાસીંગ, કાયફળ, મુંક, પીપર, મરી, સખભાજે લઈવાટી ચુર્ણ કરી આદાના રસમાં હમેશાં તો. ૧ ખાયતો ફાયદો થાય, અથવા તેનો કાઠો કરી આદાનો રસ નાંખી પીએ તો પીનસ, ઉધરસ, સનેપાત, કફ વીગેરેને ફાયદો કરે.

નં. ૩૬૩

મુંક, મરી, પીપર, ચીત્રક, તમાલપત્ર, આમલવેતસ (મોટું પાકું બીજોરું) ચતક, જીરું, એલચી, તજ, આમલીની છાલ તા-

૨૧૪

પ્રકરણ ૪ યું.

લીપત્ર સમભાગે લેઈ ખાંડીકુટી તે સરવ વજન પ્રમાણે જીનો ગોળ લેઈ તો. ૧ પ્રમાણે ગોળી કરી સવારે હમેશાં ૧૫ દીવસ સુધી ખાય તો પીનસ ઉધરસ અચ્ચી, શ્વાસ મટે.

નં. ૩૬૪

હીંગગોઠ વાઝ ૨ ને વાટી કપાસમાં મેળવી (૩માં) હુકામાં પાંવાથી પીનસ મટે.

નં. ૩૬૫

મરી, ગોળ, દરેક તો. ૦૧ ગાયનું ધી તો. ૨૧ સરવે એકત્ર કરી હમેશાં સવારે ખાવું એ પ્રમાણે ૨૧ દીવસ સુધી દવા ખાવી.

નં. ૩૬૬

કાળીપાટ, હળદર, મોરછડ, (ખાત્રજ) પીપર જાઘનાં પા-દડાં નસોતર એ સરવે સમભાગે લેઈ તલના તેત્રમાં ઉકાળી, ગળી નાંખવું તેમાંથી સવારે હમેશાં એક ટીપું નાકમાં પાડવાથી પી-નસ મટે છે.

નં. ૩૬૭ સસણી તથા વરાધના ઉપાયો.

પીપરીમુળ, તો. ૦૧ બેડાની છાલ તો. ૦૧ ઉંટના લોંડા તો. ૧ મુકો અડુસો તો. ૦૧ જીણાં મધની સાથે વાટી તેમાંથી તોલુ ૦ ને આથરે સાત દીવસ ચટાડ્યાથી સસણી તથા વરાધ મટે.

નં. ૩૬૮.

અજીર, સાકર, દ્રાક્ષ. જોડીમધ દરેક ચાર ચાર તોલા પીપર તો. ૨ તજ, તમાલપત્રને એલચી (ત્રીજાતક) દરેક તો. ૦૧

આધિવિનાથ યા દિનોદેશત.

૨૧૫

એ સેવે દવાને ખાંડી કુટી મધમાં ચીનીઓર જેવડી ગોળી કરો
બેથી ચાર સુધી મોટા માણસને આપવી ને બચ્ચાને દુધ તથા ગોળ
ના સાથે અડધી આપવી તેથી મોટી ઉધરસ, દમ, સસણી, વરાધ
ઉઠાંટીઓ વીગેરે મટે.

નં. ૩૯૯.

નાગરમોથ, અતીવીષની કળી, પોપર, કાકડાશીંગ, મરી, જી-
હીમધ, સમભાગે લેઈ ખાંડી કુટી મધમાં કાજલી રાખવું તેમાંથી
એકથી બેવાળ સુધી સવાર સાંજ નાનાબાળકને આપેથી ફાવદો
થાય. નં. ૩૧, ૧૩૦, ૧૩૧, ૧૩૨, ૮૪, ૬૮, ૧૩૫, ૧૫૧, ની
દવાઓ તે રોગ ઉપર પણ ફાવદો કરેછે.

નં. ૩૭૦.

સીતાપત (વરાધ ઉપરના પાદડાં) ના પાંદડાં થોડાંક તથા મરી
લેઈ દીવસમાં બે વાર પાચ ને છાતી પર લગાવી શેક કરે તો ફા-
વદો થાય.

નં. ૩૭૧.

રેવંચીનો શીરો તથા કાચએળીઓ સમભાગે લેઈ રાઈના
દાંણા જેવડી ગોળીઓ વાળી બચ્ચાંની શકતી તથા ઉમર પ્રમાણે
ગરમ પાણીમાં પાચ તો દરેત તથા ઉલટી થઈ સસણી વગેરે મટે.

નં. ૩૭૨.

પારો તો. ૧ ગંધક તો. ૨ અરકુસી તો. ૬ પીપર તો. ૩ અર-
સાર તો. ૩ ત્રીફલા તો. ૬ મરી તો. ૩ એ સર્વને ખાંડી કુટી તથા
ગંધક પારાની કાજલી કરી એકઠાં કરવા તેમને બાવળની છાલના

૨૧૬

પ્રકરણ ૪ થું.

ઉકાળામાં પંદર વીસ પુટ દેવા તેમાંથી મોટા માણસને તો. ૦૧ મધમાં તથા બચાને તેની શક્તી પ્રમાણે મધમાં આપવાથી ફાયદો થાય.

નં. ૩૯૩. લુ લાગે તેના ઉપાયો.

આ દરેલીને આ, બરફ આપવા ગરમ પાણીએ ખુબ નવરાવી પરસેવો થાય તેવી દવા આપવી. માથા ઉપર ઢંકુ પાણી છાંટ છાંટ કરવું બને તો રાષ્ટ્રનું પલાશ્ટર પગે મારવું હલકો જીલામ આપવો તથા તાવ ઉતરવા માટે સાદા તાવનો લખેલો કવાથ આપવો. માથે બરફ મુકવો તથા બોચો ઉપર પણ પલાશ્ટર મારવું.

નં. ૩૯૪. સીસસના ઉપાયો.

કાળાં મરી તો. ૦૧ જીણાં વાટી ધી સાથે ખાવા આપવાં ઉલટીની તથા જીલાબની દવા આપવી તેથી ફાયદો થાય.

નં. ૩૯૫.

ગરમાળાનો ગોળ તો. ૫ કુકુ તો. ૪ દેવદાર તો. ૪ નાગરમોથ તો. ૪ અતી વીષની કળી તો. ૨ એ સર્વને ખાંડી કુટી તો. ૨૧ નો કવાથ કરી પાવું તેથી તે રોગ દુર થાય.

નં. ૩૯૬.

કરંદીયું, ઇંદરજવ, પાછાડમુળ, સુક, મરી. ઇંદરવરણાનાં મૂળ સમભાગે લેઈ ખાંડી કુટી ૩ ૦૧ બારનો કવાથ કરી સત્તાર સાંજ ખાય તો ફાયદો થાય.

નં. ૩૯૭.

કાળામરી પાવમો બાર જીણાં વાટી પાણીમાં ખુબ ઉકાળી માંહે મીઠું નાખી પાય તો ફાયદો થાય.

આધિવિનાશ મા દર્દિનોદોસ્ત.

૨૧૭

નં. ૩૭૮ આમલાઈ (અગલનું ગુમડું) ના ઉપાયો.

નં. ૨૮૦-૨૮૧ નો આર તથા મલમ નં. ૨૬૩-૨૬૪-૨૬૫ ની દવાઓ આ રોગ ઉપર કામમાં આવે છે.

નં. ૩૭૯ બુખસના ઉપાયો.

પુંવાડીઆતાં બીજ તથા માળવી આવચો સમભાગે પાણીમાં વાટી શરીરે લેપ કરવાથી ફાયદો થાય સુતી વખતે હરડે કે સોનામખી ગરમ પાણી સાથે ફાકવી, ચુનાનું નીતરતું પાણી શરીરે ઓપડવાથી સુરકો તથા પાણી લગાડવાથી પણ ફાયદો થાય છે.

નં. ૩૮૦. ખીસના ઉપાયો.

સાધારણ ખીસ પોતાની મેળે પાકીને પુટી જાય છે. પણ જો વીકીયા પાંચે તો નં. ૨૮૦ ૨૮૧ ની દવાઓ લગાડવી.

નં. ૩૮૧ ખસના ઉપાયો.

પારો તો. ૧ મોરચુથુ તો. ૧ ગંધક તો. ૧ ત્રણે ચીજો ખરલ કરીને માખણમાં મેળવી ઓપડવું તેથી નકી ખસ દૂર થયે.

નં. ૩૮૨

ગંધક દુધમાં શોધીને તે દુધ પાઈ દેવું. રાત્ર હવકો જીલામ આપી સવારે તે શોધેલો પાવલી બાર ગંધક સાકર સંગ્રાથે ફાકવાથી ખસ મટે.

નં. ૩૮૩ દાઝવાના ઉપાયો.

કળીચુનો દસેકવાર ઘોડ ઉપરનું નીતરતું પાણી કાઢડતા જવું પછી તેમાં દીવેલ નાંની લગાડવાથી રૂઝ આવે.

૨૧૮

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૩૮૪

આખળા બાળી રાખ કરી ધીમાં મેળવી લગાડવું, બાવળની છાલની ભુકી બભરાવાથી અથવા બકરીની લિંડીની રાખ પણ બભરાબાથી ફાયદો થાયછે. જેઠીમધ, રાજ, જીરૂ, આંખળા, સમભાગે ખાંડીકુટ્ટી તેમાં થોડો કપીલો તથા સીંદુર અને ચાર ગણું મીણ નાંખી ગરમ કરી મલમની પટ્ટી લગાડવાથી ફાયદો થાયછે. અળશીના તેજના પોતા પણ મુક્યા કરવાં. દાઝવાથી ઉંડો જખમ પડી ગયો હોય તો બહનો ને ચોખાનો આટો ખુબ બભરાવી મલમની પટ્ટી મારવાથી રૂઝાઈ જાયછે.

નં. ૩૮૫

હડકાવાના ઉપાયો.

છીકણી અથવા મરચાં દાખવાં.

નં. ૩૮૬ ધનુર અથવા આંચકીના ઉપાયો.

નં. ૧૯૯ ના ઔષદોથી પણ ફાયદો થાયછે. વછનાગનું તેજ શરીરે ઓળવાથી ધનુર જાય. વછનાગનું તેજ બનાવવાની વીધી વછનાગ તો. ૨ ખાંડ તેજ છે. ૪ તેમાં વછનાગને તળી નાંખવો. પછી તેની અંદર કસ્તુરી વા. ૧ નાંખી શરીરે મરદન કરાથી ધનુર મટે.

નં. ૩૮૭ અંબર કસ્તુરીની ગોળીઓની વીધી.

અંબર વા. ૫ કસ્તુરી વા. ૪ કેસર. ૦૧ સોનાનો વર્ગ તો. ૦૧ હીંગલોક તો. ૦૧ સુદ ત્તે. ૦૧ પીપર, મરી, અકલકરો, તજ, જવંત્રી, લવંગ, ખોરાસાની અજમોદ, મરેઠી, ફુલ, પીપરમુળ, ખરદી, કળજર, કાળી તુળસીના બીજ, એલચી, ખોરાસાની વજ,

બાધિવનાથ યા હર્દિનો દોરત.

૨૧૯

નાગકેસર, કમળકાકડીનાં બીજ, ચીનકબાલા, કાળા ધંતુરાના બીજ, ગજપીપર, ખસખસ એ સર્વે ઐષદો સમાન ભાગે (અ-
ડધો અડધો તોલો) લેઈ કપડછાંણુ કરી તેની અંદર અફીણુ તો.
૧૥ નાંખી નાગરવેલ અથવા તુલસીપત્રના રસની અંદર દીવસ
ત્રણ વાટવું; પછી તેમાંથી ગુંજ એ પ્રમાણે ગોળી કરવી તે ગોળી
દીવસમાં એક વખત સવારે આપવાથી ધનુંર જાય.

નં. ૩૮૮ કર્ણુરીની ગોળી.

કર્ણુરી તો. ૦૧ અંબર તો. ૦૧ જયફળ તો. ૧ જવંત્રી
તો. ૧ તજ, તમાલપત્ર, નાગકેસર, એલચી, લવંગ, અકલકરો,
અગર, જેઠીમધ, સુઠ, પીપર, મરી, ઘોળીમુસળી, કાળીમુસળી, બ-
દામબીજ, ગળજીભી, ઘોળી કણેરના મુળ, પીપરીમુળ, ધાંણા
ચીનીકબાલા વાળા, મુખડ, સાલમ, એ સર્વે ઐષદો કપડછાંણુ
કરી ખરલમાં પકોર ત્રણ વાટવું પછી તેની અંદર નાગરવેલનો
રસ નાંખી અણા જ્વેડી ગોળી વાળવી તે ગોળી આદાના રસની
સાથે આપવાથી ધનુંર ટળે.

નં. ૩૮૯ કરણુરોગના ઉપાયો.

કાળીજીરી તથા સુઠ, સમભાગે પાણીમાં વાટી ઉના કરી ચો-
પડવા અકોલનાં પાદડાં વાટી બાંધે તો સર્વ પ્રકારના કાનના
રોગની ગાંઠો મટે. ત્રીકટ્ટુ, પીપળીમુળ, અકલકરો, લવંગ, કણુજર,
દરેક અડધો તોલો લેઈ જીણા વાટી ગોળમાં રૂ.૦૧ બારની ગોળી
કરી સવાર સાંજ આપતો કાનની ખેહરાશ મટે.

૨૨૦

પ્રકરણ ૪ થું.

નં. ૩૯૦

કાનમાં વછતાગનું તેજ કાનમાં પાડવાથી કાનમાં ગણુગણાટ થતો મટે, મીઠાતેલમાં કપુર વાટી કાનમાં ટીપાં પાડે તો કાનમાં ચસકા મટે. લસણ ધીમાં જીણું વાટી આકડાના પાક પાન ઉપર લગાડી અગ્નીએ ઘેડી તેનો રસ કાઢાડી ટીપાં પાડે તો કાનનો ચસકો મટે. શીકોતરીએ અળીએ જીણું વાટી મધમાં મેલવી તેના ટીપાં કાનમાં પાડે તો કાન વહેતો બંધ થાય. અરંડીયુ તેજ તાળવે ઘસે તો કાન વહેતો બંધ થાય.

નં. ૩૯૧ નેત્રરોગના ટિપાયો.

રસવતી, હીમજ, સાકર પાણીમાં ઘસી આંખમાં આંજીએ તો આંખની ગરમી મટે. ખાપરીયુ તથા ગાજેલુ સીસું ખરલ કરી આંખમાં આંજી તો ગરમી ટળે. પારો તો. ૦૧ સીસુ તો. ૦૧ કાજોસુરમો તો. ૧ કપુર તો. ૧ સર્વેને વાટી જીણા સુરમા જેવું કરી આંજી આંજી તો આંખની ગરમી દુર થાય. સીસુ તો. ૪ ગાળીને સુદ્ધ કરવું તેમાં પીપર તથા કપુરકાચલી દરેક તો. ૧ લઈ તે સીસા સાથે વાટી ખરલમાં સુરમાં જેવું કરવું પછી બાર પહેર સુધી લીંબુના રસમાં ખરલ કરવું સુકાયા પછી બીમસેની કપુર વા. ૫ તાંખી ખુબ ખરલ કરી આંખમાં આંજીતો કુલું. ગ્રામર, પાણી જમી ગયું હોય તે વીગરે મટેછે. સોનામખી જીણી વાટી મધમાં ખુબ ખરલ કરી આંખમાં આંજી તો કુલું મટે. મોરધુયનું પાણી કરી આંખમાં ટીપાં પાડે તો કુલું કપાય સમુદ્રકીણ તથા

આધિવિનાશ યા દિનોદોસ્ત.

૨૨૧

સાકર દરેક તો. ૦ા લેઈ આંખમાં દીવસ ૧૪ આંખે તો રતાંધજો મટે, અને ડુલું કપાય, પીપર ઝીણી વાટી ગાયના છાંણના રસમાં ખરલ કરી દીવસ ૧૪ સુધી આંખે તો રતાંધજો મટે, ફટકડી, મોરયુથુ, આપરીયુ દરેક લે. ૦ા સાકર તો. ૨ સર્વે ઝીણાં વાટી ગાયના દુધમાં પહોર એક સુધી ખરલ કરી ચણાપુર ગોળી વાળી ગાયની છાશના પાણીમાં દીવસ સાત સુધી આંખે તો આંખના સર્વે રોગ; આંખની ઝાંખ, પાણી ઝરવું, આંખમાં લોહી ચઢી આવેલું, ડુલું વીગેરે રોગને મટાડે છે. ગજોનું સત્વ તથા સીંધવ સમભાગે લેઈ ઝીણાં વાટી મધમાં કાદવી આંખમાં આંખે તો તેજ વધે. ઝાંખ, પડળ, લોહીનું વધવું વીગેરે રોગો દુર થાય છે. રાતો સુરમો, ચીનીકબાલા, દરેક તો. ૦ા સુરોખાર, એલચી, ચકલાની હગાર પીપરીમુળ મામીરો (માત્રો) મોતીનો ભુકો, પરવાળાનો ભુકો, કપુર દરેક તો. ૦ા ઝીણાં સુરમા નેવો ખરલ કરી આંખમાં આંખે તો સર્વ પ્રકારનાં આંખનાં રોગો મટે.

નં. ૩૯૨ ચુખરોગના ઉપાયો,

હોઠરોગ.

જેના હોઠ પીતથી ફાટી જતા હોય તેને સોનાગેર, ષોળીરાજ, તથા મીણુ, સમભાગે લેઈ ગાયના ધીમાં મલમ કરી ઓપડેથી ફાયદો થાય. આંખાના પાંદડા ઉપર સરસીયુ તેલ લગાડી આંખી ઉપર ધરી ગરમ કરી હોઠે ખાંધવું. મધ તથા પાપાણબદ વાટી હોઠે લેપ કરવો. સાકરને ઝીણી વાટી હોઠે લેપ કરે તો ફાયદો થાય દાંતના રોગે કકુ, માલકાંકણી, હળદર, કુટ, દારૂં, લ-

૨૨૨

પ્રકરણ ૪ થું.

બદર, મજ્જ, સર્વે સમભાગે લેઈ વાટી હમેશાં દાંતે ઘસે તો દાંતની ખેરી બીજેરે મટે. મૌ વાસ મારતું હોય તો બીજેરાની છાલ મોંમાં રાખવી, દાઢ તથા દાંત બહુ કળતા હોય તો અફીણ, કપુર, વાવડીંગ સમભાગે વાટી ગોળી કરી તે જગા ઉપર રાખવાથી આરામ થાય; ત્રાંબાના વાસણની અંદર અરકુસાના પાનનો રસ નાંખી પા કલાક રેહેવા દઈ તેના ટીપાં કાનમાં પાડવાથી દાંતના ને કાનના જીવ નીકળી જઈ આરામ થાય. કીડા મારીના રસના ટીપાં કાનમાં પાડવાથી દાંતના જીવડા મરી ખેરી મટે. દાંતના પેહેડા ઉપડ્યા હોય તો કુલાવેલી ફટકડી તથા નવસાર વાટીધુંટી દાંતે ઘસે પેહેડાં મટી જાય. દાંત હાલી ગયા હોય તો બોરસળીનું, જીંઘનું, કે આકડાનું દાંતણ કરે તો દાંત કળતા હોય તો મટે. લીબડાનું દાંતણ કર્યાથી પણ દાંત કળતા મટે. કાથો તથા રૂમીમરતકી સમભાગે ભિગાં વાટી જીંઘના રસનાં પાંચ પુટ દઈ છાંયે સુકવી ઘસે દાંત હાલતા મટે.

જીભના રોગ.

વાયુ અને કફના પ્રકોપથી જીભ ફોલા પડે તો મોરધુધ કુલાથી ખાંડીને જીભ હળવે હળવે ઘસે તો ફાયદો થાય. ખીતના પ્રકોપથી જીભ ઉપર છાલા પડ્યાં હોયતો બાવળની છાલ, વાજો, ખેરનાછોડા, મોથ, ત્રીફલાને કાથો, સર્વે સમભાગે લેઈ ચારસેર પાણીમાં ઉકાળી બશરે રાખી ગાળી સેહેવાતા ગરમ પાણીએ કોગળા કરાવવા. પછી ખેરસારનો ભુકો ખેરસારનું પાણી અગર ગુલાબનું પાણી મોંમાં રાખી મુકી લાળ પાડેતો આરામ થાય. અર-

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત.

૨૨૩

ડુસો તો. ૦૧ પાનમાં ખવડાવ્યાથી ફાયદો થાય. પાષાણુભેદ, ધાણા દરેક તો. ૦૧૧ લેઈ ચોખાના ધોવણમાં દીવસ સાત આપવું. ઉમરાનું મુળ ચોખાના ધોવણમાં ઘસી આપ્યાથી ફાયદો થાય. ખેડાંછાલ, તપખીર, કાથો, જેઠીમધ, રસવંતી પાસણુભેદ અડુસો હરડેછાલ, આંબળા દાહાડમની છાલ સમભાગે વાટી મધમાં ગોળીએ કરી સાંજ સવાર ખવડાવવી. આ દરદીએ ગરમ વસ્તુ ખાવી નહી. ગાલપચોળાં. અતીવીશની કળી ઇંદ્રજવ દેવદાર, કણ્જરો, પહાડમુળ, કડું, સમભાગે લેઈ તેમાંથી ૩૨૧૧ બાર ગોમુત્ર શેર ૧ માં ક્વાથ કરી અષોળ પાણી લેવું તેમાં ૩૦૧૧ બાર મધ નાંખી પાવું. જવખાર, માલકાંકણી, પહાડમુળ, રસવંતી, દેવદાર, હળદર, ઇંદ્રવરણાં, સમભાગે લેઈ ઝીણાં વાટી મધમાં ચણીબોર જેવડી ગોળી વાળીને મોંમાં રાખવી. ગળાનું દરદ. પીપર, મરી, હરડે, ખોરાસાની વજ, ધાંણા, યવાન, સમભાગે લેઈ ક્વાથ કરી કોગળા કરાવવા, મજ્જઠ, મોરછડ, (ખાલછડ,) ખીલી, સુઠ, કરંજ, હળદર, ત્રાયમાન, ઉબી તથા ખેડીરીંગણી, પીપર મરી, સમભાગે લેઈ ૩૨૧૧ બારનો ક્વાથ કરી દીવસ ત્રણ પીએ તો ફાયદો થાય.

નં. ૩૯૩

વાજીકરણના ઉપાયો.

તેપાળાની પટ્ટી ઇંદ્રીપર મારવાથી ફાયદો થાય. પાતાલચંત્રવડે ધંતુરાનું તેલ કાઢાડી ઇંદ્રીએ મરદન કરે તો ફાયદો થાય. દુધ સે. ૧૧૧ ઉકાળી સેર ૧ રહે ત્યારે ૩૦૧૧ બાર સાલમ માંહે નાંખી ખીર જેવું કરી જાયફળ, ૩૦૧૧ બાર ખાઈ ઉપર તે ખીર ખાવી

૨૨૪

પ્રકરણ ૪ થું.

તે પ્રમાણે દીવસ ૧૪ કરવું, હીંગળોક, પારેવાની હગાર, કેસર, જયફળ, લવંગ, ખોરસાની અજ્ઞા, દરેક તો. ૦૧ અક્ષકરો તો. ૧ અક્ષીણ તો. ૦૧ સર્વેને ઝીણાં વાટી પાણીમાં ચણીખોર જેવડી ગોળીઓ વાળવી, દુધ સાથે એક સાંજે ગોળી ખાય તો કામ વધે, અંધેજ થાય, વીર્ય સ્તંભન થાય. જાવંત્રી સે. ૦૧ સાલમ ૩૨૧ બાર ઝીણાં વાટી ધીનું મોણ દઈ દુધ સે. ૧૫ માં નાંખી માવો કરવો, પછી ધીનાંખી દાણા પાડવો, તેમાં જયફળ, લવંગ, ઘોળીમુસળી કાળીમુસળી, દરેક ૩૧) બાર મુગલાઈ બેદાણા, ગોખર ૩૪) બાર એખરો, કઉચા, ૩૨૧ બાર, કેસર ૩૦૧ બાર, એલચી ૩૪ બાર તજ ૩.૨) બાર બદામ સે. ૦૧ પસતા સે. ૦૧ ખસખસ સે. ૦૧ સર્વે ખાંડી કુટી તૈયાર રાખવા સાકર સે. ૮ ની ચાસણી કરી ઉપર બતાવેલી ૩૦૧ બાર કેસર નાંખી તમામ મસાલો તથા માવો નાંખવો તેમાં ધી સેર ૫-૬ ને આસરે નાંખી ૦૧ સેર વજન લાકુ વાળવા તેમાંથી નીત એક લાકુ ગરમ દુધ સાથે ખાયતો પેટનો વાયુ, નખજાઈ, ધાતુક્ષિણતા, પ્રમેહ, ઈ. મટે. અંધેજ થાય જુખ લાગે ને સુસ્તી મટે. બીલામાપાક. બીલામા નં. ૨૧ ને કલાઈવાળા તપેલામાં પેહેલા સે. ૦૧ માખણ નાંખી ઉપર ગોઠવવાં તે ઉપર બીજી સે. ૦૧૧ માંખણ નાંખી ઢાંકણીવડે માંહ ઘઉંની કણેકથી સંપુટ કરી દેવું કે મોહેનો ધુમાડો બાહર નીકળી શકે નહીં પછી એક પ્રહારની આંચ દઈ નીચે ઉતારવું લાંબો સળીઓ બીલામાંમાં ધોચાય તો જાણવું કે બીલામાં થઈ ગયાં અગર તેમ ન થાય તો ફરીથી ચુલે ચઢાવવાં તે બીલામાં વાટી અલગ રાખવા, જય-

આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૨૨૫

ફળ, જવંત્રી, તજ, કેસર, લવીંગ, અક્લકરો, ઘોળીમુસળી, કાળી-
મુસળી, દરેક તો. ૧૦ અસખસ તો. ૧ બાંગ તો. ૧૦ બદામના
મીઝ સે. ૧૦ એલચી તો. ૨ બદામ અસખસ જુદાં વાટવા
બાકીના સર્વે ઓષધો વાટેલા બીલામામાં મેળવી ફરીથી અંગારે
ચઢાવવું ખુબ હલાવતા જવું પછી હેડે ઉતારી બદામ, અસખસ,
ધી શેર ૧ તથા મધ શેર ૧૦ નાંખી મોંઢ બંધ કરી બાજરી યા
કપાસીઆની કોઠીમાં દોવસ સાત રાખી હમેશા ૩૦૦ બારને આસરે
સેવું. માફક આવે તેમ તેમ ચહડતા જવું તેથી બળ વધે શરીર પુષ્ટ
થાય. ગએલો કામ જાગે, તથા હસ્તકર્મદાશ મટે.

નં. ૩૬૪ સ્ત્રીના રોગના ઉપાયો.

સ્ત્રીઓની યોની ઉપર ગાંઠ. તે રોગ ઘણોજ અસાધ્ય છે.
નં. ૨૮૦-૨૮૧ ની દવાઓથી યોનીની ગાંઠોને પકાવવી અને મલમ
વડે રૂઝ લાવવી અથવા દાકતરની સલાહથી તેને કાપી નાંખવી.
યોની ઉપર સોજો. ઇંદરવરણીના મુળ તો. ૧૦ બકરીનું ધી તો.
૨ નાખી પીએ યોની ઉપરનો સોજો મટે. ઘોડાવજ જીણી વાટી
ગોળમાં ગોળી વાળી યોનીમાં રાખવાથી યોની મુળ તથા યોનીનો
સોજો મટે. લીંબડો બાફી બાંધવાથી સોજો ઉતરે લીંબડાના પાં-
ન તો. ૫ ઝેરકચોલા તો. ૨ એને દશેર પાણીથી ઉકાળી તે પાણી
વડે યોની ધુવે તો યોનીની ખરજ અને દુરગંધ મટે લીંબુની જાલ
તો. ૧ લીંબડાની લીંબોડી તો. ૧ મૂત સાથે બ્રીણા વાટી યોનીમાં
સેવ કરવો તેથી યોનીની દુરગંધ મટે ત્રીફલા તો. ૫ ફટકડી તો. ૨
પાણીમાં પલાળી નાખવી પછી તે પાણી ગળીને યોની ધોવી

૨૨૬

પ્રકરણ ૪ થું.

તેથી યોનીમાંથી પાણી ઝરતું બંધ થાય. અધુરે મહિને ગર્ભ આવ થતો હોય. તેનું ઔસધ. નાગકેસર પારેવાની વીણા, ભાંગનાં બીજ એલચી એ સર્વે સમાન ભાગ સ્વર્ષપછી સાકર તો. ૧૦ નાંખી ઝીણા વાટી પ્રભાતે તોલા ૨ પાણી સાથે આપવું તેથી ગર્ભ આવ થતો ટળે રૂપ નાથ કીધાના ઉપાય કેસુડાં તો. ૬ પાંણીમાં પલાળીને ગળીને તે કેસુડાનું પાણી રૂપની અંદર પાવું ફક્ત ત્રણ રૂપ પરીઅંત કરવાથી રૂપનો નાથ થાય. ગળો, ત્રીફલા, દંતીમુળ સમભાગે સ્વર્ષ તેનો ક્વાથ કરવો. તેની અંદર પીપર, મરી, અડદ, સતાવરી, કોક, કોર્લોજન, સીંધવ વાટીને આંગળી પ્રમાણે લાંબીને જડી વાટો કરી યોનીમાં રાખે તો સર્વ પ્રકારના રોગો મટે.

સ્ત્રીના પ્રદરના રોગોના ઉપયો. પડવાસ તો. ૫ પીતપાપડો તો. ૨ નાગકેસર તો. ૨ વેકરીયુ તો. ૨ સાકર તો. ૧૦ એ સર્વે જીણાં વાટી તો. ૧ સવારે ટાઢા પાણીમાં ફાંકે તો સર્વ પ્રકારના પ્રદર ટળે. તાદલજની ભાજીના મુળ મુકેલાં તો. ૫ રસવંતી તો ૨ સાકર તો. ૭ એ સર્વે ઔષધો જીણાં વાટી મધમાં ગોળી તો. ૦ ની કરવી તે પ્રભાતે ગોળી નંગ જે ઓખાના પાણી સાથે ખવરાવવી. પથ્થ ઓખા, ઘઉં, દુધ, આવા આપવા એથી સર્વ પ્રદર જાય. દાહાડમસાર તો. ૦૧ અજમોદ તો. ૦૧ વાવડીંગ તો. ૦૧ વાયુખા તો. ૦૧ આરેક છુવારી તો. ૦૧ જીરૂનો કાગળ તોલો ૦૧ એ સરવે ઝીણાં વાટી ગોળમાં ચણા જેવડી ગોળી કરવી તેમાંથી ગોળી નંગ ૧ સ્ત્રીની યોનીમાં રખાવવી તેથી રક્તપ્રદર ટળે (લોહી વા ટળે પાસણ બિદ તો. ૦૧ દાહાડમસાર તો. ૦૧ સાકર તો.

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૨૨૭

૦ા ઝીણાં વાટી મધમાં ચણા જેવડી ગોળી કરવી તે ગોળીને સ્ત્રીની યોનીમાં રખાવવી તેથી વાંધો અથવા (લોહીવાને ટાળે) સીંધીમેટ (સોંધી મટોડી) તો. ૦ા ભાંગ તો. ૦ા જ્યક્ષ્ણ તો. ૦ા કપાસીઆનામીજ તો. ૦ા ખારેક તો. ૦ા ઘઉંલો તો. ૦ા એ સર્વે એવધો ઝીણા વાટી ચણા જેવડી ગોળી કરવી તે સ્ત્રીની યોનીમાં રાખવાથી સફેદ પ્રદર (ધોળી ધાત જતી હોય તેને ટાળે) બીમસેની બરાસ, વા. ૭ સોનાનો વરગ વા. ૭ તે ખરલમાંહી વાટીને ગાડરતું દુધ તો. ૦ા અંદર નાંખી ચાર પહોર વાટબું પછી બીજે દીવસે નાગરવેલના પાનના રસની સાથે ચાર પહોર વાટબું રાત્રે ઢાંકી મુકી પ્રભાતે નાગરવેલના રસની સાથે વાટી ચીણીબોર જેવડી ગોળી કરવી તે ગોળીને ચીનાઇના વાસણની અંદર નાખી છાએ સુકવવી તેમાંથી ગોળી નંગ ૧ યોનીમાં રખાવવી પથ્ય દુધ, ચોખા, સાકર, ઘઉં, ધૂત, એ વસ્તુઓ શીવાય બીજી ખાવું નહીં.

સુતીકા રોગ ઉપરના ઉપાયો.

લવીંગનો અરકં કાહાડયાની વીધો. ચીનાઇનો વાડકો લેધ તેને મોઢે જાણું લુગું ગુંદરવડે ઓડવું તેના ઉપર લવીંગનો ઝીણા ભુકો પાથરવો તે ઉપર અખરકનાં પતરાં પાથરવાં તેની ઉપર પીતળની થાળી મુકવી તેના ઉપર કોલસાની અગ્ની કરવી તેને થોડે થોડે ધમવી પ્રથમ ચીનાઇના વાડકા નીચે પાણી ભરી થાળી મુકવી અને તે પાણી થાળીની અંદર વાડકો અરધજુડેલાં રાખવું એ ટલે લવીંગનો પાતાળ્યંત્રે અરક નીકળે તે અનુપાને દેવો તેની રીત દાંતે ધસવાથી દાંત ખીડ્યા હોય તે ઉધડે. કૃમીને વાયુને

૨૨૮

પ્રકરણ ૪ થું.

રીતાંગને ટાળે. કાજારસની ગોળી લવીંગમાં ઘસી પાછઁ તો ધનુર, આંચકી, સીતાંગ ટળે. કાજારસની ગોળી કરવાની વીધી—પારો હીંગલોકમાંથી કાઢાડેલ તો. ૩ ગંધક તો. ૩ લવીંગ તો. ૪ ધંતુરાના બીજ શોધેલ તો. ૩ પીપર તો. ૧૦ મરી તો. ૫ ચીત્રાછાલ તો. ૫ જાયફળ તો. ૫ ટંકણખાર કુલાવેલ તો. ૫ ઁ સર્વે ઔષધને ભેળાં વાટી પારા ને ગંધકની કાજલી કરી વછનાગ ને મરી ભેળાં વાટી પછી ઁની અંદર સર્વે ઔષધોને ભેળાં કરવાં પછી નાગરવેલના પાનના રસની અંદર ત્રણ પટ દેવા તેમજ આદાના રસના પટ ત્રણ દેવા પછી ગુંળ પ્રમાણે તેની ગોળી કરવી તે અનુપાને દેવી. અધોરશનીપાત, અચ્ચી, પીનસ, ઉધરસ, સ્વાસ, શરદી તથા માથાના રોગ અનુસ્તંબન, ગલગ્રહ, વાયુ અને સુતીકા રોગને ટાળે.

વછનાગનું તેલ કાઢાડવાની રીત.—વછનાગ તો. ૩ મીડું તેલ તો. ૮ ઁને લોખંડની કઢાઇની અંદર ઉકાળી કપડે ગાળી નાખવું તે તેલથી મરદન કરવાથી સીતાંગ ટળે.

કસ્તુરી વા. ૧ અંબર વા. ૦૧૧ પાણીમાં ઘસી પાછઁ તો સુવાવડી ઁને ધનુરવા ટળે. કેસુડાને પેડુની ઉપર બાંધવાથી મુતકૃચ્છ ટળે. હિમજ તો. ૦૧ જીણી વાટીને ભેંસનું માંખણ તો. ૧ લઈ તેની સાથે ભેળીને ખાવું તે દીવસ ૨૧ કરવું તેથી પથરીનો રોગ ટળે.

નં. ૩૯૫ બાળકના રોગોના ઉપાયો.

બાળકને ઉછાળો થાય તેના ઉપાયો.—વાવડીંગ, વરીઆળી

આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોશ.

૨૨૯

મધમાં અથવા પાણીમાં વાટી પાવાથી ઉછાજો રજે, કરમાણી અજમોદ પાવાથી ઉછાજો રજે બકરીનાં દૂધની અંદર કરમાણી અજમોદ જાયફળ, એલચી ને સાકર એ સર્વે વસ્તુ સમાન બાગે લેઈ દૂધની અંદર નાંખી ઉકાળવું પછી તેને ગાળી નાખવું તેમાંથી તો. ગા ને આથરે પાવાથી ઉછાજો મટે નીંદ્રા આવે કોવત આવે, જઠરાગની પ્રદીપ્ત કરે, ઝાડો બંધ થાય.

બાળકને બંધકોશ થાય તેના ઉપાયો.—હરડે ને સાકર ધ-
શીને પાવાથી બંધકોશ મટે. ગરણીના બીજ ને ગોળ પાણીમાં
આપવાથી બંધકોશ મટે.

બાળકને ઉધરશ થાય તેના ઉપાયો.—કાકડાસીંગ, લોદર
પાણીમાં ધસી પાવાથી ઉધરસ મટે. જાયફળ, લવોંગ, સુઠ, એનો
ધસારો કરી આપવાથી ઉધરસ મટે. કાકડાસીંગ, પીપર, નાગર-
મોથ, ચીત્રક, સમબાગે લેઈ ચુરણ કરી તેમાંથી થોડુંક ચુરણ બા-
ળકને મધમાં આપવાથી ધાસ, ઉધરસ, અતીસાર, ઉછાંટ મટે.

બાળકને ઝાડો થયો હોય તેના ઉપાયો.—પાસણબિદ, જા-
યફળ, રાજ, સુઠ, અતીવીશ, પાણીમાં પાવાથી ઝાડો મટે. બીલી-
નો ગર્મ, મોચરસ, આંબાગોટલી એ સર્વેનો ધસારો કરી પાવાથી
ઝાડો મટે. વાવડીંગ, વાળાં, સાકર, એ સર્વે ઓષધો, વાટી
બાળકના પેટ ઉપર ઓપડાથી વાનો વીકાર રજે.

બાળકના પેટમાં કૃમી થયા હોય તેના ઉપાયો.—કરમાણી
અજમો, પીતપાપડો, પાવાથી પેટમાં જીવ થયા હોય તે મટે. કપી-
લો સાકરમાં દેવાથી. પેટના જીવ દૂર થાય. ધાણા અરકુસો, ઇંદ્ર-

૨૩૦

પ્રકરણ ૪ થું.

જવ, વાજો એ સર્વે ઔષધો ઉકાળીને ક્વાથ કરી પાણી અધોળને આશરે રહે તારે તો. વા મધ નાંખી પાવાથી બાળકના પેટની અંદર બળગમ થતો મટે.

બાળકના તાવના ઉપાયો.—કરીઆતુ, સુંઠ, પાણીમાં ઘસી પાવાથી તાવ ટળે. ખરસળીએા, ત્રાયમાન, પાણીમાં વાટી પાવાથી તાવ ટળે, દેવદાર, અગર પદ્મક, પાણીમાં ઘસી પાવાથી તાવ ટળે.

બાળકને માથુ દુખતુ હોય તેના ઉપાયો.—નાગોડના પાન દુધમાં બાફી માથે બાંધવાથી માથુ દુખતું મટે. કાનમાં કુલેલ તેલનું ટીપુ નાંખવાથી બગવા ટળે, તેથી માથાનો દુખાવ મટે.

બાળકનાં માથામાં અથવા કાનમાં ગડગુમડ થાય તેના ઉપાયો. પારો, ગંધક, મનસીલ, બોદાર, સોનાગેર, કપૂર એ સર્વે ઔષધો સમાન બાગે લેઈ વાટીને ધીમાં કાળવી ચોપડાથી ગડગુમડ મટે. કંકુ ધુપેલમાં કાળવી ચોપડાથી ગડગુમડ મટે. મીઠીઆવલને માળવી બાવચો પાણીમાં વાટી ચોપડાથી માથુ પાક્યું મટે. ગળી બોદાર, સોનાગેર વાટી ધીમાં ચોપડાથી માથાના રોગ મટે.

નં. ૩૯૬

૧ એક વરસની અંદરની વયના બાળકને ઓસડ આપવું તે તો. ૦ ની અંદર આપવું, રસાયણ પદાર્થ બીલકુલ નહી આપવાં.

૨ એકથી ત્રણ વરસની ઉપરના બાળકને (ક્વાથ ચુણ વીગેરે) હલકા ઔષધો આપવા જેથી તેને પાચન થઈ શકે.

૩ ત્રણથી નવ વરસની અંદરના બાળકને અરધા લોલા સુધી ક્વાથ આપવો.

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૨૩૧

૪ નવથી પંદર વરસ સુધીનાને દરવખત ચુર્ણ તો. ૦૧ થી તો. ૧ સુધી ક્વાથ તો. ૨ સુધી આપવો.

૫ પંદરથી પચાસ સુધીનાને ચોપડીમાં બતાવ્યા પ્રમાણે દવા વજનથી આપવી.

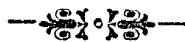
૬ વૃદ્ધાવસ્થામાં શક્તી પ્રમાણે દવા આપવી.

૭ સુવાવડીને ધણી સાવચેતીથી વોક્રીયા ન થાય તેવી દવા આપવી.

૮ બાળકને તથા સકતીહીણને (જન્મથી રોગીષ્ટ) શક્તી મુજબ આપવું.

૯ ષેત્રછાવાળો, વેહેમી, ચીતભ્રમી, એવા દરદીને ઓસડ આપતાં બહુ વીચાર કરી રસાયણ તથા કેફી વસ્તુઓનો ત્યાગ કરી આપવું.

૧૦ દરેક દવા તોળી માપી વજન પ્રમાણે આપવી

પ્રકરણ ૫ મું.

ધાતુનું શોધન અને મારણ.

વછનાગને લેશના મુત્ર તથા છાંણ મળી એ. ૮ માં નાંખી મટકામાં બરી ચુલે ચઢાવવું, મુત્રને છાંણ સુકાઈને કોરું પડી જાય ત્યારે વછનાગ કાઢાડી લેવો તે શુદ્ધ કહેવાય.

વછનાગ તો. ૨ ને દસેર દુધની અંદર નાંખવો પછી તેને ચુલે ચઢાવવો હેઠે અગ્નીનો તાપ કરવો, પછી દુધ બહુ બળી

૨૩૨

પ્રકરણ ૫ મું.

રહેશે ત્યારે વછનાગ પુલી જશે તે વછનાગને કાઢાડી લેવો તેને શોધેલો વછનાગ કહેશે.

હીંગલોક.—તો. ૫ લેઈ પ્રથમ મધ સે. ૦ લેઈ તેમાં ખુબ ઉકાળવો તે બળીને કાળો થઈ જાય, એટલે હીંગલોક કાઢાડી લેવો તેજ પ્રમાણે ધી તથા દુધ સેર ૫ માં કરવાથી હીંગલોક સુધ થાય.

ગંધક.—સેર ૦ ને આશરે લેઈ તેને ધીનું માંણ દેવું પછી દુધ સે. ૦૧ એક કટોરામાં બરી તે કટોરાનું માં કપડેથી બાંધવું તે કપડા ઉપર ગંધક પાથરી તવામાં દેવતા લેઈ તે ઉપર મુકવો અગ્નીના જોરથી તે ગંધક કપડામાંથી ગળી દુધમાં પડે ગંધક એ પ્રમાણે તણવાર કરવાથી શુદ્ધ થશે.

ઝેરકોચલાં.—સે. ૨ લેઈ ગૌમુત્રમાં દીવસ ૮ સુધી પલાળવાં દર ત્રીજે દીવસે ગૌમુત્ર બદલતાં જવું બ્યારે ઉપર નખ મારવાથી કોતરાં ઉખડવા માડે એટલે અપ્પવતી તમામ સાફ કરી નાંખવા તેમને ધી સે. ૦ અગર તેટલાજ એરંડીઆમાં તળી નાંખી કા-મમાં લેવાં તે શુદ્ધ કહેવાય

કલાઈ. શેર ૦ લેઈ કઠાઈમાં ખુબ ગરમ કરી છાશ સે. ૧ માં સાત વખત યુગાવવી તેજ પ્રમાણે મીઠા તેલમાં સાત વાર કરવું.

અફીણ. તો. ૧ લેઈ તેને કોરી હાલોમાં નાંખવું પછી તેની અંદર દુધ સે. ૧૦ નાંખવું એ સર્વ દુધ બળી જાય અને માવો થઈ જાય ત્યારે ઉતારી લેવું એટલે અફીણ શુદ્ધ થાયછે;

ટંકણખાર. સે. ૦ ને આકડાના દુધમાં વાટવો પછી તેની લુગદી કરી છાંએ સુકાવવી પછી તેને સંપુટમાં નાંખી ઉપર કપડ

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત.

૨૩૩

મટ્ટી કરવું પછી અગ્ની છાંણા ત્રીસની આપવી, એટલે ટકણ શુદ્ધ થાય.

સોમલ સંખીયો અથવા દાહાડમીયો. સે. ૦૧ લેવો તેને ભે-
શના છાંણની અંદર નાંખી ડોલીકા યંત્રે પકવવો દીવસ એક કોહો-
ળાના રસમાં પકવવો તેજ પ્રમાણે ગાયના દુધમાં પકવવો પછી રી-
ગણાને લેઈ તેની ડગલી કાઢી તેની અંદર સોમલ નાંખવો તેને
પછી ડગળી દઈને કપડમટ્ટી કરવી પછી છાંણા ૫ લેઈ તેની
અંદર નાંખી સજગાવવાં છાંણાની રાખ થઈ જાય ત્યારે સો-
મલ કાહાડી લેવો તેને લીંબુના રસમાં ઉપરની રીત પ્રમાણે
ડોલીકાયંત્રે પકાવવું તેજ પ્રમાણે તાદળજની બાજીના રસમાં પ-
કવવાથી સોમલ શુદ્ધ થાય છે.

સોમલ. તો. ૧ ને ગાયના દુધ સે. ૧૫ અંદર નાંખી ડોલી-
કાયંત્રવડે શોધવો ડોલીકાયંત્રમાંથી દુધ બળી જાય ત્યારે અંદર
સે. ૦૧ તાદળજની બાજીનો રસ નાંખી સસડાવવો રસ બળી
જાય ત્યારે સોમળ કાહાડી લેવો,

રસકપુર. તો. ૧ ધી સેર ૦૧ ની અંદર લોટાની કઢાઈમાં
નાંખવું પછી તેને ચુલે ચઢાવવું હેઠે અગ્ની કરવો રસકપુરની ગાંઠ
તવાની અંદર મુકી તેની ઉપર ધી રેડવું ત્યારે રસકપુર શુદ્ધ થાય
તે રસકપુરની ગાંઠ પતાસાની માફક કુલી જાય ત્યારે રસકપુર શુદ્ધ
થએલો સમજવો તે શુદ્ધ થએલા રસકપુરને ગાડરના દુધમાં ઘોઈ
નાંખવાથી સ્વચ્છ થાય.

હીંગળોકમાંથી પારો કાહાડી શુદ્ધ કરવાની રીત.—હીંગ-

૨૩૪

પ્રકરણ ૫ મું.

લોક સેર ૦ ને લીંબુના રસમાં પહોર એક વાટવો તેની લુગદી કરવી પછી મટોડીની હાંધી નંગ ૨ લેવી તેને હીંગનું પાણી કરી હાંધીમાં લેપ કરવો પછી હીંગલોકની લુગદી કરેલી છે તેને હાંધીની અંદર મુકવું ઉપર બીજી હાંધી ઢાંકવી તેને કપડામદી દેવું તેને સુકાયા પછી ચુલે ચઢાવી હોઠ અગ્નીનો તાપ કરવો હાંધીની ઉપર બીનું લુગડુ મુકતાં જવું સુકાવા દેવુ નહીં એમ પહોર ચાર કરવું પછી હુંડું યાચ ત્યારે હાંધી ઉતારી માંહિથી પારો કાઢાડી લેવો, તે પારાને સાતવાર લુગડેથી ગળી નાંખવો એટલે પારો શુદ્ધ થાય.

ચીનીકપુર.—સે. ૦૧ લેઈ તેને સાતસેર દુધની અંદર નાંખી ડોલીકાયત્રે કરી એ પહોર પકાવાથી કપુર શુદ્ધ થાય.

રૂમીમસ્તકી—તો. ૧ લેઈને ચીનીવાડકામાં નાંખી તેમાં લીંબુનો રસ નાંખી ને પહોર એ સુધી તડકે મુકે પછી ઉપાડી લેઈ રૂમીમસ્તકી કાઢાડી લે એટલે શુદ્ધ કહેવાય,

શીલાજીત.—નવટાંક ને સે. ૦૧ ગાયના દુધમાં ત્રીફલાના કાઢાડામાં અથવા બાંગરાના રસમાં એક દીવસ પલાળી રાખે પછી બીજે દીવસે કપડામાં નાંખી ગાળી લેઈ તડકે મુકવો સુકાયા પછી ખરલ કરી સીસામાં ભરી રાખી મુકવું. તે શુદ્ધ કહેવાય.

બીજી રીત—શીલાજીતને એ પહોર સુધી ઉતા પાણીમાં પલાળી રાખવો પછી તેને ખુબ ચોળીને માટીના વાસણમાં કપડેથી ગળી નાંખી તેને તડકામાં મુકી મુકવે એ પ્રમાણે એ મહીના લગી કરેતો પુણું શુદ્ધ થયો કહેવાય તેમાંથી લગાર અગ્ની ઉપર મુકીએ તો ધુમાડો નીકળે નહીં અને ઉભો થઈ જાય, તે ખાવાથી પ્રમેહ ઈ. રોગોને દુર કરે તથા શરીરને પુષ્ટાઈ બહુ આપે છે.

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોરેત.

૨૩૫

પારો.—કુંવારનો રસ હરડાં, બેડાં, આબળા; સુંઠ, મરી, પીપર, ત્રીજક એનો કાઢાડો કરવો ને તેની અંદર લીંબુનો રસ નાંખી એક દીવસ ખરલ કરવાથી પારો શુદ્ધ થાય,

હડતાલ.—ની પોટલી કરી ડોલીકાયંત્રની અંદર ગૌમુત્ર અથવા કાંઝી નાંખી તેમાં એક પહોર તેની પોટલી રાખી અને પછી ચુલે ચઢાવી એક પહોર સુધી અગ્ની દેવી પછી તેને બાહાર કાઢાડી કોહોળાના રસ, તલનું તેલ. ત્રીફલાનો કાઢાડો એ પ્રત્યેક ઔષધી નાંખી અંકેક પહોર સુધી ચુલે પકવવાથી હડતાલ શુદ્ધ થાય.

મનસલ.—ની પોટલી કરી ડોલીકાયંત્રની અંદર અરણીનો રસ નાંખી ચુલે ચઢાવી નીચે અગ્નીનો તાપ કરવો એ પ્રમાણે એક દીવસ કર્યાથી મનસીલ શુદ્ધ થાય અથવા બકરોના મુત્રની અંદર અથવા બાંગરાના રસની અંદર ઉપર રીત પ્રમાણે શોધન કર્યાથી મનસીલ શુદ્ધ થાય.

હીરા, મોતી, પરવાળા.—ડોલીકાયંત્ર અંદર અરણીનો રસ નાંખી હીરા, મોતી, નાંખી એક દીવસ રાખવાથી શુદ્ધ થાયછે

નેપાળાં.—તેના બીજ કાઢાડી નાંખીને ડોલીકાયંત્રની અંદર દુધ નાંખી સીજવવાં પછી તેની અંદરથી જીભ કાઢાડી સેવી તેથી નેપાળા શુદ્ધ થાય.

સુવર્ણાદીક ધાતુ—સોનું, રૂપ, ત્રાંજ, સીસુ, કલાઈ, કથીર, લોહું, ત્રીક્ષણ લોહું આઠ પ્રકારનું, કાંસુ પાંચ પ્રકારનું. ત્રણ પ્રકારનું પીતળ, એ સર્વેને જાશ, ગૌમુત્ર, કાંજ, ફલથીનો કાહાડો એમાંથી

૨૩૬

પ્રકરણ ૫ મું.

પ્રત્યેક વસ્તુ, પ્રત્યેક ધાતુને ચોપડી અગ્નીમાં તપાવવું તે પ્રમાણે પ્રત્યેક વખતે તપાવવું અને ઠંડુ અંદર કરવું એમ સાત વખત કરવાથી શુદ્ધ થાય.

મારણ વીધી.

સોનાનું મારણ.—સોનાના બારીક વરકના ઝીણાં ઝીણાં કડકા કરવા તેનાથી બમણા શોધેલો પારો લઈ લીંબુના રસમાં ખરલ કરી લુગદી કરવી પછી તે બંનેની બરાબર આમલ સારો ગંધક શોધેલો લેવા પછી બે મટોડીના ચપણુ સેઈ તેની અંદર અડધો ગંધક મુકી વચમાં લુગદી મુકવી અને બાકીનો ગંધક ઉપર બબરાવી ચપણુ ઉપર કપડ માટી લગાડવી સંપૂટ કરી ગળપુટ આસરે આંચ દેવાં એ પ્રમાણે તણુ વખત કરવાથી મૃગાંક ચોખો થાય તેના ગુણુ—તેમાંથી રતી ૧ મધ તથા પીપર દરેક તો. ૧ મેળવી ખાય તો રવાસ, દમ, ક્ષય, અરૂચી ઇ. સર્વ રોગોને દુર કરેછે.

રૂપરસનું મારણ.—ચાંદી ચોખી તો. ૩ ચોખી હડતાલ તો. ૧ બંનેને લીંબુના રસમાં ખરલ કરી લુગદી કરી બે ચપણુમાં મુકી કપડાંણુ કરીને સંપૂટ કરી તેને ચૌદ વખત ગળપુટ અગ્ની આપવાથી ચાંદીની ખાખ થાય એના ગુણુ ધાતુ ક્ષીણતા, ક્ષય, ઇ, ઉદર રોગ ઉપર આસેછે.

તામ્ર ભસ્મ.—તાંબાના પાતરાના કડકા કરી લીંબુના રસની અંદર નાંખી ડોળાકા યંત્રની અંદર મુકી ચુસ ચઢાવી નાચે અગ્ની કરી પકાવવાં ને ઠંડુ થયા પછી કાઢાડી લેવાં પછી તે

આધિવિનાશ યા દર્દિનો દોરત.

૨૩૭

ત્રાંબાના ચોથા ભાગે પારો લેઈ તેના અંદર લીંબુનો રસ નાંખીને એક પહોર સુધી ખરબ કરવો પછી તે પત્રા કઢાડી તેના વજનથી બમણો ગંધક લેઈ બીલીના રસથી ઘોઈ નાખવો પછી તે ગંધક ત્રાંબાના પત્રાને ચોપડવો પછી સાટોડીનોરસ તેના લુગદી કરવી તે લુગદીને મટોડીના વાસણની અંદર મુકવી તેના ઉપર બીજુ મટોડીનું વાસણ મુકી તેને મદીથી બંધ કરવું પછી તેને આસપાસ રાખોડીથી લીપી દેવું પછી ચુલાની ઉપર મુકવું નાચે ચાર પહોર સુધી હલકો અગ્ની આપવો ઇંડુ થયા પછી હોં ઉતારી તેની અંદરથી લુગદી કાઢાડી લેઈ મુરણના રસમાં એક દીવસ વાટવું તેનો ગોળો કરી અરધ ગંધક લેવો તે ગંધકને ધીની સાથે વાટીને ગોળાની ઉપર સેપ કરવો પછી તેને ચપણની અંદર મુકી સંપુટ કરીને ત્રણ ગજપુટ આપવા ઇંડુ થયા પછી બહાર કાઢાડી લેવું એટલે તાંત્ર ભસ્મ થાય. તેને મનુષ્યની વય જોઈ ને આપવી જોયો ક્ષય, દમ, પ્રમેહ, મુરછા, મૃગી, ધાતુક્ષય, નપુ-થકપણું મટે.

પીતળ ભાસ્વાની વીધી—પીતળના પતરાના બીણા કડકા કરી લીંબુના રસમાં ત્રણ અંગર સાત વખત બીજવવાથી શુદ્ધ થાયછે ને પત્રાના કડકાના વજન ખરાબર ગંધક શોષેલો લઈ આકડાના કુધમાં કાલવી તે કડકા પર સેપ કરવો તેને ચપણમાં કપડ મદી કરી ગજપુટ બે વખત આપવાથી ભસ્મ તૈયાર થાય તેજ પ્રમાણે કાંસાની પણ ભસ્મ થાયછે.

સીસુ અથવા નાજેશ્વર રસની ભાસ્ણ વીધી.—નાગરેવલના

૨૩૮

પ્રકરણ ૫ મું.

પાનના રસમાં મનસૂજ ખરલ કરવો તેને સીસાના ખારીક પત્રાના કડકા પર ચોપડી, ચપણમાં ભરી, કપડ મઢી કરી ગજપુટ આંચ દેવી એ પ્રમાણે ૩૨ ગજપુટ દેવાથી ઘણાજ ઉત્તમ નાગેશ્વર રસ બનેછે. ખીજરીત સીસાને શોધી કઢાઈમાં નાંખી ચુલે ચઢાવે તે પર પીપળાના તથા આમલીનાં છોડાંનો ભુકો દર પાંચ મીનીટે થોડો થોડો નાંખી કડછીના આડાવતી હાંતાવતી રહેવું સાતેક કલાકમાં તેની બસ્મ તૈયાર થશે, ફક્ત કચરો નીચે રહેશે માત્રા રતી ૧ બાર અગર મધ, ઘી, કે સાકર સાથે ખાય તો સર્વ રોગોને દુર કરે.

અથ બંગેશ્વર મારણ વીધી.—ઠીકરાના વાસણમાં કલાઈ નાંખી ચુલે મુકવી તે પર પીપળા તથા આમલીના છોડાંનો ભુકો થોડો થોડો નાંખી કડછીએ હલાવ્યા કરવું એ પ્રમાણે બે પહોર સુધી કરવાથી બસ્મ થાય તેની ખરોખર હડતાલ લેઈ બીજીના રસમાં બંને ખરલ કરી ચપણમાં ભરી કપડ મઢી કરીને ગજપુટ અગ્ની આપવો, એ પ્રમાણે બે વખત ગજપુટ આપવો પરંતુ ખીજ વખતે હડતાલ દસમે હોસે લેવી તથા બંગેશ્વર ઘણા ઉત્તમ થશે.

અથ લોહ મારણ વીધી.—સાદું તીક્ષણ લઘ તેનો ભુકો કરવા તેનાથી ખારમે હીસે હીંગણાક લેઈ તેને ફુંવારના રસમાં બે પહોર સુધી ખરલ કરવા તેની હુગદી કરી ચપણમાં ભરી કપડ મઢી કરી સાત ગજપુટ દેવા ત્યારે પોલાદ બસ્મ તૈયાર થાય.

સાત ઉપધાતુનું મારણ.—

સોનામખીનું મારણ શોધન.—સોનામખી ત્રણ ભાગને સર્પ-

આધિવિનાય યા દ્વિતિયો દોસ્ત.

૨૩૯

ધવ એક ભાગ લેઈ કઢાઈમાં નાંખી ચુલે મુકવું તે ઉપર જાંબુનો રસ તથા બીજોરોનો રસ નાંખી ખુબ ઉકાળવું એટલે તે શુદ્ધ થશે પછી તેને મીઠુ તેલ છાસ કે કળથીના ક્વાથમાં ખુબ ખરલ કરી ગજપુટ અગ્ની દેવો તેથી ભસ્મ તૈયાર થશે સોનામખી તેજ રૂપામુખી કહેવાયછે.

અથ અપ્પકભસ્મની વીધી.—કાળા અપ્પકને અંગારામાં નાંખી તપાવવો, ખુબ તપી જાય એટલે દુધમાં બુઝવવો, તેના પત્રાં અલગ કરી લોચુ તથા તાંદળજની ભાજીના રસમાં આડ પહોરે પલાળી રાખે તો શુદ્ધ થાયછે. પછી તેના કડકા કરી આકડા ના દુધમાં એક પોહોર ખરલ કરવા, તે હુમદીને આકડાના પાનમાં લપેટી ચપલુમાં સંપુટ કપડમદી કરી ગજપુટ અગ્ની દેવો. બીજા ગજપુટમાં વડના મુળનો ક્વાથ કરી તેમાં ત્રણ પુટ દેવા બાકીના સાત રહ્યા તેને આકડાના દુધમાં ખરલ કરી દેવા એવા અગ્નીઆર પુટ દીધેથી ભસ્મ થાયછે.

અથ સુરમાની શોધનને મારણુ વીધી.—સુરમાને વાટી જાંબુના રસમાં ખરલ દીવસ ૧ કરવાથી શુદ્ધ થાય પછી જોઈએ તેમ વાપરવું.

અથ મનસીલ.—મનસીલની પોટલી કરી ડોનીકાથંત્રમાં બંધ કરીના મુત્રવડે ત્રણ દીવસ સીજવું, પછી બહાર કાઢાડી આડરના કલેજની બીતી (ચરખી) માં ખરલ કરી તેના સાત પુટ દેવા. (મુકાય કે કરી નાંખી નાંખી ખરલ કરતાં જવું) એટલે શુદ્ધ થાય.

અથ હડતાલ.—હડતાલને દુધેળીના રસમાં બે દીવસ સધી

૨૪૦

પ્રકરણ ૫ મું.

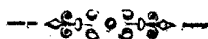
ખરલ કરવી પછી બે દીવસ ખરેટીના રસમાં ખરલ કરીને છાયડે સુકાવી તેની લુગદીને અડાધ્યા છાણાની તથા ખરસાણી ચોરની રાખ એક મોટા મટકામાં ભરી વચે લુગદી મુકી ખુબ ઉપર નીચે દાખી દાખી રાખ ભરવી ચુલે ચડાવી મધ્ય આંચ દીવસ ત્રણ દેવી, બે ધમાડો નીકળે તો રાખ વાળી દેવી તેથી ભસ્મ સફેદ રંગની થયે.

ખીજી રીત.—હડતાજને કુંતારપાડાના રસમાંજ ફક્ત દીવસ ત્રણ ખરલ કરી ઉપરની વીધી પ્રમાણે કરે ભસ્મ સફેદ રંગે થાય.

અથ પારો.—અઘાડાનાખીજ, તાવડીંગ, તથા ખરની છાજને વાટી ખારોક કરી ચપણમાં ભુકી નાંખી વચ્ચે પારો મુકી ઉપર ફેર ભુકો નાંખી ઉપર કાળાં ઉમરડાનો રસ નાંખી ફરી રહેલો ભુકો નાંખી ખીજી ચપણ ઢાંકી કપડમટ્ટી સંપુટ કરી ગળપુટ અંગની આપવો તેથી પારાની ભસ્મ થાય.

ખીજી રીત.—પારાને ગુજરના દુધમાં દીવસ એક ખરલ કરે પછી તે દુધમાં હોંગ નાંખી થોડી માટી મળવી બે કુચડી સંપુટ થાય તેવી કરવી તેમાં પારાની ગોળી મુકી કપડમટ્ટી કરી સે. ૧ મોટા છાંણાની આંચ દેતો પારો ખીલી સફેદ રંગની ભસ્મ થાય.

અથ આપરીયું.—આપરીયાને ડોલીકાચંત્રમાં નાંખી મનુષ્યનું મુત્ર તથા ગોમુત્રમાં સાત સાત દીવસ બીજવી રાખવું એટલે શુદ્ધ થાય,

આધિવિનાય યા દદિનોદોરત.

૨૪૧

પ્રકરણ ૬ ઠું.

રોગોની સંખ્યા.

તાવ ૨૫ પ્રકારના, અતીસાર ૭ પ્રકારના, સંગ્રહણી ૫ પ્રકારની, અજીરણ ૨૩ પ્રકારના, વીસુચીકા ૩ પ્રકારની, હરસ ૬ પ્રકારના, ગુદાના રોગ ૩ પ્રકારના, કૃમીરોગ ૨૧ પ્રકારના, પાંડુરોગ ૫ પ્રકારના, કમળો ૧ પ્રકારનો, રક્તપીત ૩ પ્રકારના, કાસરોગ ૫ પ્રકારના, ક્ષયરોગ ૫ પ્રકારના, સોસરોગ ૬ પ્રકારના, સ્વાસરોગ ૫ પ્રકારનો, હેડકી ૫ પ્રકારની, જઠરાગ્ની ૫ પ્રકારની, છરદી ૭ પ્રકારની, સ્વરભિદ ૬ પ્રકારનો, તૃણુરોગ ૬ પ્રકારનો, મુછીરોગ ૪ પ્રકારનો, ભંમનિંદ્રા ઇન્ રોગ ૫ પ્રકારના, મેદરોગ ૭ પ્રકારનો, દાહરોગ ૭ પ્રકારનો, ઉન્માદ ૬ પ્રકારનો, ઉદરરોગ ૭ પ્રકારનો, ભુતોન્માદ ૨૦ પ્રકારના, અપસ્માર ૪ પ્રકારનો, આમવાત ૪ પ્રકારનો, મુળ ૮ પ્રકારનો, ઉદાન્વર્ત રોગ ૧૩ પ્રકારનો, અબાહરોગ ૨ પ્રકારનો, હૃદયરોગ ૫ પ્રકારનો, ઉરોગ્રહ ઉદરરોગ ૫ પ્રકારનો, ગુલ્મ ૮ પ્રકારનો, મુત્રધાત ૧૩ પ્રકારનો, મુત્રકચ્છ ૮ પ્રકારનો, અશ્મરીરોગ ૪ પ્રકારનો, પ્રમેહ ૨૩ પ્રકારનો, સોથ ૯ પ્રકારનો, વૃષણુરોગ ૭ પ્રકારનો, (અંડવદ્ધી) અંતરવદ્ધી ૧ પ્રકારનો, કંઠમાળ ૧ પ્રકાર, ગ્રંથીરોગ, ૯ પ્રકારનો, અર્ધુર્દરોગ ૬ પ્રકારનો, શ્લીપદરોગ ૩ પ્રકારનો, વીદ્રબી ૬ પ્રકારનો, વૃણુરોગ ૧૫ પ્રકારે આંગતુકષ્ટણુ ૮ પ્રકારનો, કોડરોગ ૨ પ્રકારનો, અસ્તીભંગ ૮ પ્રકારે, વન્હીદગ્દ ૪ પ્રકારનો, નાડીવ્રણુ ૫ પ્રકારનો, ભંગદર ૮ પ્રકારનો, ઉપદંથ ૫

૨૪૨

પ્રકરણ ૬ મું.

પ્રકારનો, શુક્રરોગ ૨૪ પ્રકારનો, કુષ્ઠરોગ ૮ પ્રકારનો, ક્ષુદ્રરોગ ૬૦ પ્રકારનો, વીસર્પરોગ ૯ પ્રકારનો આમલપીત ૩ પ્રકારનો, વાતરક્ત ૮ પ્રકારનો વામુના રોગ ૮૦ પ્રકારના, પીત ૪૦ પ્રકારનો, કફ ૨૦ પ્રકારનો, રક્તસંબંધી રોગ ૨૦ પ્રકારનો. મોઢાનો ૭૪ પ્રકારનો. હોઠરોગ ૧૧ પ્રકારનો, દાંતના રોગો, ૧૦ પ્રકારના, દાંતના મુળનો રોગ ૧૩ પ્રકારના, જીભનારોગ ૬ પ્રકારનો, તાળુરોગ ૮ પ્રકારનો, કંઠરોગ ૮ પ્રકારે, ઝાંની અંદરના ૮ પ્રકારના કર્ણુરોગ ૮ પ્રકારના, કર્ણુપાળી ૭ પ્રકારનો, કર્ણુમુળરોગ ૫ પ્રકારનો, નાકરોગ ૮ પ્રકારનો, માથાનોરોગ ૧૦ પ્રકારનો, કપાળરોગ ૯ પ્રકારનો, નેત્રરોગ ૯૪ પ્રકારનો. ડોળાનો રોગ ૯ પ્રકારનો, ધોળાડોળાનોરોગ ૧૩ પ્રકારનો કીકીનો ૫ પ્રકારનો, પુરુષને ધાતુનો રોગ ૮ પ્રકારનો, ગર્ભરોગ ૮ પ્રકારનો, સ્તનરોગ ૫ પ્રકારનો, બાળરોગ ૨૨ પ્રકારના, બાળગ્રહરોગ ૧૨ પ્રકારના. એપીરોગોની સમજા.—અસ, કોહો, દાદર, કોઠ, રક્તપીત, પ્રમેહ, ઉપદંશ વીરુદ્ધક, બગંદર, હરસ, હાડગંભીર, મેદરોગ, કોલેરા, સુવારોગ, ત્વચારોગ ઇ. બીજાંરોગો એક બીજાને સંસર્ગ થયાથી થાયછે. તેમજ વળી ફટલાએક રોગો એવાછે કે માન્યાપને થયા હોય તેજ તેમનાં છોકરાંને ગર્ભસ્થાનમાંથીજ લાગેછે; માટે તેવાં દરદોથી બહુ સાવચેતી રાખવી.

પ્રકરણ ૭ મું.

શરીર પ્રકરણ.

વૈદ્ય લોકોને શરીર સંબંધી તમામ અવયોની રચના અને તે-

આધિવિનાશ યા દિનિ દોરત.

૨૪૭

ની બાંધણી સંબંધી જ્ઞાન મેળવવાની અવશ્ય છે તે શરીર પ્રકરેણુ વીષય ધણો બારીકીથી તપાસવાનો છે જે ધણાક વૈદ્યકના ગંથોમાં લખેલા છે તેથી જાણવા તથાપી અત્રે સંક્ષેપથી વીવેચન કર્યું. જે ઉપર વાંચકવર્ગે ધ્યાન આપવું અવશ્ય છે ધણા પ્રકારના પ્રાણીઓ પૃથ્વીની ઉપર જોવામાં આવે છે અને તેના શરીરના બંધારણ ઉપરથી મહત્ત્વપૂર્ણોએ જુદા જુદા વર્ગો પાડ્યા છે, જેઓના બે વર્ગ પાડવામાં આવ્યા છે મોટા (એટલે અતુષ્પદ આદી દહન) નાના એટલે પ્રવાહીક પદાર્થની અંદર રહેનાર જેવા કે પોરો, વીગેરે ઝીણાં જંતુઓ પેદા કર્યાં છે. પરમધરે સર્જીનો નીચમ ધણો ઉત્તમ પ્રકારે કર્યો છે અને તેની જુદી જુદી જાતીઓની ઉત્તરતી ચઢતી પંક્તી બાંધી છે. પણ મનુષ્યના શરીરની રચના તો ધણી ઉત્તમજ બાંધી છે. અને શરીરનું વજન સરાસરી ગણતાં ત્રણથી સાડાત્રણ મણની અંદર હોય છે અને તે શરીર હાડકના યુ માંસ અને લોહીના સંયોગે ઉત્પન્ન થયું છે. શરીરનો આધાર હાડપિંજર ઉપર છે. અને તેથી પુષ્ટી મળી શકે છે તે તમામ બીજા ભાગો તેને વળગી રહે છે જેથી વળગેલા ભાગોનું રક્ષણ થઈ શકે છે. અને તેથી શરીરને કૌવત મળે છે. મનુષ્યના હાડપિંજરની અંદર બધા મળીને ૧૯૦ ની સંખ્યા થઈ શકે છે પરંતુ કોઈક ગ્રંથકારો તેથી વધારે યા તેથી ઓછી પણ લખે છે, તેમજ દાંતના વીભાગ જુદા પાડતાં ૩૨ અસ્તી વધારે થાય છે. અસ્થિના સંયોગે જુદા જુદા આકારવાળા હાડપિંજર જણાય છે અને તેની અંદર લાંબા ટુકડા ચપટા અને આકાર વગરના વીચીત્ર અસ્થિ હોય છે જેને

૨૪૪

પ્રકરણ ૬ ડું.

તપાસવાથી માલમ પડશે. કેટલાક અંદર યોગ્ય અને ઉપર સજ્જ હોય છે. લાંબા અસ્થિમાં યોગ્ય હોય છે અને ટુકા ગોળને આકાર વગરના સજ્જ હોય છે અસ્થિને ભાગતાં તેના ઉપર છીદ્ર અને અંદરથી રક્ત આવની નળી હોય છે. અસ્થિઓ દરેક સંયોગે રહે છે અને તેના ઉપર એક પડ હોય છે અને તે પડની ઉપર રક્ત આવની નળીઓ દેખાય છે જેમાંથી રક્ત આવ થાય છે અને તેના ઉપર વાગવાથી અસ્થિને હરકત થાય છે અને જ્યાં વાગ્યું હોય તે ભાગ નિરવીર્ય થઈ જાય છે. પ્રત્યેક અસ્થિના પોષણને માટે અંદર માંસના ભાગની વચ્ચે નળીઓ રહે છે અને તેથી તેનું પોષણ થઈ શકે છે પક્ષીઓના અસ્થિ હવાવાળા અને યોગ્ય રહે છે જેથી વજનમાં હલકા હોય છે. અસ્થિઓના ભાગો ગોળ લાંબા અણીવાળા, અને પાતળા અને ચીત્રવીચીત્ર હોય છે. અને તે શરીરની ઉપર સ્નાયુના સંબંધે વળગેલા હોય છે.

સંક્ષેપથી શરીરની સાથે અસ્થિનાં બંધારણની સમજ.

કરોડ તે શરીરનો મુખ્ય ભાગ છે અને તે માથાની સાથે જોડાયેલો છે જે ભાગ પશુના મોઠા ભાગની ગણનાવાળામાં હોય છે અને તે કેટલાએક હાડકાના સંયોગે ઉત્પન્ન થાય છે અને તેના ઘણા વીભાગો જોવામાં આવે છે. તેમજ માથામાં ઓપરી વીભાગ તંતુ રહી શકે છે અને તેથી તે ભાગ પુરાયેલો જણાય છે. ને તેની અંદર રક્ત આવ થવાની તમામ નળીઓ યોગ્ય હોય છે. કપાળના ભાગના જે અસ્થિને જુદા જુદા હોય છે પણ તેનું

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત.

૨૪૫

સંધાન એક બીજા સાથે મળતું છે અને બીજી, તથા પછાડીના ભાગ મસ્તકની સાથે અનુસંધાન રાખનારો છે. અને તે હંમેશા જણાય છે ને મોડાના (લમણાનો) ભાગ કપાળની સાથે સંબંધ રાખે છે અને તેના પોષણ માટે જીભ નળીઓ રહે છે તેમજ નાકનો ભાગ કાનના ભાગને મળતો રહે છે અને તે એક બીજાની પોષણ માટે રતુઆવ કરવાની નળીઓ રહે છે જેથી તેને પોષણ બની શકે છે નાકની અંદર બે નાના હાડકા રહે છે અને તેના ભાગ કપાળની સાથે યુક્ત છે અને અગ્ર ભાગ કઠણ રહે છે ને સ્વાસોશ્વાસ જવાની નળીઓ હોય છે, નાજવાની અસ્તિ જડમાની સાથે મળેલાં હોય છે અને તે મોઢાની અંદર રહે છે તે ઘણા સજ્જ હોય છે, હડપઓનો ભાગ અર્ધગોળ હોય છે અને તેની અંદર ૧૬ દાંત રહી શકે છે જે અગ્રભાગ બહુ કઠણ હોય છે જીમ લમણાની સાથે મળતો આવે છે. આંખનો ભાગ ઉપર જીભો અને હેઠથી જોડો હોય છે, અને તે ભરની હેઠે છીદ્રની સાથે અથવા મસ્તકમાંના ઘણાક અસ્થિ સાથે તેનો સંબંધ રહે છે જેથી તેમાં રતુઆવ થતા હરકત રહેતી નથી આ ભાગના તમામ અસ્થિની અંદર છીદ્ર હોય છે, દાંત બે વખત આવે છે. એકતો ૨૦ વર્ષની અંદરના જે દાંતમાંથી કાંઈ દાંત પડે તે જગ્યાએ બીજો દાંત આવે છે., અને તેટલી મુદત ઉપર દાંત વગતી નથી. દાંતના ત્રણ વીભાગ કરવામાં આવેલા છે એક તો સીધા અણીવાળા અર્ધગોળ જેઓ પડ્યે રહે છે અને ત્રીજા ચચારની જોડના જેને ડાઢ કહે છે તે ઘણા સજ્જ હોય છે તે પ્રત્યેક ખોરાક ખાવાના કામમાં આવે છે.

૨૪૬

પ્રકરણ ૭ મું.

ગરદનના અસ્થિની સાથે જીભની સ્નાયુનો સંબંધ રહેછે. છાતીના અસ્થિમાં ઘણા અસ્થિનો સંબંધ રહેછે અને તે લાંબુ અને અર્ધગોળ ચપટુ હોયછે. અને તેના બે ત્રણ કડકા જોવામાં આવેછે. અને તેની અંદરનો વીભાગ પોગળ અને જળી જેવો જોવામાં આવેછે અને તે પાંસળીના ભાગ સાથે મળતો આવેછે તે પાંસળીના બે ભાગ હોયછે ને તેની આકૃતી ગોળ હોયછે તેને દરેક ચડતે દરજે જોવામાં આવેછે ને તે કાંડની સાથે મળતો રહેછે ને તે દરેક પોગળ છે તેથી સ્વાસોસ્વાસ લેવાના કામમાં આવેછે. હાથના અસ્થિ આરછે બે ઉપર અને બે નીચે હોયછે ને હાથની મધ્યમાં વળવા જેવો ભાગ હોયછે. તેથી વળી શકેછે. એની અંદર ઘણા અસ્થિનું એકત્રપણું હોયછે એટલે સાધારણ ૧૦ અસ્થિ હોયછે અને બાજુ મળીને છાતીના ઉપર ગોળ જે હાડકું હોયછે તેને કોટની હાંસડી કહેછે તે ઘણુંકરીને વક્રગતીના જેવો હોયછે ને તે છાતીના ભાગની સાથે વળગી રહેલો હોયછે ખભાનો હાડકાનો ભાગ ત્રિકોણના જેવો હોયછે અને તે સ્નાયુથી છેક ઢાંકેલો રહેછે ને તે હાલવામાં બહુ મજબૂત રહેછે તેનો ભાગ છેક પાંસળીતે લગતો રહેછે ને બાકીનો ભાગ બગલની ઉપર રહેછે. હાથનું હાડકું કોણી સુધી લાંબુ રહેછે ને તેનો આગળ પાછળનો ભાગ જડે રહેછે. ને તેનો આગળનો ભાગ ખભા સાથે વળગેલો હોયછે ને છેવટનો ભાગ કોણીની સાથે રહેલો જાણુવો ને કોણીથી કાંડાસુધીનો ભાગના બે હાડકા છે અને તે બે મળીને એક અસ્થિ જણાયછે મણીબંધની અસ્થિની આકૃતી ગોળ છે તેથી હા-

આધિવિનાશ યા દર્દિનોદોશ.

૨૪૭

ચના પંખને વળવા કશી હરકત નથી આવતી ને તેને સ્નાયુનો સંબંધ બહુ રહેછે, તે કાંડાની સાથે વળગેલો હોયછે હાથના પંખના ધણા અસ્થિ હોયછે અને તે હથેલી અને કાંડા નોડે સંધાએલા હોયછે ને તે સ્નાયુના સંબંધે બહુ મજબૂત રહેછે તેથી કામકાજ કરવામાં કશી હરકત આવતી નથી નિતંબના ભાગના અસ્થિ ધણા મજબૂત રહેછે ને તે ધણા અસ્થિના યોગ્યથી એક અસ્થિ યાયછે અને તેના ઉપર બોન્ને વધારે હોયછે, નિતંબનું અસ્થિ પગની સાથે અને વાંસાની કરોડની સાથે વળગેલું રહેછે જાંઘનું અસ્થિ કઠીણ અને મોટું હોયછે તેમજ લાંબુ પણ હોયછે અને તે નિતંબની સાથે નોડેનો હોયછે. અને પગના ગોઠણ સાથે તેનો યોગ રહેછે. સાંધાની આગળના બે અસ્થિની અંદર એક હાડકું છે અને તેને ધુટણની ઢાંકણી કહેછે પગની નળીનું હાડકું ત્રીઅકુંથ છે અને તેને સ્નાયુ વળગી રહીછે જેથી તે ભાગ ધણો મજબૂત રહેછે અને તેનો ભાગ પિંડીથી ઢંકાએલો છે ને બહારના હાડકા અને કાંડાના સાંધામાં નોડાએલો છે ધુટીના અસ્થિના વચ્ચેનો ભાગ કમાન જેવો દેખાયછે. અને તે પગની સાથે મળીને કાંડાનો સાંધો ઘાયછે, પગની સપાટપટીનાં હાડકા ધણા છે અને તેનો આકાર કમાનના જેવો છે અને તે આંગળાઓના હાડકાઓની સાથે બંધાએલો છે તેથી શરીરના તમામ ભાગ સહન કરી શકેછે હાડકાનું એકવપણાને સાંધાનો સંબંધ કહેછે તેના બે પ્રકારછે સામસામા સાંધા મળેછે કેટલાકતો બીલકુલ હાલતા પણ નથી ને કેટલાક હાલેછે સાંધાના અસ્થિના બે પ્રકારછે એકતો સાંધો સાધારણ હાલી શકેછે અને

૨૪૮

પ્રકરણ ૭ મું.

બીજી વધારે ચાલી શકેછે બીજા કેટલાક સાંધાતો બીજાકુલ ચાલી શકતાજ નથી. સ્નાયુનો જથ્થો શરીરમાં મોટોછે અને તે વીના હાડ-પીંજર ધાતું વીચીત્ર લાગેછે અને હાડપીંજરની અંદર સ્નાયુ માંસ અને રક્તવડે શરીરનું બંધારણ થાયછે અને પ્રત્યેક અવયવનું સ્નાયુ વડે પોષણ થઈ શકેછે. અને સ્નાયુનો ગુણ શરીર સંકોચવાનો છે. અને તેના સંકોચવાથી ચાલ, હાલ, વીગેરે પ્રત્યેક કાર્ય બને છે. અને કેટલીક જગાએ સ્નાયુના બંધ હોયછે અને કેટલેક કેકાણે બંધની પણ જરૂર પડતી નથી તેમજ એક બીજા અવયોને સં-કોચ કરવાથી તેના આગલા અવયવમાં શકતી આવેછે. જેથી ધા-રેલા અવયવથી અમુક કાર્ય બની શકેછે. તે કેટલેક કેકાણે તો સ્ના-યુનો યોગજ રહેછે અને તે યોગ વીના અવયવ નીરરીય થઈ જાયછે સ્નાયુનો વર્ગ વીધેશ અન્યગ્રંથથી જાણવો. શરીરના જુદા જુદા ભાગોપર અસ્થિ સ્નાયુ મનની તંતુ અને ત્વચા નિકટ સંબંધ ધરાવેછે. શરીરમાં ઘણા ભાગમાં ચરબી જોવામાં આવેછે અને તે શરીર સાથે સંબંધ ધરાવેછે, તેમજ શરીરમાં કેટલીક જગ્યાની ઉપર ચલકાટ વાળાં પડ રહેછે અને તે તંતુના યોગવડે ઉત્પન્ન થાયછે અને તેની અંદર યોગજ રહેછે અને તે શરીરમાં કેટલી-એક જગ્યાની ઉપર આઘાતન કરેલુંછે.

સાધારણ સ્નાયુની સમજ.

કપાળ અને મસ્તકની સ્નાયુથી કરચલી પડેછે; તેમજ આં-જોનું ઉઘડવું તથા મીચાવું તેપણ તેનાથીજ થાયછે. મનની અં-

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોગત

૨૪૯

દર હાથ, ગુસો, દીલગીરી તેનાથી ઉત્પન્ન થાયછે, ખોરાક ખાવામાં તેની મદદ જોઈએછીએ, જીભ હઝાવામાં, બોલવામાં આંખોના ડોળા ફેરવવામાં, કર્ણેન્દ્રીય, મસ્તક ઉંચું નીચું કરવામાં, તેમની ધણી જરૂર છે, હાથ ટટાર રાખવાનાં સ્નાયુનો સંબંધ ખભા સાથે છે ને નીચે રાખવાનાં બગલમાં થઈ હાથને વળગેલી છે, કોણીને વાળવાની સ્નાયુએ હાથની પાછળ કોણીનેજ વળગેલી છે, બાકીના હાથની સ્નાયુએ આંગળાંને વળગેલી હોય છે, અને તેથીજ તે ઉંચો ચતો તથા જોમ ફેરવવો હોય તેમ ફરી શકે છે. છાતીની સ્નાયુએ હાથની સાથે સંબંધ રાખે છે. ને દમ લેવામાં પાંસળાના સ્નાયુએ કામ લાગે છે. રક્ષણને માટે તેમની બહુ જરૂર છે, તેમના સંકોચથી ઝાડો પેશાબ થઈ શકે છે માથાની તથા બોચીની સ્નાયુએ વાંસે રહે છે જાંગ, પેટ વાળવામાં જાંગની સ્નાયુએ કામ લાગે છે; નીતંબની સ્નાયુએનો સંબંધ જાંગ સાથે છે, પગના સ્નાયુએ ટીંચણ સાથે પોંડીનું બંધન એડી સાથે, અને પાઠલીનું, તળીએ આંગળાં સાથે રહેલું છે, છાતી તથા પેટની વચે તંબુ આકારે સ્નાયુનો એક પડો હોય છે, તેનું બંધન કરોડની સાથે રહેલું છે તેની બન્ને બાજુએ ફેફસાં તથા રક્તાસય, નીચેના ભાગમાં કાળજી આંતરડાં તથા અન્નાશય છે. તે પડો આસોધાસો લેવામાં કામ આવે છે, તેના દબાણથી ઝાડો પેશાબ તથા ઉવટીને મદદ મળે છે. તેમાં ત્રણ છીદ્ર હોય છે, તેવડે શીરાએને પોષણ, ધમની નાડીને મદદ મળે છે તથા અન્નનળ હેડળ ઉતરે છે. આ પ્રમાણે હાડપોંજરનું સંક્ષેપમાં વર્ણન કર્યું છે; વધારે જાન

૨૫૦

પ્રકરણ ૭ મું.

હાવાની ઇચ્છા હોય તો બીજા ગ્રંથો અવલોકન કરવા.

અસ્થિભંગનું નીદાન તના ઉપર મલમપટ્ટીની સમજ.

માણસના શરીર ઉપર કોઈ પણ જગ્યાએ છરી અથવા તરવાર ઈ. કોઈપણ શસ્ત્રો વાગવાથી જખમ પડે છે. તે શસ્ત્રને વધારે ધારવાળું હોયતો રૂઝ આવતાં વધારે વખત લાગે છે ને થોડી ધારવાળું હોય તો તરત રૂઝાઈ જાય છે. જખમ લાગે અને તાજા ઘાની ઉપર તરતજ જીવનું કપડું તથા કરોળીઆનું પડ અથવા વીલાયતી લીટન નામનું કપડું આવે છે તેને ઉમરાનું કે રતતન જેતનું કુધ કાઢી તેમાં કપડું કે કરોળીઆનું પડ પલાળી જખમ ઉપર મુકવું. કદાચ તે જખમ પાકે તો જીવના બારીક કપડાના દોરા જખમપર પાયરવા તેની ઉપર મીણ તેજના સદા મલમના પટ્ટી મારવાથી જલદી રૂઝ આવશે. દીવસમાં બે વખત જખમને ગરમ પાણીથી ઘોઈ દોરાને પટ્ટી બદલતા જવું. જ્યારે રૂઝપર જખમ આવે કે દોરા મુકવા બંધ કરી ફક્ત પટ્ટી મારવી કે રૂઝ તરત આવે. કદાપી બારે હથીઆર જેવાં કે કુહાડો, વાંસલાનો જખમ વાગ્યો હોય તો જખમના આજીબાજી સોજી આવે છે તો તેને તરત જળો મુકાવી રૂધીર ખેંચાવી લેવું જેથી તેમાં પર બંધાતું બંધ થાય ને તરત રૂઝ આવે. કદાપી જખમનું મોટું નાનું હોય અથવા નાસુર જેવું હોયતો ગરમ પાણીના પીચકારી મારવી તેથી ઘા સાફ થશે, પછી કાકડો અથવા પટ્ટી મુકી જખમને રૂઝ લાવવી. કદાપી મોટો જખમ પડ્યો હોય કે માંસ કપાઈ ગયું હોય તો તેપર પટ્ટી મારી પાટો ખેંચી બાંધવો ઠાંક મરવા

બાધિવિનાશ યા હૃદિનો દોરત.

૨૫૨

લાયક દેખાયતો સુતરના કે નરમ રેશમના ટાંકા મારી ઉપર મલમ-
પટો કરવો. માથાપર જખમ હોયતો કે ફાટી ગયું હોયતો મલમ-
પાટો કરવો પણ પાટો સખત ખેંચી ન બાંધવો. જખમ કદાપી
મોટો હોય ને જખમી માણસ પુષ્ટ તથા જખરો હોયતો તેના હા-
હાયની ફસ ખોજાવી સેરગા થી ગાા સુધી લોહી કઢાવવું, હલકો
જીલામ દેવો, પણ નીશાની ચીજો ખાવા આપવી નહીં. ધા વાગ્યાની
જગ્યાએથી લોહી બંધ ન થતું હોય તો પાસાણુમિદ ધીમાં વાટી
ચોપડવાથી તરત લોહી બંધ થાય; અથવા લીંમડાંના પાનની લુંગ-
દી તેલમાં તળી બાંધવાથી પણ બંધ થાય. નાના પ્રકારનાં શસ્ત્રો-
શરીરમાં વાગવાથી તેના જખમના આકાર પ્રમાણે પ્રણ થાય.
ધા આડો અવળો વાગવાથી કોઠામાં લોહી ઉતરે તેના લક્ષણ.
તાવ આવે દાહ થાય મુત્ર તથા ગુદને નાકદ્વારાએ લોહી આવે
ત્યારે કોઠે લોહી ઉતર્યું એમ સમજવું. લોહી ઉતર્યા પછી એક અ-
ડવાડીએ મુરછા સ્વાસ અતીસાર આક્રો, અરચી બંધકુષ્ટ, મુત્ર-
કૃચ્છ શરીરે ચેદવળે છાતી ઉંચી ચડે મોઢું ગંધાય નેત્ર હાડ કળે,
શરીરે તથા માથે ઝણઝણાટ તીમર આવે પાંસળાં દુખે એ પ્રકા-
રનાં ચીન્હો થાય. માંસની અંદર લોહી ઉતરે તેનાં લક્ષણ—લોહી
નાંખે, આક્રો થાય, સૂળ આવે શરીર ભારે થાય. શીત વા થાય,
ખાલી ચડે એવાં ચીન્હ થાય. અસ્થી કપાઈ ગયું હોય તો અંગે
સોજો આવે પીડા થાય, મેદ તથા લોહી વહે. લોહાની કણી કે
હથોઆરનો કોઈપણ ભાગ તુટી શરીરમાં રહેલો હોય તો તેને શરીરે
સોજો ચડે શરીરનાંકાણું રંગે થતું જાય, ગુમડાની પેઠે દુખે ને વારં-

૨૫૨

પ્રકરણ ૭ મું.

વાર લોહી ઝરે, તથા પાણીના પરપોટાની પેઠે માંસ ઉપડી આવે ત્યારે પકવીને શસ્ત્રોવડે તે કાઢી લેવું. શસ્ત્રો લાગવાનાં અસાધ્ય લક્ષણ.—લોહી વેહેતું રહે નહીં શરીરનો રંગ પીળો થાય, હાથ પગ ને મોં થંડા થાય સ્વાસ થંડો નીકળે નેત્ર રાતાં થાય, ચક્રર આવે, શરીરમાં જ્યાર આવે અને વાયુના ચીન્હ ધણાં થાય. ધા વાગવાથી નસ કપાઈ હોય તેના ચીન્હ રૂધીર આવેને તેનો રંગ રાતો હોય વાયુના ચીન્હ જણાય અંગ દુખે, ઉઠી શકાય નહીં શરીરના સાંધા દુખે. મમસ્થાનમાં ધા વાગ્યો હોય તો શરીરમાં બધે વાયુ પ્રગટ થઈ તાણ થાય ત્યારે તેનો ઉપાય ન કરવો.

સખ્ત ધાના ઉપાય—ગાયનું ધી શર ૦૧ મધ શર ૦૧ તેમાં કપડું પલાળી ગરમ કરી તેનો શેક કરવો. જેઠીમધ શર ૦૧ ધી શર ૦૧ ખુબ ગરમ કરી મધમ જેવું થાય તેનો પટો બાંધે તરતનો વાગેલો જખમ રૂઝાય—

કમળનાળ ઘોળાં મરી ફસર સરવે ઝીણા વાટી ધીમાં મેળવી ધા ઉપર ચોપડવું તથા ખાવા આપવું સુંકને એરંડીના બીજ દરેક તોલા બે વાટી ધા ઉપર લેપ કરવો અથવા તેની વાટ કરી તેમાં મુકે ફાયદો થાય.

જાત્યાદી મલમ.

જાઠિનાં પાન લોંમડાની છાલ, પટોળ, કડું, હળદર, મજીક, હરડે મોરચુથુ કુલાવેલો, જેઠીમધ, કરંજબીજ, કરંજના પાન, સુકાં સરવે કપડછાણ કરી મીણ ધો કઢાઈમાં નાંખી સરવ દવા ભિળી ગરમ કરી મલમ કરવો, તેને ધા ઉપર લગાવો પટો બાંધવાથી આરામ થાય.

આધિવિનાય યા દર્શનોદોરત

૨૫૩

યંત્રોની સમજ.

પાતાળયંત્રની સમજ.

પૃથ્વીની અન્દર પાણી હોય અને તેની અન્દર અર્ધગોળ વાસણ મુકી અન્દર ઐષધી નાખી કપડમટી કરી તેની ઉપર બીજી પહોળા મહોડાવાળુ વાસણ મુકી ઉપર અગ્ની પ્રદિપ્ત કરવા. ને તે અગ્નીના પરીબળથી ઐષધનો જે તત્વ ખેંચાય જેવાકે અરગ, ચુવા, વીંગેરે તેને પાતાળયંત્ર કહેછે બીજી રીત—એક ધાનુના વાસણની અન્દર પાણી ભરી તેમાં ઉપરની રીત પ્રમાણે ઐષધનો તત્વ ખેંચવો તેને પણ પાતાળયંત્ર કહેછે.

ડમર્યંત્રની સમજ.

મટોડીના બે વાસણ લેવા અને તેમાંના એક વાસણની અન્દર ઐષધી નાખી તેની ઉપર બીજી વાસણ ઢંધુવાળી તેના સાંધની અન્દર ઘઉંનો આટો લગાવી ઉપર કપડમટી કરવું અને પછે તેને ચુલે ચડાવી હેડળ આગ પ્રદીપ્ત કરવી તેથી જે ઐષધી બને તેને ડમર્યંત્રથી ઐષધી બની એમ જાણવું.

ડોલીકા યંત્રની સમજ.

એક મટોડીના વાસણની અન્દર પ્રવાહીક પદાર્થ નાખી તેની અન્દર ઐષધી કપડાથી બાંધી અધર લટકતી રાખવી અને ઉપર ઢાંકણું ઢાંકવું તેથી જે ઐષધી પાકે તેને ડોલીકાયંત્રવડે બનેલી ઐષધી જાણવી.

ઐષધોના પ્રતિનિધી—એટલે આ ગ્રંથની અન્દર દવાની બનાવટમાં જેજે ઐષધો કહેલાછે અને તેમાંના જે કોઈ ઐષધ ન મળે તો તેની જગ્યાની ઉપર પ્રતિનિધીમાંનાં કહેલાં ઐષધો વાપરવાં—

૨૫૪

પ્રકરણ ૭ મું.

ઔષધોના પ્રતિનિધી.

ઔષધ.

પ્રતિનિધી.

અતી વીષન્ત્રી કળી.

નાગરમોથ.

આમલવેતસ.

મોટુ બીજીર.

આદુ.

સુંઠ.

અમલવેદ.

ચણાનો ખાર.

કપુર.

રતાંજળી, મુખડ.

કોકોળ.

જાવંત્રી, લવંગ, એલચી.

કેસર.

કસુબી.

કાળીપાટ.

ધોળીમુસળી.

ખેરસાર.

બકામની અંતરછાલ.

ગજપીપર.

પીપરીમુળ, ચવક.

નખલો.

લવંગ, જાવંત્રી.

ચવક.

ગજપીપર.

ચંદન.

રતાંજળી, કપુર, વાળો, નાગરમોથ

જાવંત્રી.

લવંગ, જાંઘનાં ફુલ.

જાંઘફળ.

જાવંત્રી.

તગર.

ઉપલેટ.

દાર હળદર.

હળદરના ગાંઠીઆ.

પીપર.

મરી.

પાતાળ કોલોળ.

આસન.

પુરકરમુળ.

ઉપલેટ, તગર.

બાધિવિનાશ યા દર્દિનોદોસ્ત.

૨૫૫

બાવચો.	ધુવાડીઆના મુળ.
ભારાગના મુળ.	રીંગણીના મુળ.
મોરવેલ.	તલ.
મોતી.	છીપો.
રસાંજણ.	હળદર, દારૂહળદર.
રતાંજળી.	વાળો, નાગરમોથ.
બીલામા.	ચીવક.
બંનેરીંગણી.	બકામની અંતરછાલ.
વાળો.	નાગરમોથ, રતાંજળી.
સીલાજીત.	સુરોખાર
ધોડાવજ.	પાંતની જડ, મોરવેલ.
ગાયનું ફુધ.	બકરીનું ફુધ કે ગાડરનું ફુધ.
સાકર.	જીનુ મધ.
મધ.	જીનો ગોળ, સાકર.
હરડે.	સુતામખી, આમળાં

બાધિવિનાશ યા દર્દિનો દોસ્ત નામે જુક તેનો પ્રગટ કર્તા
 ચન્દુલાલ મુકુંદરાય માસ્તર પાસેથી રોકડી કિમતે મળશે. ઠેકાણું
 અમદાવાદ રાયપર આકાશિકતા કુવાની પોળની સામે ત્રંબકેશ્વર
 મહાદેવમાં.

૨૫૬

પ્રકરણ ૭ મું.

અગત્યની સૂચના.

સર્વ વખતે બનતા સુધી નવાં તાજાં ઓસડોજ વાપરવાં, જીંના ઓસડો, મધ ગોળ, પીપર, ધાણા, વાવડીંગ વીગેરે જેમ એકાદવર્ષનું જીંનું તેમ સાફ, નવાં ઓસડો લીંબડાની ગળેા તથા તેની અંતરછાલ પાનડાં, કડાછાલ, અરકુસો અરકુસી, વરીઆળી બુરકોહોળું, ભાંયકોહોળું, સતાવરી, આસન, ખરેટી કાંટાસળીઓ વીગેરે નવાં ને તાજાં (લીલાં) હેવા પરંતું વજન કહ્યું હોય તેટલુંજ હેવું ડોઢું બમાયું ન હેવું. બીજા ઓસડો કદાપી મુંકાં ન મળે તો તેના વજનથી બમણા લીલા હેવાં. જે જગ્યાએ દવાનું અંગ ન બતાવ્યું હોય તે જગ્યાએ તેનાં મૂળ હેવા. તોલ માપ ત બતાવ્યું હોય ત્યાં તોલો ગા સમજી હેવું. જે જગ્યાએ ઓસડોનો વખત બતાવ્યો તથી તે જગ્યાએ સવારનોજ વખત સમજવો. ગોળીઓ પાક તેલ, ચુર્ણ ધી ઈ. સીને જોષ્ટીજ બનાવવી સખ-ખ-પડતર રહેવાથી તેમનો ગુણ જતો રહેછે જેમકે ગોળીઓ અ-લવેલ પાક ઈ. નો ગુણ સવાવરસ પછી ઉડી જાય, ધી તેલ વી-ગેરે છ મહીના પછી નકામાં થાય ક્ષત ધાતુઓની બશમાં તથા તેમને સાથે નાંખી કરેલી કેટલીક માત્રાઓ જેમ જીની થાય તેમ શરસ બને છે.

સમાપ્ત.

(૨૫૭)

શુદ્ધિપત્રક.

પૃષ્ઠ.	પંક્તી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૧	૮	પડે	પોડે
૧	૮	સેબી	શોબી
૧	૧૦	સોભી	શોભે
૧	૧૧	સોબી	શોબી
૧	૧૨	નમઃકાર	નમસ્કાર
૩	૨	ઉચ્ચાર્ધ	ઉંચાર્ધ
૫	૧૩	વાળ	વાળ
૬	૧૨	લોહી	લોહી
૬	૧૭	અવશ્ય	અવશ્ય
૬	૧૭	મોટે	મોટે
૬	૧૮	હમેશાં	હમેશાં
૬	૧૮	સ્નાન	સ્નાન
૬	૨૧	પ્રમાણે	પ્રમાણેજ
૬	૨૨	નિત્યકર્મ	નિત્યકર્મ
૬	૨૩	સ્વધર્મનુસારી	સ્વધર્માનુસારી
૬	૨૩	તેમ	તેમ
૮	૫	સ્વાદીષ્ટ	સ્વાદીષ્ટ
૮	૭	સ્વહાહર	સ્વહાહાર
૮	૮	મધ્યમાં	મધ્યમ
૧૦	૯	શક્ત	શક્તી
૧૦	૧૫	બીપાક	વીપાક

(૨૫૮)

૨૭	૯	દરદુ	દરદી
૨૮	૩	ઐષધ	ઐષધ
૨૮	૬	સ્વાધી	સ્વાધિ
૪૨	૧૭	ફી	ફીણ
૪૨	૧૮	મ	મો
૪૩	૧૯	ઐસડના	ઐસડનું
૪૫	૧૨	સોજે	સોજો
૪૮	૮	કમ	કક
૫૨	૭	પહોતાની	પોતાની
૫૬	૨	બહેર	બહેર
૫૮	૬	તીરબળજેવું	તીરબળ
૫૯	૯	પીત	પણ
૬૨	૨	સુજીઉડે	સોજોઆવે
૬૩	૩	સમછ	સમજ
૬૪	૧૩	મૂતરંગ	મૂતરંગ
૬૫	૧૩	ઝેર એને ખાવાથી	ઝેર ખાવાથી
૬૭	૧૬	નરમ ઘણી	ઘણી નરમ
૭૧	૧	ઉપરના	ઉપરના
૭૩	૯	પાંડુ	પાંડું
૭૩	૨૨	આંખોમાં ખાડા	આંખોખાડામાં
૭૪	૧૪	નાકાની	ચાકાની
૭૪	૧૪	કીનારીએ	કીનારીએ
૭૫	૫	દાવા	ચાંદાં

(૨૫૯)

૭૬	૧૯	સકત	સખ
૭૭	૪	માપના	આંપતા
૭૭	૧૧	બળી	બળીઆ
૭૭	૨૨	સકત	સખ
૭૮	૧૭	બોહી	બોહી
૭૯	૨	દરદી	દરદીને
૧૧	૧૧	કબજ	કબજામત
૮૦	૩	અનંત	અત્યંત
૮૨	૬	ફેરેછે	ફેલાયછે
૮૨	૨૦	સલવા	સડવા
૮૪	૧૦	ઉચું	ઉભું
૮૪	૧૫	વાધણી	વાધણી
૮૭	૧૨	વસન	બસન
૮૯	૯	નેને	ને
૯૩	૫	ઉત્પન્નછે	ઉત્પન્નથાયછે
૧૦૫	૧૮	અદરજ	અંદરજ
૧૦૬	૨	તરણ	તરણ
૧૦૬	૧૪	અન્યમીત	અનીયમીત
૧૦૭	૩	અનો	એનો
૧૦૯	૯	આલુચુર	આલુચુઆર
૧૦૯	૧૪	આદુના	આદાના
૧૧૦	૧૩	સુગંધી	સુગંધવાળી
૧૧	૧૧	થંડું	હંડી
૧૧૧	૧૩	કોકમ	કોકમ

(૨૬૦)

૧૧૬	૧૩	કેકરું	કેકરું
૧૧૭	૮	ઉદંશ	ઉપદંશ
૧૨૭	૫	અકુસો	અરકુસો
૧૫૪	૬	નીચે	નીચે
૧૫૭	૮	ખાવાથી	ખીવાથી
૧૬૭	૧૨	દારેહળદય	દારેહળદી
૧૭૪	૨૦	રેવંચીની	રેવંચી
૧૮૩	૭	લેઈ	કવાયકરી
”	૧૬	કાળમરી	કાળામરી
૧૮૪	૭	ત્રણે	ખંને
૧૮૬	૩	ચીન્ને	ચીન્ન
૧૮૭	૧૧	છાએ	છાંપડે
”	૧૩	દારે, હળદર	દારેહળદર
”	”	સુંઠ	સુંઠ
૧૯૯	૧૩	ઉત્પન્ન ન થવાના	ઉત્પન્ન થવાના
૨૧૨	૧૪	મીઠલવણુ	ખીઠલવણુ
૨૧૩	૨૨	તાલીપત્ર	તાલીસપત્ર
૨૧૫	૮	ખેવાળ	ખેવાલ
૨૧૮	૨૨	કણજર	કણજર
૨૧૯	૧૬	કરણરોગ	કર્ણરોગ
૨૨૯	૧૮	વાળાં	વાળો
”	૨૧	અજમો	અજમોદ
૨૪૬	૭	કોડ	કોટ
૨૪૩	૮	કઠીણ	કઠણ
૧૯		ભાગ	બાર

(૨૬૧)

જાહેરખબર. જ્યોતિષસિધાન્ત.

~~જો~~ સર્વ સદગ્રહસ્થોને વિતપ્રીતી વિદિત કરું છું કે “જ્યોતિષસિ-
દ્ધાન્ત” નામે જ્યોતિષશાસ્ત્રનો ધણેજ ઉપયોગી ગ્રંથ અમારી તર-
ફથી છપાઈ પ્રગટ થયો છે જેની કિંમત માત્ર રૂપીઆ એક
દેશાવરવાજાને પોસ્ટેજ જીરું. આ પુસ્તકની અન્દર ૪૦૦ કર્તાપણુ
વધારે વિષય દાખલ કરી આ પુસ્તક પ્રગટ કર્યું છે તે પુસ્તકને
જ્યોતિષશાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરનારા વિદ્યાર્થી અથવા જ્યોતિષ જ્ઞ-
ણવાની ઇચ્છા રાખનાર કોઈપણ સદગ્રહસ્થ આ પુસ્તકને આ-
દિથી અત્તસુધી વાંચશે તો તેને જ્યોતિષશાસ્ત્રનું સાચું જ્ઞાન થયા
વગર રહે નહી—જ્યોતિષશાસ્ત્ર ધણું ગહન અને બહુ કઠણ છે
જેથી એકદમ શમળ શકવું દુર્લભ છે કારણ કે તે વિષયનો થોડો
ઘણો પણ પહેલાથી અભ્યાસ હોવો જોઈએ જેથી પ્રત્યેક વિષય
વાંચતાં તરત સમજ પડે

આ પુસ્તકની અન્દર તમામ જ્યોતિષશાસ્ત્ર દાખલ કર્યું છે
એ મનથી પણ ઉપયોગી બાબત તમામ દાખલ કરવા કોશીશ
કરીએ. આ પુસ્તકના અનુભવજવડે જન્મપત્રીકા-વર્ષફળ-સૂર્ય-ચ-
ન્દ્રગ્રહનું ગણિત નળીકાબંધન-એટલે અમુક દિવશે-અમુક વખતે
ગ્રહ નળીની અન્દર આવશે તેની સમુજ્ઞુતી-અધિક માસ-પંચાંગ
(એટલે દરવર્ષે પ્રગટ થતું પંચાંગ જેમાં ત્રીજી યોગવાર વીગેરેના
સમજ અને જન્મપત્રીકા અને વર્ષફળનું ફળાધીય અને મૂહૂર્ત
(એટલે અમુક દિવશે શુભ કામ કરવું-ઇત્યાદીક બાબતોનો સમા-

(૨૬૨)

વેશ કરી આ પુસ્તક પ્રસીદ્ધ કર્યું છે જેમાં ઉપરની બાબત સીવાય ફેટલીક જાણવા લાયક બાબતો પણ પ્રગટ કરવામાં આવી છે જેથી તે બુક એક વખત અમે સર્વને વાંચવા બલામણુ કરીએ છીએ.

જ્યોતિષશાસ્ત્ર જાણવાની ધમ્મકા હોયતો ત્વારાથી અમુલ્ય તક ન જવા દેતાં ગ્રહક થઈ અમદાવાદ પ્રાચીન ગ્રંથોદય મંડળીની ઓફીસમાંથી રોકડી કિંમતે પુસ્તક મંગાવી લેવું.

કારણ કે બાકી જીજ્ઞ નકલ રહી છે.

જાહેરખબર.

 બ્યાધિ વિનાસ યા દર્દિનો દોસ્ત.

બ્યાધિ વિનાસ યા દર્દિનો દોસ્ત—નામે પુસ્તક રોયલ સોજ-પેજ ઇંગ્લિશ બુક ડાના સારા કાગળની ઉપર ૨૭૫ પ્રજનું પાકા પુંડાની સુંદર બાંધણી સાથે પ્રગટ થયું છે જેની કિંમત રૂપીઆ ૭૦૯ દેશવરવાળાને પોસ્ટેજ ખર્ચ જુડું—આ પુસ્તક વૈદકશાસ્ત્રનું છે અને તે પ્રાચીન આયુર્વેદનું સોધન કરી સરળ ગુજરાતી બાષમાં પ્રસિદ્ધ કર્યું છે જે પુસ્તકના સાત પ્રકરણ કરવામાં આવ્યા છે. જેમાંના પ્રત્યેક પ્રકરણ ધણી સમજીતી સાથે દર્શાવ્યા છે જેથી તે પુસ્તકને આદિથી અન્ત સુધી અવલોકન કરવાથી આયુર્વેદ એટલે વૈદક શાસ્ત્રનું સાદું સ્ત્રોત સંપાદન થશે—આ પુસ્તકની અન્દર ઘણા વિષય દાખલ કરવામાં આવ્યા છે છતાં મુખ્ય મુખ્ય વિષય અન્તે પ્રગટ કરેલું જેથી વીદિત થવું—શર્યાતે આરોગ્યતા વિશે સૂચના અને ત્યારબાદ તમામ દર્દોનું નિદાન ઔષધીઓના ગુણ દુષણ અને તમામ ઔષધ બનાવવાની રીત અને તેને વાપરવાની સમ-

(૨૬૩)

જીતી રોગોની સંખ્યા, ધાતુનું શોધન અને મારણ તે વાપરવાની રીત, પથ્યા પથ્ય વિચાર શરીર પ્રકર્ણ અસ્થિભંગ અને સંસર્ગિ રોગોનું નિદાન અને તેના ઉપચાર વિગેરે કેટલીક બાબતો જાણવાનું હાથલ કરી આ પુસ્તક પ્રગટ કર્યું છે.

આ પુસ્તકની અન્દર આવેલા તમામ વિષયની સમજીતી અને ઔષધોને વાપરવાના તોલ માપ સાથે હાથલ કર્યો છે છતાં કોઈ પણ ઔષધ વાપરતાં પહેલાં રોગનું નિદાન અને વયનું પ્રમાણ વીગેરે બરાબર જાણી પછે તેને ઔષધ આપવું જોઈએ દરદીને આરામ થાય અને વૈદને યથ-લક્ષ્મીની પ્રાપ્તિ થાય.

વિશેષ—આ બુકના જેઆને ગ્રાહક થવા ઇચ્છા હોય તેઓએ તાકીદથી અમદાવાદ પ્રાચીન ઐથોદય મંડળીની ઓફીસમાંથી રોકડી કીમ્મતે મંગાલી લેવી.

જાહેરખબર.

ચન્દ્રકોશ.

સંસ્કૃત શબ્દનો ગુજરાતી કોશ.

પુસ્તક શબ્દના સંગ્રહ સાથે પ્રગટ થશે.

 સર્વ સદગ્રહસ્થોને નમ્રતા પૂર્વક વિસ્ત્રીયી વિદિત કરું કે, સંસ્કૃત શબ્દનો ગુજરાતી કોશ કેટલાક સદગ્રહસ્થોની આસ કરમાસથી અમોએ પ્રગટ કરવા ધાર્યો છે જે કોશનો લાભ શાસ્ત્રી પુરાણી જ્યોતિષવૈદ્ય અને સંસ્કૃત જાણવાની ઇચ્છા રાખનાર કોઈ પણ સદગ્રહસ્થ તથા નિશાળના મારતરો અને સંસ્કૃત શીખનાર શાળાનાં વિદ્યારથીઓને આ કોશ અત્યંત ઉપયોગી થઈ પડશે, એવા હેતુથી રોયલ આફપેજ (૧૯૦૦) સોળસો પૃષ્ઠને (એટલે ૨૦૦ ફારમને) આશરે આ બુક થશે. અને તે સારા કાગળની

(૩૬૪)

ઉપરે સુશોભીત ટાઈપથી છપાવી પાકા મજબુત પુંડાની સાથે પ્રગટ કરવામાં આવશે જેના કિંમત અગાઉથી આપી ગ્રાહક ધેનારે પાસેથી રૂ. ૭-૦-૦ અને કોશ પ્રગટ થયા પછી કિંમત રૂ. ૯-૦-૦ લેવામાં આવશે, દેશવરનાં ગ્રાહકોને ટપાલ ખર્ચ જન-રતી પડશે, આકોશની અન્દર આવેલા શબ્દ જે તેના ખર્ચ રૂ. ૫-૦ માં એટલે સ્ત્રી-પુરુષ, અભય-ક્રિયાપદ અને વિશેષણ વીગેરે વચનોની જેલે સંસાર હશે તેને જુદી જુદી રીતે જાતિભેદ કરી શબ્દો ગોઠવવામાં આવશે જેથી કોશ સમજવા કશી અઘરાઈ રહેશે નહીં-સંસ્કૃતના ઇંગ્રેજી અને ઇંગ્રેજીના સંસ્કૃત કોશો પ્રગટ થયા છે, તેમજ સંસ્કૃતના મહારાષ્ટ્રી ભાષામાં અને ગુજરાતી ભાષાનાં કોશો પ્રગટ થયા છે, પરંતુ સંસ્કૃતનો શુદ્ધ ગુજરાતી ભાષામાં આ પહેલોજ કોશ પ્રગટ થશે જેના કદ પર વિચાર ન રાખતા નફા પર ધ્યાન ન ખેંચતાં ગરીબ તવંગરને સમાન લાભ મળી શકે એવા હેતુથી તદ્દન જુજ કિંમત રાખી છે જેથી આર્યવ્રત નિવાસી સ્વદેશ બાંધ-વો આ અમુલ્ય તક ન જવા દેતાં ત્વરાથી ગ્રાહક થઈ પ્રાચીન ગ્રંથોદય મંડળીની ઓફીસમાં નામ નોંધાવવા સ્વદેશ બાંધવો ચુ-કશે નહીં એવી આશા છે.

જાહેરખબર.

ગુર્જરવિજય માસિકપત્ર—આજુ માસની પહેલી તારીખે (એ-ટલે સને ૧૮૮૯ ના જીતની પહેલી તારીખે) અમારા તરફથી છપાઈ પ્રગટ થયું છે જે પત્ર દરમાસે બરાબર નિયમસર પ્રગટ થાય છે જેનું વાર્ષિક લગાજન માત્ર આના આઠ દેશવરવાળાને પોસ્ટેજ જુડું.

(૨૬૫)

આ ચોપાનીઆની અન્દર સ્વદેશ હિત, રાજ્યહિત, અને પ્રાચિન મહન પુરષોના જાણવા લાયક વ્રતાંત-પરચુરણ બોધ લેવા લાયક વિષયો તથા બાળ અને સ્ત્રીકુળવાણી ઉપર વિવેચન કરી પ્રત્યેક વિષય અનુભવિ અને વિદુજનોની હસ્ત કળમથી લખાઈ પ્રગટ થાયછે જેની આત્રી માસિકપત્ર આવલોકન કરે તથે જેથી વધારે વિવેચન ન કરતાં સંક્ષેપથી ઉપર લખેલી બાબત દર્શાવી છે, માટે જેઓને ગ્રાહક થવા ઇચ્છા હોય તેઓએ અમદાવાદ પ્રાચીન ગ્રંથોદય મંડળીની ઓફીસમાંથી રોકડી કીમતે મંગાવી લેવું,

જાહેરખબર.

(બીરબલ વૃતાંત.)

બીરબલ વૃતાંત—આ નામે કવી બીરબલનું સામન્ય વૃતાંત; તેની હીમત, બાહાદુરી-શુદ્ધી, સમય સુચક વાક્ય વિનોદ તથા ચાતુરી વિશે કદાચ કોઈના વાંચવામાં આબુ હશે તો તેની રસાકતા વાંચક વર્ગના અંતઃકરણમાં ઈચ્છા વગર રહેશેજ નહીં; કારણ કે તેની પ્રત્યેક વાત રસ ચાતુરી અને રમુજ છે જેથી તે વધારે અવણ કરવાની ઇચ્છા થાય છે એવા હેતુથી બીરબલનું બાળચરિત્ર, તેની પૂર્વ વયમાં નીરધનપણું અને નિરાશ્રયપણું છતાં તે અકબર બાદશાહને કેવી રીતે મળ્યો, તેની સઘળી રાજસભાને કેવી રીતે શોભાવી, તે વખતે તેણે પોતાની વાક્ય ચાતુરી તથા કવીત્વણું કેવું દેખાડ્યું, કવીપદ શી રીતે ધારણ કર્યું, તે બાદશાહની સંપૂર્ણ મહેરબાની કેવી રીતે મળવી, તેની કીર્તી દીન પર દીન કેવી રીતે પ્રસરવા લાગી, તથા આ કુના દુનીઆમાં પોતાનું નામ અમર કેવી રીતે કર્યું ઇત્યાદી બાબતોનો સમાવેશ કરી આ ચાતુર્ય પુરષનું વૃતાંત અને તેના તથા અકબર બાદશાહના કેટલા

(૨૬૬)

એક જાણવા લાયક તથા ગુણ ગ્રાહક દુચકાએ દાખલ આ છુક
અમદાવાદ પ્રાચીન ગ્રંથોદય મંડળી તરફથી સારા કાગળની ઉપર
સુંદર ટાઇપથી તથા શુશોભીત બાઇડીંગથી છપાવી પ્રસીદ્ધ ક-
રવામાં આવીછે. તેની કિંમત માત્ર “ આના છ ” લેવામાં
આવશે. પાંચ નકલો સામટી રાખનારને એક પ્રત બક્ષીસ,
દેશાવરવાળાને પોસ્ટેજ ગ્યુફું. ગ્રાહક થનારે અમદાવાદ પ્રાચીન
ગ્રંથોદય મંડળાની ઓફીસમાંથી રોકડી કિમતે મંગાવી લેવું.

વૈદ્યવત્સલ.

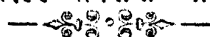
વૈદ્યવત્સલ.—આ નામે માસિકપત્ર અમારો તરફથી થોડી
મુદતમાં પ્રગટ થશે, જેમાં શરીર રક્ષક ઉપાયો આશુર્વેદનું બાષા-
ન્તર અને ચરક સુસ્મૃત વાગબટ અને નિઘંટ આદીક પ્રાચીન
વૈદ્યકશાસ્ત્રનાં ગ્રંથોનું વૈયામતી તત્ત્વરૂપે બાષાન્તર દાખલ થશે,
તેમજ ઇંગ્રેજ અને યુનાની વૈદ્યક શાસ્ત્રમાંના ચમત્કારીક ઔષધી
પ્રકારો પણ દાખલ થશે. આ પુસ્તકની અન્દર તમામ દર્દોના
નિદાન અને તેની ઔષધી પ્રકારો જેવા કે ક્વાથ, ચુરણ ગોળી,
અવલેહ, તેલ ઘ્રતપાક અને મુરબા વીગેરે બનાવવાની રીત અને
તેને પ્રત્યેક દરદની ઉપર વાપરવાની તોલમાપ સાથે સમજ શરલ
અને શુદ્ધ ગુજરાતી બાષામાં દાખલ થશે. માટે તે પુસ્તક સાધા-
રણ જેને ગુજરાતી વાંચતાં લખતાં આવડતું હશે તો તેને પણ
અતિ ઉપયોગી થઈ પડશે. આજ કાલ વૈદ્યકશાસ્ત્રનાં પુસ્તકો અને
માસિકપત્રો ઘણા પ્રગટ થાયછે, જેમાંનાં કેટલાક નકામા અને કેટ-
લાકની કિંમત વધારે હોવાથી શ્રીમન્ત શીવાય ગરીબ લાભ લેઈ
શકતા નથી એવા હેતુથી ગરીબ તવંગરને સમાન લાભ મળશે.
જેથી તેની કિંમત માત્ર રૂપીઓ એક પોસ્ટેજ સાથે રાખવામાં

(૨૬૭)

આત્રીએ. અને તેનું કદ ઉમી આઠપેજી બે ફારમનું શરૂ (એટલે દર માસે સોળ પ્રજામાં પ્રગટ થયે.)

આ મસિકપત્રના જ્યો અગાઉથી એટલે ચાલુ માસની અન્દરગ્રાહક બધાં અમારી ઓફીસમાં નામ નોંધાવવા જોઈ તેઓને અમારા તરફથી ડોલ રૂપી આની કિમ્મતનો અતિ ઉપયોગી છુક ભેટ મળશે જોઈ લવાજમ કરતાં પણ ડબલ નફો મળશે—પણ તેને માટે ખાસ સરત એટલી કે પહેલો અંક પહોંચ્યા પછી બીજો અંક મળતાની અન્દર ચાલુ સાલનું લવાજમ માત્ર રૂપીઆ એક મોકલી આપવો જોઈ ભેટનું પુસ્તક મોકલવામાં આવશે.

ભેટ આપવાનું કારણ—આ પત્રનો બહોળો ફેલાવો અને તેના ઉપયોગવડે સ્વદેશ બાંધવોની આરોગ્યતામાં વધારો થવો એજ.

આ ંયાધિવિનાસ યા દર્દિના દોસ્ત નામે ગ્રંથને પ્રથમથી આશ્રય આપનાર સદગ્રહસ્થોનાં મુખારક નામો.

રા. રા. ચુનીલાલ માણેકલાલ અમદાવાદ રૂ. ક. સ. જડજ, ૫૦

રા. વીકલરાય ગોવરધન પ્રસાદ બાસ. ૧૦

રા. શીવપ્રસાદ બેચરલાલ મહેતા. ૫

રા. છોટાલાલ હરીલાલ શા. ૩

રા. જિરામ રતનજી ઇં. રૂકુલ માસ્તર; ૨

રા. નાગરદાસ નરોતમદાસ નાણાવટી જોધપુર સબજડજ, ૧

રા. ગોવિંદરાય ઉમ્યાશંકર. ૧

રા. કનૈયાલાલ બંશીલાલ દ્વિવેદી. ૧

રા. કનૈયાલાલ રામરાય. ૧

રા. રતીલાલ બાપાલાલ. ૧

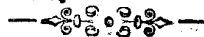
રા. બાલાભાઈ લલુભાઈ. ૧

રા. બલવતરાય ગૌરીશંકર ત્રિવેદી. ૧

(૨૬૮)

રા. લલુભાઈ મહીપતરામ કલાર્ક સ્મોલકોઝ કોરટ	૧
રા. પરબુલાલ રાયજીભાઈ કારકુન.	૧
રા. કેશવલાલ મનસુખરામ કારકુન.	૧
રા. ઘેલાભાઈ.	૧
રા. કોઠારી કશલચંદ ખેચરદાસ.	૧
રા. નર્મદાશંકર દયાશંકર.	૧
રા. કેશવલાલ બાપુજી.	૧
રા. મોતીલાલ મનસુખરામ.	૧
રા. બા. ગીરધરલાલ ઉલટરામ.	૧
રા. જોષીતારામ વજેરામ.	૧
રા. વિજયશંકર પ્રેમશંકર.	૧
રા. બાઈશંકર ભોગીલાલ. અમદાવાદ મ્યુનીસીપાલ ત્રીન્સ કારકુન.	૧
રા. જડીયા રણછોડલાલ હીરાચંદ	૧
રા. શા. ગફલદાસ ઝવેરચંદ	૧
રા. મહેતા ગીરધરલાલ મોતીચંદ સ્ટેશનમાસ્તર બી. જી. જે. પી. રેલવે.	૧
રા. મોતીલાલ વિ. પ્રાણુલાલ ભરોચ પોષ્ટમાસ્તર બી. જી. જે. પી. રેલવે.	૧
રા. વામનરાવ કપીલરામ જોષીન્ટ સબજજકોર્ટના કલાર્ક.	૧
રા. ઝવેરી મોહનલાલ ગોકળદાસ.	૧
રા. મહેતાજી છગનલાલ તળસીભાઈ.	૧
રા. અંબાલાલ શંકરલાલ-પોર્ટક ડાક્ટર.	૧
રા. અમનલાલ વિ. ગોવીંદલાલ.	૧

આ શીવાયના કેટલાક નામો અમને મ્હોડા મળવાથી અત્રે
દાખલ કર્યા નથી પણ તેઓને અગાઉના ગ્રાહક પ્રમાણે ગણી
પ્રથમની કિંમતે યુક મળશે.

Serving JinShasan

046016

gyanmandir@kobatirth.org